

Из Словото на
Учителя Петър Дънов

AUM



КНИГА ЗА ЧИСЛАТА
II том

Из Словото на
Учителя Петър Дънов

КНИГА ЗА ЧИСЛАТА
ВТОРИ ТОМ

Варна, 2018 г.

СЪДЪРЖАНИЕ

I. Проявлението на числата

- числата 1, 2, 3 и 4 11
 - Отец, Син и Свети Дух..... 11
 - цикълът на развитие 19
- символика на живите единици 28
- числата като динамични сили 37
- специфично разбиране на числата..... 48
- числа формули — 123, 456 и 789 58
- метафизични Принципи на Единството 66
- метафизични изчисления на Пътя 75
- числото 4 е родено преди числото 3... 85
- съотношение между числата от 1 до 10 92
- пермутации на числата..... 103
 - естественият ред 103
 - числото 123 456 789 108
 - смиренieto на числата..... 112
- малките дробни числа..... 117
 - дробите изразяват преходни състояния 117
 - еднаквият знаменател е Божията Воля 123
 - закон за превръщане на числата 132

II. Трансцеденталната математика

- **духовната същност на ирационалните числа 142**
- **Учителят е кубът на живота..... 148**
- **пространствени изрази на Реалността 158**
- **алхимически закони на развитието. 167**
- **коренът на Истината е Бог 177**
- **Божественият ден и Божествената нощ 184**
- **Тайни от Висшата математика..... 189**
 - *предстоят две изключения в Слънчевата система 189*
 - *в шестото измерение Бог създаде Адама 192*
 - *увеличение на числата в Новата аритметика..... 198*
 - *формула на Безграничните възможности..... 200*
- **изкуплението на човечеството..... 208**
 - *изходът от палата на Соломон-Ра..... 208*
 - *краят на времето на злото 213*
 - *превръщането на числото 666 в 999 216*
 - *притча за уловените 153 риби 221*
 - *избраните 144 000 са вече 288 000..... 225*

III. Приложната математика

- **четирите аритметични действия..... 231**
 - *в Божествения свят има само събиране и умножение 231*
 - *неразумното се събира, разумното се умножава 236*
 - *вътрешните процеси на плюс и минус..... 241*

— делението е женски принцип	245
— числата 1, 2, 3, 4 и аритметичните закони..	249
• предсказване по числата	255
• лотарийните игри.....	267
• числата ни помагат и упътват	274
• законите на развитие и периодичност	286
• геометрията е езикът на математиката	294
— <i>фигурите са преводи на Първични Идеи.....</i>	<i>294</i>
— <i>изчисляване квадратурата на кръга</i>	<i>303</i>
— <i>хиперболичният път</i>	<i>314</i>
• предопределението на числата.....	323
— <i>кармичната система от уравнения</i>	<i>323</i>
— <i>разяснение на геометричните проекции.....</i>	<i>328</i>
— <i>всяка година отваря една епоха.....</i>	<i>337</i>
• Абсолютните Величини и преобразяването на човека	346

ПРЕДГОВОР

Числата вършат в нас това, което е вложено в тях. Те рисуват идеи в нас.

Числата движат идеи и сили. Те са Духовни сили, които искат да ни водят и упътват.

Когато Единицата ни докосва, то е пречисто докосване — то е Неговата Милост, която превъзхожда нашите сили.

Числото Едно владее всяка ситуация.

Числото две е опасност за този, който не го разбира.

Чрез числото две ние сме се изгубили в света. Но ако ние сме избрали Бог за свой водач, тогава числото две ще каже: „Ти ме разбра, ти ме осмисли“.

В числото две не чакай спасителя, а си подай ръка — подай ръка на себе си.

Числото три е усмивката на равновесието, което се превръща в порядък. Равновесието е дар, то е повече от помощ.

Числото четири не е обяснение, то е преживяване, а преживяването е осмисляне. За да осмислим някои неща, трябва да ги преживеем.

Числото десет означава да си погълнат от Тайната. Това е Мистичен опит. Числото десет е завършеност, покой, Невидима Дълбина. Тук Бог се завръща в Себе Си.

Има числа, които пресътворяват човека. Има числа, които изяждат човека.

Числата, които обезсмислят пътя на човека, изискват човекът да открие своето единство с Бога.

Числото 666 е числото на непокорните. Това са съществата с преобърнатото съзнание.

666 — само продължителни страдания могат да спасят това съзнание, което се е потопило в собствената си илюзия, в собствената си погрешна основа. Ако не бяха страданията, тези същества щяха да се обезсмислят до дъно.

Когато 666 станат 999, тогава е дошъл Божият поглед за пътя на тези същества и те за-

почват да излизат от гроба на своето изкривено и паднало съзнание.

666 — това е живот в мъртво време, живот в мрачните области на съзнанието, което след изстраждането ще възроди Слънчевата Божия Същност.

Числата са скрити в човека и те се проявяват, доколкото човекът е в Бога и в служенето.

Ако служим на Бога, числата ни дават най-доброто от себе си, защото те са служители.

Ако човекът би разбирал числата, той щеше да влиза в тях като в Мистичен храм, защото всяко число има сърце.

Елеазар Хараиш
Варна, март 2018 г.

I. ПРОЯВЛЕНИЕТО НА ЧИСЛАТА

Числата 1, 2, 3 и 4

Отец, Син и Свети Дух

В математиката се казва, че единицата е основа на всички единици. Как е възможно мъртвата, неразумна единица да образува останалите единици? Значи, Първата Единица е жива и разумна — тя може да се размножава. (5/стр. 17)

Като се е проявил в Любов и Мъдрост, Бог е създал единицата — тя е човекът. Когато се е разделила, единицата е създала мъжа и жената. (5/стр. 13)

В математиката когато умножите едно число с единица, то нито се увеличава, нито се намалява, остава едно и също. Единицата представлява Божественият Принцип, който нито намалява, нито увеличава нещата — те си остават каквито са... Който мери нещата от гледището на тази Единица, той

има прави разбирания за живота. Ако жената гледа на живота като на Божествена проява, тя няма да се счита ограничена и ще разрешава въпросите си правилно — такава жена никой мъж не може да ограничи; същото се отнася и за мъжа. Ако мъжът и жената гледат на живота като на нещо произволно и го измерват не с единица, а с числото 2, нещастията започват да се сипят върху тях.

(5/стр. 217, 224)

При сегашните условия хората не могат да разрешат правилно брака. Защо? Разбиранията им са ограничени. Където има раздвояване на цялото, всякога има спор. Мъжът и жената представляват едно цяло, една единица. Единство е нужно в света.

(8/стр. 440)

Христос не казва: „Ако очите ти са светли“, а казва: „Ако окото ти е чисто“ ... Христос взема думата „око“ в единичен смисъл — като общ Принцип, който включва всичко в себе си. Когато говорим за Бога, ние разбираме Единица, която включва всичко в себе си; когато говорим за тази Единица, разделена, размножена в себе си, разбираме всичките ѝ проявления в света. (4/стр. 239)

Единство на нещата съществува само там, където се върши Волята Божия. Който върши Волята Божия, той е свързан с Цялото, с Единицата.

(33/стр. 77)

В Единицата ще намериш опорната точка.
(91/стр. 166)

Да можеш да напишеш единицата, означава да познаваш Бога. И тъй, единицата е отношение на човека към Бога. Единият полюс е Бог, другият сме ние — тази част, която се вижда, сме ние; а другата, Невидимата, е Бог. (94/стр. 384)

Какво представя единицата? Реалност, свалена на физическия свят от някой друг свят. (88/стр. 307)

Аз често говоря за единицата. Кой човек се занимава с единицата? Правият човек. Оня, който се развива, работи с двойката; а тоя, който взема, работи с тройката. (4/стр. 174)

Числото 1, единицата, е мярка, с която отмерваме своите действия. Който иска 2 пеняза, той не разбира Основния закон на живота. Не можеш да яздиш едновременно два коня... Ако отиваш на лозето, ще носиш една мотика; ако отиваш в гората да сечеш дърва, нужна ти е една брадва; ако си писар, ще пишеш с една писалка. (3/стр. 390)

Който е тръгнал на път, не му трябват нито две дрехи, нито две обувки — изобщо той не трябва да работи с числото 2, което е число на разединяване.
(4/стр. 175)

Едното прави човека щастлив; двама, като те любят, не могат да те направят щастлив — ще бъдеш нещастен. Любовта може да съществува между двама души, между трима тя не съществува. За да се прояви третият елемент, и двамата трябва да вложат по равно количество и тогава ще произлезе тяхното дете. (2/стр. 224)

Искате да знаете произхода на злото. Една жена и двама мъже раждат Доброто и злото. Двамата мъже раждат Доброто и злото. Двамата мъже не могат да родят Доброто. Всички спорове се раждат от двама мъже и една жена. Двама мъже винаги ще се бият за една жена. (22/стр. 10)

Сърцето и умът — то са двамата мъже, които вкарват човека в беда... Сърцето и умът постоянно лъжат човешката душа. Трябва да престане лъжата на ума и лъжата на сърцето. За да не лъжат душата, тя трябва да започне един добър живот — да започне да живее тъй, както трябва. (22/стр. 12, 21)

Ако дойдат двама мъже и една жена — ако дойдат двама лекари и вие боледувате, вие ще умрете. Ако двама лекари лекуват един болен, той ще умре. (22/стр. 20)

Аз бях сега на Черни връх, хареса ми... Ето, идат един брат и една сестра: като дойдоха, на другия ден развалиха времето; този брат, който иде със сестрата — тя е жена с двама мъже, тя напусна-

ла единия си мъж и намерила друг. Два дена ни държаха затворени, буря, мъгла. Питат ме: „Къде е причината, кой е виновният? Като Йона ще го хвърлим в морето“. Аз си мълча. Благодарение, че дойдоха 6 сестри и 1 брат — 7, та оправиха времето. Като дойдоха 6 сестри и 1 мъж, времето беше отлично, много хубаво. После дойдоха 6 сестри без брат — още по-девствено. Сестри с двама братя да не ходят. Един брат и една сестра, нищо повече. Шест сестри с един брат — може. Един брат и една сестра, то е Бог с тях. Бог е Началото в света. Един мъж подразбира: Бог е с тебе. Двама мъже на едно място: злото е с тебе. В света, който има числото 2, който има двама мъже, той служи и на дявола. Щом имаш един мъж, ти имаш Бога.

(22/стр. 18, 20)

Единицата е Бог, двойката — материал, сбор от всички живи частици, които работят. И човек, като жива частица във Вселената, трябва да работи да види плода на своя труд. (2/стр. 80)

Числото 2 е резултат, а резултатът в семейството е синът. Обаче числото 2 означава още: майката, жената; значи, синът се замества с майката. Когато Бог поставил жената в Рая, тя Му казала: „Господи, аз няма да изпълня Твоята Воля, имам свои разбирания и ще живея, както намирам за добре. Ще изучавам нова философия, а не тая, която Ти си въвел“. Тоя разговор между Бога и жената не е станал

в Рая; той напомня разговора на бащата с първия син, който първо се отказал да изпълни волята на баща си — той се отказал да отиде на лозето му, но после се разкалял и отишъл да работи... Когато се казва, че жената ще спаси света, разбираме: първата жена, която откажа да изпълни Волята на Баща си. Когато говорим за първия син, разбираме: проява на Любовта във всичките ѝ форми. (4/стр. 476)

Отец и Син — това са числата 1 и 3. Като извадите 1 от 3, получавате числото 2 — Божията Любов, Майката на нещата. Това наричат в християнството Дух Свети, т.е. Вътрешната Сила в човека, която пречиства ума и сърцето му. (2/стр. 296)

Числото 2 е силата на човека. Ако не знаеш как да го употребиш, то е число на противоречието. Ако знаеш как да го употребиш, то е сила.

(90/стр. 288)

Вие искате да утешите някой човек, с кое число ще го утешите? Числото 2 утешава човека. Като дойде друг човек при този човек, той се утешава.

(90/стр. 288)

Числото 2 представлява магнетически метод — смекчаване на енергията. (97/стр. 17)

Числото 2 е закон на обичта, а числото 3 — закон на самопожертване, т.е. закон на равновесие

в Природата. Числото 2 е още закон на производителност, на плодородие, на изобилие. (3/стр. 289)

Като съберете 2 и 1, ще получите 3. Числото 3 показва, че вие, като единица, ще умрете, а ще останат на ваш гръб да живеят децата ви. И майката умира, а децата се подмладяват, т.е. соковете на числото 3 ще влязат във вашите деца. Казвате: „Тогава ще умрем“. Да, втори път, като се върнете, децата ще умрат, а вие ще живеете; смъртта подразбира самопожертване. (19/стр. 176-177)

Числото 3 съдържа качествата на 1 и на 2; числото 2 пък съдържа качествата на 1. Числото 2 е закон на противоречие. (47/стр. 418)

Наистина, като се съберат мъж (1) и жена (2) да живеят заедно, те започват да се карат, да спорят, докато дойде числото 3 – детето, т.е. резултатът... Ако не съберете 1 и 2, тези числа ще бъдат всякога в противоречие. (3/стр. 314, 391)

Значи, жената (2) има сила да примирява нещата: тя проявява силата си, когато дойде числото 3 – солта. (47/стр. 419)

Що е солта? Солта всякога спира един процес. Имате едно ненаситно желание, желаете много работи – то е разплодяване на едно желание. Сол трябва да турите на този процес. (63/стр. 187)

Значи, числото 3 в Природата показва завършен процес. Триъгълникът е завършен процес, резултат на някоя работа: числата 1 и 2 са се съединили, за да дадат някакъв завършен резултат.

(80/стр. 107)

Числото 1 — това е почвата; числото 2 — това е семката, която расте; числото 3 — това е плодът на тази семка. Следователно в Живата математика числото 1 показва условията, или силите, в почвата; при това математически може да се изчисли какъв резултат могат да дадат тия сили. Числото 3 означава енергията, която е извадена от почвата. Това е само едно обяснение, но има и друго: например числото 1 — това е киселина, 2 — основа, а 3 — сол. Солта е завършеният плод. (80/стр. 413)

Числото 1 е причина на нещата, 2 е условие, а 3 — резултат. Тези числа имат приложение и в химията: 1 е киселина, 2 е основа, а 3 — сол, която се получава при взаимодействието на киселина и основа. (3/стр. 312)

Единицата е творчески принцип — това, което твори; тя означава още киселина, която руши; тя приготвя материята. Числото 2 е основа, числото 3 е резултат, т.е. завършен плод. Като дойдем до числото 4 и продължаваме да броим нататък, имаме същия закон: 4 е киселина, 5 е основа — майката, а 6 е резултат. (7/стр. 75)

Числата 3 и 6 са в хармония, с един порядък — два пъти по 3 е 6; три пъти по 3 е 9. (63/стр. 278)

Тройката е резултат, число на равновесие. Числата 6 и 9 също са резултат. Числото 3 означава различието между индивидите, 6 — различието между домовете, 9 — различието между народите. (3/стр. 391)

Числата 3, 6 и 9 спадат към една категория; числата 2, 5 и 8 спадат към друга категория — основи; числата 1, 4 и 7 спадат към трета категория — киселини. Както виждате, в числата има разнообразие. Те са сили, които са се трансформирали от едно състояние в друго. Числото 1 например е първото проявление на тия сили (киселините), числото 4 е второто проявление, а числото 7 — третото проявление. (80/стр. 107)

Цикълът на развитие

В света има причини, които определят всяка дейност: хубавите цветя не може да ги търсите зимно време, защото зимата изразява числото 4, а ще ги търсите в определено време, определен сезон на годината, т.е. в числата 1 и 2; ако търсите разни видове плодове, ще ги намерите в определено време през годината — в числото 3. (4/стр. 275)

Хората може да докажат, че числото 3 е равно на числото 4; прави са, но при дадени условия: една

ябълка, разделена на 3 части, и същата, разделена на 4 части... Ако ги разгледаме астрологически, числата 3 и 4 съвсем се различават. Числото 4 е число на гъстата материя — означава човекът, който, каквото вземе за себе си, събира; може да умреш гладен, той казва: „Мене не ме интересува. Аз искам да живея“. Числото 3 е благородно число, Бог е в три лица, юпитеровско число е — дави се човек, ще го извадиш; имаш да плащаш, ще ти плати; бие се за него, казва: „Свобода му дайте“. Каква голяма разлика има между тия две числа. (23/стр. 63)

Казвам: Ако числото 4 е материалистично число, или число на несретите — тогава ако числото 1 представя пролетта, ако 2 представя лятото, 3 представя есента и 4 представя зимата — тогава, ако ти си оставил работата на лятото за през зимата, ти няма ли да се намериш в неразумно положение? Зимно време няма никакви условия за една сполучлива външна работа. Като дойде числото 4, ти трябва да си вкъщи: да запалиш собата, книги да имаш да четеш; да пишат поетите, философите; химикът в лабораторията може да прави опити. Но ако искаш в градината да ходиш с тънки дрехи, ти не разбираш естеството на числото 4. (22/стр. 47)

Тъй, числото 1 представлява пролетта. Енергията през пролетта е най-силна, понеже асимилирането в растенията е най-силно; енергията през лятото отслабва, тя е два пъти по-слаба; през есента

е три пъти по-слаба, а през зимата — четири пъти по-слаба. Това е закон. В числото 1 физическият свят е най-силен по качество; в числото 2 чувствата почват да се засилват, а физическият свят е по-слаб. Следователно, когато физическият свят отслабва, чувственият свят се усилва. Законът действа и по-нататък: когато чувственият свят отслабва, умственият свят става по-силен; когато пък чувствата са много силни, човек не може да прояви умствена дейтелност... Следователно, за да се развие човек умствено, той трябва да претърпи едно вътрешно подпушване на своите чувства. И често, когато човек не може да разреши физически най-дълбоките въпроси, той става мистик, религиозен — някои причисляват това към Причинния свят. В числото 1 хората се хвалят със своето тяло — те се раждат материалисти, военни личности и други; във второто положение, при числото 2, те се раждат актьори — хора, впадени в чувствата, които постоянно се менят и на които не можеш да разчитаеш; в числото 3 срещаме хора на ума, а след учените идват мистиците и мъдреците — числото 4. (80/стр. 471, 472)

Що е числото 1? Изворът, от който си излязъл. Що е числото 2? Пътят, по който си тръгнал. Що е числото 3? Мястото, до което си дошъл, най-близката станция. Що е числото 4? То е затвореният кръг. Въплътил си се тук, на Земята: като някой кон ще се въртиш около един колец — обикаля по

един начин, после по друг начин. Що е числото 4? Ще вършееш харман, камшик ще има. (64/стр. 238)

Числото 4 представлява краен предел на нещо, с него се изобразява квадратът. Който попадне в квадрата, той се намира в крайно напрежение, в положението на пълна бомба и за да излезе от него, човек трябва или да го изпразни, или да го пукне някъде — да направи дупка в него. Ето защо, когато човек се намери в напрегнато състояние, явяват се страдания. В този смисъл страданията не са нищо друго освен изтичане на излишната енергия; щом излишната енергия от човека изтече, и страданията за него престават. (45/стр. 688)

Числото 4 е строго положително число, което произвежда страдания в света; щом го разделите на две, ще получите едно меко число, а именно числото 2. (45/стр. 687)

В Кабалата и в окултната наука има такива работи, които досега окултните учители не могат да си ги обяснят. Те ги обясняват, но нещата са недообяснени. Не че не могат да се обяснят — могат, но трябва голямо знание. Те казват, че 1 е мъжко творческо число, което е създало всичко, и че 2 е женско число. Или казват, че 1 е бащата, а пък 2 е майката, а 3 е детето. Като дойде да се работи с числата, имаме: $2+2=4$. Значи, 2 жени, събрани на

едно място, правят един мъж, дават едно мъжко число — 4. Как е станало това? (34/стр. 79)

Две жени, събрани на едно място, не образуват един мъж — като механически процес $2+2$ е равно на 4, но като психически процес не е 4. Когато 2 се завърти четири пъти около себе си във възходяща степен, ще се получи 4, т.е. мъжкият, разумният принцип ще се прояви. Числото 4 е закон на еволюция. (46/стр. 599)

Имате една чаша — това е числото 2. То е отрицателно число, понеже всичката течност, която налеете в чашата, при едно малко прекатурване може да се изсипе навън. В числото 2 вие нямате сигурност да удържите онова, което имате. Имате и друго число, затворено — числото 4, затворен квадрат. Както и да го обръщате, това, което е вътре — течността, не се излива; то е положително число. (90/стр. 75)

Влезете ли в числото 2, вие се натъквате на известно противоречие, на борба, която се разрешава само с числото 4. (48/стр. 298)

Числото 4 подразбира или че нивата е изорана, или че плодът е узрял, паднал е на земята и е изяден... Когато плодът узрее, той трябва да падне на земята и да умре, т.е. да започне нова работа, по-велика от тази, която до това време е вършил. Ня-

ма по-велико нещо от умирането, но когато става навреме. (49/стр. 468, 472)

Мнозина от младите се обезсърчават и ще се обезсърчават, ако не разбирате закона. Най-първо, като ви посеят, вие сте експанзивни, до известна възраст отивате нагоре-надолу — разширявате се; имате особени схващания, мислите, че можете да постигнете всичко, но като достигнете крайния предел, настъпва обратен процес на изпразване. Всъщност това не е изпразване, но един процес на въгване навътре — към центъра на живота, в който трябва да се образува най-добрият плод, за да се даде друга посока на живота. (80/стр. 456)

Като преведем математическата единица в геометрическа форма, имаме точка. После възможностите, които се крият в точката, това е образуването на правата линия, която означаваме с числото 2; от движението на точката се образува правата линия. Триъгълника означаваме с числото 3, квадрата — с числото 4... Човек, като се роди, най-първо в него има желание да расте нагоре по права линия — имаме движението на точката; от това се определя неговият ръст. След туй се определят възможностите на неговия ум, на неговото сърце и на неговата воля — образува се триъгълникът. Най-после се образува четириъгълникът. (80/стр. 455)

И тъй, имаме първото движение на единицата, движение в известна посока... Но какво е движе-

нието на квадрата, т.е. на числото 4, каква е посоката на туй движение? То е в четвъртото измерение. Всички силови линии се движат в противоположност една на друга. Движението в четвъртото измерение е движение навътре. До трето измерение всички движения са навън, в тях има разширение; но щом дадено тяло достигне своя краен предел на разширение, в него се започва един вътрешен процес на вгъване, при което всичките сили отиват към центъра, отдето са излезли. Когато едно дърво достигне крайния предел на своето развитие, в него се развиват плодовете. Зреенето на плодовете спада към четвърто измерение. Тогава всички силови линии се обръщат към семката, от която са образувани. (80/стр. 455-456)

Като съберете числата от 1 до 4, получавате 10: $1+2+3+4=10$. Числото 10 представлява един цикъл, в който всеки зародиш постига развитието си. (50/стр. 496)

Числата от 1 до 4 са питагоровите числа, понеже Питагор е работил най-много с тях. Първо трябва да разбирате законите на точката, т.е. на числото 1, за да разбирате и останалите числа. Когато искаш да ограничиш правата линия, или един Принцип, който работи по правите линии, трябва да разбираш свойствата на точката. Тогава ще дойдеш до числото 3, начало на плоскостта, и до числото 4, край на плоскостта. Числото 5 е посоката,

в която се образува кубът. При 5 и 6 дохождаме до нашия свят — образуването на телата. (50/стр. 387)

Като говорим за значението на числата, имаме предвид: Висшето Знание, за което се изискват специални дарби и способности... А когато се говори в геометрията за точката, за правата линия, за плоскостта и за тялото, ние ги разглеждаме като врати за влизане в Реалността — силите, които се съдържат в тях, трябва да се разкрият и използват разумно. (50/стр. 387, 403)

Числото 1 е щастливо. Числото 2 е щастливо. Числото 3 е щастливо... Числото 4 е щастливо.
(65/стр. 159, 276)

Питагор в своята школа учил учениците си на числата до 4. Те са знаели свойствата на тия числа — от 1 до 4. Под думата *едно* Питагор разбирал, че трябва да бъдеш твърд, нищо да не може да те помръдне; като хванеш нещо, цял свят да се събере да те изпъди, да не може да те изпъди — туй той подразбирал под *едно*. Под думата *две* Питагор вече разбирал движението, той разбирал водата. Като водата ти имаш туй качество: при най-малкия наклон да слезеш, да се движиш и малко да се запознаеш с окръжаващите хора — да покажеш, че си жив. Двете показва, че сам може да се движиш и сам може да бъдеш господар на себе си. Туй разби-

рал Питагор. След туй под *три* Питагор разбирал разширение, разбирал въздух.

Значи, в числото 1 имаме твърда материя, която има 1 напрежение; във водата имаме 2 напрежения. Защото, като твърди, телата имат 1 напрежение, тежестта им е долу, в основата; във водата напрежението е в основата и настрани. Във въздуха има в 3 посоки напрежение, в светлина има в 4 посоки — под числото четири Питагор разбирал светлината, която има напрежение в 4 посоки.

Та рекох: Ако човек няма свойството на твърдата почва да бъде устойчив; ако няма свойството на водата, която тече, да е подвижен; ако няма свойството на въздуха да се разширява; ако няма свойството на светлината да прониква, защото четвъртото свойство на светлината е, че тя прониква — вие няма да разбирате живота. Когато проникваш един предмет, ти ще заучиш предмета — осветил си го. Ти не може да осветлиш един предмет, ако не го проникваш. (34/стр. 208-209)

Числото 1 е Божествено, 2 е човешко, 3 е Божествено, 4 е човешко. Числата 1 и 3 са Божествени, 2 и 4 са човешки. На вас идеята не е ясна. Няма защо да става ясна. Трябва да мислите сто години още по цял ден. Вие определяте по половин час да мислите. Човек, ако разбира една идея, той трябва да измени живота си. (55/стр. 345)

Символика на живите единици

Да кажем, че имаме една жива точка в пространството, но извън физическия свят. Как бихте си представили геометрически проекцията на тази точка във физическия свят? Ако точката трябва да се проектира в известно поле, как ще я изобразите? За да се изобрази, тя трябва да приеме известна форма в това поле. И тогава геометриците казват, че като се съединят няколко такива форми, образуват известни величини. Следователно числото 1 изразява точката горе в пространството, а числото 10 показва, че точката е вече проектирана. Нулата показва плоскостта, върху която тази точка се проектира, т.е. възможността, при която тази точка може да развие своите сили. Значи, числото 10 показва живата точка и възможностите ѝ, при които тя може да се развие. Какво показва тогава числото 100? Ако точката най-първо се проектира в една права линия, имаме числото 10; ако тази точка се проектира в плоскост, тогава имаме числото 100. В този случай 100 показва, че точката е проектирана в плоскост — значи, движи се в две посоки, има две възможности. (41/стр. 228)

И тъй, в числото 100 вие имате проекция на плоскост. Числото 10 пък изразява индивидуален живот; 10 показва всякога двама души. Вие нали

сте изучавали квадратурата на кръга? Казват някои: „В кръга има много точки“. Но да имаш работа с много точки, това е трудна работа. Следователно математиците подвеждат кръговите движения в четири точки — както в квадратите, квадратът има само четири опорни точки. Математиците определят тия точки, но те не могат да се определят точно, защото кръгът е неизмерим, но все-таки се приближават до Истината. Те искат да приведат кръговите движения в квадрат, защото могат по-лесно да се справят със силите, които действат в квадрата. Квадратът — това е домът. Бащата има да се справя с квадрата. Той най-първо се разпръва с жена си, двамата се спогаждат как да живеят; жената е съдружник на мъжа... Тия двама съдружници, мъжът и жената, повикват после още двама в сдружението си. Вие ще кажете: „Не може ли да повикат още четири-пет съдружници?“. Не, само двама трябва да повикат, повече от двама не може. Ако ви напиша на четири места по едно: 1, 1, 1, 1 — какво представлява това? Това са четири разни величини. Колко прави 4 пъти по 1? 4. Мислите ли, че вие имате четири единици? Не може да имате четири единици. Единицата сама по себе си е единица. Две единици не може да имаме. Единицата е само единица. Тя не може да се дели. Единицата сама по себе си е неделима в своето проявление. Тя може само да произведе резултати, които са делими. Сега забележете колко мъчни са тия разсъж-

дения, за да преведете единицата или други числа в живи сили. Какво е единицата като жива сила? Ами че вие, вашата душа е единицата.

(41/стр. 233-234)

Всяка душа е жива единица, в живота на която могат да стават ред промени, необходими за нейното развитие. Бог държи всички тия живи единици в Своя ум, в Своето сърце и непрестанно се грижи за тях. (45/стр. 290)

Никога вашата душа не може да се превърне в друго нещо. Ще кажете: „Как, нали един ден ще стана Ангел?“. Ангелът означава само служене. „Ама като Ангел нали светъл ще бъда?“ Светлината е само начин, по който ще се служи на хората. Представете си сега, че този Ангел преди години е бил като нула, т.е. той е представлявал една свещ, затворена в един кръг, в нулата. Тогава той е светел, без да се проявява навън. След време капакът, който е затулял свещта, се вдига и светлината на Ангела, която беше затворена, сега се проявява навън. Ангелът, който сега се проявява, и първият, който беше затворен, не е ли един и същ? Един и същ е. Ние наричаме първия Ангел „Ангел на възможностите“, а втория — „Ангел на проявите“.

(41/стр. 234)

Числата 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 и т.н. до безкрайност представляват части от цялата Единица,

следователно те изразяват безкрайни състояния, или възможности, които се включват в Бога, в Единицата, във Вечността. (45/стр. 155)

Имаме: $1 \times 1 = 1$ — това показва, че единицата, умножена сама на себе си, дава пак единица. Когато се оглежда в огледалото, човек вижда себе си. Този, който е пред огледалото, и този в огледалото представляват един и същи човек. Те не могат да се събират, не могат и да се умножават — образът в огледалото не е реален. Следователно невъзможно е да умножавате реален образ с нереален; и да ги умножите, ще получите едно и също число — това означава действието $1 \times 1 = 1$. Умножават се само реални величини... Сам по себе си човек не може да се увеличава, т.е. не може да расте, нито да се намалява — това се отнася до душата; душата не расте, нито се увеличава или намалява. (47/стр. 440-441)

И тъй, казахме, че единицата сама по себе си нито се умножава, нито расте. Такова нещо представлява и Вечността: тя не се размножава, не расте, нито се развива. И за човека, като единица, може да се каже същото: ако се огледа в огледалото, получава се едно изображение, което е негово отражение, но той ни най-малко не се е размножил. Ако десет огледала се наредят под специални ъгли и човек се оглежда в тях, вече се получават десет изображения на същия човек — но това не значи още, че той се е размножил. Човек сам по себе си

е единица, която може да има много отражения, без да се е размножила. (47/стр. 444-445)

Как се пише арабската единица? Отде са взели те тази единица? Тя съществува ли в Природата? Съществува. Тя представлява дънерът на дърветата. Тази единица има разклонения. Колко разклонения има всяка единица? Десет. Значи, всяка единица представлява един жив организъм. Щом се посади, от нея ще излязат десет разклонения: пет нагоре и пет надолу. Единицата е основа на нещата. Тя е канарата, върху която се градят всички неща. Всичко започва от нея. Числото 2 пък показва как се извършва процесът на това градене в Природата. Числото 3 е закон на равновесие, то представлява завършеният плод. Числото 4 означава слизание на плода, след което той се оплодотворява наново.

(41/стр. 359)

В писането на 4 движението е от горе надолу. В 2 имате пътя на развитието — два пътя, по които се е развивало. Числото 3 показва процеса на своето развитие в самата форма. Онзи, който разбира геометрическата форма, знае вече какво нещо е 3. Щом се намираме в живота в известно противоречие, ако не може да го разрешим по закона на 1, потърсваме да го разрешим по закона на 2. Ако не може да го разрешим по закона на 2, трябва да го разрешим по закона на 3, после на 4, на 5. Шестте може да го напишем 6 или 9.

Може да кажете, че това са произволни тълкувания. Но всякога, когато човек прави каквото и да е движение, туй движение само по себе си е разумно. Туй движение — ако го направи, ако го съзнава, ако може да даде тълкувание — може да направи движението. Самото движение, което става, само по себе си не е разумно: разумно е по отношение на някое друго съзнание. Аз вземам едно перо, с туй перо правя разни движения — перото не знае за тия движения, но аз зная; аз, който карам туй перо да се движи, зная, че всичките движения, колкото и да са разнообразни, за мене тия движения имат смисъл. Самото перо не може да разбира. Ако вие не знаете и не може да тълкувате, вие сте едно перо. Казвам: Всякога трябва да преведете в геометрическа форма нещата в живота. (42/стр. 157-158)

На всеки, който не е запознат с Живата геометрия, всички тия линии, които съществуват в Природата, му се виждат произволни. Всъщност не е така. Всяка линия, всяко движение в каквото и да е направление си има своя разумна причина. И като е тъй, символите на числата също си имат своя причина. Аз, Разумното Същество, ги написах, но самото число не е разумно. Ако попитате туй число защо е взело такава форма, и то само не знае. Хвацате числото 2, питате го защо е взело такава форма — и то не знае. Хвацате единицата, питате я защо се е изправила като кол — и тя не знае. Ако тия числа биха имали съзнание, биха ви дали едно

разумно разяснение. Числото 2 не е нищо друго освен пътят на единицата, то показва движението на единицата. Числото 2 показва пътя, по който единицата се е придвижила, за да образува числото 2. Следователно ние можем да кажем, че числото 2 е утробата на числото 1. За да може единицата да стане 2, за да може силата ѝ да се раздвои, трябва да мине през този път, през двойката. Този, който е написал туй число, е бил адепт, той е разбирал законите. Числото 3 показва раздвояване на кръга. Вие сте виждали каква форма взема житното зърно, като се посее в земята. То се разпуква и приема формата на един разделен кръг; тия две части на кръга по-рано са били затворени. От това разпукване се образува числото 3, в центъра на което се намира Животът. (40/стр. 555-556)

Тия два полукръга на числото 3, обърнати нагоре, означават малкото семенце, което, посадено в земята, се разпуква, развива и започва да расте. От него излизат клончета и листа. Така са се образували растенията в материалния свят. Този знак представлява също буквата *vav* в еврейския език. От тази буква е излязла българската буква *т*, гръцката буква *ε* — *епсилон*, българската буква *з* и цифрата 3. (41/стр. 145-146)

От числото 3 е излязло латинското *w*, от туй число са излезли българските *и*, *п*: *п* е надолу обър-

нато, *и* е основа; от *w* са излезли доста букви. Числото 3 е материално число — взема с двете ръце.

(55/стр. 224)

Дойдете ли до числото 3, ще знаете, че ви се дават условия да се развивате, да се размножавате, да приемете Божествената енергия в себе си. Числото 2 представлява нивата, на която човек трябва да посажда своите мисли и чувства. Числото 1 пък е семето, което той седи, т.е. неговите мисли и чувства. За да расте, човек трябва да има на разположение нива и семе, т.е. числата 1 и 2. След това иде действието и на другите числа върху него, а именно 3, 4, 5, 6, 7, 8 и 9. За да действат тия числа върху човека, Първата Причина се явява като Обединяващ Принцип — тя ги обединява в едно, за да могат силите им да действат едновременно и целесъобразно. (48/стр. 133-134)

Всяко число, делено само на себе си, дава единица. От това гледище единицата показва произхода на нещата. Тя е Абсолютна мярка, с която се измерват всички величини. В този смисъл Единицата представлява Разумното Начало в света. (82/стр. 81)

С първоначално създадената единица какво е искал да означаи Творецът? Който е създал числата, казал е, че в света има една мярка, която ще служи за определение — само Един Принцип, Който наричаме Бог. (19/стр. 39)

В света трябва да съществува Една мярка. Математиците имат такава мярка — тя е единицата. Техният аршин е мярката, с която започват. Отнемете им единицата и математиката сама по себе си пада. (9/стр. 318)

Казвате: „Какво трябва да правим тогава?“. Намерете правилен начин за разрешаване на въпросите в живота. Има един начин, който разрешава една трета от въпросите; има начин, който разрешава две трети от въпросите. И има начин, който разрешава три трети от въпросите, т.е. всички въпроси — той е начинът на Единицата, заключава се в две думи: „Възлюби Господа!“ ... Това е формула, в която се крие кардиналното разрешаване на всички въпроси. (50/стр. 605-606)

Като прилага Единицата навсякъде, разумният човек ще придобие Истинско знание. (82/стр. 81)

Числата като динамични сили

Онзи, Който е създал света, го е създал по закона на числата. (17/стр. 81)

Всяко число представя една конкретна идея.
(14/стр. 224)

Числото 3 показва как се е образувал съвременният човек, тялото му... Числото 1 показва как се е развивал човешкият ум — пътищата, по които той е минавал. Числото 2 показва пътищата, по които се е развивало човешкото сърце. Това са методи, това са начини за целокупното развитие на човека.
(40/стр. 556)

Числото 1, това число на ума, е толкова далечно, че едва се вижда като една малка права линия. Числото 2 е по-близо — значи, в него се виждат всички процеси, през които е минало човешкото сърце. (40/стр. 556)

Същевременно числата 1 и 2 са полюси на сили. Числото 2 е отрицателен полюс, в който се проявява светлината. За да се прояви вашият живот, вие трябва да имате един център (ч.1), отдето да излиза мисълта; после трябва да имате условия (ч.2) за проява на мисълта. Мисълта насочва човека към

дадена цел, а чувствата и желанията дават условия за реализиране на целта. (88/стр. 97)

Като съберете 1 и 2, ще получите числото 3, което ще ви даде цел в живота, ще знаете защо живеете. Без това число ще живееш и няма да знаеш защо си дошъл на Земята. Числото 3 е посоката, към която трябва да се движиш — то е аксиома.

(94/стр. 266)

И тъй, числото 1 е положително число, 2 е отрицателно число, а 3 е число на равновесие, равнодействие. Ако искате да турите едно равнодействие в себе си, вие трябва да изучавате числото 3. Числото 3 е един от Принципите, които действат в човека. Волята е тази равнодействаща сила, която работи в човека. Умът и сърцето — това са положителната и отрицателната страна в човека, а волята е числото 3. И ако вашата воля не е силна, това значи: ако това, с което можеш да регулираш своя ум и своето сърце, не е силно, ти нищо не можеш да направиш. Не мислете, че ако сте положителни или отрицателни, че има някакво преимущество в това. (43/стр. 187)

Когато ние се намираме в една мъчнотия да мислим, да чувстваме и да постъпваме, то е числото 2. И щом не знаеш как да решиш, то е числото 2.

(65/стр. 199)

Някой път вие заболеете, то е числото 2 — ще го измените на 3. При числото 2 умът работи и сърцето работи, но волята ти не работи. Тури волята (числото 3) на работа. (55/стр. 111)

Числото 3 е на Юпитер — достойнството на човека. Щом има ум, чувства, воля, т.е. тяло, значи, човек има с какво да разполага... Боли те коремът, вземи топла вода лъжичка по лъжичка. Аз, когато пия вода, вземам 3 пъти по 3 лъжички, спирам се, вземам 3 пъти по 3, почивам и пак вземам. Три лъжички топла вода и почивам три. Искам водата да я направя динамична. Вие не трябва да правите този опит, аз изяснявам само работата. Три подтика давам. С числото 3 излизам от онази, неорганизираната материя, от едно безизходно положение. Щом вляза в числото 3, първите лъчи на Слънцето изгряват — има какво да работиш. (55/стр. 104, 111)

Мислите ли, че мъчнотиите в живота раждат някакво зло? Не, в мъчнотиите няма никакво зло. От това място, дето се явяват мъчнотиите, оттам започва и всичката наука... Щом се явят в живота ви някои малки мъчнотии, трябва да знаете защо става това нещо — приливът на единия свят образува отлив към другия и отливът на единия свят образува прилив към другия... Когато вашият ум се развива, вие ще имате отлив в сърцето си; когато пък вашето сърце се развива, вие ще имате отлив в ума си. Тъй се развиват умът и сърцето.

(80/стр. 192, 193, 194)

Този закон за приливите и отливите има приложение в живота и ако не го прилагате, той ще бъде за вас един непотребен багаж... „Определено ли е времето на тия приливи и отливи в нас?“ Различно е, но обикновено играе между числата от 2 до 10. Те започват с числото 2, което представлява един отлив, т.е. скръб. Животът започва винаги със скръб. Скръбта, т.е. отлива, означавам с числото 2. След това не настъпва веднага радост, но състояние на равновесие, което означавам с числото 3. Следното състояние е прилив, него означавам с числото 4; този прилив ще трае толкова, колкото отливът. После имате числата: 5 — равновесие, 6 — отлив и т.н. Разликата между един отлив и един прилив, както и от едно състояние на равновесие до друго, е с две единици: 2, 4, 6; 3, 5, 7 и т.н. Някой път тия приливи и отливи могат да започнат и от числата 6, 7, 8 или 10, но обикновено се започва от числото 2.

(80/стр. 193, 201)

Да кажем, че вие искате да извършите един преврат в себе си. В първо време вие сте активни, борите се — значи, събирате положителните енергии в себе си (ч.1), докато получите от тях едно отрицателно число (ч.2) и се примирите (ч.3). Казвате: „Има време, ще се постигне това нещо“ и започвате да мислите (ч.4); четворката е число на мисълта. В процеса на мисленето превръщате положителните числа в отрицателни (4 се превръ-

ща в 5; после идва 6, неутралната зона) и отново започват да действат (ч.7). (82/стр. 20-21)

И тъй, положителните енергии трябва да се превърнат в отрицателни. Всеки, който може да превърне една положителна енергия в отрицателна, той разумно пести силите си... Действието $1+1=2$ представлява превръщане на положителните сили в отрицателни. Това е закон на силата, който работи сега. Днес силните хора работят. Действието $2+2=4$ или $2 \times 2=4$ представлява превръщане на отрицателните сили в положителни. Това е закон на времето, в което работят слабите хора.

(82/стр. 21, 22)

Казано е в Писанието: „Силните ще носят слабите“. В това отношение индусите са направили грешка. Когато са били силни, те са товарили слабите, вследствие на което са изгубили способността си да ръководят другите хора и са се спрели в своето развитие. Днес други хора, които работят правилно, разумно, идат да заместят индусите и да довършат тяхната работата. Сега и Бялата раса започва да работи по малко в това направление... Както виждате, лесно е да се напише $1+1=2$ и $2+2=4$. Обаче това са два закона, които имат приложение в живота. (82/стр. 22)

Знанието създава разширение на съзнанието. Истинската наука седи в разширение на съзна-

нието. Понякога се явява привидно разширение на съзнанието, но то се причинява от приливи и отливи в умствения свят на човека... Обаче когато човек дойде до състояние, при което съзнанието му не минава във фази на приливи и отливи, а върви прогресивно, разширява се непрекъснато, той се озарява от Вътрешна Светлина. (82/стр. 40)

Приливите и отливите са състояния, които господстват в животинското царство. Това са състояния на същества с по-нисък уровень от човешкия. Дойдете ли до тези състояния, вие трябва да бъдете будни да ги използвате и веднага да се повдигнете нагоре. (82/стр. 57)

Цялото Битие — то е едно. Щом Битието се раздели в процеса на своето съзиждане, съграждане, то се раздвоява вече. Образуват се полюси, явява се поляризирането на човека: мъж и жена. По какво се отличава една жена от един мъж? Светлината на мъжа е остра, светлината на жената е мека; топлината на мъжа гори, топлината на жената е мека; силата на жената съгражда и нарежда, а силата на мъжа руши. (16/стр. 476)

Единицата, т.е. числото 1, е строго число — то руши всичко, което е създадено; привидно то няма милост към нищо... Ако стоиш на пътя на единицата, тя няма да ти каже да се отместиш, а ще мине през тебе, ще те направи на каша, но след време

от тази каша ще изработи нещо хубаво, нещо велико. (46/стр. 533)

А числото 2 е резултатът от събирането на две единици ($1+1=2$); 2 е едно отрицателно число, 1 е положително число — следователно две положителни числа, събрани на едно място ($1+1$), дават едно отрицателно число (2)... Сиреч от положителните характерни черти на нашия живот се образуват отрицателните резултати. Не мислете, че думата отрицателни е лоша. Отрицателното число е това, което съгражда нещата и което ги пази вътре в себе си. Значи, всичко онова в Природата, което запазва нашия живот — това са отрицателните числа. Те са отрицателни, понеже не се нуждаят от нас и не искат да ни погълнат. Отрицателни числа са още и всички безкористни числа. Всяко отрицателно число събира в себе си с желание да дава повече от себе си; това, което събира, не събира за себе си, но за другите. Всяко число, което събира резултатите не за себе си, а за другите, в края на краищата го наричаме *отрицателно число*. Като чуете думата *отрицателно*, вие не си го тълкувайте по вашему.

(16/стр. 450)

Какво разбирате под думите *отрицателно* и *положително*? Положителното е разточително, отрицателното е събирателно. Туй, което е разточително, то е положително... А в отрицателните

сили имаме възприемане, всяка отрицателна сила възприема в себе си; всяка положителна дава.

(91/стр. 97, 173)

Две положителни единици винаги образуват една отрицателна единица ($1+1=2$) — двама силни хора, като се бият, и двамата са слаби... Две отрицателни величини пък дават една положителна ($2+2=4$). Числото 4 е положително: 2 ниви по 2 декара, посети с жито, дават изобилно. Четирите, изобилието — мъжки принцип е; показва изобилие. Що е мъжът? Мъжът е изобилието; туй, което дава. Що е жената? Туй, което взема. Една жена никога не може да я удовлетвориш. Целия свят да дадеш, жената все ще взема: животът никога не може да се удовлетвори... Не може да удовлетвориш и себе си. Защото, за да удовлетвориш себе си, трябва да умреш. Нищо повече. (63/стр. 181)

Какво разбирате под *женско число*? То е долина. Мъжът е връх, а жената е долина. Детето къде ще го поставите? Ако е момиче — при майката, ако е момче — при бащата. Но бащата не може да отгледа сина си, понеже това, от което се нуждае синът, е в майката. Условията (ч.2), при които синът и дъщерята ще се родят, се намират долу, в долината; а пък принципът (ч.1), който може да ги повдигне, е при бащата. (52/стр. 149)

Числото 1 групира идеите около себе си, без да ги отглежда. Аз-ът — това е числото 1, единицата,

която отделя човека от всички хора. Щом се отдели от хората, човек може да влезе в спор с тях. Кога се явява спор между хората? Когато се срещнат две единици. Едната единица е генерал, иска да учи хората. И втората единица е генерал със същото желание — да учи хората. Щом тези единици се срещнат на едно и също поле, те непременно ще се стълкновят... Те са живи числа, които се стремят да заемат едно и също пространство. (82/стр. 192)

Тук липсва числото на мекотата — числото 2... При това положение борбата е неизбежна. Ако двама души едновременно искат да сеят една нива, в края на краищата те ще започнат да воюват помежду си. Обаче ако между тях влезе Разумният Принцип, Принципът на мекотата, на Високия морал, той ще раздели нещата — ще ги поляризира. (82/стр. 192)

В това отношение има естествени, има и неестествени двойки... Природата си служи с естествени двойки. Естествена двойка например е магнитът, в който се съдържат два полюса: северен и южен. (82/стр. 219)

Неестествена двойка е събирането на мъж и жена — мъжът и жената са полюси, но от две различни единици... В прав смисъл на думата *двойка* се разбира: сила, която има две противоположни прояви, т.е. две противоположни движения. (82/стр. 219)

Как се е образувало числото 2? От сливането на две противоположни единици. А числото 3? От сливането на една противоположна единица с числото 2. Значи, числата се образуват от смесването на няколко противоположни единици в едно.

(88/стр. 8)

Числото 2 показва, че единицата, т.е. диаметърът в кръга, се е завъртяла два пъти около себе си. Кръгът пък представлява възможностите, при които Разумният живот може да се развива. От друга страна, казвам, че диаметърът при двойката е извършил две трети от своята работа, защото при единицата диаметърът извършва $1/3$ от цялата работа, а при двойката — $2/3$ от цялата работа. Като се говори за възможности, разбираам: квадрат, плоскости, в които животът може да се проектира, и от които вие един ден ще излезете. (97/стр. 17-18)

Кабалистите казват, че Единицата е създала света, и аз казвам същото... Като говорим за числото 1, ние разбираме: най-разумните Същества в света, които са направили Първия план, по който светът е бил създаден. Като говорим за числото 2, ние разбираме: всички ония Разумни Същества, които са слезли на Земята, за да приложат този Идеален план за създаването на света. Като говорим за числото 3, ние разбираме: ония Идеални Същества, които са определили границите на всички възможности в света. (96/стр. 68-69)

Ако изучавате Кабалата на евреите, ще видите, че са имали Дълбоко разбиране за математиката – разбирали са нейния вътрешен смисъл и приложение в живота. (96/стр. 308)

Но днес цялата Слънчева система е навлязла в Нова зона на Духа; това навлизане е станало от 1914 г. на XX век... Този Нов Дух индусите наричат Брами, окултистите наричат Адам Кадмон, или Големият Космически човек, а евреите Го наричат Йехова. (95/стр. 410)

Действително Земята е навлязла в една Нова зона, в една Нова фаза на съчетание със Слънцето... Ние сме навлезли във връзка с една Девствена материя и затова очакваме възкресение. Ето защо онези, които са готови за това време, ще възприемат този Жизнен еликсир и ще възкръснат; а онези, които не са готови, ще заспят и ще чакат още хиляди години за новите условия, които ще дойдат в бъдеще. (95/стр. 410)

Специфично разбиране на числата

Като изучавате числата, ще дойдете до положение да разбирате значението на числата от различни гледища, а не само от едно. Ако разглеждате човека от главата надолу, вие поставяте числата 1, 2 и 3 в следния ред: 1 — в главата, 2 — в гърдите, а 3 — в стомаха. Ако разглеждате човека от краката към главата, 1 ще поставите в стомаха, 2 — в гърдите, а 3 — в главата. Числото 2 не мени мястото си и в двата случая. Ето защо човек трябва да работи с числото 2 като с неизменно число, като с център; изобщо центърът не се мени. В живота Правият път е неизменен. Под *Прав път* разбираме: тесния път, по който може да върви само един човек. Значи, за всеки човек е определен специфичен тесен път, по който трябва да отиде при Бога, т.е. при Центъра на Живота. Всички хора се движат по периферията, но всеки тръгва от специфична точка, определена от него, и се движи по един от радиусите на кръга. Всеки радиус представлява специфичен път, по който човек се движи. (49/стр. 479)

Като се движи кръгът, с него заедно се движат и всички хора. Всеки радиус представлява известно условие (числото 2 е условие)... Условията на живота изискват от човека смирение: ако не се смири, той не може да използва условията на живота. Ще

кажете, че достойнството на човека не позволява да се покланя. Наистина не е достойно за човека да се покланя, но на равно място, обаче дойде ли до някоя стръмнина, той трябва да се поклони. Стръмнините представляват мъчнотиите в живота, пред които човек неизбежно трябва да се поклони. Когато се поклониш на една стръмна канара, тя оживява и ти показва тясната пътека, през която трябва да минеш. (49/стр. 479-480)

Човек трябва да бъде разумен, да изучава условията на живота, да не изпада в грешки. Грешките се предизвикват от ненавременното влизане на човека в една или в друга област на живота, за която или не е готов, или отдавна е минал. Например по невнимание човек може да попадне в миналото, да се върне назад, или да попадне в бъдещето, за което още не е готов. Обаче попадне ли в настоящето, той се хваща с двете си ръце за миналото и за бъдещето, чрез които уравновесява силите на своя организъм. Дясната ръка представлява бъдещето на човека, а лявата — неговото минало. Човек представлява единицата. (49/стр. 480)

Единицата е символ на много неща. Едно от значенията е, че в нея се крие миналото на човека. Затова именно човек казва: „Едно време бях млад, едно време бях богат, едно време бях силен, едно време имах вяра“. Казвате, че числото 1 е строго число. Защо? Защото представлява завършен про-

цес. Числото 2 пък означава настоящето — времето, в което човек днес живее; числото 3 означава бъдещето на човека. Търсите ли щастие, търсете го в бъдещето — в закона на числото 3. Обаче 1, 2 и 3 едновременно означават миналото, настоящето и бъдещето. Защо? Защото това, което за даден човек е минало, за друг е настояще; това, което за някого е настояще, за друг някой е бъдеще. Кой живее в числото 3? Вярващият. Който вярва в Бога, живее в бъдещето; значи, бъдещето е свързано с една Велика идея за Бога. Който не се е проникнал от тази идея, той не може да живее в бъдещето, той живее само в числото 2, т.е. в настоящето, в сегашния живот. Наистина той живее в настоящето, но и него не разбира и казва: „Лош, тежък е животът“. Сам по себе си животът не нито лош, нито тежък — той съдържа елементите на страданията, на мъчнотиите и нещастията, но не можем да кажем, че животът е страдание. (49/стр. 475)

Числото 2 е негативно, то е ненаситно. Какво значи 2? Човекът на 2-те е всякога недоволен, кесията винаги му е празна; числото 2 иска това, иска онова, 2-те само иска: „Дай, дай, дай“. Детето плаче, оплаква се, тук-там го боли — то е вече числото 2. (55/стр. 99)

Майката седи цяла нощ при числото 2. „Какво искаш, мама?“ — туря му люлка или количка и постоянно люлее числото 2. То още не е оформено,

то е чисто физическо, в него още не се е проявила никаква разумност. Любовта най-първо иде разединена. Майката постепенно започва да вижда разумност в това нещо, което вдига само шум.

(40/стр. 557)

Казвам: Страданията произтичат от числото 2... Числото 2 — то е едно нажежено желязо. Ти, ако не разбираш закона, може да пипнеш, да си изгориш ръката. Числото 2 винаги взема, не дава. Туй, което те изгаря, е числото 2. Имаш каквато и да е несрета в живота си, това е числото 2. То винаги взема. То може да е нагорещено или може да е някой чук, то е числото 2. Ти ще бъдеш внимателен, когато се справяш с условията, които влизат в негативната страна на живота. (55/стр. 101, 104)

Освен по този начин вие можете да се спрете на числата и от астрологическо гледище — да видите кое число с коя планета е свързано. Например числото 4 е свързано с Юпитер, числото 9 — с Луната, числото 5 — с Меркурий. След това разгледайте цветовете на плодните дървета и вижте по колко листа има всеки цвят. Цветовете на черешата, сливата, ябълката и крушата са съставени от по 5 чашелистчета и 5 венчелистчета. Защо именно тези цветове имат по 5, а не по 6 листа? (82/стр. 116)

Забележете: всички растения, у които венчето на цвета е 5-листно, действат слабително върху чо-

вешкия стомах. Значи, числото 5 е етикет, показва някакви свойства. (80/стр. 164)

Флората на Земята представлява азбука за Разумните Същества... В това отношение за вас се отваря широко поле да изучавате Живата Природа, да разбирате нейния език. (81/стр. 218)

Ако например всички лоши хора приличат на чесъна, питам: при какви условия е създаден чесънът, в кое семейство влиза? В лилиецветните. Отличителното за това семейство е луковицата, а в цвета им играят роля числата 6 и 3. (88/стр. 76)

Когато се говори за 1, за 2, за 3 и за другите числа, трябва да се знае и къде се намира всяко от тях по лицето и по тялото на човека: 1 например е поставено на носа, 3 — на веждите, 5 — на пръстите; 3 е поставено още и на човешката уста, разглеждана в профил. Устата представлява халка, която ни свързва със земята посредством въже, което постоянно влиза и излиза, пренася храната; котвата пък представя очите, свързани с носа и устата като халка; устата ни спасява от трудните положения в живота — ако халката се скъса, сама за себе си котвата нищо не струва. (45/стр. 130-131)

Отде е излязла десетичната система, откъде я е взел човек? Той се е научил да брои от ръцете... Човек е взел предметно учение от своята ръка...

Но туй броене, което ние имаме, то е дошло от Невидимия свят. Човек е построен математически, геометрически според една форма, която ние не знаем. Каква е формата? На един по-висш свят, от който човек е излязъл. (43/стр. 559, 560)

Учените хора, като мислили, мислили, намерили носа (числото 1) и оттам започнали. След туй избрали едно число, което да е отрицателно число, и след като мислили, намерили в Природата човешкото ухо (числото 2). Вие казвате: „Това е едно съвпадение“ ... След туй има онова число на равновесието: числото 3 е на равновесието; човешките вежди са това, във веждите има триъгълник.

(43/стр. 559)

В средата на лицето седи единицата — човешкият нос. За да осмислим единицата, отгоре ѝ туряме две вежди; те представляват клони, динамически проявления; по този начин расте единицата... Единицата в дадения случай представлява началото на човешкия ум; тя представлява умът на човека, с който той работи. Веждите показват интензивността на чувствата. (80/стр. 487, 489)

Питам: Защо единицата дава тия два клона (веждите), единият от които върви наляво, а другият — надясно? Това показва, че в самата единица има две течения. Тия течения съществуват в самия организъм на човека. (80/стр. 487)

Сега носят е една подвижна единица — тя се носи сама по себе си; най-хубавата част от света се възприема чрез нея... Но когато много възприемате, когато някой път нервната система е силно възбудена, не може да спите. Когато не може да спите, аз ви давам един метод как да спите. Концентрирайте ума си на върха на носа... Но като мислиш за носа си, тури числото 5 — 6 ч., че като заспиш, да се събудиш; за да знаят слугите ти, които ще те събуждат. Тъй като говоря, лесна работа е; но като направите един опит, опитът не може да излезе сполучлив. Изобщо, щом се безпокоиш, много не вървят работите. Но няма какво да плачеш. Започни да мислиш за носа си и веднага ще изчезне скръбта. (43/стр. 561-562)

В старо време магите са носели дрехи с широки ръкави, дето криели тояжката си. Преди да направя нещо, магът поглеждал тояжката си; те не са знаели, че тази тояжка е на лицето им — техният нос. Днес обаче посветените знаят, че тояжката им е техният нос (числото 1). (47/стр. 323)

Числото 1 е число, което дава. Когато се говори за Бога, аз разбирам: Същество, Което дава от Себе Си и живот, и знание, и свобода — всичко, каквото трябва. Това е такова даване, което може да се намира само в Бога. (16/стр. 455)

Числото 1 е най-щастливото число, от него всичко излиза. Господ, Той е Един. Само Един в

света може да носи числото 1 — Той е Бог. За Него може да кажем, че Той е сам. (65/стр. 160)

Когато хората искат да станат единица в света, да живеят само за себе си, те се индивидуализират и сами си създават най-голямото зло, най-голямата отрова; невъзможно е човек да живее сам за себе си, да бъде единица... Само Бог може да живее самичък в света, а всички същества от Бога надолу имат нужда да си помагат. (80/стр. 436, 446)

Закон съществува в математиката и в другите отрасли на науката: Който разбере числата от 1 до 10, той ще разбере всички правила и манипулации в математиката... Който разбира смисъла на числата от 1 до 10, той е разбрал живота. Числото 1, единицата, символизира бащата, 2 — майката, 3 — детето; 1 представлява мъжкия принцип, а 2 — женският. Ако вземете числото 1212, имате повторение на 1 и на 2: първата единица и първата двойка представляват бащата и майката — първата степен на тия числа; втората единица и втората двойка представляват син и дъщеря — втората степен на същите числа. Значи, числото 1212 представлява баща и майка, които имат един син и една дъщеря; същото число показва и условията, които са помогнали за възпитанието на сина и на дъщерята. (47/стр. 27, 138)

Всяко число има не само количествено значение, но и вътрешно. От разумното съчетание на

числата зависи успехът на човека в умствения, сърдечния и физическия свят. Глупавите хора изразходват голямо количество средства, условия, енергия, а умните пестят... Който не живее според законите на Природата, той изразходва много енергия: тогава числото 1212 се увеличава, превръща се в 121212 и т.н. Колкото повече се повтарят числата 1 и 2, толкова повече интелигентността и чувствителността на децата се намалява; колкото повече човек повтаря тия числа, толкова повече той се стреми към осигуряване. Този човек не вярва в Божия Промисъл и се надява на себе си, той пълни един след друг хамбарите си с жито, трепери за него и казва: „Ако човек не помисли за себе си, никой няма да се погрижи за него“. Този човек е прав в заключенията си, но само при сегашните условия на живота, когато хората са поставили прегради по пътя си. Това заключение е право само при организъм, в който всеки уд мисли за себе си. Обаче това заключение не е право, когато Цялото Тяло (Божественото) мисли за всички удове. Човек пък мисли за цялото си тяло — за всеки отделен уд; ако човек не отделя от Божествените блага, които получава, специфична част за всички свои удове, той е осъден на смърт, той сам подписва своята смъртна присъда. (47/стр. 138-139)

Казвам: На Земята цялото зависи от своите части, а в Духовния свят частиците зависят от своето Цяло. (4/стр. 293)

Дай една десета от онова, което приемаш... Ако всичките хора даваха десятък, не щеше да има ни един беден, не щеше да има ни един нещастен. Десятъка човек да го прави със съзнание... Десятъкът е за физическото поле... В Духовния свят ще дадеш половината, останалата половина е за теб. А в Божествения свят всичко ще дадеш. Давайте и ще ви се даде. Бог иска да дадеш една десета от всичко. (26/стр. 269-270)

Евреите например особено точно спазват закона за десятъка. Каквото спечелят, отделят една десета от него за Бога. От хиляди години насам те спазват този закон най-внимателно. (96/стр. 220)

Евреите и до днес дават десятък за Бога от своите печалби, когато християните не дават нищо. Ако запитат българина как вървят работите му, има ли берекет, той казва: „Не го бива тази година“. Рядко ще срещнете българин да отговори: „Слава Богу, добре върви“. Българинът се страхува да каже, че има добър берекет, защото съзнава, че трябва да даде десятък. (97/стр. 151)

Дайте място на Духа, на Възвишеното в себе си и ще видите, че Благородното, Възвишеното, което е вложено във вас първоначално още, ще почне да се развива... Сега вие имате капитал от сто хиляди лева златни, но богатството, което ще придобиете чрез помазване на Духа, ще струва хиляди милиарди. Когато спечелите това богатство, занесете на Бога своя десятък. (99/стр. 198-199)

Числа формули — 123, 456 и 789

Докато числата от 1 до 10 не оживеят във вас, вие мъчно ще схващате Новите идеи, които идват в света и проникват във вашия ум. Защо? Защото всяко число, като идея, има определена форма, определено съдържание и точно определен смисъл.
(44/стр. 272)

Числата представляват живи единици, отношения между живи същества. Какво означава например единицата? Тя означава известни сили, които действат в даден случай върху ума. Колкото по-интензивна е енергията, която нашият организъм съдържа, толкова по-благотворна е тя. Колкото по-малко интензивна е енергията, толкова по-вредна е тя. Следователно, когато в човека се повдигат бури, смущения, съмнения, това показва, че в неговия организъм има сили с малка интензивност. (44/стр. 270)

Защо се обезсърчаваш? Защото нямаш динамика в себе си. Дойдеш ли до положение да се спъваш и от най-малките работи, ти си изгубил динамиката в своя живот... Като говоря за динамичния живот, подразбирам вътрешния живот в човека, който наричам Божествен живот. Той тече във всички хора и се стреми да изправи техния външен живот. (50/стр. 421, 423)

Представете си, че сте нарисували на дъската окръжност с един диаметър. Центърът на окръжността, означен с 1, определя силата, която е създала света. С 2 означаваме самата окръжност, която е граница на света; 3 пък представя диаметъра, т.е. силата, която е вложила съдържание на света. И човек минава през същите числа: през 1-та, която е създала неговия свят; през 2-та, която е ограничила неговия свят, и през 3-та, която е вложила съдържание и смисъл в него. (37/стр. 328)

Като дойдем до мисълта, съставена от числата 1, 2 и 3, казваме, че е динамическа. Всяка мисъл, която създава един свят около себе си, която внася в него известно съдържание, е динамическа. Всяка мисъл, която не създава нещо, която не ограничава и която не внася съдържание и смисъл в човека, е слаба. (37/стр. 329)

Много нещо се крие в числата 1, 2, 3, но само за онзи, който разбира техния вътрешен смисъл. За него тези числа носят разумност, доброта и сила. Кога ще се свърши войната? Когато приложите числата 1, 2, 3 в живота си. Те разрешават всички въпроси. (37/стр. 332)

Досега например сте слушали толкоз лекции от мене. Някои още чакат нещо магическо да кажа аз. Ето едно магическо число: 123 е едно магическо число, ако ти искаш да направиш нещо велико в

света... Ако искаш да внесеш ред и порядък в света, да ти тръгне — 123 е магическа формула. (43/стр. 840)

Ако можете да използвате правилно числото 123, ще бъдете щастливи. Числата 1, 2, 3 могат да се разместват и да получите нови числа: 213, 321 — те дават други резултати. (43/стр. 304)

Какво представляват числата 1, 2 и 3? 1 е бащата, 2 — майката, а 3 — детето. В Божествения свят 1 е бащата — Любовта, 2 е майката — Мъдростта, а 3 е детето — Истината. 1 и 3 дават 4 — число на бащата; 2 и 3 дават 5 — число на майката; 1, 2 и 3 дават 6 — число на детето, двойна тройка. Бащата и майката обичат детето си, защото в него са вложили своя капитал. Казано е в Писанието: „Бог възлюби Истината в човека“. Значи, и Бог обича в човека това, което Той сам е вложил в него — Истината. (37/стр. 662)

Децата идват и си отиват по силата на известен закон... Коя сила кара детето да дойде на Земята? Детето е числото 3 и числото 6. Като се роди то, домът се съгражда. (50/стр. 424, 425)

И тъй, числото 1 е положително; то показва посоката, отдето идват енергиите. Числото 2 показва посоката, накъдето отиват енергиите. Числото 3 показва работата, която са извършили тия енергии в даден случай. Такива числа като тройката ние на-

ричаме *средни, неутрални*. Тия числа не са нито на едната, нито на другата страна. Само едно неутрално число може да се тури за директ, за подпора на нещо, защото то не се мести. Всичката устойчивост в живота се дължи на неутралните числа. (81/стр. 177)

Да се върнем към значението на числото 123: 1 представлява умът, 2 — сърцето, 3 — волята. Ако има сърце и силна воля, а ум няма, човек нищо не може да направи. Числото 123 трябва да бъде девизът на човешкия живот, без това число човек не може да работи... Непоколебима е вярата на човека само когато работи с числото 123. (49/стр. 442, 444)

Следователно дойдете ли до някакво противоречие, до обезсърчаване и обезсмисляне на живота, изговорете в себе си числото 123. Числото 1 подразбира Разумния Принцип в живота; 2 — Любовта, която гради; 3 — Истината, от която произлиза волята. Следователно, когато кажете, че трябва да изпълнявате Волята Божия, изговорете в себе си числото 123, в което е скрита идеята: Бог е Любов, Мъдрост и Истина. (49/стр. 442-443)

Човек не може да приложи Любовта, Мъдростта и Истината в тяхната пълнота, но може да приложи техните проявления: като светлина, която е вложена в неговия ум, като топлина — в сърцето му и като сила — във волята му. Числото 123 може да претърпи видоизменение, да се превърне в 231

и 321; в тези числа съдът е по-голям, но количествено съдържание е същото. (49/стр. 443)

А какво означават числата 456 и 789? Всяко число представлява известна идея... Числото 123 представлява Божественият свят, 456 — Духовният, а 789 — физическият свят. Това са формулите, с които човек може да работи и в трите свята. Да разрешите една от тези формули правилно, това значи да получите един чек на ваше име, подписан от някой голям банкер. Със сумата, която съдържа чекът, вие се осигурявате за цял живот. Ако разрешаването на една от тия формули ви осигурява за цял живот, каква осигуровка крие в себе си разрешаването на трите формули? Който разреши тези формули, той се ползва от богатството на целия свят; докато не ги разреши, той ще живее в мъчности, ще разполага с оскъдни средства, колкото да преживее. За да дойде до разрешаването на тия формули, човек трябва да работи върху себе си съзнателно и с любов, за да заслужи доверието на Разумния свят. Не може да поверите големи суми на човек без висок морал. Сега, като съберем цифрите на числата 123, 456 и 789, и в трите случая получаваме шесторки: $1+2+3=6$; $4+5+6=15=6$; $7+8+9=24=6$. И в Писанието се говори за число, съставено от три шесторки — 666. Като съберем трите шесторки, получаваме числото 18, равно на 9 — деветорката показва известни опитности, които

човек е придобил като резултат на страданията; като страда, човек се учи. (49/стр. 441, 444-445)

Числото 123 има отношение към Божествения свят. Който влезе в този свят, трябва да бъде справедлив. Числото 456 се отнася към Духовния свят, който е свят на чистота. Числото 789 е свързано с физическия свят. За да се справи с мъчнотиите, противоречията и страданията на физическия свят, човек трябва да има вяра. Справедливостта, чистотата и вярата са условия, с които човек може да работи, за да придобие повече светлина — необходимо условие за разрешаване задачите на неговия живот. (49/стр. 445)

Ще кажете, че вярата ви е още слаба: като работите съзнателно, тя ще се увеличи... Вяра без работа и приложение нищо не допринася. За предпочитане е едно малко благо в настоящия момент, отколкото хиляди блага в бъдещето. Числата 123, 456 и 789 са формули, които още днес могат да се реализират. Щом могат да се реализират, те са реални; изгубите ли възможността за реализирането им и започнете ли да се ровите в миналото си — какъв сте били някога, вие губите Реалността на живота. Ако някой иска да знае какъв е бил в миналото, може да му се каже, но... Ако човек знае миналото си и не изправи грешките си, ще го сполети голямо нещастие. (49/стр. 445-446)

И тъй, помнете: Като работите с числото 123, вие се свързвате с мисълта на Съществата от Възвишения свят; като работите с числото 456, свързвате се с чувствата на Благородните Същества от Духовния свят; като работите с числото 789, свързвате се с добрите и работни хора на Земята. Защо ви се говори за числата, не питайте, но разберете техния смисъл и ги приложете. Като работите с числото 123, ще познаете Боговете, т.е. Съществата на Възвишената мисъл; като работите с числото 456, ще познаете Ангелите; като работите с числото 789, ще познаете хората. Какво по-голямо богатство може да искате от това да познавате Бога, Ангелите и хората? Като съберете числата 123, 456 и 789, получавате числото 1368 — сборът от цифрите на числото е 18 ($1+3+6+8=18$)... Числото 18 е отрицателно и безплодно; за да роди това число и да се смекчи, трябва да му се прибави накрая девоторка: числото ще стане 189 — процесите в това число стават правилно. (49/стр. 446)

Числата 123, 456 и 789, за които говорих миналия път, могат да се уподобят на следните неща: числото 123 представлява жива кокошка, 456 — заклана кокошка, а 789 — опечена. Като ученици, вие трябва да разбирате вътрешния смисъл!

(49/стр. 448)

Човек трябва да прояви Истината, която е вложена в него. Важно е кога ще я прояви: при изгря-

ване на Слънцето, при зенита му или на неговия залез. Ако я прояви при изгрев, той има най-добри условия за развитието си. И на зенита има добри условия, но времето е кратко. При залеза на Слънцето условията са най-оскъдни. Числото 123 подразбира ония хора, които са проявили Истината при изгрева на Слънцето. (49/стр. 455)

Напишете числото 123. Това число съществува в умствения свят, в чувствения свят и в света на постъпките: то е едно и също число, но с различни свойства и прояви в различните светове. Като съберете цифрите на трите числа, ще получите числото 18, а именно: $123+123+123=6+6+6=18$. Числото 18 е нехармонично, съчетано от числата 1 и 8; числото 666 е също дисхармонично съчетание на цифри в астралния свят — обаче числото 999 е едно от най-хармоничните числа... Да се върнем към числото 123. Единицата показва как може човек да стане богат. Двойката показва, че той може да заемем добро обществено положение и да го почитат; тройката показва, че каквото иска да постигне, ще успее. Числото 123 е едно от щастливите числа, но за онзи, който го разбира; за оня, който не го разбира, няма по-нещастно число от 123. (88/стр. 263-264)

Метафизични Принципи на Единството

На какво число например може да се уподоби кръгът и на какво — елипсата? Кръгът е числото 1, единицата, а елипсата — 2, двойката. Когато се говори за човека като за единица, това подразбира, че всичката му дейтелност се свежда към един общ център, т.е. тя нито се намалява, нито се увеличава. Когато пък се говори за човека като за число 2, това подразбира, че става преливане, преминаване на неговите енергии от един център към друг. Следователно числото 2 може да расте, т.е. да се увеличава, докато единицата не може да се увеличава. Тъй щото, ако вие кажете, че ще живеете само за себе си, че никого не искате да знаете и от никого не се нуждаете, тогава вие сте единица. Значи, вие сте богат в себе си, считате се за божество. Това подразбира още, че вашият вътрешен обем нито се увеличава, нито пък може да се намалява. Кажем ли, че човек може да се развива, да расте, той е в числото 2 — в Божественото и в човешкото. Това, което може да расте и да се развива, е Божественото, което се прелива в човешкото. Тук се съединяват два принципа: Божественото преминава в човешкото, което под влияние на Божественото започва да се развива. Когато човек се развива, той

започва да расте; щом расте, той се уголемява. И тогава ние казваме, че Божествената сила в човека расте. (44/стр. 314)

Служене на себе си, това е закон на слизване. Служене на Бога, това е закон на възлизане, на възкачване... Човек трябва да започне с Първия Велик Основен закон — служене на Бога. Този закон ще внесе във всички хора най-благородни и възвишени мисли и чувства. Живее ли човек по този закон, всичките му работи ще се наредят и оправят. Вторият закон, служене на себе си, е по-опасен и по-труден от първия. В света се проявява вторият закон. От окултно гледище ние знаем, че числото 2 е родено от света. Останалите числа — 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, още не са родени. Засега те са само въображаеми числа. Нещастията в света са родили числото 2. Някога, в миналото, Боговете са водили борба, Ангелите са падали и ставали, хората и до днес продължават да се борят — и всичко това става все за числото 2. (44/стр. 68, 69)

Някой поет напише едно стихотворение и казва, че го посвещава на еди-кой си приятел. Всъщност той е писал за себе си — това, че посвещава стихотворението на своя приятел, му служи само за украшение. Някой човек тръгва да проповядва, да убеждава хората, че Бог съществува, иска да ги върне в Правия път, но като отиде у дома си, започва да се хвали: „Аз направих това и това“. Каз-

вам: Във всички действия на съвременните хора се проявява числото 2. Принципът на числото 2 съществува навред в света. (44/стр. 70)

И тъй, числото 2 представлява хората, а не Ангелите. Последните служат само като съединително звено между хората и Разумните Същества от Невидимия свят. Те съединяват физическия свят с Божествения. Числото 2 създава всички противоречия в живота. Като четете Свещеното Писание, ще видите, че Господ не се е произнесъл за 2-я ден, че е добър. За този ден Той мълчи, а за всичките останали дни се произнася, че са добри. Мнозина запитват: „Какво означава числото 2?“. То е число на Мъдростта, а не на Любовта. Как разбирате Мъдростта от гледището на Любовта? Вие не знаете това, но Любовта има особено схващане за Мъдростта. (44/стр. 70)

Питам: Колко жени трябва да има човек? Най-малко две. Питате: „Една жена колко мъже трябва да има?“. Най-малко двама. Това сега е неразбрано, в дадения случай трябва да има двама. Ти, като намериш втората, ще намериш жена си. И като намериш втория, ще намериш мъжа си. Докато не си намерил съдържанието на 2-те, ти никога не можеш да намериш нито приятеля, нито другаря. С 2-те се твори светът. То е творческият Принцип, който твори. Две жени трябва да имаме — едната жена никога не се жени, тя не се нуждае от женит-

ба, на нея мъж не ѝ трябва. И на единия мъж жена не му трябва, той никога не се жени. Те двамата са едно. Едното никога не се жени. А пък 2-те се жени и то се жени като мъж, жени се и като жена.

Та рекох: Ще намериш двама мъже — ще намериш Първия мъж, който никога не се жени, и той ще ти покаже за кого да се ожениш. Жената ще намери Първия мъж, който никога не се жени, и той ще ѝ даде най-добрия съвет за кой мъж да се ожени. И мъжът ще намери Първата жена, която никога не се жени, за да му покаже за коя жена да се ожени. Това е Идеята на Бога, Който е създал света, при Него ще отидем да се научим. Каквато и работа да започваш, Той ще ти даде съвет, ще ти покаже път. Отидеш ли да искаш от другите съвет, ти всякога ще направиш погрешка. (34/стр. 136-137)

Знаете ли при какви условия се раждат четните числа, двойката например, и при какви — нечетните, като тройка, петица и т.н.? Единицата не се ражда. Двойката, тройката и другите числа се раждат; те се раждат от единицата, и то двойката — направо от единицата, а тройката — от двойката. Знаете ли какви условия са нужни, за да се роди едно число? Голяма философия, голяма наука се изисква, за да отговорите на този въпрос; щом не можете да отговорите, това показва, че вие се занимавате с обикновените работи в живота. Хората умират от обикновените, от лесните работи. Например, когато видя плода на Забраненото дърво, Ева намери, че е много лесно да откъсне този плод

и да си хапне от него... Забраненото дърво не беше външно, то съществуваше главно в първите човеци, а после вече имаше отражение и на физическия свят — Дървото на желанията се крие в самия човек. Когато еврейският език се изучава кабалистически, какво означава думата „пожелание“ в този език? Мойсей казва: „Не пожелавай!“. Какво да не желаеш? Не желай това, което причинява смърт.

(45/стр. 607)

Някой казва: „Аз искам да умра“. Много лесно, яж от забранения плод и ще умреш... Змията, която караше Ева да яде от плода на Забраненото дърво, предварително знаеше какво ще стане. Ева обаче в първо време нищо не знаеше, но като излезе от Рая, тогава научи каква грешка е направила. Като съзна грешката си, Ева изпадна в голямо противоречие и започна да страда. Змията казваше на Ева: „Бог знае, че ако ядете от плодовете на това дърво, ще бъдете подобни на Него, затова забранява да ядете от него“. Думите на змията внесоха в ума на Ева голямо противоречие, на човешки език казано: съзнанието на Ева се раздвои. Когато при една добра мисъл в човешкия ум се вмъкне и една лоша, последната създава в съзнанието му раздвояване.

(45/стр. 607-608)

Числото 2 работи навсякъде в Природата. В ума винаги се пораждат 2 мисли, а в сърцето — 2 чувства: това са полюси, между които човек се движи.

Интелигентността и разумността са други 2 полюса на човешкия живот: чрез интелигентността си човек се свързва с животинския свят, а чрез разумността — с Ангелския свят. Обаче за да се развива правилно, човек трябва да постави живота си върху Божествените закони — при това положение човек не само ще се развива правилно, но каквото придобие и изработи, ще го задържи в себе си. Няма същество, което би се осмелило в Божие Присъствие да отнеме от човека онова, което той сам е придобил и изработил. (47/стр. 427)

Когато се натъква на някое отрицателно състояние, което се изразява чрез известно число, човек може да си помогне само ако познава онзи закон, според който Реалността на нещата се крие в центъра на неговото съзнание. (47/стр. 156)

Когато ние казваме, че Божественото живее в човека, подразбираме, че има едно специално място, дето Божественото съзнание е локализирано. У човека има една особена Любов, едно особено Съзнание — да съзнава само Бога, и то като едно Цяло вътре в себе си... Вие трябва да гледате *Себе Си*, но ако ви кажа само толкова, ще се намерите в чудо, защото *Себе Си* — това представлява за вас още една неопределена величина. (80/стр. 259, 263)

Ако гледате на *Себе Си* тъй, както сега разбирате това, в дълбочината на вашата душа ще за-

бележите една едва уловима светла точица. Онзи, който не разбира това, търси своя Идеал вън от тази точица. Силата на светлината на тази точица е една и съща... Тя е една постоянна светлина, която мъждеее слабо, но всякога свети; тя е най-красивата светлина. (80/стр. 263, 269)

Как ще намерите в себе си тази малка светла точица? Ако мислите, че ще я намерите чрез концентриране на мисълта си, лъжете се. Затова ще се поставите в едно състояние на вътрешно затишие и вътрешен мир, като считате, че всичко наоколо ви е пълен ред и порядък. Само по този начин ще можете да забележите тази малка точица, тази малка светлинка в себе си. (80/стр. 268)

Когато сте щастливи, когато сте радостни, тази светла точица на съзнанието почти не се вижда; но щом животът ви стане мъчен, щом дойдат най-големите нещастия, страдания, отчаяния, тя се вижда. И затова, за да я видите, някой път Божественото съзнание образува, като в театъра, пречки — затваря ви, ограничава ви, като ви насочва да мислите на друго място, и казва: „Има нещо по-важно!“ . (80/стр. 270)

Аз не обичам да говоря за онзи свят — за мене е много смешно. Аз по-мъчно може да се убедя, че има този свят, отколкото че има онзи свят. Аз и досега съм малко безверник за този свят... Онзи

свят за мене е толкова реален, че този свят трябва да го доказвате, за да се убедя, че действително той съществува. (77/стр. 189, 190)

Аз казвам: Когато двама души се оженят, те са от този свят. Щом се роди детето, то е от онзи свят. Затова всички се радват на детето. Защото то е от онзи свят вече. Трима души не са от този свят, но са от онзи свят. (77/стр. 190)

От онзи свят индивидуално не може да се явяват. Всяко едно същество от онзи свят, за да се яви на Земята, трима души приятели трябва да дойдат. Трима души съставят един човек. Когато те посетят трима души, вие вече имате един от онзи свят. Трима души — били те моми, момци или старци. Щом имате трима, вие вече имате един от онзи свят, който ви посещава. Разговорете се, много хубави работи ще чуете. Посмеят се и пак ще си заминат. Че трима души посетиха Авраама като един човек. Трима души отидоха в Содом и Гомор. Когато ви посети един, той е от този свят; трима, когато ви посетят, те са от онзи свят. (77/стр. 190)

Ние, съвременните хора, мислим, че лошите хора на Земята са повече, отколкото добрите. Не е вярно. В света има само един лош човек и трима добри. Това е математическа пропорция: един лош човек се пада на трима добри. В света има само един, който мрази, а трима, които любят, и затова

злото в себе си остава всякога безплодно. Злото е осъдено на вечно безплодие. (95/стр. 325)

Аз не разглеждам дали моите възгледи са прави, или не. Аз поставям един възглед на опит — издържа ли този опит, аз съм прав... Аз често се натъквам на някои математически опити: има трудни задачи във Висшата математика от петото, шестото измерение; едва сега учените хора се занимават с четвъртото измерение. Неразбрана работа е, ще ти се пръсне главата — или трябва да полудееш, или да напуснеш въпроса. Ще опитам тогава моя възглед. Туря един възглед при тази формула, не върви. Туря друг възглед, веднага задачата стане ясна. Казвам: „Как ти е Името?“. „Аз съм Истината.“

(77/стр. 419-420)

Ние казваме: „Господи, Боже наш!“ . Бог има два Принципа: Бог и Господ. И в двата Принципа се крият две различни Идеи. Господ е нещо, което съдържа в Себе Си Любовта. Бог е онова, което съдържа в Себе Си Мъдростта. Това са два Принципа: единият носи Абсолютната Любов в Себе Си, а другият носи Абсолютната Мъдрост в Себе Си; и двата се съединяват в едно, и дават Абсолютно Понятие. (77/стр. 221)

Метафизични изчисления на Пътя

Аз не съм против човешката наука, но казвам, че онзи, който изучава човешката наука, трябва да има велико смирение... Когато един велик философ работи върху някоя теория, аз работя заедно с него; аз съм само зрител, внушавам му, а той работи. Ако един майстор шивач шие дреха, той ли е майсторът, или аз, който нося дрехата? Ако не съм аз, той няма да е никакъв майстор. Когато един философ пише теория, аз му казвам: „Ти ще напишеш една теория за мен, аз ще я сложа на себе си, ще я облека и ако е хубава, ще я нося през целия си живот и по този начин ще ти я платя“. Следователно в нас трябва да има онова крайно смирение да учим.

(94/стр. 226-227)

Божественият Дух работи у нас от хиляди години, учи ни на всичко, полезно за нас. Знаете ли още колко има да ни учи? Аз ще ви напиша приблизително числото на годините. Това число е следното: 31 014 000 000 000. При това, туй са слънчеви години! Можете ли да прочетете това число? Представете си какви ще бъдете, след като се учите още толкова време. (81/стр. 128)

Аз виждам: някои от вас са величина, повдигната в квадрат, други — в куб; от някои се извлича

квадратен корен, от други — кубически; някои ги събират, други ги умножават, трети ги делят, четвърти са в известна пермутация; други пък спадат към задачите на математическите функции; едни спадат към рационалните числа, други — към ирационалните числа, едни — към целите числа, други — към дробите и т.н. Обаче всеки от вас е на мястото си! (81/стр. 128)

И отношенията между съществата са математически формули, които трябва да се преведат, за да могат съзнателно да се прилагат. (79/стр. 57-58)

Всеки човек представлява известно число и от прибавянето или отнемането на това число към друго дадено число се създават добри или лоши отношения... Всеки човек или дава нещо от себе си на своя ближен, или взема, вади нещо от него. В този смисъл отношенията между хората представляват особен род математика, която трябва да се изучава. Защо мъжът се стреми към жената и жената — към мъжа? За да се увеличат. Жената представлява числото 2, а мъжът — числото 1. Следователно мъж и жена, събрани на едно място, дават числото 3, т.е. $2+1=3$. Как ще примирите това противоречие? Как е възможно мъж и жена, събрани на едно място, да дадат числото 3? Това е един метафизически въпрос, който не може лесно да се разреши. (47/стр. 155)

Положителното число (1) е киселина, отрицателното (2) е основа, а неутралното (3) — това са солите. Една сол не е нито киселина, нито основа — тя е нещо по средата. (53/стр. 258)

Представете си, че имате две точки вън от окръжност: числата 1 и 2. За да се съединят, тези две точки трябва непременно да минат през една трета точка вътре в кръга — центъра. (48/стр. 92)

В центъра на числото 3 се намира Животът. (40/стр. 556)

Числата 1 и 2 са творчески, те имат отношение помежду си. Числото 3 е резултат, получен от съединяването на 1 и 2... Сега, ако напишете отношението 1:2, това показва, че имате отношение на мисъл към дадено желание. Това отношение може да се напише обратно — 2:1. В първия случай мисълта беше по-силна от желанието, вследствие на което постъпката, т.е. числото 3, което е резултат от съединяването на 1+2, съдържа качествата на мисълта. Във втория случай имаме отношението 2:1, т.е. едно силно желание към една мисъл. В случая желанието взима надмощие над мисълта и резултатът, числото 3, ще има качествата на желанието. С отношенията на живите числа едно към друго се обяснява защо в едно семейство понякога се раждат повече момичета, а понякога — повече момчета. Когато майката е по-силна, раждат се по-

вече момичета; когато бащата е по-силен, раждат се повече момчета. (48/стр. 93)

Какво представлява човекът?... Той е резултат на посоката на своя живот, на своите мисли и желания, които представляват отношение между числата 1 и 2. Когато изгуби разположението на духа си, човек остава само с отношението 1:2 или 2:1, но без център, през който да прекара своите мисли и желания с цел да ги трансформира. (48/стр. 94)

Вярата в Бога е център, който трансформира човешките мисли и желания... Ако двама приятели искат да запазят отношенията си, да не се разделят, от каквато и посока на мислите и на желанията си да изхождат, те всякога трябва да се срещнат в центъра — в Реалността на живота. (48/стр. 94, 96)

Животът на съзнанието е движение към Великия Център. (48/стр. 100)

В съзнанието на човека едновременно има две течения, които трябва да се доловят... Вие едновременно ще се движите в две посоки, т.е. ще реализирате два живота: от една страна, ще развивате човешкото съзнание, а от друга страна, ще се стремите да се движите към Бога. (80/стр. 262, 265)

Съзнанието има двояко движение. Трябва да знаете, че щом срещнете съпротивление, то е, по-

неже материята, в която живеете, е гъста... При движението ви към Божественото се намират всички благоприятни условия за вас. Туй движение приготвява Правия път на вашето съзнание, за да може да излезе от тази гъста материя — то е, което ще ви повдигне. (80/стр. 266)

Движението на Божественото съзнание наричат в Духовните науки: *Божествен Промисъл*. Но то е една неопределена дума, аз го наричам: *Движение на Божественото съзнание*. Едновременно човек се движи в две посоки. Всеки човек, както и всеки от вас, има тия две движения в себе си, само че у всички хора не се очертават ясно, всички не съзнават тия движения, които стават у тях.

(80/стр. 269)

Божественото съзнание се движи два пъти по-бързо, отколкото човешкото съзнание; но нам се чини, че пътят, който изминава то, е два пъти по-дълъг, защото не сме тъй будни за него, както сме будни за физическото съзнание. Тук имате закона за единицата и двойката, отношението на които е 1:2. Числото 2 в дадения случай показва движението на числото 1. Тази идея е малко сложна, но ще ви я обясня: допуснете, че числото 1 сте вие, а числото 2 — това е вашият кон. Вие имате да пътувате някъде да извършите известна работа, която е X, неизвестна. Извършването на тази работа ще зависи от бързината на вашия кон, от способността

на движението му. В дадения случай човешкото съзнание е само орган, носител на Божественото съзнание. (80/стр. 262)

Божественото съзнание никога не обяснява, само казва: „Не, недей!“. Нищо повече... Хората запитват: „Защо да не правя това или онова?“. Божественото никога не отговаря, то казва: „Не!“. Ако ти се подчиниш на това, което Божественото съзнание ти подсказва — след време, в твоите старини, туй Висше съзнание ще дойде да ти обясни всичко. (80/стр. 262-263)

Аз, като наблюдавам живота, правя своите опити; при всеки случай търся Истината. Натъквам се между приятните и неприятните чувства на хората и търся онази опорна точка, онова място, което при всички условия на живота остава едно и също. Знаете ли какви чудеса стават? Щом стъпиш на това място, на тази опорна точка, наречена *Божествена опора на живота*, веднага твоето състояние се изменя, в теб протичат мощни сили. (50/стр. 589-590)

„Всяко дърво се познава по плода си.“ Думата *дърво* произлиза от един стар корен, тя не е славянска; дървото означава онзи Първичен, Божествен живот. Коренът на думата *дърво* произлиза от думата *дева*. В английския език произлиза от думата *terra — tree*; в гръцки — от числото 3. *Тера* значи

земя, а земята означава живот. Така че дървото означава Първичният живот. (94/стр. 145)

Любовта води човека от незнайното към знайното, от хикса към десетката, т.е. към известното. Дървото е незнайното, а плодът — знайното... Всички незнайни неща имат свои плодове. Следователно, когато искаме да разберем незнайното, трябва да опитаме неговия плод. Искаме ли да познаем Реалността, трябва да опитаме нейните плодове.

(49/стр. 436)

Каква е единицата мярка на Любовта? С колко единици любов трябва да бъдете обичани? Любовта на едного може да бъде единица, на друг — 2 единици, на трети — 3 единици и т.н. Любовта може да бъде най-много 10 единици — един завършен цикъл. Знаете ли колко е голяма единицата любов, на колко единици любов най-много човек може да издържа? Какви са качествата на единицата любов? Мъжът представлява единицата любов, жената — 2 единици, синът — 3 единици, дъщерята — 4 единици, целият човек, семейството или обществото — 5 единици, народът — 6 единици. Знаете ли какво нещо е да ви обича един народ? За да отговорите на любовта на един народ, вие трябва да бъдете много богат човек — да има какво да му дадете. (47/стр. 539)

Когато някой иска хората да го обичат и да му се подчиняват, той трябва да им е дал нещо, да се

е пожертвал за тях. Хората обичат Бога и Му се подчиняват, защото Той всичко им е дал и всеки момент се жертва за тях. (47/стр. 330)

Единицата дава право на човека да живее на Земята и да има отношения към всички живи същества... Някога човечеството е живяло в числото 1, което представлява северното полушарие. Сега животът на цялото човечество се е пренесъл в числото 2, т.е. в южното полушарие. (47/стр. 489)

Вие всъщност не знаете какво представят числата 1 и 2. Вие умножавате числото 2, но то никога не може да се умножи; то представя едно Абсолютно число в Природата. Това, което изработва числото 2, когато се проявява — то е, че дава число 3. Но и числото 3 е Абсолютно число. (43/стр. 170)

В математиката, с която днес си служите, идеите не са верни в Абсолютния смисъл на думата. Числото 3 наистина е равно на 2 плюс 1, но само ако числата 2 и 1 ги разглеждаме като съставни елементи на числото 1, но не и като самостоятелни цели числа. Числото 3 съдържа резултатите на числата 2 плюс 1, а не самите числа 2 и 1. (79/стр. 133)

Като дойдете до числото 3, ако не разбирате Абсолютната стойност на това число, вие казвате: „Аз, първият човек“. Първият човек е бил Адам.

И впоследствие всички хора, които са дошли след Адам, мязат на него и във възходящата, и в низходящата степен. Като се казва, че хората мязат на Адам, това не значи, че те мязат на него по прегрешенията си, но по възможностите, които се крият в тях. (43/стр. 170)

Страданията на света се дължат на това именно, че хората повече вярват, че ще умрат, отколкото че ще живеят. Не, по-голяма е вероятността, че ще живееш, отколкото че умреш. Че ще живееш, отношението е 2:3. Че ще умреш, отношението е 1:3. А възможността, че ще възкръснеш, е 3:3.

(16/стр. 629-630)

Казваме, че Бог е изпратил човека на Земята, но може и никъде да не го е пратил... Въпрос е дали вие сте на Земята. Да не излезе, че сънувате, че сте на Земята? (45/стр. 690, 694)

Съвременният свят е пълен с физически, с интелигентни автомати. (95/стр. 362)

Човек е същество, което мисли, чувства и действа. Ако съзнанието му не взема участие в неговите мисли и действия, той е автомат. (88/стр. 58)

Истинският Живот е онзи, който изтича от Духа. Има живот, който не изтича от Духа. (95/стр. 403)

Казват: „Как ще преживеем в този свят?“. Приятели, аз съм преживял в този свят по този начин, който ви казвам. (95/стр. 193)

За мене има още една Реалност, за която аз не мога да говоря. Зад съзнанието има нещо хубаво и красиво, върху което почива тази Абсолютна Божествена Наука, но тя е една област само за Абсолютната Любов, за Абсолютната Мъдрост и за Абсолютната Истина. (15/стр. 378)

Числото 4 е родено преди числото 3

В Природата има ред елементи, които се означават все с единици... Но единицата скъпоценен камък се различава от единицата житно зърно или от единицата бръмбар... Когато окултната наука си служи с една от тия единици, всяка от тях представява известен символ, който показва, че единицата е в процеса на своето развитие, на своето проявление. В такъв случай всяко нещо, па и всеки човек, представлява единица в прогрес. Знаете ли какъв е вашият коефициент? (82/стр. 39-40)

В света, в който живеем, само числото 1 функционира. Числото 2 представлява дроб, т.е. единица, разделена на две; в това отношение двойката представлява отражение на единицата. И числото 3 съществува като отражение на единицата; всъщност числото 3 само не съществува. Питам: Кое е Реалното в човека? (82/стр. 42)

Когато работите с числата, вие се спирате върху това от колко единици е образувано всяко число... Обаче това не е достатъчно. Вие трябва да знаете при какви условия се е родило всяко число. Числото 2 се е родило при големи борби. Тогава в цялата Природа, в Космоса са се явявали огньовете, светове са се разделяли, Ангели са падали. (82/стр. 58)

Светът е създаден при раждането на числото 2. Тази епоха е забележителна с творчески дух. Тогава някои Ангели са паднали и са слезли на Земята, а други са останали на Небето; те и досега пазят местата си. Тогава се е явил законът на поляризирането — всяко творчество изисква някаква жертва; по-добре е да се поляризират нещата, но животът да се осмисли, отколкото да цари навсякъде мъртвило... Числото 2 всякога носи със себе си нещо хубаво: началото може да бъде лошо, но краят е всякога добър. (82/стр. 59, 60)

За да се роди някаква идея, в ума на човека трябва да стане известно раздвояване; човек ще даде нещо от себе си, но в замяна на това ще спечели друго... Числото 2 се намесва при зараждането на всяка мисъл, на всяко чувство и на всяко действие на човека. При това положение непременно ще дойдат изпитания и страдания, но вие трябва да се радвате, защото имате възможност да разберете значението на това число. (82/стр. 59)

Съвременните хора разбират най-добре числото 2. Защо? Защото страдат. Дето има страдания, там присъства числото 2. След числото 2 се явява числото 4 ($2^2=4$). Вие мислите, че числата вървят по своя ред: 1, 2, 3, 4, 5... Не, първото число, което се е явило на света, е числото 2; после се е явило числото 4, а след него — числото 3. Когато се е явило

числото 3, светът се е оформил, т.е. самоопределил се е и е взел Права посока. (82/стр. 59)

Хората разбират само числото 2, а числото 4, което сега влиза в света, още не го разбират. Четири е човешко число. Щом се разбере числото 4, тройката ще дойде в света. Числото 3 се отнася към Божествения свят. Квадратът, т.е. числото 4, представлява човешкото в света. Триъгълникът, т.е. числото 3, представлява Божественият свят. Когато човешкото и Божественото се съединят, те образуват дома, т.е. става появяването на числото 5 — на петоъгълника. (82/стр. 59-60)

Хармонично съчетание между един триъгълник и един квадрат — това е научното обяснение на Новото Учение. (30/стр. 185)

Човешкото Аз, или развиващата се човешка душа, сега трябва да изучава Висшата, Божествената математика. В човека живеят едновременно две същества: едното е родената човешка душа, която трябва да расте и да се развива едновременно в четирите променливи свята, а другото същество е Божественото Начало в човека, наречено *Небе*. За земята, дето се намират четирите свята, е казано: „И земята беше неустроена и пуста“; значи, тя трябваше да се устройва. За Небето не се казва, че трябва да се устройва. (96/стр. 470)

За Бога не може да се каже, че Той прави нещата, както човек ги прави; не може да се каже, че Господ е направил света или че Господ е направил човека. Преди всичко, Божественият свят съществува вечно. Ако е въпрос за правене, могат да се направят четирите свята, които се проявяват последователно. Тези светове наричат *светове на промени*. В един от тези светове се проявява законът на инволюцията, а в друг пък се проявява законът на еволюцията. Трите Божествени свята — на Любовта, на Мъдростта и на Истината — съществуват вечно. Те нито се променят, нито се изменят. Световите, които се променят, се отразяват в Божествения свят. В това има голяма красота.

(96/стр. 465-466)

От окултно гледище числата от 1 до 10 представляват Висши, Разумни Същества с идеи, със знания. Те слизат на Земята със строго определена задача. Всяко число представлява отделна Йерархия. Единицата представлява Същество от най-горна еволюция, но според законите колкото по-възвишено е Съществото, което слиза на Земята, толкова повече то се смалява. Затова именно единицата, която в Божествения свят е от най-висока Йерархия, на Земята е най-малка. Като слиза на Земята, единицата постепенно губи своята интелигентност, своята сила и своя обем, смалява се до точка; като точка единицата се превръща в център

на кръга. Тъй щото, когато някой се осъзнава като човек, той трябва да се سماлява — да стане център на кръга, т.е. център на един специален живот.

(82/стр. 315)

Когато се намери пред известна мъчнотия, човек се затваря в кръг. За да се справи с тази мъчнотия, той трябва да дойде до центъра на кръга, до най-трудните условия, и оттам да започне да възлиза нагоре. (82/стр. 132)

С други думи казано, веднъж дошъл на Земята, човек трябва да знае как да трансформира енергията си от по-високо в по-ниско състояние — той трябва да пренесе знанията си от по-широк в потесен кръг на дейтелност... В Древните Окултни Школи първата задача, която се е давала на ученика, се е състояла в изучаване и прилагане на закона за смаляването. Ученикът трябва да се смали, да дойде до точка, до най-малкото същество в света.

(82/стр. 315, 320)

Силата и възможностите на човека се проверяват, когато той се превърне на точка, на център... Ако не се превърнете на точка, на център, няма да влезете в Царството Божие, т.е. няма да имате условия за развиване. За да дойдете до това положение, вие трябва да се съсредоточите в себе си и да се свържете с вашата Разумна среда. (82/стр. 317-318)

Силата на всяка единица зависи от свързването ѝ с известна среда. В Природата съществува една Абсолютна Разумна среда, с която единицата, като Разумно Същество, трябва да бъде свързана по който и да е начин — съзнателен, самосъзнателен, подсъзнателен и свръхсъзнателен. Като разумни същества, като живи единици, същият закон се отнася и до вас. Този закон обхваща всички живи същества: от най-малките до най-големите... Например бръмбарът слиза, качва се, върти се, прави особени движения, в които има известна последователност, известна разумност. Дето има последователност, там съществува известна разумност независимо от това дали тя е в самото същество, или вън от него. Това се дължи именно на скачването на живите същества с Разумната среда. (82/стр. 316)

Втората Йерархия Същества, които се изявяват на Земята в числото 2, идат в помощ на единицата. Тя сама не е в състояние да си помогне, понеже се е превърнала в център. Втората Йерархия има за цел да посочи на единицата пътя, по който тя може да се развива. Значи, числото 2 е път, който помага за развиване на съществата. Който иска да знае пътя на своето развитие, той трябва да разбира числото 2. Като влезе в числото 2, той веднага се поляризира. Щом се поляризира, в ума му се произвежда Светлина. Обаче свърже ли се с числото 1, с единицата, в ума му няма да блесне никаква Свет-

лина. В единицата има вътрешна Светлина, но не и външна. При числото 2 се явяват два центъра, вследствие на което между съществата се явява борба. Числото 2, взето в трите си измерения, дава числото 8 ($2^3=8$). При числото 8 имаме Разумни Същества с различна енергия по качества от тази на Съществата при числото 2... И тъй, единицата е първият център в човешкия живот; тя представлява неговите вътрешни идеи. Извън себе си пък човек има 8 възможности. (82/стр. 315-316)

Числото 8 е число на безконечността, на Вечността. Ето защо, когато работите за Истината, не очаквайте бързи резултати. Резултатите на Истината са във Вечността. (82/стр. 116)

Аз мога да ви обясня много работи, но вие знаете повече, отколкото трябва. (15/стр. 475)

Съотношение между числата от 1 до 10

Какво означават числата от 1 до 10? Числото 1 означава творческия принцип, 2 — число на раздори, 3 — число на примиряване, 4 — изкуство за деление на нещата, 5 — изкуство за добро свършване на работите, 6 — да ядеш сладко, 7 — почивка, 8 — изплащане на дълговете, 9 — примиряване с противоречията, т.е. резултат на всички работи, 10 — отиване при Бога, за да дадеш отчет за всичко, което си направил на Земята. (37/стр. 53)

Аз взимам числата от 1 до 9 като най-важни, останалите числа от 9 нататък са повторение на първите. Който изучи отношението на тия числа към човека, той ще знае отношението и на останалите числа. (45/стр. 226)

Числата 2 и 3, 5 и 6, 8 и 9 са щастливи числа, те помагат на хората. Ако не научите смисъла на числата 2 и 3, не можете да влезете в числата 5 и 6; ако не научите смисъла на 5 и 6, не можете да влезете в числата 8 и 9. Науката за числата показва отношенията, които съществуват между всички одушевени и неодушевени тела. (3/стр. 289-290)

Мъчно е да се обяснят отношенията на две числа. Отношенията могат да бъдат не само по форма, но и по количество, по съдържание и по смисъл. Има и други отношения. При едно число първо трябва да знаеш какви са неговите отношения. Това е вътрешен, метафизичен въпрос. (53/стр. 88)

На едно живо, органическо живо число ти постоянно трябва да изучаваш неговите отношения. (43/стр. 651)

Всяко едно число е една формула. (43/стр. 31)

Който се занимава с математиката, трябва да разбира всички отношения в нея. Казвам: $1:2=2:3$ — какво означава тази пропорция? Математикът знае значението на единицата, той разбира и думата *едно*, но какво означава единицата, едното? Ще кажете, че единицата е права линия. Под *Единица* разбираме: онази Първоначална Сила, която е поставила всичко в действие и е станала осезаема за хората — значи, проявлението на Едното във всяко отношение наричаме *Единица*. Тогава казваме: онази материя, която е възприела единицата и изявила всички нейни форми, се отнася към двойката, т.е. към условията, както двойката се отнася към тройката, т.е. към изявените вече резултати. С други думи казано: бащата (1) се отнася към майката (2), както майката (2) се отнася към сина (3) — това означава пропорцията $1:2=2:3$.

Първо бащата обича майката, после майката обича детето си — това е закон. (6/стр. 380)

Закон е: Отношение съществува само между Разумни Същества... И отношението между ума, сърцето и волята може да се изрази с числата $1:2=2:3$. (88/стр. 7, 8)

Казвате: „Аз зная какво означава числото 1“. Това число има безброй съотношения, то може да има хиляди проявления с хиляди качества, познаваш ли го във всичките негови качества?... Като дойдем до числото 2, трябва да знаем и неговите съотношения. Трябва да знаем какво означават числата 1, 2, 3 до 10. Това е проявление на Първичния Божествен свят. (5/стр. 509)

Числата от 1 до 10 са живи, те не са само символи, те имат свои отношения. Когато ние казваме $1+2$, какво означава това? „Значи да ги съберем.“ Може ли $1+2$ да се съберат? В математика казват, че по-голямо число от единицата няма — а учителят те учи да събираш $1+2$, малкото число да събереш с голямото. Не е ли смешно да ви дам едно бакърче, за да съберете морето в него? Ако тълкувате буквално, какво представлява събирането на числата $1+2$? Това са само отношения. (9/стр. 229)

Вие можете ли да умножавате единицата? Не, колкото и да я умножавате, тя не се умножава. Мо-

жете ли да я събирате? Не можете. Не можете и да я изваждате. Някой ще каже: „Как да не може? Единица по единица правят две единици“. Не, в света съществува само една Единица. С какво ще я събереш, с какво ще я извадиш, с какво ще я умножиш? „Тогава откъде се явиха другите числа — 2, 3, 4 и т.н.“? От деленето на Единицата. С другите числа можеш да събираш, да вадиш, да умножаваш и да делиш. Значи, светът е произлязъл чрез деление. И ние в света не събираме с цели числа, а с дроби, с частици на Единицата. Следователно първоначално Единицата се е разделила и произлезлите от нея числа се умножават, делят и т.н., тъй че ние работим с дробите. Питам: При такова събиране, изваждане, умножение на частите на Единицата каква наука може да имате? (9/стр. 200-201)

При обикновеното статично смятане ние казваме, че единицата е най-малкото число, а 2, 3, 4, 5, 6 и т.н. са по-големи от нея. Обаче от гледище на Динамичната Жива математика, не е така. Най-голямото число е единицата, след това — двойката, тройката и т.н. И тогава извършваме действието изваждане по следния начин: $2-3=1$. При обикновеното изваждане е обратно: $3-2=1$. Числото 2 е майката, 3 е детето. Значи, детето излиза от майката, а не майката от детето. Като действия от различни светове и от различен порядък и $3-2$ е вярно, и $2-3$ е вярно. Човек трябва да знае в кой свят и в кой порядък на нещата се намира. (37/стр. 219)

Кой процес се е явил по-рано: даването или вземането? Даването. Природата е дала първа, а след нея и всички същества. Значи, първият процес е даването, а вторият — вземането. Тройката, т.е. детето, взема от майката, от двойката. Имаме процеса 2-3. Така е в динамичния свят, а не в статичния. Това показва, че ние живеем в относителен свят, в който нещата са верни по отношение на едно положение, а неверни — по отношение на друго. Благодарение на относителността на нещата не може да се говори за Абсолютни величини, за Абсолютна Истина. (37/стр. 220)

Сега в съвременната математика вие събирате например числата 2 и 3 и казвате: $2+3=5$. Можете ли да съберете числата 2 и 3? Числата 2 и 3 не може да ги съберете. Защо? Числата — това са идеи, а вие не можете да събирате идеите. Ако съберете вашите кокошки в курника, това събиране ли е? Кокошката е една ваша идея. Тия кокошки могат да се събират и без вас. Често птичките, кокошките се събират сами на едно място; ние казваме: „Събрахме нашите кокошки“. Събирането е една случайност в света. Вие не може да събирате числата. Числата 2, 3 — това са факти, идеи. Вие, като ги събирате, правите само един превод. Отде намерихте, че $2+3=5$? Може ли от 2 и 3 да произлезе 5? Вие ще ми възразите: „Как да не може? Аз имам 2 кокошки, купувам още 3, нали правят 5 кокошки. Всяка от тях ще снесе по 1 яйце на ден — значи,

ще имам 5 яйца“. Отде знаете това? Туй са само предположения. (40/стр. 406)

Тогава какво трябва да разбираме под думата *събиране*? Под *събиране* вие разбирате: да събереш пари в кесията си, да събереш хора на едно място — но можеш ли да събереш техните сърца и умове? Може ли да съберете два ума на едно място? Може ли да съберете две сърца на едно място? Може ли да съберете две души на едно място? Вие ще кажете: „Как не? Аз мога да ги събера. Например трима души и четирима души правят седем души“. Тия хора, тия души, които вие мислите, че събирате, те представляват известна идея. В действителност можете ли да ги съберете? (40/стр. 406)

Можете ли да намерите какво математическо съотношение има между океана и реката?
(94/стр. 108)

Числото 2 по-голямо ли е от 1? Числата, както се изучават при сегашните условия, нямат практическо приложение. Ако ви кажа, че две единици са по-малко от единицата, тогава ще ме питате: „Как, един грош по-голям ли е от два гроша?“. (40/стр. 407)

Числото 2 показва, че единицата се е намалила — когато събирате единица с единица, тя се намалява. Когато пък умножавате единица с единица, тя си остава една и съща: нито се увеличава, ни-

то се намалява. Значи, при събирането единицата всякога се намалява. После имаме следния процес: $1-1=0$. Тук единицата иде в своето естествено състояние. Сега няма да се спирам да ви обяснявам тия неща, защото не искам да ви забърквам... Тия неща, които ви казвам, са верни само при съзнателния живот, при онази Висша математика. В обикновената математика работите са съвсем други.

(40/стр. 407)

Някой казва, че $2+2=4$. Казвам: Да, 2 и 2 прави 4, но 4 е равно на 1. Как? По вашата теория всяка ябълка е равна на 250 гр, 4 ябълки по 250 гр правят килограм — значи, 4 е равно на 1 кг, равно на единица. Вие казвате, че 4 е по-голямо от 1. Казвам: При такова разбиране какво понятие може да имате за нещата? (9/стр. 201)

Като ви кажа, че $2+2=4$, това значи, че бащата и майката могат да повторят себе си само два пъти: $2 \times 2=4$ или $2+2=4$. Това значи, че майката може да роди или момиче, или момче — нищо повече, трето нещо не може да се роди в дома на родителите. Законът може да се повтори само два пъти: първия път ще се повтори в момче, втория път в момиче и ще се получи числото 4, което показва, че законът е верен. Вие може да дадете друго тълкуване, но какъв е смисълът от това? Следователно, когато говорим за единицата, ние винаги подразбираме Първичната Причина, която подтиква нещата към

разумно действие. И когато кажем *аз, единият* човек, *единият* Бог, ние трябва да разбираме всички причини, които подтикват нещата към разумност. Когато кажем *две*, трябва да разбираме онази сила в света, която строи, която поставя неща в хармония. Числото 2 е майката, която ражда, която отглежда. Следователно, като работят заедно, бащата и майката ще проявят резултата си в своите синове и дъщери. Ако ме попитате: „Какво е Господ?“, ще ви кажа, че Той е това, което сме и ние — само чрез нашия живот, само чрез нашите мисли, желания и действия ние можем да се върнем назад, за да разберем какви са отношенията ни към Бога.

(27/стр. 222-223)

Индивидите образуват обществата, обществата образуват народите, народите — цялото човечество... Противоречие е да се каже, че 10 е равно на 1; обаче купувате 1 кг ябълки, преброявате ги и виждате, че са 10 на брой — в случая 1 е равно на 10 или 10 е равно на 1. В този смисъл индивидът, в който живее душата, е единица — в нея се крият всички условия и възможности за създаване на цялото човечество. (4/стр. 58)

Ние сега сме се раздробили и всеки мисли, че е нещо много голямо. Не, ти си една малка частица от Единицата в света. Знаеш ли кога се отдели от Бога, помниш ли този момент? (9/стр. 201)

Бог е Принцип. Бог в Себе Си е математическо цяло. Цялото не се мени, а неговите части претърпяват едно вътрешно изменение. С човешките души, с Ангелите, с Висшите Духове могат да стават промени, то е в реда на закона за усъвършенстването; ние можем да растем и да се развиваме. Цялото в себе си може да се проявява като цяло — неговата сила нито може да се увеличава, нито да намалява... Следователно Абсолютното Цяло, Бог, е една постоянна величина и тази величина ние наричаме Божествен Дух. Първото проявление на това Цяло е Любовта (число 2), а Любовта носи живота на човека (число 3). (8/стр. 143)

По никой начин 2 не може да бъде равно на 3; от двойката може да излезе тройка, но тройката и без това съществува самостоятелно. Единицата, двойката, тройката, четворката, петорката и другите числа съществуват самостоятелно и при известни случаи се явяват на сцената, обаче не може да се каже, че тройката произлиза от двойката, а двойката — от единицата. (31/стр. 377)

В математиката тук, на Земята, частта не може да бъде равна на цялото. В окултната наука, в окултната математика обаче има друго твърдение: всяка част е равна на своето цяло и всяко цяло е равно на своята част. Тогава как ще примирите тия противоречия? Следователно отношенията на тази

математика не са механически, но са органически и психологически — процесът е, значи, вътрешен.

(38/стр. 89-90)

В обикновения живот под думите *равни величини* разбираме: величини, които съдържат поне еднакво количество енергии. Във Висшата математика обаче, т.е. в Живата математика, функциите на малката частица могат да бъдат равни на функциите на Цялото. При равенството на такива величини е от значение работата, която се извършва, а не енергията, която се изразходва. В този смисъл малката величина е равна на голямата, защото, ако тя не извършва работата си както трябва, голямата величина, т.е. Цялото, ще прекрати своята дейност.

(47/стр. 488-489)

Това е в Божествената математика — частта е равна на цялото... Това е една Велика философия. В какво отношение в Божествената математика частта е равна на цялото: по количество или съдържание? Тя е равна по съдържание. Човек е подобен на Бога — по съдържание човешката душа и дух имат в себе си същото нещо, което има Божественият Дух. Това всички можем да съзнаем.

(12/стр. 142-143)

Това, което ви говоря сега, е Висша математика, тя борава с числата от 1 до 10. Като разберете вътрешния смисъл на тия числа, ще определите

своите отношения към Бога и ближните си. Най-голямото число е Единицата. Като разберете Единицата, ще разберете всички отношения. (2/стр. 175)

Който не разбира отношенията на числата, той ще се обърка, ще каже: „Дълбоки работи са тия неща“. Казвам: Дълбоките работи са приятни. Небето е дълбоко и неизмеримо. Обаче в Дълбочината човек никога не се дави. В неразбраното се дави човек. (32/стр. 43)

Пермутации на числата

Естественият ред

Сега ще напишем на черната дъска числата от 1 до 10, но така, че да образуват само едно число, а именно числото 1 234 567 890 — така наредени числата от 1 до 10, това представлява техният естествен ред. Колко пермутации могат да се образуват от тези числа? $P_{10} = 10! = 1.2.3.4.5.6.7.8.9.10 = 3628800$. Числото 3 628 800 показва възможностите, които съществуват при пермутиране на числата от 1 до 10, написани в техния естествен ред. Ако променим местата на едно от тези числа, ще получим числото 1 324 567 890. Естествено ли е това разместване — числото 3 да бъде пред числото 2?

(44/стр. 269)

Някой, като е написал числото 3 пред числото 2, пита: „В какво се състои моята погрешка? Какво от това, че съм сложил 3 пред 2?“. Ако погрешката е само като число, написано на хартия, тя не е голяма; ще се заличи 3 и вместо него ще се пише 2. Обаче, ако тази погрешка е в живота, в отношенията между хората, тя вече има своите по-големи или по-малки последствия. Представете си, че бащата в един дом предпочита сина си пред всички други и го слага веднага след себе си: това

ще произведе голям скандал, голяма дисхармония в целия дом. Такъв е резултатът от поставянето на 3 пред 2. Ако пък майката предпочита дъщерята пред сина, ще имаме числото 1 243 567 890. Това предпочитане на дъщерята пак ще произведе голяма дисхармония в дома. (44/стр. 269-270)

Казвам: Не е все едно да сложиш 6 пред 5 или 3 пред 2. Това са пермутации в живота. Също така не е все едно да преживяваш щастлив живот вместо нещастен. И това са пермутации. Като напишете числата от 1 до 10 в техния естествен ред, ще имате различни отношения. Числото 3 например означава законите, на които се подчинява Първичният син, т.е. Божественото, или Аз-ът в човека. Числото 6 означава отношенията между Духовете. Числото 9 показва законите, на които трябва да се подчинява човекът. Числото 2 представлява Великият Божествен Дух, който създава. Числото 5 е майката на човека. Числото 1 е Първият Божествен Принцип, който създава всичко в света. Числото 4 представлява отношенията между Ангелите, а 7 — между хората. Значи, имате три категории числа: 3, 6 и 9; 2, 5 и 8; 1, 4 и 7.

По същия начин идеите и чувствата на хората трябва да преминат през три степени, през три категории. Имайте предвид следния закон: Дойдете ли до Божественото в себе си, всички противоречия във вашия ум и във вашето сърце ще изчезнат. Уповавате ли на Божественото, всяка ваша мисъл,

всяко ваше желание ще се реализира; каквито препятствия и да срещате по пътя си, ще ги преодолявате. Дойдете ли до числото 4, в съзнанието ви ще се зародят две идеи: за и против. Щом дойдете до числото 7, у вас ще се яви вътрешна борба: защо сте дошли на Земята в тази гъста материя? Вие ще правите усилия да излезете от тази материя, но вашата задача не е в борбата, а в устояването срещу тези противоречия. (44/стр. 277)

На физическия свят всеки човек е единица, едно съзнание. Той едновременно е свързан с още две съзнания: едното съзнание е в Ангелския свят, а другото — в Божествения свят. Тези три съзнания са свързани в едно цяло. Тъй щото, когато започвате една работа, опитайте всички възможности за нейното реализиране. Най-първо опитайте възможностите в първия кръг — във физическото съзнание. Ако тук не можете да я свършите, опитайте всички възможности за реализирането ѝ във втория кръг — в Ангелското съзнание. Ако и тук не можете да успеете, опитайте всички възможности в третия кръг — в Божественото съзнание. Дойдете ли до последното съзнание, всяка работа се завършва правилно. В Божественото съзнание се разрешават и най-трудните задачи. (44/стр. 277-278)

Помнете следното: Не изменяйте естествения ред на нещата. Когато наредите числата от 1 до 10 в техния естествен ред и ги приложите в живота

си, вие ще разберете Дълбокия смисъл на живота и отношенията между хората. (44/стр. 284)

Според закона на Любовта човек може да познае нещата само тогава, когато са поставени на своето място... И тъй, поставяйте всяко нещо на неговото място, както поставяте числата на техните места. Като наредите числата от 1 до 10, виждате, че всяко предидущо число е по-малко от последващото. Ако имате да дължите 1 лв., вие се радвате, че дългът ви е малък. Обаче, ако турите 1 на мястото на 9, радостта ви изчезва. Дългът, който е на първо място, на мястото на 1, се увеличава 9 пъти повече. Не размествайте местата на нещата, за да не си създавате излишни страдания.

(36/стр. 266-267, 270)

Например какво представлява числото 13? Дом без майка: 1 е бащата, 3 — синът или дъщерята; значи, майката (числото 2) отсъства в този дом. Където майката отсъства, там нещастията следват едно след друго; много естествено, бащата не може да възпитава децата. Щом децата в един дом са лишени от майчино възпитание, от възпитанието на Любовта, този дом е отворен за нещастия, за злото в света. Майката е нужна в дома; следователно, за да имате пълен дом, трябва и майката да присъства — да имате числото 123. Сборът от цифрите на числото 123 е 6; сборът от цифрите на числото 13 е 4, което е положително число. Ако вземете сумите 4

и 6 на числата 13 и 123, ще образувате числото 46, което не е особено щастливо; затова между 4 и 6 ще сложите числото 5 и ще получите 456, общата сума от цифрите на което е равна на 15. Вие не можете да разберете защо между 1 и 3 в числото 13 трябва да поставите 2; тези числа са свързани логически помежду си, което не подозирате — тази връзка съществува по силата на известен закон, който и да знаете днес, няма да ви ползва.

(46/стр. 277-278)

Ако напишете числото 1234 така, че разместите цифрите, ще получите нови числа: 2341, 3214, 4321. Тази система от числа съществува ли в Природата? Може да съществува, а може и да не съществува — тя е създадена от човешкия ум и от човешкия дух по известни съображения; обаче трябва да се знае, че всичко, каквото човешкият дух създава, непременно съществува и в Природата. (47/стр. 565)

Някой път вие си играете с числата. Седите и пишете числата. Ако седите и си играете с числата, трябва да знаете, че има някои числа опасни. Ако ги напишете, веднага ще стане една експлозия във вас. (77/стр. 265)

Да допуснем сега, че решавате една задача, имате: 1, 4, 6, 7, 8, 9. Цифрата 1 е цар, 4 — това са войници, 6 — това са деца по на 15 години, 7 — това

са свещеници, 8 — това са стари хора, 9 — това са най-големите синове. Какво ще правите? Имате: 1 цар, 4 войници, 6 деца, 7 свещеници, 8 стари хора, 9 възрастни синове по на 65 години; това число не е хармонично. Като събирате цифрите, колко правят — $1+4+6+7+8+9=35$, $3+5=8$. Без цифрата 8 числото става 14679 , $1+4+6+7+9=27=9$ — изкарахме синовете; а пък $1+4+6=11=2$. Най-малките работи, които срещате в живота, имат една закономерност. Някой път, ако се занимавате с аритметика, ще влезете в чудо. Чудни работи има в аритметиката. (63/стр. 81-82)

Числото 123 456 789

Числата от 1 до 10 показват отношенията на Божественото към нас. Тъй щото, когато искате да разрешите някакъв въпрос, ще извикате на помощ числата от 1 до 10, написани в техния естествен ред. Това показва, че в Бога има 1 234 567 890 метода, по които могат да се разрешават мъчнотиите в живота. За да изправите една погрешка в себе си или за да свършите някоя работа, Духът ще види кой от тези методи ще съответства най-много и него ще приложи. (44/стр. 279)

Само Божият Дух може да направлява душите. Само Той знае кога една душа трябва да влезе в контакт с друга, за да могат и двете взаимно да проявяват енергиите си. Така трябва да се групират душите: по двама, по четирима, по шестима и

повече заедно, за да проявяват своите качества. В Божествения свят се групират по 10 души; в Ангелския — по 100; в човешкия свят — по 1000 души.

(45/стр. 738)

Числата от 1 до 10 представляват Божественият свят; от 1 до 100 — Ангелският свят; от 1 до 1000 — човешкият свят. Ако някой човек в числото 5342 е двойката, това показва, че той е заел последното място на физическия свят, т.е. той е на опашката; ако пък имате числото 2435, вие сте в началото на това число, на първо място. Първото място, главата, представя Божествения свят. (45/стр. 462)

Ако ви накарат да изберете хора за Земята, от кои ще вземете — от 10-те, от 100-те или от 1000-та? Ако изберете само от 1000-та, те ще бъдат хора от физическия свят, които само ще се гневят. Затова трябва да изберете хора от трите свята: 1 от Божествения свят, от 10-те, които ще турите на главата; 10 ще вземете от Ангелския свят, от 100-те, които ще турите в сърцето; най-после ще вземете 100 от 1000-та, които ще поставите на физическия свят. След това ще размесите тия хора, за да си окажат известно влияние. Това е закон, който можете да приложите. (45/стр. 463-464)

От всички се изисква приложение. В тази лекция ви дадох три правила: правилата на 10-те, на 100-те и на 1000-та; вие трябва да оживите, да приложите тия числа в живота си. Числото 10 представ-

лява Любовта, т.е. главата на човека. Засега главата разполага със 7 врати: 2 очи, 2 уши, 2 ноздри и 1 уста; има още 3 врати, които някога ще се отворят, но засега Господ ги е затворил. Съвременните хора не могат да си служат както трябва със 7 врати, а какво ще бъде положението им, ако се отворят и последните 3 врати? Ще дойде ден, когато човек ще използва разумно и 10-те врати на главата си — това ще бъде, когато той живее в числото 10.

(45/стр. 473-474)

Царският син е числото 10 — числото 10 представява Божественият свят. (45/стр. 473)

Човек трябва да мине през човешката еволюция, която обхваща числата от 100 до 1000; през Ангелската, която обхваща числата от 10 до 100; най-после той ще дойде до Божествената еволюция, която обхваща числата от 1 до 10. (47/стр. 384)

Сега, колкото и да ви говоря за числата, вие не можете да станете кабалисти, както всички хора не могат изведнъж да станат музиканти, учени, философи, поети и т.н. За да придобие нещо, човек трябва да работи дълго време в известно направление... Като работи съзнателно върху себе си, човек ще дойде до вътрешно разбиране на числата, до познаване на себе си и на другите хора. (47/стр. 150, 153)

Например срещате някой, казвате му една дума, която веднага произвежда силна реакция в не-

го. Защо? Този човек има взривни вещества в себе си, които лесно експлодират — той е избухлив. Човекът не е виновен за това, такова число съдържа в себе си. (48/стр. 416)

Всеки човек представлява едно число със скрити сили и способности: това число може да бъде еднозначно, двузначно, тризначно и т.н. Например някой човек може да бъде числото 123 456. Цифрите на това число могат да вземат и друг ред — да получим числата 132 546 или 165 423 и т.н. Всяко едно от тия числа има различно значение. Първото число обаче, в което цифрите са наредени в естествения ред на числата, а именно числото 123 456, представлява човек, който е дошъл до големите илюзии на живота. Първоначално този човек е бил числото 1, но е мислел, че трябва да се ожени. Като е намерил мома, в която се е влюбил, той се е убедил още повече, че трябва да се ожени, за да стане числото 2 — без нея животът му няма никакъв смисъл. Като се е оженил, започнал е да мечтае за детенце: той е разбрал, че дом без деца нищо не струва. Така със сина си заедно той е станал числото 3; после е дошла и дъщерята — станал е числото 4. Той е започнал да се грижи за семейството си, да изучи децата си, срещу което е искал от тях уважение и почитание — това е числото 5, човекът с неговите изисквания от живота. Като са пораснали децата му, той ги е оженил и скоро след това е станал дядо с внучета — той се е превърнал в числото 6, число на илюзии. Като се е видал в то-

ва число, той се е убедил, че нищо не е разбрал от живота: защо се е оженил, защо е имал деца, защо е станал дядо с внучета — това са въпроси, които са останали неразрешени. Дотук този човек е вървял правилно. Той трябва да продължава в същия път, т.е. от човешкото да мине в Божественото, където ще намери разрешение на всички въпроси — той трябва да се превърне в числото 123 456 789.

(47/стр. 148-149)

Числото 123 456 789 представлява нормално развит човек с всички качества и възможности в себе си. Всяка цифра в даденото число е жива — тя крие в себе си живи сили, които човек може да възприеме. Всеки човек, който представлява числото 123 456 789, е бил свидетел и участник при създаването на Земята, на цялата Слънчева система; той е минал през всички епохи и периоди на развитието на Земята, през всички култури. Това число показва пътя на човешкото развитие и проявление като душа. (47/стр. 149)

Смирението на числата

Като ученици, вие трябва да изучавате числата — да придобиете гъвкавост като тях. Ако ученикът не изучава математика и музика, той не може да води морален (високоидеен) живот. (47/стр. 420)

Сега, като говоря за числата, аз имам предвид простите числа от 1 до 10. Всеки човек има по едно

любимо число, което се определя от особеностите на неговия характер. Например индивидуалистът обича числото 1: той обича всякога да бъде сам, във всяко нещо да бъде единствен, но същевременно има нужда поне един човек да знае, че той е сам, че е единствен, че като него друг няма. В такъв случай той не е единица, но единица и половина — значи, нещо не му достига. Въпреки това той има съзнание за себе си, че е по-голям от другите: той счита, че те произлизат от него и трябва да му се подчиняват. (47/стр. 329-330)

Но Природата е строго определила мястото, както и работата на всеки човек. Попадне ли човек точно на мястото и на работата, които Природата му е определила, той всякога е доволен; не попадне ли на мястото и на работата, които са определени за него, той е недоволен и всякога роптае. Въпреки всичко това повечето хора се стремят към големи работи, към първи места. Първото място, първото число е опасно. (47/стр. 458)

Ако всички хора се стремят към големи служби и първи места в обществото, кой ще заеме малките служби и последните места? Всеки човек има желание да заповядва, да разполага със слуги, които да му се подчиняват. Който има желание да заповядва, той представлява числото 10: следователно той може да заповядва на 10 души. Махне ли се нулата от него, той изгубва възможността да за-

повядва, защото остава сам, единица. Единицата е мъж, който има власт да заповядва само когато нулата стои зад него. Двойката пък е жена: докато е сама, тя няма никаква власт да заповядва; тури ли се нулата зад нея, тя придобива власт и може да заповядва на 20 души. Жена, която заповядва на 20 души — това показва, че тя е директорка на някой пансион или на някой приют, дето има 20 подчинени. Тази жена не излиза от частен дом, но от някакво учреждение, защото в един дом може да има най-много 2 — 3 слугини, но по никой начин 20. Числото 3 представлява дете; турите ли 0 след 3, получавате 30 — това число показва, че детето е ученик, че влиза в клас, в който има 30 ученици. За да може това дете да заповядва на своите другарчета, предполага се, че то е по-възрастно от тях или поне най-способно. За да заповядва, човек трябва да има някакво качество, с което да се налага на другите. (47/стр. 422-423)

Когато 1, 2, 3, 4 и т.н. до 9 се поставят пред 0, те се увеличават 10 пъти; обаче поставени след 0, те се намаляват 10 пъти. Това показва, че не е безразлично дали едно число се намира пред 0, или след 0. Ако тия числа бяха Живи, Разумни Същества, нямаше да бъде безразлично дали мястото им е пред 0, или след 0. Числата представляват Разумни Същества, но не и (общоприето) морални, защото обикновеният морал е нещо, което се налага отвън.

(47/стр. 420)

Всяко число представлява Живо, Разумно Същество, което разполага с известна енергия в себе си. Ако напишете числото 5674, вие имате известен брой енергии, които се различават не само по количество, но и по качество. Размените ли местата на цифрите в това число, изменят се и значенията им. В числото 5674 петорката е от най-голямо значение. Турите ли я на последно място, тя става по-маловажна, т.е. тя губи цената си. Не е все едно да има човек 5000 лв. или 5 лв. По-рано числото 5 е заемало висок пост, а като 5 единици заема долно положение. Обаче, както и да местите числата, те никога не се оплакват: на каквото място и да ги турите, на първо или на последно, те винаги изпълняват службата си с радост — приложете тяхната философия във вашия живот. (47/стр. 423)

Силата на човека не седи в положението, което заема, но в разумното му използване. Човек трябва да има такова смирение, че дето и да го поставят, да бъде доволен. Смирени са онзи, който има качествата на числата: да бъде винаги доволен от мястото, което му е дадено; дали ще бъде единица, или една стотиленна част от единицата, човек еднакво трябва да бъде доволен. И в двата случая той трябва да работи. (47/стр. 423-424)

„Можем ли и ние да получим Еликсира на живота?“ Всеки може да го получи, но при условие да има готовността на числата — дето го турят, да бъде

доволен от положението си. Дали сте едно от числата 5000, 600, 70, 4 или 0, да ви е все едно. За вас е важно да изпълните работата си както трябва, а на кое място сте, това не е важно. Нулата означава връщане на човека в миналото: да прегледа живота си, да разбере на какво се дължи някоя негова добродетел и на какво се дължи някой негов недъг. Недъзите на хората могат да се намерят най-много в четири поколения на миналото — това показва, че грехът няма дълъг живот. (47/стр. 426)

Като служи съзнателно, човек ще види, че колкото и малко да прави за Бога, ще получи четирикратно на това, което жертва от себе си. (47/стр. 373)

Едно трябва да знаете: Само онзи има право да се ползва от ключа на Реалността, който е добил Доверието на Бога... Казвам: Бъдете пъргави, пластични и подвижни като числата, че дето и да ви поставят, да бъдете доволни от мястото си и всякога да сте готови да сменяте мястото и службата си. Вие трябва да знаете, че местата, на които се намирате, са временни, затова, каквито мъчности и страдания да ви дойдат, бъдете доволни.

(47/стр. 426, 427)

Господ е доволен. Толкоз хора има, които не вършат Волята Му — чака още, малко са научили. (64/стр. 121-122)

Малките дробни числа

Дробите изразяват преходни състояния

Вашият живот е един кръг, който може да се изчисли, защото произтича от две величини: едната — по-голяма, а другата — по-малка. По-голямата величина е тази на Духа, която действа извън вашия живот и не може да се изчисли. Ще кажем, че тази сила е една дроб, която върви до безконечност, но ще дойде ден да я изчислите. Такъв е законът, по който действа тази сила: при сегашните условия тя излиза извън вашия живот и не може да я изчислите. Това обаче не показва, че няма да дойде ден, когато ще се изчисли тази дроб. (4/стр. 330)

Дробните числа са величини от Духовния свят — имат отношение към човешкия дух. (5/стр. 25)

При делението на някои числа се получава дроб, което показва, че се преминава в Духовния свят. (44/стр. 173)

Имате следните няколко дроби: $1/2$, $2/3$, $3/4$ и $4/5$. По какво се различават тия дроби една от друга? Коя е най-важната от тях: най-голямата или най-малката? Знаменателите на всички тия дроби са различни и те означават едно преходно състояние. Числото 1 в първата дроб показва, че вие има-

те известна енергия, с която трябва да се борите. Следователно тази енергия трябва да има за знаменател число, което да представлява формативна (съединителна) сила, която ще може да превърне енергията на единицата в производна. Такова число именно е двойката. Например в даден случай вие имате едно малко неразположение и сте готови да създадете цял скандал за нищо и никакво. В този момент обаче пощаджията ви носи писмо от ваш дядо, който съобщава, че ви завещава наследство от 100 000 лева; дядото е турил в писмото и чека, с който ще вземете парите. Щом отворите писмото, неразположението ви минава, вие забравяте всичко. Това писмо представя числото 2, т.е. формативната (съединителната) сила. Числото 3 е неутрална сила. Например вие сте направили няколко къщи и сте потънали в дългове, тревожите се как ще ги изплатите. В помощ трябва да ви дойде числото 3 — да тури край на изразходването на вашата енергия. Това ще стане, като се обърнат силите, енергиите на вашия ум в противоположна посока на тази, в която са вървели до това време.

(44/стр. 17)

И тъй, числото 1 в дробта $1/2$ показва как трябва човек да работи. Числото 2 пък показва законите, условията, при които трябва да работим на Земята. Всички числа са живи, а не мъртви белези, които само пишем. Ако се разглеждат като живи величини и ги разбираме правилно, животът

напълно ще се осмисли и подобри. Обикновено числото 1 показва най-малкия капитал, с който започваме всяка работа. Числото 2 показва метод как да използваме законите и условията в материалния свят, за да увеличим капитала, с който сме започнали, и после правилно да го разпределяме. Значи, така наредени дробите: $1/2$, $2/3$, $3/4$ и $4/5$ — от най-малката до най-голямата, представляват течения, енергии в Природата, които трябва да се използват разумно, като се съпоставят в правилни съотношения. (44/стр. 18-19)

Първата дроб — $1/2$, представлява човек с положителен характер, който не отстъпва от своите убеждения. Намисли ли си нещо, той ще го направи; могат да минат 10 — 15 — 20 години, но той ще направи така, както някога си е намислил. Вие може да му давате ред философски доказателства или примери от живота на Мойсей, на Христа: той ще ви слуша и ще си мълчи, но след години ще го видите, че е постъпил така, както той си знае. За такъв човек казваме, че той е израз на дробта $1/2$. Разбира се, това не е общо правило. Човек може да измени тоновете на тази гама. Гамите не са Абсолютни закони, те търпят промени. Дробта $2/3$ представлява човек с крайно отстъпчив характер. Той е съгласен с всички хора само за да живее в мир и съгласие. В това отношение той е като калта: можеш да я месиш, както искаш. Този човек често побутва джоба си и казва: „Пълен ли е джо-

бът, и умът ти ще стига. Нямаш ли пари, нищо не струваш“. Такъв е човекът на числото 2. Тройката обаче внася равновесие. След това ти отиваш при един човек, който представлява дробта $3/4$, и му казваш: „Хайде да направиш еди-каква си работа“. Той ще ти каже: „Почакай малко, тази работа трябва да се обмисли, да се види какви са условията. Ако условията благоприятстват, тогава ще предприема работата, но дотогава не мога да дам дума“. Този човек мисли вече. И след това, като обмисли всичко, той казва: „Господине, това мога да направя за тебе, онова не мога“. Честно и справедливо ще ви докаже защо именно не може да направи нещо. Той никога не лъже, но искрено ще ти каже: „Сега моите работи не позволяват да направя за тебе това, което искаш, но след една година ще ти услужа“. Най-после дохождате до човека, който представлява дробта $4/5$. Той е крайно взискателен, намира погрешки във всички хора и малките неща прави големи. Види ли един малък недостатък в някой човек, той го туря под микроскоп, увеличава недостатъка най-малко десет пъти и казва: „Човек трябва да знае какво нещо е културата, какво нещо са отношенията!“. Строг е този човек. Тази строгост се дължи на числото 4, което е огън, барут. Ако остане само на него, то би запалило целия свят. Този огън изгасва благодарение на числото 5. Това число смекчава силите, енергиите на числото 4. То постоянно кваси барута, за да не изгори всичко около него. (44/стр. 19-20)

Питам: Можете ли да съберете дадените дроби: $1/2, 2/3, 3/4, 4/5$? Те могат да се съберат само при известни условия, а именно — като се приведат под общ знаменател. Как се привеждат дроби под общ знаменател? Трябва да се намери едно общо число, в което знаменателите на отделните дроби да влизат без остатък. Общият знаменател на тези дроби ще бъде 60. Като ги приведем под общ знаменател, ще получим следните дроби: $30/60, 40/60, 45/60$ и $48/60$. Като ги приведохме под общ знаменател 60, това показва, че единицата се раздробява на повече частици, но по-дребни. Сега, ако искаме да съберем тия дроби, ще съберем само числителите им, а знаменателят ще остане общ за всички: $30/60+40/60+45/60+48/60=163/60$. (44/стр. 18)

На какво можете да уподобите привеждането към общ знаменател? Опростяване на живота. А опростяването на живота се познава по придобиване на едно благо. В Живата математика, щом приведеш всички сили към еднакъв знаменател, ти усещаш едно равновесие в себе си, едно успокояване, че ще свършиш тази работа добре. (80/стр. 311)

Казвам: Дробите, които разгледахме, представляват известни символи и правила, необходими в живота на човека. Те са методи, чрез които може да смекчавате някои ваши състояния. И Живата Природа си служи с тези методи. Въпросът за значението и приложението на дробите е обширен. Сега ние го разгледахме покрай другите въпроси,

затова останаха много междини, които вие сами ще си допълните. (44/стр. 25)

Например в дробите $1/2$, $2/3$, $3/4$, $4/5$ и $5/6$ числителите показват какъв е капиталът, с който се работи. Представете си, че тия числители 1, 2, 3, 4, 5 са скачени съдове — скачените съдове пък представят пътя, по който идеите вървят и се развиват. И наистина, щом една идея мине през ума на човека, след нея иде втора, трета, четвърта, докато се прояви едно хармонично цяло. Хармоничните идеи имат един и същ знаменател. (45/стр. 650)

Тия дроби: $1/2$, $2/3$, $3/4$, $4/5$, $5/6$ и $6/7$ — това са състояния. Числото 1 е Слънцето, числото 2 е на Месечината, числото 3 е на Юпитер. Дробта $4/5$ е на Меркурий и на Земята; Земята и Меркурий са се съединили, ортаци са станали. В дробта $5/6$ имате Меркурий и Венера, съединили са се... В дробта $6/7$ Венера и Сатурн ортаци са станали: единият е философ, а другата дала своята любов — любовна философия. Нали сте прекарвали любовна философия? Седите така, мечтаете във въздуха — това е Венера. Като загазите, започнете да мислите — философията Сатурн е дал. Казвате: „Защо тази работа не стана така?“, започнеш да философстваш, правиш опити... Казвам: Всичките мъчнотии произтичат от тия дроби. Ти искаш да имаш на първия ден резултат от $6/7$. Това е невъзможно.

(63/стр. 238-239)

Сега имате дробите: $1/10$, $2/10$ или $3/5$. Като статически дроби в математиката вие знаете какво представят, но като живи, разумни дроби те са друго нещо. Дробта $1/10$ представлява жена или мъж, който служи на 10 взискателни господари; дробта $2/10$ представлява 2 моми, които слугуват също на 10 взискателни господари; $3/5$ — това са 3 деца, които се възпитават от 5 учени хора. При дробта $1/10$ положението е по-сериозно от това при $2/10$. Не е лесно един човек да служи на 10 взискателни господари; той трябва да бъде крайно разумен. При дробта $1/10$ бащата слугува на 10 господари, при $2/10$ майката слугува на 10 господари; при $3/5$ детето слугува на майката. При дробта $1/10$ мисълта разрешава въпросите, при $2/10$ чувствата разрешават въпросите. В първата дроб човек трябва да бъде много умен и работлив, във втората дроб той трябва да бъде много честен; а при $3/5$ детето трябва да бъде послушно — каквото каже майка му, то да слуша. Кое число в дробта $1/10$ е по-важно: единицата или десеторката? По-важна е единицата; в случая числото 1 е живо, в действие. Коя вода е по-важна: която в момента извира, или онази, която ще се изяви в бъдеще? Малкото проявено благо струва повече от голямото непроявено благо. (88/стр. 292)

Еднаквият знаменател е Божията Воля

Трябва да имате една система в живота; в Природата има системи... Имате следните дроби: $1/2$,

$2/3$, $3/4$ и 0.1 , 0.2 — прости и десетични. Вие сте учени, кажете в какво седи разликата между простите и десетичните дроби? В простите дроби знаменателите са различни, а в десетичните дроби знаменателят е един и същ (степен на числото 10). Следователно простите дроби трябва да ги приведете под еднакъв знаменател. Е добре, кои са поучени хора: тези, които наредиха простите дроби, или тези, които наредиха десетичните дроби? Кои дроби са по-стари: простите или десетичните? Всеки от вас има една система, но тя е с прости дроби. Всеки си дроби, както си знае. Но вашето дробене не е тъй, както трябва. За да дойдете в съгласие, вашите дроби трябва да се подведат под еднакъв знаменател. (53/стр. 82)

Кой е този еднакъв знаменател? Волята Божия. Волята Божия е еднакъв знаменател. (51/стр. 472)

В гимназията сте изучавали дробите, нали? Аз ще взема дробите: $1/5$, $2/5$, $3/5$, $4/5$... Представете си сега, че 5 е едно живо число. Допуснете, че това са 5 чувства — аз вземам, значи, $1/5$ от чувствата. Кое чувство е то, с кое чувство човек е започнал най-първо? „С осезанието.“ Тогава какъв ще бъде неговият живот? Ще прилича на живота на един микроб, който само се движи във водата и има много прост живот. Кое чувство представлява дробта $2/5$, кое чувство иде след осезанието? „Вкусът, после мирисът и най-после слухът и зрението.“

Тогава с $2/5$ се изразява вкусът, с $3/5$ — мирисът, с $4/5$ — слухът и с $5/5$ — зрението. Числителят 4 в дробта $4/5$ показва условията, при които едно същество може да живее само, или още $4/5$ показва, че това същество може да реализира $4/5$ от условията, а $1/5$ остават нереализирани. И най-после можем да турим $5/5=1$, нали? Но трябва да знаете, че човек при сегашните условия на Земята никога не може да реализира Цялото, т.е. не може да постигне своя Идеал. Идеалът е Цялото — той обаче не може да се постигне, затова през целия си живот ние се занимаваме само с прости дроби. В умствено отношение, в морално отношение нашите стремежи са все прости дроби и нашите постигнати резултати са пак прости дроби. Да допуснем, че с вашето знание вие сте достигнали в живота си само $1/5$ резултат — какво разбирате от това? Човек, който има $1/5$ резултат, това показва, че той живее изключително един материален живот, нищо повече. Какво означава $2/5$ резултат? У такъв човек е събудено известно обществено чувство — около него вече има друго някое лице, с което той има вземане-даване. Човек с $4/5$ резултат ще бъде свещеник и там ще спре. Сегашните хора, като дойдат до $4/5$ резултат, казват: „При сегашните условия повече не може да се постигне“. (80/стр. 310-311)

Представете си сега, че тия дроби са с различни числители и различни знаменатели — например дробите: $1/5$, $2/6$, $3/7$, $4/8$ и т.н. Какво представ-

ляват такива дроби? Това са условията, при които трябва да живеете... Кажете ми сега какъв ще бъде знаменателят на дробите: $1/5$, $2/6$, $3/7$, $4/8$. Общият им знаменател ще бъде 840. Като съберем числата 8 и 4, равно е на 12. Числото 12 показва, че условията се подобряват. Обаче ако знаменателят е 15, в това число има една опасност — то е число на илюзиите. (80/стр. 311)

Казвам: Всички дроби се срещат и в човека. Едни от тях се намират в ръцете му, а други — в краката. Човек едновременно действа и с ръцете, и с краката си. Казвате: „Значи, човек е раздвоен“. До кръста си той мисли по един начин, а от кръста нагоре — по друг начин... Това раздвояване у човека именно създава противоречията в живота му. Обаче в човека има едно трето същество, Божественото, което примирява тия противоречия — без тях светът не може да съществува; противоречията представляват условията, чрез които Бог действа между хората. (44/стр. 20)

С какво число може да изразите противоречието? С верижна дроб. Например дробта $12/24=6/12=3/6=1/2$ е верижна. Тая дроб се дели до едно място, по-нататък не може. Значи, дробта $1/2$ е вече неделима. За обикновените хора тая дроб е неделима, обаче за математиците може да се дели още, но ще се получат дробни числа. На същото основание казвам: Има мисли, които

не могат да се делят, т.е. не могат да се разрешат. Както и да се делят, все ще остане едно неделимо число. Като дойдеш до такава мисъл, остави други да я решават. И в живота има такива верижни дроби, които не могат да се разрешат. Турете точка на тия дроби и вървете напред... Например имаш приятел: обичаш го, правиш му услуги, а той е затворен към тебе. Защо? Това е верижна дроб... Докато сте на Земята, в гъстата материя, всякога ще има излишъци (дроби). (88/стр. 40)

Дробите са числа за другия свят. Който си играе с дроби, греши. (5/стр. 24-25)

Дробите имат приложение в живота главно в процеса на растенето. Издънките на дърветата, разклоняването им не са нищо друго освен дроби, получени при раздробяването на цялото. Единицата е цялото, а клоните и корените са дробните части. В Божествения живот обаче няма дроби. Там всички числа са цели. Дето има страдания, там има дроби. Страданията са от хората, а не от Бога. Бог дава условия на човека да учи, но ако не може правилно да използва тия условия, той страда.

(82/стр. 301)

Всяка част има условията на Цялото в себе си, т.е. тя може да се развива сама, а може да дойде и в противоречие с Цялото. В края на краищата частта трябва да се примири с Цялото, тя не може да

излезе извън Него... Частта може да бъде равна на Цялото, но не може да стане по-голяма от Цялото; това е едно положение. Цялото пък може да бъде по-голямо от частта; това е второто положение. Ето де е разликата — тук се крие Великата необходимост, която ограничава частите, и те трябва да се подчиняват. Това е един вътрешен закон на Битието. (81/стр. 63, 64)

Частта не може да се извади от своето Цяло. Вие математически и логически може да я делите, да я изваждате, да туряте дробни, но в Природата никога не можеш да делиш частта от Цялото. Математически вие може да делите дробите, колкото искате, но в Природата такова деление няма. Цялото се проектира в своите части; тук Цялото съдържа частите в себе си — всяка част е зависима от другите. Ако вие сте част от едно Цяло, тогава ще кажете: „Условията са такива“. Няма никакви условия. Това, което действа във вас, е самата Идея, т.е. Цялото. (81/стр. 63)

Човек, като достигне до едно по-високо положение, започва да разбира, че частта извън Цялото не може да живее. Човекът е част от Цялото. Следователно човек може да се развива и съществува само в Цялото. Той сам не е цяла единица. (81/стр. 120)

Това, което казвам, че зная, зная го — аз разбирам малките величини, не говоря за големите.

Когато човек изучи всички малки величини, той пристъпва към първата степен на онова Дълбоко математическо схващане да разбере Първата Единица, с която трябва да се занимава. (95/стр. 30)

Най-великите неща в света се дават все в микроскопически величини. (80/стр. 263)

Докато още се замислят, злото и доброто са дробни числа; щом се реализират, стават цели числа. Затова и ние често казваме, че малките погрешки и малките добрини се обръщат от малки десетични дробни в големи цели числа. Ето защо хубаво е човек да увеличава броя на своите микроскопични добрини... Например започнете с малката добрина, която представлява десетичната дроб 0.000002 — обърнете ли това число, ще получите 200 000. Както виждате, колкото по-малка е една добродетел, толкова резултатите ѝ са по-големи. (46/стр. 393, 399)

Малките числа представляват малките усилия, които човек прави в живота си; те се придружават с изразходване на малка енергия, но резултатите им са големи — запалването на клечка кибрит изисква малко усилие, но тя може да произведе голяма топлина, може да предизвика голям пожар. Малките усилия произвеждат големи резултати, причината за които не е в самото усилие, нито в предмета, с който си служим, но в Разумното Същество, което прави усилието — колкото по-малка

е клечката кибрит, толкова по-голяма разумност ще се приложи. (46/стр. 536)

Мъдростта е наука за малките величини.

(5/стр. 240)

Като слезеш до малките числа, до малките величини, там ще намериш смисъла на живота.

(91/стр. 249)

Казвам: Съвременните хора се заемат с разрешението на най-трудния въпрос — идеята за Бога. Преди да разреши този въпрос, човек най-първо трябва да започне от себе си, да определи какво представлява той като малка величина в целокупния живот. Човек е дроб, тоест част от Цялото.

(96/стр. 449-450)

Сега например говорим за търпението. Търпението е нещо много необходимо за всинца ви. И знаете ли какъв е знаменателят на търпението? С какво число да означим Идеалното търпение? Аз ще ви кажа: Знаменателят на Идеалното търпение е 100 000 000. Каква част съставлява вашето търпение от Идеалното търпение, какъв ще бъде числителят на търпението?... „Единица.“ Не може да бъде единица. Ще ви дам упътвания за това: търпението на най-малкото същество в света е 1/100 000 000 част от цялото. Най-малката клетчица, която започва първоначално живота си, има

за числител единица. Сега вие, естествениците, ще намерите колко милиона форми имат съществата и в коя форма се намирате вие. Като намерите това, ще определите и вашия числител най-първо по форма. Сега аз ви говоря за онази единица енергия, вложена в най-простата форма на клетката: $400\,000/100\,000\,000 = 4/1000 = 1/250$ — това означава сегашният ви знаменател, органически е тъй.

Сега вие как схващате търпението, как бихте го определили? Каква сила е търпението у човека, за какво служи то? Търпението има две страни: едното е съзнателното, разумното търпение, а другото се налага по необходимост... И вие сега сте търпеливи: седите на тия столове, но това ви се налага; то не е търпение. В търпението има следната отличителна черта: търпеливият човек усеща удоволствие и работи за постигането на един краен резултат. Един художник може да бъде търпелив, също и един математик, който работи с най-голямо търпение върху известна задача, която може да му отнеме 1, 2, 3, 4, 5, 10 години, но математикът намира удоволствие в самата работа. (80/стр. 390-391)

Та казвам: Когато мислиш върху една идея, ти намираш отношенията на нещата какви са... Например $5/4$ е деление, но същевременно и означава отношението на две живи същества, отношението между тях. Сега какво трябва да бъде отношението? Детето разделено от майка си — майката като

го пусне навън, при този процес то е взело нещо. Колко е взело сега, колко може да бъде? $5/4=1,25$. Като разделите 5 на 4, влиза 1 път. То е един органически процес, степени има: от 1 до 10, това е Божествен процес; от 10 до 100, това е Ангелски процес; от 100 до 1000, това е човешки процес. Детето е взело от Божествения процес 1 цяло; 25 стотни е взело от Ангелския свят. Онова от човешкия свят остава тепърва да го взема, затуй е дошло помежду хората. Трябва да се роди, защото трябва да вземе от хората. Ангелите не могат да му дадат това, което хората може да му дадат. Защо е дошло на Земята? Защото човешките блага туй дете може да ги вземе само от хората. (91/стр. 259-260)

Българинът разбира, че важните числа в живота са дробите. Например с израза *човек и половина* той иска да каже, че за да бъде човек добър, трябва да бъде човек и половина — да знае рационалните числа, да знае правилно да дели. Дробите подразбират закона на даването. Дето има дроб, там е доброто. Който знае да дроб, знае и да сърба; който не знае да дроб, той не знае да сърба. И затова, когато българинът каже за някого, че е *човек и половина*, той подразбира: щедър, учен човек, който знае да дава. (96/стр. 146)

Закон за превръщане на числата

Ще започна с простите числа, както се занимават децата: $1/1000$, $2/1000$ и $3/1000$ колко правят

общо? $6/1000$. Питам сега: Къде става промяната — в числителя или в знаменателя на тия дроби? В числителя... Питам: Защо числителят се изменя? За да се прояви Цялото. Цялото може да се прояви само в своите части, само по себе си не може да се прояви. (94/стр. 281-282)

Дробта $1/1000$ — това показва усилието на тази единица да се прояви. Единицата се е отделила, но не е направила нещо от себе си. Едната хилядна показва работата, която единицата е направила за една малка част време. Тогава хората питат с какво се занимава Господ. С малките работи. И действително целият свят е свят само от дроби; като го погледнете от единия край до другия, всичко е все дроби. (94/стр. 282)

Животът е определен строго математически. Онзи, който се интересува от живота, трябва да знае, че той е една строго определена математически величина. (95/стр. 403)

Сега например представете си, че вие завързвате приятелство с някой човек. Знаете ли колко време ще продължи вашето приятелство? То може да продължи година, две, три, пет, десет и след това да се развали. Защо? Защото приятелството изобщо се основава на чувства. А всякога, дето чувствата управляват, там се образуват астрални съединения, които се отличават с голяма неустой-

чивост. За да бъде устойчиво, приятелството трябва да отговаря на следната формула: Р.М.С.Т.СУ.Д; буквите СУ представляват един елемент — значи, във формулата на приятелството влизат шест елемента. Всеки елемент е взет в строго определено процентно отношение. За да бъде приятелството устойчиво, разумността Р трябва да съставя 3% от цялото, милосърдието М — 5%, съвестта С — 9%, твърдостта Т — 6%, самоуважението СУ — 7%, дружелюбието Д — 7%. Същите числа могат да се вземат като числители на дроби, чиито знаменатели са: 6, 8, 10, 12, 15 и 16. Общият сбор на числителите 3, 5, 9, 6, 7, 7 е 37; общият сбор на знаменателите е 67. Тогава ще имате дробите: $3/6$, $5/8$, $9/10$, $6/12$, $7/15$ и $7/16$. Ще приведете тях дроби към общ знаменател, който ще ви послужи като метод за работа. Общият сбор на числителите (37) и общият сбор на знаменателите (67) дават нова дроб — $37/67$; събираме сбора от цифрите им и получаваме: $(3+7)/(6+7)=10/13 \Rightarrow (1+0)/(1+3)=1/4$; събираме числителя и знаменателя: $1+4=5$. Това е философско съкращаване на дробите. Тъй щото, за да намерите съкратената формула на приятелството, трябва да съберете числата 1 и 4. Като ги съберете, ще получите числото 5 — човека. Числото 1 представлява Божественият Принцип, числото 4 — животинският принцип, т.е. човек, в когото самосъзнанието не е още пробудено. За да проработи тази формула в човека, той трябва да намери

Божественото в себе си; в това седи смисълът на живота.

Като знаете това, започнете да работите. Вие имате вече основата, числото 5, върху което, като върху почва, можете да садите, т.е. да градите вашия живот. В дробта $1/4$ и двете числа са киселини: 1 е киселина от първа степен, а 4 — киселина от втора степен. Степента подразбира силата на киселините и на основите. Числото 5 представлява основа от втора степен. Киселината 1 разтваря всичко в себе си. И тъй, Истинското приятелство е създадено от дроб, която за числител има 1, а за знаменател — 4.

За дробите $3/6$, $5/8$, $9/10$, $6/12$, $7/15$ и $7/16$ можем да кажем следното: $3/6$ представлява част от Божествената разумност, $5/8$ — част от Божественото милосърдие, $9/10$ — част от Божествената справедливост; аз взимам думата „справедливост“ вместо „съвест“, защото за Бога не може да се каже, че има съвест — Бог е справедлив, а не съвестен. Дробта $6/12$ представлява част от Божественото търпение, което на човешки език наричаме „твърдост“; само твърдият човек, а не упоритият може да бъде търпелив. Дробта $7/15$ представлява част от самоуважението на човека — такъв човек никога не изменя на думата си. Дробта $7/16$ представлява част от дружелюбието на човека, т.е. от закона на Любовта. Сега, като съберем числителя и знаменателя на всяка дроб поотделно, ще получим

следните числа: $3/6=3+6=9$ и подобно — $5/8=13$
 $\Rightarrow 1+3=4$; $9/10=19=10$, $6/12=18=9$, $7/15=22=4$
и $7/16=23=5$; $(9+4+10+9+4+5=41=5)$. Числата
работят при създаването на приятелството между
двама души. (79/стр. 385-387)

Сега, като слушате тия неща, вие казвате, че
ги знаете. Какво разбирате под думата *знание*, ко-
га човек знае нещо? Лесно е да кажете например
 $1/4$, $2/4$, $3/4$ или $4/4$, но какво представляват тия
дроби? Ще кажете, че дробта $1/4$ подразбира де-
ление на цялата единица на четири равни части,
от които е взета само една част. Това знание обаче
не е достатъчно: човек трябва да знае каква е мяр-
ката, с която е разделил цялата единица на четири
равни части; при това той трябва да знае отде е
взета мярката, с която единицата се дели на по-
малки части... Какво представляват частите и какво
— цялото? Ако се вгледате в живота, ще видите, че
частите са повече от цялото. Абсолютното Цяло е
само Бог; всички хора, всички живи същества са
относително цели. Например в дома майката и ба-
щата представляват цели единици, децата съставят
части на майката и бащата; човекът обаче, мъжът,
е част от Бога, а жената — част от мъжа. (47/стр. 538)

Първоначално мъжът е бил цял човек и живо-
тът му е бил смислен; обаче като дошла жената, и
мъжът станал половин човек — от този момент жи-
вотът му се обезсмислил. Мъжът, който първона-

чално е бил цял човек, със създаването на жената се раздвоил: сърцето му отишло в жената, той запазил само ума си; в този смисъл и жената е раздвоена. За да се допълнят като цели числа, те се стремят един към друг, вследствие на което забравят Бога. (47/стр. 541)

Както и да са свързани, мъжът и жената никога не могат да образуват онова единство, което е съществувало в Първия човек. Защо? При раздвояването, т.е. при поляризирането на човека, се е изгубил един съществен елемент. В този смисъл никога $4/4$ не могат да се съединят така, че да образуват единицата, от която са получени. На четирите четвъртини липсва нещо — в тях има един минус, който трябва да се допълни. (47/стр. 543)

Сега, ако се напише дробта $1/2$, какво представлява тя? Числата 1 и 2, които са числител и знаменател в дробта $1/2$, представляват в дадения случай две живи същества. Единицата означава синът, а двойката — майката. В дробта $2/3$ двойката представлява майката, а тройката — синът; в дробта $3/4$ тройката представлява детето, а четворката — бащата; в дробта $4/5$ четворката представлява бащата, а петорката — майката... Ако преведете дробта $4/5$ в реална форма, вие може да имате женска форма, каквато е майката, но с мъжки качества: гласът ѝ е силен, гърлен, по лицето и брадата си има косми като у мъжа и т.н. (44/стр. 483-484)

Като ученици, вие трябва да изучавате Кабалата не само на теория, но и на практика — приложението ѝ в живота. Всеки човек е определено число. Не само това, но и мъжът, и жената представляват строго определени, неизменни числа. Истинската жена представлява числото 2. Намерите ли това число, ще знаете, че по-добра жена не можете да срещнете. Рядко се среща това число, все има някакъв придатък към него или някакъв недоимък. Щом числото 2 не е цяло, жената не е само жена — все има някакви силно проявени мъжки черти. Ако днес мъжът и жената не живеят добре, причината на това се крие във факта, че мъжът се жени за жена, която е повече мъж, отколкото жена, и жената се жени за мъж, който е повече жена, отколкото мъж. Това е едно от големите нещастия на съвременното човечество. (49/стр. 178)

Докато хората не разбират числата и тяхното значение, човечеството ще бъде изложено на големи страдания... Всяка мисъл, всяко чувство и всяка постъпка, които представляват цели числа, внасят мир и спокойствие в човека. Щом мислите, чувствата и постъпките смущават самия човек, в тях непременно има някакъв придатък, те не са цели числа. (49/стр. 178-179)

Въпросът: „Какво нещо е животът?“ има 10 отговора, но само един отговор е съществен. Живот има там, дето няма смърт; дето няма смърт, има

щастие. Пълният живот носи пълното щастие. Следователно този човек оперира с числа, които постоянно се развиват — неопределени числа, и той има всичко със себе си. (77/стр. 18)

За да може животът в какъв и да е смисъл да се осмисли, да се разреши, човек трябва да разбира закона за превръщането на числата. Вие вземате човека като цяло число и искате това число да бъде щастливо. Но щастieto е един непреривен процес. Нещастieto не е едно цяло число. Вие в дадения момент искате да бъдете щастливи, искате едно цяло число. Щастieto никога не иде с едно цяло число. Невъзможно е да му турите едно цяло и да го определите, защото цялото число е прогресивно. Ти искаш да бъдеш здрав. Но и здравето не е цяло число. Искаш да знаеш неговата стойност. Но числата може да се превърнат: 1 може да стане на 2, 2 може да стане на 3, ... 9 може да стане на 10 — превръщане става, но трябва да разбираш закона на туй превръщане. Следователно числото 1, като се превърнало на 2, неговите първоначални състояния свършено са се изменили. Числото 3, когато стане 4, и неговите състояния свършено се изменят. Числото 4, като стане 5, и неговите състояния свършено се изменят. Сега може туй да ви смуцава. (77/стр. 4-5)

Но тревата не се смуцава — тя знае, че като изгрее Слънцето, ще порасне. Невъзможното за зимата е възможно за пролетта; невъзможното

за пролетта е възможно за лятото; невъзможно-то за лятото е възможно за есента; невъзможното за есента е възможно за зимата. Това са промени, закони. Някои неща остават неизяснени, но то е закон. (77/стр. 24-25)

Сега мнозина търсят лесния път. Има книги, написани за щастието. Това са забавления. Щастието е да превърнеш известна сила вътре в себе си. Ти не може да бъдеш щастлив, докато ти не превърнеш нещастieto си в горивен материал. Ти не може да имаш любов, докато не превърнеш омразата в горивен материал... Вие трябва да разбирате тези закони. Необходим ви е един силен контраст, за да бъдете щастливи. (77/стр. 10-11, 14)

Щастието е нещо, което трябва да се добие с усилие на човешката воля... Ти не може да бъдеш щастлив, докато не обичаш едного безкористно. Туй трябва да знаете. Едно правило: за да бъдеш щастлив, ти трябва да обичаш едного, без той да знае. (77/стр. 16, 20)

Не може едновременно да обичаш и да казваш: или трябва да обичаш съзнателно, без да казваш, или пък трябва да обичаш и да казваш... Онзи, който те обича и ти казва, ти си нещастен и той е нещастен, но същевременно има трето лице, което е щастливо. В този закон на нещастieto третият е щастлив. При неznайното първият е щастлив. Това

е отношението на числата. Единицата показва щастието. Трите е закон на равновесието — показва, че когато двама са нещастни, трети е щастлив. Туй е законът на равновесието. Щом си нещастен, ще кажеш: „Аз съм един от двамата, които поддържат щастието на Единия“. (77/стр. 22)

Незнайният е, който повдига света... Този, на когото вие поддържате щастието, един ден той ще слезе на вашето място и ще ви тури на своето. Той ще ви повдигне. (77/стр. 22)

В света не сме ние последните числа, които можем да оправим света. Ти си едно число, не си последното число. Там се заблуждаваме ние... Други Сили има в света, които ще изменят света... Казвам: Съществуват Сили извън живота, които ще изменят живота. (77/стр. 15, 24)

II. ТРАНСЦЕДЕНТАЛНАТА МАТЕМАТИКА

Духовната същност на ирационалните числа

Знаеш ли какво нещо е Мъдростта? Мъдростта се проявява в геометричните форми и в алгебричните правила... Ако взема да разправам за сегашната алгебра и геометрия, те ще оживеят.

(4/стр. 187, 281)

Разглеждам учебници по алгебра, геометрия и виждам какви Велики Истини са скрити в математическите формули, но те остават неразбрани в Дълбокия им смисъл и за учители, и за ученици. Тия семена не са посети още в науката. У нас има една апатия към Дълбоката Истина. Има само едно механическо вярване: ние чакаме да дойде Бог, та Той да оправи всичко; Той да ни научи на всичко, без да седнем сами ние да работим и да издирваме.

(4/стр. 305)

Няма въпрос, който — бил той от социално или духовно гледище — да не съм проучил: разбирам го по форма, по съдържание и по смисъл, както по действието на Божествената Воля и по действието на Божествения Дух. Аз разбирам по Воля и по Дух това Божествено тяло, което в света не се мени — т.е. онези идеи, които са неизменни, които съществуват вечно — и действията, от които светът се гради. (4/стр. 306-307)

Има Рационални корени в света — те са Божествените основи, турени дълбоко вътре в нашия бит. Когато разберете тези математически съотношения, като видите една правилна геометрична фигура, вие веднага ще познаете Божествените условия, вложени в нея. Когато видите едно цвете с пет, шест, седем листа и повече, знаете ли какви са тия числа — рационални ли са, или ирационални? Знаете ли какви задачи са скрити в тия числа на цветята? За тази математика аз търся език на българите, с който да изразя съотношението между тези числа в листенцата и цветовете на цветята. Тия линии и форми трябва да оживеят във вас.

(4/стр. 315)

Някъде съотношението между частите е рационално число, някъде — ирационално. Някъде рационалните числа показват добродетелите, а ирационалните — отклоненията, недъзите; някъде е обратното: ирационалните числа показват добро-

детелите, а рационалните — отклоненията. Всеки уд от човешкия организъм отговаря на известно число... Между числата, които определят отделните удове на човешкото тяло, непременно трябва да има известно съотношение: измени ли се едно от тия числа, едновременно с него се изменят и останалите — тези числа са живи, съзнателни единици и с тях работи Живата математика. (14/стр. 225, 227)

Животът на всеки човек зависи от дадените за него числа... За пример още при създаването на очите разстоянието между едното и другото око е измерено с рационално число — но достатъчно е родителите на някое дете със своя неправилен живот да изменят това число, за да изопачат неговия характер. (14/стр. 224, 225)

Много хора имат човешка форма, но тяхната глава трябва да бъде построена по всички правила на рационалните числа в математиката и геометрията, а не на ирационалните числа... Един път писах на един мой приятел, който се готвеше да си заминне, следното нещо: „Твоята къща е вече разнебитена, тя е съставена от много ирационални числа и ти трябва да заминеш, за да си доставиш хубави материали за построяване на новата си къща“.

(4/стр. 315, 316)

Всичко у вас — вашите очи, уши, носове, чела, пръсти трябва да са рационални числа... аз казвам:

Има Добродетели, има Абсолютна Правда, Мъдрост, Любов, Истина — вие живеете в един Божествен свят, който трябва да възприемете! (4/стр. 319)

Днес ние виждаме как в Русия се злоупотребява с най-светите, с най-религиозните идеи на човечеството (болшевишката революция от 1917 г.). В бъдеще тези неща не ще се търпят... Тогава и партии, и отделни личности ще се преобразят и ще започнат да славят Бога. Тогава всички партии ще бъдат основани на рационалните числа в математиката, както днес са основани на ирационалните числа. (4/стр. 318)

Ще почакам още няколко години, за да видя дали духовенството и учителите ще дойдат в съзнание. Ако те не дойдат в съзнание, ще турим в торба всички техни ирационални числа и ще ги заставим да ги изчисляват. Това е Божието решение: знанието ще се даде само на ония, които не ще злоупотребят с него. (4/стр. 318)

Ако е за разрушение, и аз съм майстор на това; не мислете, че добрият човек не може да разваля... Не казвайте, че съм добър човек — този израз се отнася към ирационалните числа; понеже не ги разбирате, не се занимавайте с тях. (4/стр. 317, 606)

Величини извън човешките схващания — ние ги наричаме ирационални числа. Мериш, мериш,

все остава известен малък излишък, не можеш да го делиш; делиш, делиш, оставяш го настрана и казваш: „Е, няма нищо“. Не, тези най-малки излишъци, които остават, те са, които създават най-големите страдания на съвременното човечество.

(8/стр. 109)

Мнозина от вас започват с ирационалните числа, а свършват с рационалните. А то трябва да е обратното: да започват с рационалните, а да завършват с ирационалните числа. Защо? Защото рационалните числа се делят правилно, без никакъв остатък. Ирационалните числа пък са числа, които съществуват в друг свят; те не се делят. И всичките спорове сега между вас, всичките ваши криви разсъждения се дължат все на тези ирационални числа. Законът е такъв. (40/стр. 236)

Докато числата на физическия свят са делими без никакъв остатък, те не създават спор между хората; обаче ако при делението им се явява остатък, те пораждат спор между хората. Първите числа са рационални — те имат приложение на физическия свят; вторите са ирационални — те имат приложение в Духовния свят. Следователно всяко нещо, което човек може да направи на физическия свят, показва, че той работи с рационални числа; не може ли да направи нещо на физическия свят, това показва, че той работи с ирационални числа. Ирационалните числа представляват връзка между фи-

зическия и Духовния свят. Искате ли да приложите ирационалните числа в живота си, поддържайте навсякъде морала *от мен да мине*. Пазарили сте един работник с 50 лв. надница: като му плащате, дайте му 51 лв. — от вас да мине. Някой ви дължи 50 лв., но не му достига 1 лв., дава ви 49 лв. — от вас да мине. (47/стр. 361)

Дойдете ли до остатък, турете точка и кажете: „От мене да мине“. Животът работи с ирационални и с рационални числа, тъй щото не се опитвайте да делите числата на живота без остатък. Който издирва нещата в тяхната точност, той не разбира живота. Животът постоянно сменя числата, с които работи: днес работи с някое рационално число, утре — с ирационално. (47/стр. 498)

Колкото и да се дели това ирационално число, все остава една малка неделима част от него. Този остатък е свързан с други светове, за които днес хората нямат понятия: тия светове имат свои представители на физическия свят, които минават незабелязано между хората. (47/стр. 366)

Учителят е кубът на живота

Според сегашната математика има числа съизмерими, т.е. делими без остатък, има и числа несъизмерими, т.е. делими, но с остатък — ала в Абсолютната математика числата са съизмерими. В обикновената математика се говори за числа на n -та степен, например a^n ... В Абсолютната математика обаче самата степен може да се повдигне на степен, например a^{n^1} , a^{n^2} , a^{n^3} , a^{n^4} , $a^{n^{72}}$ и т.н. Как ще определите тези степени? Ако допуснем, че числото a , или буквата a , означава човекът, т.е. човешкият ум — то степенята n показва възможностите, при които човек може да се развива; например даден човек може да се развива при възможности в първа степен (други се развиват при възможности във втора, трета, четвърта, седемдесет и втора степен и т.н.). (6/стр. 203)

Устройството на нашия организъм, както и устройството на целия живот, се гради върху числа, повдигнати в разни степени. Това е цяла наука.

(14/стр. 151)

Първата степен означава движение, втората степен — разширяване, третата — растене, четвъртата — организация, петата — мобилизация, шестата — външно украсяване, седмата — идейна почивка, осмата — създаване на дома, деветата —

създаване на човека. Значи, човекът е създаден в деветата степен. Това са отвлечени идеи. (88/стр. 200)

Какво значи да повдигнеш едно число в квадрат и в куб? Като се говори за първа, втора и трета степен на числата, разбираме трите измерения. Ако не можеш да свършиш една работа по първото измерение, ще я свършиш по второто измерение; ако не можеш да я свършиш по второто измерение, ще я свършиш по третото. Ако и по третото измерение не можеш да я свършиш, ще я свършиш по четвъртото. Значи, повдигането на числата в степен, т.е. степенуването на числата, отговаря на измеренията. (88/стр. 259)

Казвате, че сегашната геометрия говори за три измерения. Кои хора могат да се уподобят на първото измерение? Които се любят — такъв човек, като се концентрира в една точка, нищо друго не вижда, мисли само за своята възлюбена... За влюбените целият свят изчезва; ако това не е вярно, можете да го опровергавате. И Природата е съгласна с мен — тя поддържа същата мисъл с формулите a^{n^1} , a^{n^2} . Това е философия, която трябва да изучавате; и сегашните философи не я знаят. Като се срещнат, влюбените образуват права линия, силите им се съединяват. (6/стр. 204)

Точката в своята дейност образува правата линия; правата линия пък в своята дейност образува плоскостта. Малцина имат представа за плоскост-

та, защото е невидима — когато правата линия се проектира в пространството, крайните ѝ точки ще се срещнат някъде в безкрайността. Да допуснем, че тези точки са живи същества: ако се движат в една посока, те могат да се срещнат някъде в безкрайността; ако се движат в обратна посока, с гърбовете си, те могат да се срещнат само ако постоянно се сърдят. И те не могат да си обяснят как е станало това — понеже орбитата, по която се движат, е кръг, те непременно ще се срещнат, кръгът е определен... Примирияването е закон на второто измерение. (6/стр. 211, 212)

Ти, като срещнеш човека, трябва да виждаш човека у него, а сега ти виждаш животното у човека. Ако ти срещнеш човека и не можеш да предизвикаш благородното у него, ти не си човек. Срещнеш ли човека и предизвикаш животинското у него, ти си в плоскостта. Англичаните казват: „Ти си в една плоскост, ще паднеш на гърба си“. (15/стр. 230)

Всички съвременни борби, които сега съществуват, не са нищо друго освен познаване на онзи Истински Бог, Който ще внесе Великата Любов... Върху вътрешния смисъл на Любовта няма да се спирам, понеже това е една Велика задача, която вие трябва да проучвате. Да говоря за Любовта, то е тъй безсмислено за мене, както да ви говоря за тази Трансцедентална математика, за Висшата Божествена математика. (5/стр. 509)

Ти трябва да намериш всички същества, които те обичат. Казано е, че Бог е Любов. Следователно сборът от всички същества, които те обичат, съставя Единицата — Бог. Той е смисълът на живота, Той е Целокупният живот. (32/стр. 252)

Щастието ни се определя от хората, които ни обичат. Ако само един човек те обича, ти ще бъдеш единица в първа степен; ако двама души те обичат, ти ще бъдеш единица във втора степен... Най-голямата възможност за човека да бъде обичан от хората, е, ако той представя единица, повдигната в степен един милиард и половина пъти. Когато всички хора обикнат едного, той ще бъде почтен човек, известен на всички, и душата му постоянно ще трепи от радост и веселие. Този човек ще изразява стремежите на всички хора и възможностите за постигане на тия стремежи... Някой ще каже, че не иска хората да го обичат. Не е въпросът да те обичат хората, които живеят на Земята, но чрез тях ще те обичат ония Същества, които живеят на разните планети. При това положение има смисъл човек да бъде обичан. (14/стр. 221)

Аз изнасям нещата така, както са в Реалния свят: точно математически, без никакво преувеличаване. Аз изнасям нещата от живота в естествения им вид... Дали съществуват Възвишените, Разумни Същества, или не, това е друг въпрос; дали съществува Бог, или не, това е друг въпрос. Има Нещо,

Което съществува за всички, Което никой не може да отрече — това е Любовта. (6/стр. 209, 219)

Правата линия е път към възлюбения, а перпендикулярът е движение към Благословената трапеца. (6/стр. 209)

Ако вие не сте перпендикулярни на себе си, не може да вървите в Новото пространство — не можете да излезете из рамките на законите, които управляват света. (63/стр. 76)

Изобщо човек никога не може да се върне в пътя, по който е дошъл. Никой не може да се върне назад. Ще вървиш в посока, която е точно перпендикулярна на първата. (50/стр. 530)

Казваш: „Да направим повече къщи!“. Къде? „Където и да е.“ Не където и да е, а нагоре, защото долу няма място; празни места има само нагоре. Правата линия е заета вече. Ако искаш да си направиш много къщи, ще отидеш в Горния свят. Сега е време да си вземете колкото можете повече места. (6/стр. 222)

Човек трябва да се движи не само по права линия, но и нагоре. С други думи казано: всяка идея трябва да има не само дължина и широчина, но и дълбочина. (6/стр. 220-221)

Като слушат някой, който има дълбочина, хората казват: „Този човек говори много дълбоки,

философски работи, не го разбираме. Нека говори по-разбрано, по-открито“. Открито се говори само в пътя на квадрата. Като се движи квадратът, образува се кубът — място на дълбочината. (6/стр. 210)

Учителят, т.е. Бащата, е превод от една Велика идея — Бог се превръща на Баща и взема известно съотношение към нас. Учителят е число, повишено в трета степен, то е кубът на живота. (4/стр. 326-327)

Когато говоря за Учител, аз разбирам Същество, което нагласява Вселената, т.е. нагласява учениците си, защото Вселената съставлява сбор от мислещи същества, които са атомите на този Велик Разумен свят... Учителят е една Разумна Същност, която разглежда нещата от три направления, а именно — по права линия, по плоскост и по височина. Ще кажете: „Какво значение има тук по каква линия или по какво направление се върви в живота?“. Това има голямо значение. (4/стр. 321-322, 327)

Аз няма да ви обяснявам повече тези въпроси, защото много от вас сте учили математика, и знаете, че да се живее в плоскост и да се живее в куб — това са две съвършено различни неща. Колко хора днес съзнават, че живеят в куб? Или колко хора съзнават, че живеят в тесеракт (четиримерен хиперкуб — аналог на куба в четириизмерното пространство)? Да живее човек в тесеракта, това подразбира да вижда нещата от вътре навън или от

вън навътре, но в един определен център. От този център той може да вижда навсякъде, да се движи по радиусите на дадена окръжност. Той няма да вижда всичко, а само онези предмети, които ще попаднат в зоната на неговата светлина. Човек не може да вижда всичко като Бога, но той има възможност някога да стигне до положението да вижда и това, което се върши зад гърба му. (44/стр. 381)

Един ден хората ще дойдат и до това: както си седиш, ще се проектираш с мисълта си, ще разпростреш тялото си и ще отидеш веднага на 500 — 600 км; и после пак ще се събереш, и ще слезеш. Как ще стане това? Изведнъж ще разложиш цялото си тяло и ще минеш от едно място на друго... При четвъртото измерение ти ще помислиш само — и ще отидеш. (53/стр. 257)

„Не ви наричам вече раби, защото рабът не знае що прави господарят му; а вас ви нарекох приятели, защото всичко, що чух от Отца Си, явих ви го.“ ... Човек е една математическа формула, той е направен само от числа; когато приведем тези числа в букви, ще разберем смисъла на живота, ще разберем как трябва да се живее и какво е написала Природата. Дългият нос показва, че Природата е надарила човека с голям ум, а широчината на носа показва разширението на сърцето. И тъй, умът се движи по права линия, а сърцето — в широчина. Ако допуснем, че имаме две точки, едната от които

е робството, а другата — приятелството, то тази от робството ще започне да се движи към приятелството, ще стигне до него и ще спре — тя не може да се мръдне нито една стомилионна част нагоре от приятелството, а там ще се спре. В Природата всички тези точки се поляризират напред-назад, напред-назад, докато се образува плоскост и дойде сърцето. Значи, Любовта достига до своите крайни предели и там се спира. След това се образува едно движение по права линия нагоре; тази трета линия образува куба, т.е. може да се уподоби на числото 4. Представете си, че всичко това се движи — какво подразбирате от него?

Най-първото нещо, което ни предстои в живота, е да намерим тези две основни точки, с които Любовта може да се прояви в плоскостта на двата свята. Ние живеем само в две измерения, а не в третото. Качете се горе, на Витоша, погледнете оттам и ще видите една плоскост, от която всички философи ще ви се видят много дребнави. Значи, съвременните хора живеят в две измерения, а Любовта иска широчина. А какво нещо е дълбочината? Тя е Истината. Следователно от първото движение на робството към приятелството се образува плоскост и Любовта се проявява; после идва движението на куба, проявяването на Истината — това означава, че Истината прониква във всички плоскости на куба и дава смисъл на Любовта.

Когато говорим за куба, то е чисто физическата страна на Духовния свят — един по-възвишен свят, в който сега влиза човешкото съзнание. (84/стр. 152)

Ако вие разгледате куба, колко страни може да видите? Три страни; другите ще бъдат неизвестни. Това, неизвестното, е по-висше измерение. Ако влезете в един по-висш свят, в света на тесеракта, тогава вие ще видите куба отвсякъде... Един куб — това е страна едновременно на тесеракта, но този куб е същевременно и един малък тесеракт.

(43/стр. 100)

След като учи 10 години, човек едва може да разбере този предмет — куба. Даже има математици, на които е тъмен този въпрос. Едвам аз го разбирам, пък вие ще го разберете... Този куб е съвсем неясна работа за вас. (43/стр. 83, 100)

Аз няма да завърша предмета си, ще оставя вие да го завършите. Аз само ви хвърлих една мисъл, от която никога не ще можете да се избавите — Земята може да се обърне с главата надолу, но от тази мисъл няма да се избавите; тя ще ви раздрусва тъй силно, че съдраните ви гащи ще изчезнат, замръзналият лед в езерата ви ще се стопи. Може да турите скоби, но всичко това ще изчезне, нищо няма да задържи леда от стопяване. (4/стр. 667)

Зимно време земята е покрита с лед, със сняг и намирате, че това е реално. Обаче вие не виждате

семенцата, които са скрити в земята — значи, вие не виждате Доброто, което е скрито в земята; щом не виждате Доброто, не го считате реално... Да, ако разглеждате Земята от четвърто измерение, ще видите, че тя е покрита с грамаден пласт лед. Земята сте вие. (79/стр. 63, 64)

Казвате: „Какъв ще бъде бъдещият свят?“. Казвам: Разменната монета на бъдещата култура ще бъде Приятелството, основано на онези Велики Принципи на човечеството — да бъде Мъдро и Любезно. Имате ли тези два Принципа, ще имате възможност да разсъждавате върху тези въпроси, да се придвижките нагоре в третото измерение; геометриците знаят това измерение, но вие не го знаете, не можете да се движите в него. След това ще дойдете до четвъртото измерение. (4/стр. 667)

Дължината е едноизмерна, широчината е двуизмерна, височината е триизмерна. Четвъртото измерение накъде е сега? В едно четириизмерно пространство ти може да влезеш отвсякъде. Едно триизмерно пространство е херметически затворено; обаче, ако влезеш в четириизмерното пространство, туй триизмерно пространство е отворено за четириизмерното — отвсякъде може да влезеш. (17/стр. 141)

Пространствени изрази на Реалността

Сянката на дървото отговаря ли на самото дърво? Дървото е в третото измерение, а сянката — в четвъртото. Така е и с всеки предмет, който виждате на физическото поле. Например виждате една машина, която движи цяла воденица: колелото и оста се движат, но самата машина и нейната плоскост са в покой. Значи, движението на колелото и на оста показва, че те са в третото измерение, а плоскостта — в четвъртото. За да се подвижи тя на физическото поле, трябва да бъде в покой — да е поставена на друга основа. В Природата обаче всичко е в движение. (88/стр. 134)

Движението в Природата започва от най-слабите импулси и постепенно отива към силните. Например една точка в продължение на хиляди години може да измине едва една хилядна част от милиметъра — толкова слабо е нейното движение; то е почти незабележимо, затова от ваше гледище може да се каже, че тази точка е в покой... Какво представляват бавното и бързото движение? Бавното движение представя вътрешния, субективния свят, а бързото движение — външния, обективния свят. (88/стр. 134, 135)

Един човек обича да яде — той е на физическото поле. Друг обича да се моли — той е в четвъртото измерение. Този, който се моли, той не е на физическото поле. (91/стр. 212)

Душата сама по себе си не е триизмерна, тя не може да се проектира, тя не може да проектира своите действия — тя самата не е в нашия свят. Тя на физическото поле не е душа. Тя е в съприкосновение с физическия свят, но не живее във физическия свят, тя живее в съвсем друг свят, в друго измерение. (91/стр. 211)

Като говорим за физическия свят, имаме предвид триизмерното пространство. Колко измерения имат духовният и умственият свят? Духовният свят, т.е. светът на чувствата, има четири измерения, а умственият свят — пет измерения. Как се проектират правата линия, плоскостта и тялото от четириизмерния свят на физическото поле; как се проектират правата линия, плоскостта и тялото от умствения свят на физическото поле? Мислете върху тези въпроси. И да не можете да си отговорите, все ще придобиете нещо. Например какво разбирате от „да се умножи единицата четири пъти сама на себе си“? Казвате: „ $1 \times 1 \times 1 \times 1 = 1$ “. При първото умножение става съгъстяване на материята, при второто умножение материята се съгъстява повече, при третото — още повече и т.н. Материята се съгъстява, а обемът се намалява. В края на краи-

щата резултатът е пак единица. Това са физически обяснения. (88/стр. 307-308)

За изяснение на мисълта си ще ви дам следния пример: представете си четири точки като граници, върхове на квадрата. Ако поставите в този квадрат още три други квадрата с еднакво големи страни, тогава всяка една от допирните точки на тези квадрати ще бъде същевременно и тяхна граница. Вие казвате: „Всяка точка от квадрата принадлежи на дадения квадрат“. Да, но едновременно тя е обща и за четирите квадрата. Така че, когато едно тяло или един предмет има четири граници, тези граници не са само негови, те принадлежат и на други тела или предмети, които влизат плътно в даденото тяло. Значи, за да се определи валидността на една точка от дадено тяло, което има форма на квадрат, в това тяло трябва да се поставят още три квадрата — да станат всичко четири квадрата, но да заемат видимо едно и също място. Числото 4 е мярка, с която се съдят нещата. Какво означават пък четирите квадрата? Първият квадрат представлява разумната майка, пълна с Любов; вторият квадрат представлява бащата, пълен със знание и Мъдрост; третият и четвъртият квадрат са преповторение на първия и втория — те представляват синът и дъщерята. Синът е образ на Истината, дъщерята — на Правдата, майката — на Любовта, а бащата — на Мъдростта. Такова нещо трябва да изразява фамилията. (96/стр. 370-371)

Ако бихте приложили тези закони, които се крият в моите думи, много нещо бихте разбрали.
(4/стр. 340)

Вие, които сте тук, на Земята, три пъти сте заспали. Някои от вас четири пъти сте заспали. Заспали сте в Причинния свят и сте слезли в умствения; заспали сте в умствения и сте слезли в духовния (сърдечния); в духовния сте заспали и сте слезли във физическия свят. Като влезете във физическото поле, ще се събудите. После ще заспите във физическия свят и ще се пробудите в духовния; после ще заспите в духовния свят и ще се пробудите в Причинния. (53/стр. 342)

Когато човек пожелае да се върне към Бога, откъдето е излязъл, той трябва да изучава законите на четвъртото измерение. Четвъртото измерение представя връщането на човека към Бога по обратния път. Значи, човек е дошъл някъде от пространството, минал е през света на трите измерения — физическия, сърдечния и умствения свят, и сега трябва да мине в света на четвъртото измерение... В този свят човек ще вижда нещата от всички посоки: той ще разглежда всички свои минали съществувания; ще види причините и последствията на всичко, което е преживял — ще има фотография на всички свои съществувания и ще ги изучава. Знаете ли каква е разликата между първо и четвъртото

измерение? При първото измерение човек излиза от Бога, слиза надолу и се отдалечава от Него; при четвъртото измерение той се вглъбява в себе си, но същевременно се качва нагоре, към Бога. (45/стр. 265)

Бог е направил човека от елементите на Земята и в него е вдъхнал, и той станал жива душа — това е Първото раждане. С туй се отличава човек от животните. Второто раждане е, за което Христос говори — то е от вода и Дух, то е вече възраждане — на човешкия ум. Туй, което вече се проповядва, възкресението, то е Третото раждане на човека.

(16/стр. 402)

Сегашният човек, облечен в дреха от кожа на звяр, казва, че е направен по образ и подобие на Бога. Това е заблуждение. За да дойде до Първичния човек, сегашният трябва да се преобрази два пъти. Сега ще обясня този въпрос математически: имате числото 2^1 , 2^2 , 2^3 , 2^4 — на коя степен това число е най-разбрано за вас? Ако 2 е на първа степен, разбирате мъж и жена, които вървят в права линия като войници; ако вземем 2^2 , разбираме движение на човека в две измерения, в плоскост; 2^3 показва движение в три измерения и най-после 2^4 показва движение в четири измерения... На ония, който е минал през първото, второто и третото измерения, казвам: Ти си дошъл вече до четвъртото измерение, затвори очите си, за да се качиш Горе. (5/стр. 231)

Докато сте с отворени очи, ще се движите само в три измерения. Да затвориш очите си, това значи да се концентрираш дълбоко в себе си. Да се вгълбиш в себе си, това значи да влезеш в един обширен свят, където материята и живите същества — растения, животни, имат особена форма; в този обширен свят и светлината има особени вибрации... В Духовния свят се крият причините на нещата, той обяснява защо вашият живот е такъв, какъвто го виждате. (5/стр. 231)

Четвъртото измерение има отношение към Духовния свят; за да влезеш в този свят, ще се концентрираш, ще отправиш ума си навътре, в проекция. Няма да ви разправам къде е този свят, вие знаете това... Казват, че Духовният свят е безпространствен — това значи: в безпространствения свят се включва пространственият, той го е създал; в този смисъл Духовният свят е пространствен, само че времето и пространството в него не са както тия във физическия свят. (5/стр. 12, 24)

„Ама къде е Духовният свят?“ Ти носиш Духовния свят в себе си, а не знаеш къде е той. (36/стр. 478)

Някой едва може да сметне колко прави 5×5 , а иска да решава мъчни задачи, с големи числа — научи се първо да смяташ до 5. Колко е 5×5 ? „Двадесет и пет.“ Кой е коренът на 25? „Пет.“ Какво число е $\sqrt{5}$? „Ирационално.“ ...Числото 5 е корен

на 25, но и от 5 може да се извади корен, само че в друг свят, в света на чувствата — чрез тях ти ще възприемаш идеите. (6/стр. 207-208)

Несъизмеримите (ирационалните) числа във физическия свят са съизмерими в астралния; несъизмеримите числа в астралния свят са съизмерими в умствения... Значи, всички противоречия, които произтичат от несъизмеримостта на числата, техният философски смисъл се обяснява в по-висшите светове. (41/стр. 323)

Ирационалните числа означават незавършени духовни движения... Всяко нещо, което има начало и няма край, спада в областта на Духовния свят. (45/стр. 611)

Законът е: Две ирационални числа, събрани в едно, образуват едно рационално. Съчетанията на тия живи числа ще дадат бъдещия живот. Тези неща, които ви говоря, са неразбрани за вас, но нищо от това. Благодарете на Бога и за това, което не разбирате, както благодарите за това, което разбирате. От това, което разбирате, ще определите това, което не сте разбрали. (4/стр. 318)

В математиката всяко число, умножено безброй пъти само на себе си, го наричат безконечно. Безконечно, безкрайно число е това, което няма начало, няма и край. Има идеи, които също така

нямат начало, нямат и край. Те са несъизмерими, неопределени, необясними, неразбрани. В бъдеще обаче те ще станат разбрани, съизмерими, определени. Това, което на физическия свят е несъизмеримо, в Духовния свят е съизмеримо. (33/стр. 135)

Животът на човека е един определен кръг. Два диаметъра, перпендикулярни един на друг, разделят този кръг на четири части. Кръгът е разделен, значи, на четири равни части. Тия четири равни части на кръга означават четири велики фази, през които минава човешката душа: физическия свят, Астралния свят, Умствения свят и Причинния свят. При сегашните условия човек използва само $1/4$ от този кръг. Тия четвъртини означавам с числата: 1, 2, 3, 4. Значи, вътрешността на човешкото съзнание се отнася както 1 към 4. (40/стр. 463-464)

Всички тия афоризми и противоречия, които изглеждат невъзможни — при известни условия са възможни... Всички неща са възможни, но не на физическия свят. Те са възможни някъде: или в числото 1, или в числото 2, или в числото 3, или в числото 4. В целия кръг всичко е възможно, но не и в едната четвърт. (40/стр. 469-470)

В Новата раса, която ще дойде в следващата епоха, ние ще минем в числото 2 (втората четвърт). Досега ние слизахме от горе надолу, а от сега ната-

тък отиваме от ляво към дясно. С това движение ще започне Новата култура на сърцето. (40/стр. 469)

За да разбирате окултната наука, вие трябва да сте запознати добре с математиката... Кръгът е една проекция на сили, проекция на четвъртото измерение. Четвъртото измерение е силово движение във всички посоки. Туй движение е във всички посоки, затова там ще срещнете най-голямото противоречие. Някои от вас може да се заблудят да мислят, че туй движение е навън. Не, то е вгънато навътре, към центъра. Следователно този център, който се вижда в кръга, това е една вечна спирала, една проекция на сили. (40/стр. 464)

И всяка четвърт от кръга е цял кръг, тя е проекция. Втората четвърт е проекция от четвъртото измерение. Третата четвърт спада към петото измерение, а четвъртата — към шестото измерение. Това са проекции на по-висши светове от нашия. Като проекции те ни се виждат другояче — не можем да си ги представим просто. (40/стр. 471)

Алхимически закони на развитието

Знанията, които човек има за Духовния свят, не съставят даже една стомилионна част от онова, което предстои да придобие в бъдеще. Мнозина знаят, че не знаят всичко, но малцина знаят, че знаят. От последната категория ще намерите едва 10 души на Земята, а на Небето има само 24 Старци, наречени Мъдреци. Казано е в Евангелието, че Те седят около престола на Бога. Кой Ги е видял?

(3/стр. 24)

Зрението на съвременния човек е толкова ограничено, че той вижда едва една милионна част от това, което съществува на физическия свят; с духовното си зрение той вижда една десетомилионна част от това, което съществува в Духовния свят; с умственото си зрение пък той вижда едва една стомилионна част от това, което съществува в Умствения свят. (3/стр. 28)

Ти виждаш едва една стомилионна част от това, което те обикаля. Къде остава другото? Имаш ли право тогава да създаваш философия върху малкото, което виждаш? Имаш право, но тази философия ще бъде ограничена и относителна. За да се създаде Велика философия на живота, изисква се велик, голям ум, като ума на големите математ-

тици, които само от една част на цялото имат ясна представа за него. Те вървят от единицата към множеството и от множеството — към единицата.

(3/стр. 235)

Една стомилионна част от секундата — това е един момент. Значи, тази мисъл, която е дошла в тебе, за една секунда може да се предаде на сто милиона души. Като мине през сто милиона души в нашия свят, тя дава една единица. И тъй, една мисъл, като мине през сто милиона души, за една секунда образува първата единица, първата мярка.

(40/стр. 28)

Бог може да отдели за човека само една стомилионна част от секундата — през това време Той изпраща в помощ на човека някое Светло Същество, което разполага с повече време. Това Същество се отправя към друго, което разполага с още повече време; последното пък се отправя към трето, което живее в по-големи възможности на времето и т.н. По този начин Божията Заповед стига до онова Разумно Същество, което разполага с толкова време, с колкото и хората, и помага на човека, към когото Бог пръв е отправил Своето Вниманиe. От човека до Бога са наредени множество Разумни Същества, които едни други си помагат — така именно всички изпълняват Волята Божия. (47/стр. 570-571)

Какво представя животът? Животът е това, което има цел, която никога не може да се определи.

Животът е това, което има смисъл, който никога не може да се определи. Тези неща се говорят толкова лесно, както е лесно да се каже 5^{10} . На книга лесно се подига числото 5 в десета степен, но за да го подигнете в живота си, вие трябва да минете през живота на един Ангел; и при това положение даже задачата ви едва ли ще бъде свършена наполовина. Лесно е да кажете за някого, че е десетостепенен чиновник, но в Природата това степенуване не става лесно. (15/стр. 436)

Какво означава 10-тата степен? Това е Разумният Принцип в света. Единицата е активното начало, което твори, а нулата — пасивното начало, което запазва нещата. (43/стр. 304)

Това, което вие слушате да ви проповядвам, аз не наричам още проповед. За да се въплъти една моя проповед в плът и кръв, трябва да я прекарам през още 10 степени. Вие казвате: „Този човек съвсем ни обърка умовете. Ние знаехме, че трябва да обличаме добре децата си, да се храним добре и т.н., но какво трябва да правим?“. Моята проповед още не е разработена у вас. Сега, като се върна у дома си, аз трябва да работя още върху вас, да прекарам тази моя проповед през още 10 степени. Под „да ви проповядвам“ аз разбирам да ви дам нещо от себе си, а не да взема нещо от вас — и като се върнете у дома си, да кажете: „Сега разбираме Бога!“. Така че това, което имате, още не е проповед. (95/стр. 463)

Това, което ви казвам за облеклото, за лицето, за ума, за сърцето и за волята, са разхвърляни думи, както и вие взимате числата разхвърляно и казвате: „Това е числото 5, а това е числото 10“. Какво означава числото 5? „Пет единици.“ Но това число има различни степени... Числото 5 в една от тия степени може да спаси човека. Ако отидеш при някой гадател, той ще ти каже например, че твоето щастие зависи от числото 5, взето в четвърта степен, и ти се чудиш какво означава това. (50/стр. 603-604)

Числото 5, това е човекът. Няма никакъв корен ($\sqrt{5}$ е ирационално число) — на физическото поле без корен е и това е лошо; зло има у човека.

(84/стр. 103-104)

Каква идея е вложена в думата *корен* на математически език? Математиците как я определят според тяхното съзнание? „Квадратен корен значи да намериш друго число, което, като се умножи на себе си, да даде първото (т.е. степенуване).“

(84/стр. 103)

Но според Разумната Природа степенуването подразбира особена идея. Да живее човек, това не е еднократен процес. Реката живее дотогава, докато е свързана с извора. Щом връзката ѝ с извора се прекъсне, заедно с това и реката престава да живее. В този смисъл човешкият живот не може да се отдели от Божествения... Мнозина правят разлика

между един и друг живот — животът обаче е един и непрерывен, всеки живее един или друг живот според степента на своето развитие. (15/стр. 436, 449)

След колко години ще станете 1^n ? Някой казва: „Духът ще ме научи на всичко“. Не, Духът говори в n -та степен. (41/стр. 469)

Числото 1^n означава един Принцип, който действа непрерывно. Числата 2^n , 3^n , 4^n , 5^n , 6^n и т.н. — това са сили, които също тъй работят непрерывно в Природата. В Живата математика тези числа означават сили, които работят непрерывно. Те представляват цял свят. (41/стр. 471)

Числото 2^n показва след колко милиона години ще се създаде човекът от една клетка. Числото 3^n показва след колко милиона години едно момче ще се превърне в момиче според съчетанията, по които Природата работи. Природата работи разумно. Когато изменя формите, тя си има причини за това. (41/стр. 468-469)

Всяко нещо, което става в живота или в Природата, има свои причини. Причините могат да бъдат първични, вторични, третични до десетични. Значи, за да може известно явление или известен факт да съществува, има 10 причини. (96/стр. 82)

Думите, които говоря, за някои са много неразбрани, защото те са останали назад, а аз съм

отишъл много далеч. Така и в математиката: някои лесно разбират числата, но не могат да разберат уравненията. (15/стр. 193)

У запитва Х: „Колко сте?“. Х отговаря: „Ако един от вас дойде при нас, ние ще бъдем два пъти колкото вас; но ако един от нас дойде при вас, ще станем толкова, колкото сте вие“ (т.е. $x+1=2\times(y-1)$, $x-1=y+1 \Rightarrow x=y+2 \Rightarrow y+3=2y-2 \Rightarrow y=5$, $x=7$). Значи, Х е равно на 7, У е равно на 5. Това ще бъде така, ако работим с числата до 10, но ако от У към Х отиват не един, а десет, тогава Х ще бъде равно на 70, а У — на 50. Когато разрешите това първо уравнение, ще пристъпите към Божественото уравнение, където ще търсите на какво са равни Божествените Х и У. Онези от вас, които не са запознати с математиката, ще намерите някой математик да ви запознае с въображаемите, имажинерните числа. (4/стр. 760)

Бъдете готови да изповядвате Истината, че животът, който имате, не е ваш. Ще кажете, че вашите майки и бащи са ви дали живот, но кой е дал техния живот? „Майките и бащите им.“ Ами техния живот? Така ще дойдете до онази безконечност на събиране и умножаване, така ще влезете в областта на въображаемото число i . Къде е Истината?

(6/стр. 233-234)

Във Висшата, в Божествената математика всички рационални числа, изобщо реалните числа, са

излезли от въображаемите — наричат ги имагинерни числа. Но реално число не може да произведе едно имагинерно число. (41/стр. 184)

В съвременната математика се казва: „Ако едно въображаемо или имагинерно число, т.е. такова, което не съществува, се умножи четири пъти само на себе си, или се прекара през четири различни състояния, получава се единица — едно реално число, с което можем да боравим“. Какво означава това? Ще го преведем по отношение на квадрата. Квадратът остава непонятен за нас дотогава, докато съществува някъде в Невидимия свят. Обаче като го умножим четири пъти сам на себе си, получава се реална единица — реален дом. На основание на същия закон, когато човек се умножи четири пъти сам на себе си, образува реалния човек. Да се умножи човек четири пъти на себе си, значи да мине през Причинния свят, през умствения свят, през астралния свят и най-после през физическия свят. И когато в Писанието се казва: „Множете се и плодете се“, това подразбира закона на умножението. Ако човек знае как да се умножава сам на себе си, той ще познае своята реалност. (30/стр. 182)

Мисълта е реална, когато минава през всички светове: Причинния, умствения, астралния и физическия. Тогава мисълта, която е била невидима, става видима, т.е. реална... Когато човек дойде до Реалността, мисълта му става толкова интензивна,

че той сам се страхува от нея. Ако се намерите на повърхността на въртящо се колело, вие може да отскочите настрани от него — ако се намирате в центъра му, няма да отскочите. (50/стр. 528, 531)

Бог е Център на нещата и тоя Център е вътре в теб. (50/стр. 532)

Бог вън от нас не съществува. Той не е нещо външно. Ние все Му приписваме едно триизмерно съществуване, слагаме Го в триизмерния свят. Бог не е триизмерно същество. Той съдържа в Себе Си всички измерения. Той прониква дълбоко и вътре в теб. (53/стр. 193)

Хората говорят на един неразбран език... Вие говорите на един неопределен език. Хората са определени числа. Какво нещо е човекът? Определено число. „Ами условията?“ За мен това са неща определени. (53/стр. 129, 244)

В Божествената математика всяка дума, всяко число имат строго определен смисъл. В човешкия живот обаче всяка дума става разбрана само когато човек страда. (4/стр. 520)

В първото, второто и третото измерение не съществуват време и пространство; но в четвъртото измерение — в областта на четирите координати — съществуват. Когато се прояви съзнанието на

човека, тогава се говори за време и пространство: в този момент човек започва да расте във време и пространство, този момент определя човешкия свят, затова хората си служат с кръста като символ на време и пространство. Човек страда във време и пространство — сухото дърво страда ли? (6/стр. 208)

Какво направиха, за да накарат Христос да спаси човечеството? Заковаха Му два гвоздея на ръцете, заковаха Му два гвоздея на краката, Той каза: „Господи, в името на Твоята Любов, Аз съзнах, че има нещо по-велико, че без да се движа, Аз мога да спася света. Досега учих хората на братство и равенство, но не можах да ги спася. Защо си Ме оставил, Господи?“. „Не съм Те оставил, но Те заковах, за да Ти покажа, че има друго движение в Любовта, че в Любовта има сили!“ (6/стр. 217)

Кръстът е винаги в движение кръгообразно, с две течения — вертикално и хоризонтално, и всяко от тях има две движения: от долу нагоре и от горе надолу, от дясно наляво и от ляво надясно. И през тая врата на движението му, което е толкова бързо, никой не може да мине освен Любовта. (28/стр. 521)

Който влезе в четвъртото измерение, непременно ще го почувства. Как? Чрез кръста, т.е. чрез страданието. „Не искам да страдам.“ Тогава ще се върнеш в третото измерение. И в другите измерения има време и пространство, но понеже съзна-

нието на живите същества не е проявено, те не го възприемат, техният свят е ограничен. (6/стр. 208-209)

„Тури кръста на гърба си и Ме последвай“, казва Христос. Да туриш кръста на гърба си, това е най-страшното нещо. То значи да туриш на гърба си и Доброто, и злото и да ги носиш. Кого да последваш? Христа, т.е. Любовта... Не можете да отиде при Христа, ако не вдигнете своя кръст. Защото и злото обича Бога. (30/стр. 178, 179)

Всъщност нито адът, нито Раят се намират в нашия триизмерен свят... Раят се намира в четвъртия перпендикуляр. Какво е четвъртият перпендикуляр?... Когато едно тяло започва да расте във всички направления, да става по-голямо, това е четвъртият перпендикуляр, това е направлението на четвъртото измерение. Когато човешките идеи се разширяват, това е четвъртото измерение. Когато човек люби, когато неговата любов се разширява — то е четвъртото измерение. (53/стр. 212)

Любовта е извън трите измерения. Човек, който живее в трите измерения, няма понятие за Любовта. Човек, който разбира само трите измерения, той е извън Мъдростта, извън Истината. За да разбере Любовта, Мъдростта и Истината, той трябва да влезе в четвъртото измерение. (16/стр. 302)

Коренът на Истината е Бог

Някои ме питат защо, като ви говоря, не ви доведа до края на въпросите, а ги оставям открити. Моята цел не е да ви дам разрешени въпроси... „Заведи ни до края на гората.“ Няма да ви изведе до края, но ще ви заведе в най-голямата дълбочина на гората. Как ще излезете оттам, кой ще ви извади — който ви е довел, той ще ви извади. (6/стр. 244)

Гора е това — дълбоки са тези работи. Океан е това — ще слезеш до дъното. Височина е това — на Слънцето ще отидеш... „Какво има там?“ Ние се придържаме към свещеното правило да не казваме какво има там. Това е математически проблем на въображаемите числа: както въображаемите числа остават неизвестни за човека, така и бъдещият живот остава за него неизвестен. (6/стр. 244-245)

Казвам: Ние заставаме пред една Велика наука в света. Тази отвличена наука аз я наричам *математическа наука на числата*. Тя се занимава с числата, с точките, с въображаемите числа. Например между една точка, между две, между три точки има известни съотношения. Едната точка представлява правата линия, двете точки — плоскостта, трите точки — цялото, а четирите точки — това е крайният предел на нашата еволюция... Има хора, които

мязат на линия, други — на плоскост, трети — на тяло. Това е по-сложно разбиране. Ако ти срещнеш един човек и не разбираш какво е той — дали линия, плоскост или тяло, какво разбираш тогава? Ако той е линия, ще ти каже: „Не ми говори за тези неща!“ — той е охлюв, с едно измерение е той. С две измерения — той е въшка. С три измерения — той е животно. С четири измерения — това е човекът. Който не може да борави с числото 4, с четирите измерения, той е човекът, който не може да вярва, който не може да вижда Духовния свят — който не може да вижда нещата, тъй както са. (15/стр. 229-230)

Според мен има четири вида любов: Божествена, Ангелска, човешка и животинска. Има и други видове любов, но аз спирам до числото 4 — питагоровото число, с което се измерват нещата; то е абсолютно число, под „абсолютно“ разбирам „това, на което умът поставя прегради“... Четирите вида любов представляват четири единици, с които човек работи по математически начин. Идваш при мен и се оплакваш, че работите ти не вървят... — започни с животинската любов и постепенно върви нагоре (човешка, Ангелска, Божествена Любов).

(6/стр. 227-228)

Божествената Любов е неизменна и постоянна във всички свои прояви във време и пространство, тя никога не се изменя. Когато обещае нещо, Бог

го изпълнява точно навреме, с точност една стомилионна част от секундата. (6/стр. 228)

Една стомилионна част — вземам това число, което е една величина, принадлежаща на Висшата Божествена математика, на Божествения свят. Тия закони са строго определени за всяка мисъл, чувство и действие: имат специална форма... И законът е: Когато се изрази в тая форма, усещаме едно задоволство и приятност — значи, формата е изразена както трябва. А в противен случай усещаме едно незадоволство: то не е лош признак, а подтик да се стремим да възприемем тази Висша форма. (4/стр. 716)

Вие сте много близо до Царството Божие: междината, която дели този свят от онзи, е една стомилионна част от милиметъра — само толкова е разстоянието от единия до другия свят. (2/стр. 274)

Ако вие се подвижите само с една стомилионна част от милиметъра, то е много нещо; не мислете, че като започнете с това Учение, изведнъж ще направите нещо много. Аз ще считам голям прогрес, ако само една стомилионна част от милиметъра успеете... С такава бързина и аз се движа. (19/стр. 142)

Всеки учител, който ви каже, че може да имате някакви грандиозни резултати, не ви казва Истината. (80/стр. 265)

Тази една стомилионна част от милиметъра е вечна мярка, най-точна. Ще ви представя една фигура: представете си проектиран един Център на безконечност и да кажем, че трябва да се извърви в 24 часа, за да направи един кръг. Знаете ли с каква бързина ще се движи, за да измине една стомилионна част от километъра? Тук се движи много по-лека, но бързината, с която обикаля горе, е много голяма — в центъра движението е много бавно, но горе е много бързо. Ако се подвижи материята на вашето сърце с това движение, вашето сърце и ум щяха да се стопят от тази скорост. Затова трябва да се движите много полека, за да върви движението горе хармонично. И не се обезсърчавайте.

(19/стр. 142-143)

С такава точност (една стомилионна част) се измерват имажинерните, въображаемите числа i — те са равни на една стомилионна част от единицата; но този въпрос оставям на математиците, те имат думата, аз говоря за Любовта. (6/стр. 228)

Всяка наука трябва да има свой център, от който да изхожда. Кой е центърът на математиката? Тя поне минава за положителна наука, за други — за трансцендентална наука. Кой е основният, живият център в математиката, на който можеш да разчиташ? Когато математикът се натъкне на някое трудно доказателство, веднага прибегва към имажинерните величини и казва: „Тези величини не

съществуват, но се използват като изходни точки“ — значи, той излиза от нереални величини, за да докаже реалните. Имагинерните числа са играчки, забава за математиците — как може да изучаваш нещо, което не съществува? Всъщност няма несъществуващи числа и величини. (6/стр. 256-257)

Как може на числа, които не съществуват, които нямат никаква реална основа, да се предаде известно съществуване, известна реалност? В бъдеще математиците ще докажат как става това — то е сложна работа, дълбока вода, която мъчно може да се премине. (6/стр. 296)

Ще кажете, че това са илюзии. Какво значи *илюзия*? Сричката *ил* означава: Разумен живот в Бога, при който можеш да направиш всичко. Сега и на вас казвам: В света съществуват само илюзии; реалното не е реално, само илюзиите са реални... Така щото илюзии, в смисъл както вие ги разбирате, не съществуват. (6/стр. 296)

Според мен всяко нещо, което се отрича и оспорва, е истинно; а всяко нещо, което не се отрича, нито се оспорва, не е истинно — много естествено, как ще оспорваш и отричаш онова, което не съществува? Ще кажете, че това е софистика. Не, това е Истината. Сега аз говоря, а вие слушате — това е Реалност. Моите думи, като реални, могат да се оспорват. (6/стр. 226)

Видимият свят е за децата; той е велика забавачница и всички кълба в пространството, всички Слънчеви системи, Слънцето, Луната, Звездите са направени от Бога за забава на Неговите деца — да има с какво да се занимават през различните времена и епохи... И науките — химия, физика, математика, също са забава за децата, за да намерят частите, от които са съставени. (6/стр. 526)

Човек се развива в две направления: по еволюционен и по инволюционен път. Това са процеси, които съществуват и в математика — например имате числата 2, 3 и т.н., те са корени на дадени числа и вървят по инволюционен път; ако същите числа повдигнем на степен, тогава имаме еволюционен процес. (6/стр. 226)

Моите думи, моята логика са резултат на самия мен — следователно аз съм корен, а който ме слуша, е произведение. (6/стр. 226)

Казва се, че Свободата е Истина. Не, Свободата не е Истина, коренът на Свободата е Истина; коренът на Истината е Бог — това са велики математически задачи, в които се крият тайните на Разумната Природа. Който се домогне до тия тайни, забравя своя детински живот. Велика хармония се крие в тях. (6/стр. 248)

Разумните Същества, завършили своето развитие на Земята — само техният ум е в състояние

да разбере Великата Мъдрост, скрита зад видимо-то... Видимият свят е преходен, той ще се измени след хиляди, милиони и милиарди години; според индийските окултисти тогава ще настане Нощ на Брама, която ще трае също толкова години. След това няма да съществуват играчки за децата, те ще отидат при своя Баща, където в Нощта на живота Той ще ги занимава с Великата Мъдрост. (6/стр. 526)

Божественият ден и Божествената нощ

„Никой не познава Сина освен Отец и никой не познава Отца освен Синът.“ ... Тук имаме двете величини — Отец и Син; те могат да се разглеждат като числата 1:3...Единицата представлява бащата, а тройката — детето, т.е. синът или дъщерята. Като математическо отношение, числата 1:3 представляват отношението на диаметъра на окръжността към нейната дължина, т.е. $d:C$. Числото π е (приблизително) равно на 3.14 — значи, диаметърът се съдържа в окръжността 3.14 пъти ($\pi \times d = C$). Ние вземаме само цялото число 3 — значи, бащата показва размера на човешкия път, а синът — обиколката на този път... По отношение на тройката, т.е. на дължината на окръжността ($\pi \times 1 \approx 3$), единицата е диаметър, но тя е единица и по отношение на безброй още числа; в математиката всички числа започват от единицата. Изговаряме числата 1, 2 и т.н. — те представляват диаметрите, прекарани в един кръг; числото 7 представлява диаметърът на Вселената. Това са отвлечени, мистични неща, които човек ще разбере тогава, когато проникне в Дълбокия смисъл на живота. (2/стр. 284-285)

Какво е единицата? Радиусът на окръжността. Достатъчно е да вземеш пергела да начертаеш ок-

ръжността и да знаеш колко пъти радиусът ѝ се събира в нея. Радиусът се помества във Вселената толкова пъти, колкото е числото 1 с 15 нули — толкова години са нужни на радиуса, за да обиколи окръжността на Вселената и да придобие Истинското знание. (3/стр. 235)

За да може да проучиш този свят, трябва ти толкова години, колкото едно число с 15 нули накрая. Ще кажете: „Нулите може много лесно да се турят“. Да, но за мен тези нули имат голямо значение... Аз правя разлика между първата, втората и третата нула. Втората нула показва, че числото 10 е взето в квадрат; третата нула показва, че числото 10 е взето в куб; ако има четвърта нула, тя показва, че числото 10 е взето в четвърта степен... Няма да отида до петнадесета степен, защото това не е за човешкия ум — човешкият ум може да открива тайните на Природата само до 4. степен. (4/стр. 327)

Сега онези философи математици — той разбира толкова, колкото и аз разбирам; аз съм ги слушал, слушал да говорят и виждам, че и той е толкова будала, колкото и аз... Той доказва, че Вселената има край... Това е голяма презумпция. Той трябва да каже: „Не зная дали Вселената има край, не зная дали няма край“. За две неща не зная: Аз не разисквам крайните неща и безкрайните неща.

(77/стр. 201-202)

Когато Бог създаде света, Той написа един надпис и го даде на Адам. Там беше написано: „Ти ще живееш вечно в Райската градина и никога няма да умираш“. Въз основа на тия думи Адам си правеше изчисления колко хиляди години ще живее. Господ му каза: „За годините не мисли. Ако можеш да си представиш едно число от единица и 15 нули след него и преживееш тези години, после ще ти кажа колко години още ще живееш“. Знаете ли какво грамадно число е това — единица с 15 нули след нея? То е нещо повече от квинтилиони, октилиони и т.н. ...Когато дойдем до големите числа, ние имаме предвид възможностите за съзнанието. За всяко будно, добре развито съзнание числата, тяхното значение и смисъл, стават ясни. (32/стр. 322, 405)

Казвам: Един ден — като обиколите цялата Слънчева система или като влезете в Млечния път и го обиколите, и докато свършите обиколката — ще минат толкова години, колкото е числото 10 с 15 нули. Толкоз години ще минат. Тогава, като се срещнем, ще кажете: „Едно време бях спял, а сега виждам“. (22/стр. 90)

Ще видите, че Бог е предвидил всички възможности... Всичките промени, които могат да станат, всичко това Бог е предвидил. И днес всичко става според това, което Бог предварително е изчислил.

(22/стр. 114-115)

В мене няма желание аз да оправям света. Бог е направил света. Да направиш една такава Вселена, какъв Ум се изисква, каква Сила, каква Грамадна работа! (17/стр. 304-305)

Аз не съм дошъл да направя нещо в света. Аз съм дошъл да видя това, което Природата е направила... Или казано на религиозен език — да видя какво Бог е направил, да видя законите, по които Той е работил. (77/стр. 502-503)

Каквото и да стане в света, всичко е предвидено. В Божествения свят няма случайности. И за създаването на Новия свят Бог продължава да мисли и ще мисли още повече, отколкото е мислил за създаването на сегашния свят. (34/стр. 232)

Щом изтече едно число с 15 нули, ще изтече и Божественият ден, след което ще настане Божествената нощ, пак същото число с 15 нули... Денем Бог твори, а нощем, когато спи, Той образува Новите светове в Себе Си. (96/стр. 348)

Дишането в Бога е медленно, Той прави в една Вечност само една вдишка. Като издиша, създава целия свят. После с едно вдишване поглъща в Себе Си света. Но туй е едно число от единица с 15 цифри след нея — една вдишка прави Господ само, няма друг като Него. Учените хора знаят кое е то-

ва число, то не е квадрилион, нито секстилион, но едно много голяма число. (22/стр. 113-114)

Знаете ли колко милиони години е взело на Господа, колко време е мислил, докато създаде сегашния свят? Сега не ви давам мои изчисления, но изчисленията, които дават старите кабалисти и съвременните адепти. Те дават едно число от три цифри и турени 15 нули отподире. Толкоз години е мислил Господ, докато създал сегашния свят. Мислил подробно за всички детайли, за най-дребните неща мислил, за всички същества всичко предвидил. (23/стр. 185)

Числото на годините от сформироване, създаване на света е: $8000 \times 12 \times 4 \times 7 \times 52 \times 365 \times 24 \times 60 \times 60$; всеки период колко е продължавал, е отбелязано в слоевете на Земята при всяко напластяване.

(19/стр. 59)

Едно число като му турите 25 нули — животът преди толкова време е съществувал. Но животът в това място, дето сега минаваме, е от останки. Сега ние изживяваме кармата на една изгубена Вселена. (17/стр. 45)

Тайни от Висшата математика

Предстоят две изключения в Слънчевата система

Нашата Земя — тя се движи около себе си. Когато направи 100 милиона завъртания, Земята ще мине през едно изключение, което става днес, в днешните времена — то ще подтикне живота на Земята в Нов път. (4/стр. 177)

Във Висшата механика на окултната наука има едно твърдение, според което при движението на едно колело на всеки 100 милиона оборота има едно изключение. Такова колело е и нашата Земя. И тя, след като обиколи 100 милиона пъти около Слънцето, в движението ѝ ще има едно изключение, което ще се изрази в низходяща степен катастрофално, а във възходяща степен — благотворно. Такива изключения са ставали много пъти, такова изключение иде и сега. Нашата Земя е направила вече толкова обороти и е много близо до изключението. Но няма да кажа датата кога ще дойде това изключение. Сега може да не ми вярвате, но когато настъпи този момент, ще можете да проверите това.

Този окултен закон ние можем да приложим и по отношение на Слънцето — когато и то се за-

върти 100 милиона пъти около оста си, ще дойде за него също едно изключение. Съвременните учени твърдят, че за да се завърти един път, на Слънцето са нужни 20 милиона години. Знаете ли какво ще стане в света, когато Слънцето направи едно такова изключение? Ако това изключение попадне в низходящата му степен, нашето Слънце ще потъмнее, цялата Слънчева система ще угасне, а с това ще престане и всякакъв живот. А ако попадне във възходящата му степен, слънчевата енергия ще се увеличи 10 пъти и тогава да му мислят хората, които са на Земята.

Тъй че сега има едно приблизително съвпадение — и Слънцето, и Земята са направили своите 100 милиона завъртания и сега предстоят две изключения. Това е едно твърдение, което аз мога да докажа математически с факти и данни, но не на това общество тук — иска се време, за да се докажат формулите и фактите, с които окултната наука си служи. С това аз не искам да вселявам страх, но казвам, че има изключения и всеки човек трябва да бъде готов на поста си да ги посрещне.

(27/стр. 173-174)

Белите Братя ще употребят тия две изключения — изключението на Слънцето и изключението на Земята. Ще настане едно Ново чудо, за което в Писанието се казва, че иде: Ново Небе и Нова Земя — Ново човечество. (27/стр. 179)

На всеки 100 милиона години в Природата става един Велик преврат... От гледището на Новото човечество нас не ни очаква никаква голяма катастрофа. Наистина в света иде една голяма катастрофа, но тя ще засегне всички ония здания, които нямат солидни основи, ще засегне всички ония гнили дървета, които нямат здрави корени — иде една Велика Идея, която ще ги събори.

(27/стр. 164, 172)

Нова култура, Нова наука иде в света! Петата раса, която сега живее, това е расата на животните. За в бъдеще ще дойде Шестата раса, расата на Любавта. В Битието се казва, че в петия ден Бог създал всички животни, затова именно хората от Петата раса живеят животински живот: бият се, карат се, убиват се, мразят се — вършат всичко това, което и животните вършат. (96/стр. 224-225)

Сегашната раса на човечеството, Петата раса, спада към петте неразумни деви, за които Христос говори. Петте раси представляват животът на петте неразумни деви; следващите пет раси ще представляват животът на петте разумни деви. Затова сега всички хора се стремят към Новото, към Възвишеното, което ще послужи за основа на Шестата раса, която иде в света. (33/стр. 148)

Две изключения идват, искам да ме разберете правилно... Иде голяма топлина, която ще стопи

ледовете; по планините ще се вдигнат големи изпарения, ще потекат чисти, бистри потоци, след това ще се яви буйна растителност — посадените семена и плодове на хилядите години от миналото ще изникнат, ще цъфнат и ще вържат и народите на цялата Бяла раса ще си подадат ръка. Ще дойде тази Нова Култура в света, на която никой не се е надявал и която никой не е виждал. (27/стр. 184, 185)

В шестото измерение Бог създаде Адама

Да допуснем, че аз ви говоря за шестото измерение или за петото измерение, или за четвъртото измерение. Ако разбирате добре второто измерение, ще имате идея за петото измерение. Ако разбирате добре третото измерение, ще имате идея за шестото измерение. В шестото измерение Бог създаде Адама; не в четвъртото, но в шестото измерение го създаде. Ако ви кажа, че човек по права линия ходи, и животното ходи. Но казвам: Туй животно може да ходи успоредно, защото е от третото измерение. Казвате: „Как е възможно перпендикулярно да вървим?“. Ще видите един човек да ходи на два крака, а животните ходят на четири. Човекът, като ходи на два крака, гледа нагоре. Животните, като ходят, гледат към земята да се не спънат. Та казвам: В шестото измерение погледът вече е обърнат нагоре към Бога. Всеки човек, главата на който е перпендикулярна към Бога, той е от шестото измерение. Когато мисълта се повдига по няка-

къв начин нагоре, ти като вървиш, не те занимават земните работи. Ти си от шестото измерение, или от измерението на Любовта. Петото измерение е на търговията — да сметнеш някой човек, ти си от петото измерение. Ако може да му вземеш висока лихва, ти си от четвъртото измерение. Ако може да го набиеш някъде, ти си от третото измерение. Ако може да го завържеш на земята, от второто измерение си. Ако може да го направиш да бяга по права линия, ти си от първото измерение. Това са фигури на речта. Може да се превърнат, туй е научна работа. Всичките тия измерения са в нас.

(22/стр. 245)

Има Същества от Невидимия свят, които се занимават изключително с първото измерение. А специално Ангели има, които се занимават с първото измерение: кое е права линия, кое е право и кое криво; с правото и с кривото се занимават. Има Същества, които се занимават изключително само с второто измерение: туй, което има широчина, простор. Има други, които се занимават с третото измерение; има други, които се занимават с четвъртото, с петото, с шестото. В седмия ден Господ си почина, то е седмото измерение. Какво нещо е почивката? Аз не мога да ви кажа какво нещо е почивката, но тя е измерение отгоре. Аз навеждам научни работи, които трябва да знаем.

(22/стр. 245-246)

Две същества от първо измерение, съществата А и В, които се движат само по права линия, ще познават само един момент — точката. В тяхното съзнание линията представлява сбор от множество точки, без да подозират, че тия точки образуват права линия... Ако едно от най-разумните същества на едноизмерния свят намери начин за излизане от условията на правата линия, от условията на едноизмерния свят, като огъне правата линия в окръжност, то при движението си съществата А и В ще се допрат гръб с гръб. Това движение наричаме *падане*. Тези същества сами ще се чудят как са дошли в положение да се допрат с гръбове си. Такова е положението на падналите, на грешните хора в света. Те не се гледат лице с лице, но се гледат гръб с гръб. Грешните хора са хора на едноизмерния свят. (79/стр. 58)

Действително, когато кажем, че някой човек е с ограничен ум, т.е. умствено ограничен, това значи, че той се движи в едноизмерния свят. (79/стр. 68)

Всяко паразитно желание или състояние у човека се движи само в едно измерение, а едното само измерение не е присъщо на човека. Всички мисли, чувства и желания на човека трябва да се движат по пътя на трите измерения. Не се ли движат по този път, те са паразити и като такива трябва да се премахнат, т.е. да се превъзпитат. Не давайте място на паразитни състояния в себе си...

Паразитизмът атрофира всичко благородно и възвишено у човека. (82/стр. 67)

Човек няма право да казва за себе си, че от него нищо няма да излезе. Бог е дал всекиму ум, сърце и воля, за да го направят човек. Веднъж Бог е казал, че от вас човек ще стане, и Ангелите са пресметнали това — как можете вие сами да вадите заключение, че от вас нищо не може да излезе? Това не е права мисъл. (82/стр. 33)

Вие, съвременните хора, знаете ли след колко време ще се върнете отново на Земята? Има Възвишени Същества, Ангели, които правят изчисления: те знаят след колко време всеки човек ще се върне на Земята. Тези Възвишени Същества работят със законите на Висшата математика, наречена *Трансцедентална*. Те са изчислили колко атома има Земята, каква е тяхната скорост, каква обмяна става между Горното и долното море. Изобщо те изучават устройството на Вселената от гледището на тази Висша математика. (82/стр. 32)

На Слънцето има един Ангел, който управлява Земята, и всяка година той прави своите изчисления: какъв бюджет може да се отпусне на Земята за това време. Този Ангел, като прави своите сметки, всяка година определя по колко приход може да се отпусне било за Франция, било за Англия, било за Русия или пък за която и да е от малките

държавици. От Горе се определя по колко литра дъжд да се изпрати на Земята, по колко ябълки, круши или други плодове да се родят за дадена година и т.н. Вие ще кажете: „Господ нарежда тия работи“. Да, Господ ги нарежда, но Той има Свои слуги, чрез които Си служи. (95/стр. 437)

Съществата от Висшите светове имат точни данни. Те знаят за всеки човек колко косми има на главата, на веждите, на брадата, както и по цялото му тяло. Те знаят още каква е дължината и дебелината на тия косми, по колко сантиметра нарастват те всяка година. Те държат точна и подробна сметка за развитието на човека от раждането до смъртта му. Онзи човек, който не разбира и не вярва в тия неща, би помислил, че слуша приказка от „Хиляда и една нощ“. (82/стр. 81-82)

Старите математици обаче са изчислявали с голяма точност какви ще бъдат хората на XX век: какъв ръст, какви очи ще имат и т.н.; те са предсказали още с ред изчисления с какви мисли ще се занимават тия хора, какъв ще бъде техният обществен строй и т.н. Всички тия данни са предсказани с ред математически изчисления, направени още преди хиляди години. Техните научни изчисления и предсказания съответстват на събитията и условията в сегашните времена. Те са предвиждали всички тия неща. Какво показва това? Че тия хора

са виждали. Значи, виждането е знание, виждането е разбиране на отношенията, които съществуват между нещата. На философски език казано, това подразбира следното: съзнанието на по-напредналите хора обхваща съзнанията на другите същества. (82/стр. 43)

Предвиждането подразбира знание — да предвиждаш нещата, значи да ги обгърнеш отвсякъде. (49/стр. 45)

Вземете един Ангел, който пътува в пространството. Какви пресмятания, каква скорост — колко много има да вземе предвид. Ако не се вземат тия неща предвид, може да стане катастрофа. (91/стр. 262)

Така и човешката мисъл върви по един строго определен математически закон. Ти не можеш да мислиш както искаш и каквото искаш. (95/стр. 454)

Мисълта не върви по една права линия, тя върви по една толкоз сложна крива линия. Който не знае да мисли, той влиза в стълкновение с всичките предмети, които съществуват в света. (91/стр. 217)

Пътят на правата линия е Божествен, мъчно може човек да мине без отклонение. Една крива линия трябва — спасително положение, стават понижения и повишения. (91/стр. 44)

Забележете, музиката се движи около 7 тона с техните повишавания и понижавания. Значи, музиката си служи със 7 тона, математиката — с 10 числа, а речта — с 22 букви най-малко. Кое от трите изкуства е най-богато? Най-богата е речта... В това отношение музиката седи по-долу от математиката; още 3 тона са нужни на музиката, за да се изравни с математиката. Тия 3 тона съществуват, но хората не са в състояние още да ги възпроизведат; един ден, когато се развият повече, те ще си служат с 10 тона. Ето, виждаме животни, които си служат само с 2 тона. Затова и апостол Павел е казал: „Докато сме младенци, ние отчасти знаем, отчасти разбираме, отчасти мъдруваме“. (45/стр. 591)

Ангелите си служат с около 35 милиона думи. Това още не се отнася до първокласните, но до някои от по-долноразредните Ангели. Ще кажете: „Вярно ли е това?“. Ако вярвате, вярно е; ако не вярвате, не е вярно. Числото 35 милиона показва богатство на съзнанието. Каква тънкость, каква широта и простор на съзнанието се изисква! (18/стр. 94)

Увеличение на числата в Новата аритметика

Имате числото 1235. При обикновената аритметика увеличаваме числото, като прибавим още едно число отзад — ако турим, ще стане например 12356; една цифра само отзад прибавяме и ще го

увеличим. Но може да го увеличим, като прибавим една цифра отпред — например 71235... По същия закон нещата се намаляват: ако отнемете едно число отляво или отдясно, ще се намали числото. Ако махнете цифрата 6 отзад, с колко ще се намали? Или ако махнете цифрата 7 отпред, колко ще стане?

Най-първо в числата на Природата — всяко число си има свои специфични качества. За пример вашето ляво око ли е първото око на човека? Дясното око е първото око, лявото е второто око. Едното е на ума, другото е на чувствата. А тогава къде е окото на постъпките? Вътре в мозъка има трето око, то е окото на постъпките. Една постъпка — това е крайният резултат, до който човек може да дойде. По-далече от своите постъпки не може да идеш. Като направиш една постъпка, то е „фет акомпли“ (свършен факт). Като направиш една постъпка, по никой начин не може да я поправиш. Според вас, според вашата логика ще кажете: „Напред не може да се върви, щом не може да се поправи“. Но животът не е свързан с погрешките на хората. Ти си направил една погрешка, ще прескочиш, ще вървиш напред. Погрешката нека си е погрешка. (43/стр. 780, 781-782)

Имаш едно число. Ако прибавиш една цифра отзад на това число, то увеличаваш богатата чрез скърбите. Пък като увеличаваш числото, като при-

бавяш една цифра отпред, то ти увеличаваш благата чрез добродетелите. (43/стр. 792)

Вие досега сте се научили на опашката да увеличавате числата, а на главата не знаете. Там е забърканата работа. Хората досега и всичките животни турили опашката — въртят опашка. Без опашка нищо не се свършва; върти човекът опашката... Значи, ти искаш да разрешиш работата постарому. Няма разрешение. (43/стр. 781)

Ако хванете дявола за опашката, той ще надвие. Ако го хванете за рогата, вие ще надвиете.
(45/стр. 454)

Формула на Безграничните възможности

В обикновената геометрия определяте посоките с думите *нагоре* и *надолу*; но като влезете в Духовния свят, дето ще изучавате Същността на нещата, няма да употребявате думите *нагоре* и *надолу* — там отношенията са други. Представете си един централен куб, ограничен от осем куба. Тогава всички други предмети, всички други кубове ще се разглеждат по отношение положението на този централен куб, т.е. ще гледате в какво съотношение се намират спрямо централния куб — дали са вляво, или вдясно от него. То значи: всички неща може да се разглеждат по отношение на една цен-

трална идея — дали са *вляво*, или *надясно* от нея, но посоките *нагоре* и *надолу* в четириизмерното пространство не съществуват. (80/стр. 261)

Четириизмерното тяло, ограничено от осем куба, се нарича тесеракт. Движението на кубовете в тесеракта е от периферията към центъра... Тесерактът е ограничен от осем куба — той не може да се нарисува, т.е. не може да се сложи на плоскост. Както плоскостта е граница на куба, така кубът е граница на тесеракта. Можете ли да си представите тесеракта и да видите как се движи в пространството? За обикновеното съзнание това е невъзможно, но невъзможните неща за един свят са възможни за друг свят. Следователно възможно е двама души да се примирят, възможно е омразата да се превърне в Любов, възможно е лъжата да се превърне в Истина. (79/стр. 60, 62)

Как определят математиците и философите времето и пространството, как и с какво определят проекциите на тия сили? Времето измерват с часовник, а пространството — с известни мерки за дължина. Често в математиката ...умножават една буква сама на себе си, което показва, че известни величини могат да растат. До каква степен те се увеличават, т.е. до каква степен могат да растат? До безкрайно голяма степен. Това значи растеж! Всеки импулс, всеки подтик е част от времето; всяко разширение е част от пространството. Значи,

времето и пространството се проявяват в един и същ момент. Когато енергията минава от едно състояние в друго, това преминаване наричаме време; разширяването при всеки даден момент наричаме пространство. (79/стр. 62-63)

Четириизмерният свят е свят на време и пространство; затова именно простите хора казват, че времето оправя всичко... Четириите измерения определят отношенията между съществата. (79/стр. 60)

Някои хора поддържат, че отрицателните величини не могат да се превърнат в положителни, обаче това не е вярно... Ние можем да означим злото като отрицателна величина, която създава страданията на хората, а Доброто — като положителна величина, която причинява радости на хората. В Природата обаче и отрицателните, и положителните величини имат една и съща стойност. Но за нас не е така. Защо? Защото мерките, с които ние определяме нещата, са различни: мярката за едного не е мярка за друго. При това положение ние се натъкваме в математиката на тъй наречените *несъизмерими величини*. Например на какво е равно лицето на кръга? Лицето на кръга е равно на $\pi \times R^2$, дето π е равно на 3.14159...(безкрайна непериодична дроб), т.е. то е несъизмеримо число. Буквата R означава радиусът на окръжността, който може да бъде най-различно число. Кръгът е емблема на нещо, той се отнася към величините от четвърто

измерение. Кръгът означава времето. Той може да се измерва с други величини, затова именно се говори за квадратура на кръга. Щом е така, трябва да знаете, че в Природата съществува Абсолютна Величина, с която всичко може да се измерва. При движението си тази Величина присъства едновременно навсякъде с всичките си точки, колкото неувловими да са те. Каква е тази мярка, хората не могат да разберат — за тях тя всякога ще остане непонятна. (79/стр. 60, 61-62)

Правата, Абсолютната мярка, с която определяме живота, не седи нито в едноизмерния, нито в двуизмерния, нито даже в триизмерния свят — тя се намира в четириизмерния свят, в света на четвъртото измерение. Доброто и злото се определят в света на времето и пространството. Когато приложите правилно времето и пространството като мярка за нещата, вие ще изпитате в себе си вътрешна радост и хармония. Ако сгрешите някъде, веднага ще почувствате в себе си вътрешна скръб, дисхармония. Тогава ще разберете, че светът, в който се движите, не е хармоничен. Обаче светът на четвъртото измерение е хармоничен; там никакви престъпления не могат да стават... Желания за престъпления може да има, но възможности за тяхното реализиране не съществуват. Хората от второ и трето измерение имат навика да крадат, но щом влязат в четвъртото измерение, те намират вече, че всякакво престъпление е безполезно. Ка-

къв смисъл има за тях да откраднат нещо, когато начаса още тази вещ ще се върне на мястото си?

(79/стр. 70-71)

Всяко загубено или откраднато нещо в Божествения свят отива на своето място. Законът е такъв. В Божествения свят няма престъпления. (79/стр. 71)

Сега по този въпрос няма какво повече да се говори, в известни случаи многото говорене не ползва човека... Човек трябва да бъде скромен. Например има някои, които са свършили университет, но още не разбират какво нещо е координатна система. Под думата *координация*, или *съгласуване*, се разбира физически, сиреч механически, процес, който се извършва в съзнанието на човека — само в съзнанието силите могат да се координират. Координацията е закон във Висшата математика и се разбира само от онези, които могат да четат по него. Който иска да се запознае с този закон, той трябва да започне с изучаването на Небето... Между всички Небесни тела има пълна координация, пълно съотношение. От координацията на Небето човек ще разбере и координацията, която съществува на Земята. (45/стр. 578-579)

Съотношения има навсякъде в живота. Какви са например отношенията на физическото тяло спрямо етерното, астралното, менталното и Причинното? Според окултизма всяко от телата на чо-

века представлява известна величина. Физическото тяло е една величина, астралното — втора, менталното — трета и Причинното — четвърта. Тези четири тела представляват четири координати. Всяко от тях има свои специфични енергии. Вие трябва да разбирате тези енергии, да можете да ги трансформирате, да ги превръщате от един свят в друг. (79/стр. 73)

И тъй, под координиране разбираме съотношение, нагласяване на силите... Например религията, науката, икономиката представляват математически отношения, координати. Религията е движение нагоре, икономиката е движение надолу, а науката — хоризонтално движение. Това са три координати, които имат известно отношение помежду си — те имат една допирна точка.

(79/стр. 57, 65)

Сега, на научен език, според Питагор, ще определим какво нещо е икономика, религия и наука. Един от катетите на правоъгълния триъгълник представлява религията, вторият представлява икономиката, а хипотенузата — науката. С други думи казано: възможностите на религията плюс възможностите на икономиката се съдържат във възможностите на науката. Значи, науката, т.е. хипотенузата, ще оправи религиозните и икономическите въпроси... Ще покажем това нещо чрез

равенството: $a^2 + b^2 = c^2$ — тези величини са религията, икономиката и науката; значи, сборът от квадратите на религията и икономиката се равнява на квадрата на науката. (79/стр. 66)

Религията, икономиката и науката се съдържат в ума; тогава може да дойдем до друго положение на питагоровата теорема: възможностите на ума плюс възможностите на сърцето се равняват на възможностите на волята. После дохождаме до още едно положение на питагоровата теорема: възможностите на ума плюс възможностите на сърцето плюс възможностите на волята се равняват на възможностите на Душата. В този случай получаваме уравнение на сфера. И най-после дохождаме до последното положение на питагоровата теорема: възможностите на ума, на сърцето, на волята и на Душата се равняват на възможностите на Духа — $a^2 + b^2 + c^2 + d^2 = D^2$.

Това са сили, отношения, с които трябва да работите. Следователно волята е равнодействаща сила по отношение на ума и на сърцето; Душата е равнодействаща сила по отношение на ума, на сърцето и на волята; Духът е равнодействаща сила по отношение на ума, на сърцето, на волята и на Душата. Освен тия няколко положения можем да съставим и още едно положение: възможностите на ума, на сърцето, на волята, на Душата и на Духа се равняват на възможностите на Бога. Това можем

да изразим с формулата: $a^2+b^2+c^2+d^2+D^2=B^2$. Можем да съставим още едно философско положение: възможностите на ума, на сърцето, на волята, на Душата, на Духа и на Бога се равняват на възможностите на Абсолютното, на Безграничното. Това изразяваме с формулата: $a^2+b^2+c^2+d^2+D^2+B^2=A$. Чрез тази формула вие влизате вече в областта, в границите на Трансцеденталното. (79/стр. 66-67)

Изкуплението на човечеството

Изходът от палата на Соломон-Ра

Сега нам ни казват: „Какъв е пътят за спасението?“. Аз ще ви приведа един разказ и ще ви оставя после математически да си разрешите тази велика проблема как да се оправи светът. В далечно минало, в предисторическите времена, живял някой си прочут цар Ормузд-Дей, който бил поклонник на Единия Бог, Бог на Вечната Хармония. Но в съседното царство негов съседен събрат бил цар Соломон-Ра — той бил многобожник, но не само многобожник, а и поддържал жертвоприношенията, принасял човешки жертви на боговете си. Цар Ормузд-Дей имал 5 много красиви дъщери. Първата от тях, Адита, била най-красивата и най-умната в цялото царство. Обаче в сърцето на цар Соломон-Ра се заражда едно желание да открадне дъщерите на Ормузд-Дей. Щом се зародила в него тази идея, той повиква най-вещите си Мъдреци и им заръчва да направят един палат, който да се отваря и затваря по магически начин; в този палат да се изкопае един тунел, през който да се отива до царството на Ормузд-Дей. И по един тайнствен начин дъщерите на Ормузд-Дей започнали да изчезват. И тъй, всичките дъщери били задигнати и затворени в този палат, направен по магически начин, за да

не може да бъдат освободени. Ще кажете: „Каква ли му е била целта, да се ожени за тях ли?“. Не, ни най-малко. Понеже той принасял жертви, имал предвид да ги принесе в жертва на своите богове, за да го направят най-виден цар в света.

Когато тези 5 сестри се намерили затворени в палата, там прекарали цяла година. Втората година започнали да разсъждават, да търсят начин за освобождението си. Най-голямата дъщеря Адита намерила една книга в своята стая, която била оставена от Мъдреците, които правили този палат — те били от Бялата Ложа. Адита разбирала тайния език на тази книга, в която се пишело, че еди-къде си имало 4 ключа: единият бил обърнат към изток, другият — към запад, третият — към север, четвъртият — към юг. За да си отвориш, ще завъртиш: 1 път ключа към изток, 2 пъти ключа към запад, 3 пъти ключа към север и 4 пъти ключа към юг. После отново ще ги завъртиш: източния ключ ще завъртиш 2 пъти, западния — 3 пъти, северния — 4 пъти и южния — 5 пъти. Ще завъртиш пак наново ключовете: източния — 3 пъти, западния — 4 пъти, северния — 5 пъти, южния — 6 пъти. Като ги завърташ тъй, числата ще вървят едно след друго; като ги завъртиш (4 ключа) по 3 пъти, ще се образува числото 12. Тъй ще намерите по колко пъти ще завъртите източния, по колко пъти — западния, по колко пъти — северния и южния ключове; тогава математически ще си направите едно съотноше-

ние и ще работите. След като се завъртят тъй ключовете в този палат, ще се отвори врата, откъдето трябвало да излязат навън. Тъй казва Мъдрецът в тази книга: „Щом влезеш, ще завъртиш вратите по обратен път: източната врата ще завъртиш 6 пъти, западната — 7 пъти, северната — 8 пъти, южната — 9 пъти. При всяко ново отваряне постепенно ще намаляваш. При второто отваряне: източната — 5 пъти, западната — 6 пъти, северната — 7 пъти, южната — 8 пъти. При третото отваряне: източната врата — 4 пъти, западната — 5 пъти, северната — 6 пъти и южната — 7 пъти. Щом излезеш вън, други ключове има. Тогава ти и сестрите ти ще се върнете у дома си“. И тъй:

<i>При излизане:</i>	при I отвар.	при II отвар.	при III отвар.
Източна врата:	1	2	3
Западна врата:	2	3	4
Северна врата:	3	4	5
Южна врата:	4	5	6

<i>При влизане:</i>	при I отвар.	при II отвар.	при III отвар.
Източна врата:	6	5	4
Западна врата:	7	6	5
Северна врата:	8	7	6
Южна врата:	9	8	7

Обща табличка при отваряне и затваряне:

Източна врата:	1	2	3	4	5	6
Западна врата:	2	3	4	5	6	7
Северна врата:	3	4	5	6	7	8
Южна врата:	4	5	6	7	8	9

Сега вие ще ме запитате: „Какво трябва да правим?“. Завъртете източния ключ 1 път, западния — 2 пъти, северния — 3 пъти, южния — 4 пъти; завъртете още един път източния 2 пъти, западния — 3 пъти, северния — 4 пъти и южния — 5 пъти; и като завъртите още един път източния ключ 3 пъти, западния — 4 пъти, северния — 5 пъти и южния — 6 пъти, тази врата ще се отвори. Коя врата? Вратата на Знанието — да разбирате Дълбоките пътища, които водят към Бога, към спасението, т.е. към вашия дом. (5/стр. 532-534)

Нашата душа трябва да жадува за Знание... Аз бих желал всички да започнат не да се молят, а да завъртат този ключ на Знанието. Сега да ви кажа защо и вие не сте завъртели този ключ. Мнозина от вас, които ме слушате толкова години, аз виждам — пак ще кажа: Виждам! — мислите още дали това Учение е тъй, или може да има друго учение. Няма друго учение в света освен Учението на Любовта; няма друго учение в света освен Учението за Божията Мъдрост. Аз не зная друго учение и ако вие мислите, че има друго някое учение, заблуждавате се от Соломон-Ра. (5/стр. 534, 535-536)

В палата на цар Соломон-Ра — ако сме там, ще ни принесат жертва на петимата богове; но ако имаме книгата на онези Мъдреци, ще намерим тези ключове, които ни водят към вратата... Нека дойдем до положителното: мислете здраво и не се лъжете! Ако сърцето ви е болно, Любовта не е дошла там; ако умът ви е болен, Мъдростта не е дошла там; ако вашата воля се колебае, вие не знаете да въртите тези четири ключа на Адита. Адита е тя, знаете ли я? И аз бих желал всички вие да бъдете Адита. Адита — това значи Първоначалната субстанция на Мъдростта, от която произтичат всички неща. (5/стр. 535, 536)

Сега това правило, което ви дадох, за тези 4 ключа: спрете се и направете един опит, само една манипулация направете. Как да преведем думата „манипулация“ на български — да знаеш как да управляваш с ръката си. Намираш се в трудно положение; спри се, завърти източния ключ 1 път, завърти западния 2 пъти, северния — 3 пъти, южния — 4 пъти; напиши си ги, после пак отново: завърти източния ключ 2 пъти, западния — 3 пъти, северния — 4 пъти, южния — 5 пъти; завърти ги и трети път и виж после какво ще стане с твоя ум. Представете си, че сте Адита и се намирате в този затвор, и когато излезете от вратата навън, не само вие да излезете, но да намерите и вашите сестри, и тях да изведете навън. (5/стр. 540)

Вземете този пример на Адита и въртете ключа. Кой е първият ключ — източният. Аз ще ви кажа, аз ще отида малко по-надалече да разреши задачата: завъртете своя първи ключ, който е към изток — ключа на вашия Дух; завъртете своя втори ключ, който е към запад — той е душата ви; завъртете своя ключ на север, той е вашият ум; завъртете и четвъртия ваш ключ, който е към юг, той е вашето сърце. Въртете тези ключове. (5/стр. 541)

Крайт на времето на злото

Сега ще ви дам един пример за един от древните адепти, който изчислявал колко хиляди години ще трае злото в света. Той базирал своите изчисления върху постъпката на един вълк. Ще ви разкажа накратко това. Адептът се наричал Бахру-Исава. Той се отдалечил да живее в една планинска местност, където имало много вълци. Всички овчари, които минавали оттам с овцете си, все ги губели, затова много от тях били принудени да я избягват. Бахру-Исава се заселил именно там и един ден, като се разхождал, срещнал един от тия вълци, погледнал го в очите и той веднага тръгнал след него. Бахру-Исава отишъл в колибата си, а вълкът — след него; легнал близо до нозете му и го гледал право в очите. Бахру-Исава му казал: „Слушай, трябва да преобразиш живота си. В тази планина ще настане един преврат и всички вълци ще бъдат изстребени, да го знаете! И ако вие, вълците, не се превърнете в овчарски кучета, очаква ви лоша съдба“. „На

твое разположение съм. Каквото ми кажеш, ще го върша.“ Този вълк живял цяла година мирно около своя господар, който си поставил задача да изчисли колко хиляди години още ще трае злото в света.

Един ден, когато един овчар минавал със стадото си през тази местност, една от неговите овце се отделила от стадото заедно с агънцето си и се изгубила. Вълкът минал покрай тях и задигнал агнето със себе си. Овцата, майката на това агне, тръгнала след него, блее, но вълкът носи агнето — той напред, овцата след него. Вълкът занесъл агнето на господаря си, сложил го пред него и му казал: „Искам да докажа, че стария навик да давя овце го оставих и сега желая да спечеля доверието ти“. После намерил майката, хванал я за врата, довел и нея пред господаря си и казал: „Тук ще живеете заедно, а аз ще бъда овчарското куче да ви пазя“. Тогава Бахру-Исава намерил в устата на вълка 10 косъма, останали от агнето. По тия косми той направил своите изчисления колко хиляди години ще трае злото в света.

Питам съвременните математици как ще изчислят по тия 10 косъма колко време ще трае злото в света. Бахру-Исава обаче направил своите изчисления и казал: „Злото от света ще изчезне, когато Слънцето изгрее 3 пъти от изток, 3 пъти от запад, 3 пъти от север и 3 пъти от юг“. Значи, имате $3 \times 4 = 12$. Тъй че още 12 пъти трябва да изгрее Слънцето от 4-те различни точки, за да изчезне злото от света.

И вие сега, като се върнете у дома си, изчислете след колко хиляди години ще изчезне злото от света. То е общо зло, общо условие. Но казвам, че това време може да се съкрати, може и да се продължи. Според вашите изчисления с колко може да съкратите това време? Нали знаете от аритметиката как става съкращаването на числата? Следователно вие ще съкратите времето до една секунда. Значи, злото в човека може да трае една секунда, една минута, един час, един ден, една седмица, един месец, една година — от вас зависи да се продължи ли времето на злото, или да се съкрати. Общото време на злото е един период, едно общо движение, което включва възможностите на всички същества.

(9/стр. 353-355)

Съвременните психолози и математици казват, че времето и пространството не били реални. Не, времето и пространството са реалности, но времето може да се стъстява или съкращава, а може и да се разширява; и пространството може да се стъстява и разширява... Аз бих спорил със съвременните учени, със съвременните математици по този въпрос. Времето на растенията е по-дълго от времето на микробите. Времето на микробите е по-дълго от това на млекопитаещите, а на млекопитаещите е по-дълго от нашето. Нашето време е по-дълго от времето на Ангелите. Ние нямаме еднакво време за разрешение на една и съща задача. (9/стр. 343)

Ще кажете, че не разбирате това нещо и трябва да ви се обясни. Знайте, че Природата си служи само със загадки, за да застави хората да мислят; ако им обясни всички явления, те няма да мислят. На същото основание и ние загатваме нещата, без да ги обясняваме докрай. (47/стр. 504-505)

Много причини има, поради които злото е проникнало на Земята. Сегашното състояние на Земята не е добро, понеже тя се намира в 13-та сфера на Битието, в мястото на постоянни борби. Тя е почти на края на тази сфера и предстои да влезе в 12-та сфера, дето условията ѝ се подобряват. (76/стр. 454)

Има вече системи, които са извън лошите условия на живота, и съществата там водят Ангелски живот. Нашата система обаче още не е минала изкуплението си. Скоро и тя ще мине през границите на 13-тата сфера и ще придобие своето изкупление. (96/стр. 195)

Превръщането на числото 666 в 999

Числото 666 го търсят навсякъде: едни го намериха в Толстой, други — в Наполеона, трети го търсят сега в България; търсиха го някога и в Рим. Това число съществува, то е организация. Това са онези криви учения в света, на които хората се подчиниха. То е цяла една система. Злото в света не седи в самите хора. Самите хора са изложени на едно хипнотическо състояние отвънка. (15/стр. 635)

Гледам: турили в новата софийска църква „Александър Невски“ статуята на цар Фердинанд. Това е светско. Защото, за да се причисли някой между лика на светиите, това значи много — трябва обаче по-рано да страда... Добре, туриха българите Фердинанд между светиите, провъзгласи се той за цар. Царството, царизмът има голямо значение, обаче казаха им от горе: „Да видим сега да пострада. Постъпчете ги. Да видим знаят ли да търпят“. Първото качество на светията е да търпи. Кой е белегът?

Откровение 13:16 (*и принуждаваше всички, малки и големи, богати и сиромаси, свободни и роби, да им се тури белег на десницата или на челата им*). Всяко нещо днес с пари става — всички с този белег си служат.

Откровение 13:18 (*тук е нужно мъдрост; който е разумен, нека сметне числото на звяра, защото е число на човек; а числото му е 666*). Кое е числото 666? То е кабалистическо число. (19/стр. 28)

Питат ме: „Кой ще победи в сегашната Европейска война (Първата световна война) — германци или руси?“. Който казва, че в настоящата война ще победи Германия или Русия, Съюзът или Съглашението, не разбира Духа на пророчеството. Няма да победят нито едните, нито другите, ще победи 3-ят — Христос; от горе ще дойде победата... Числото 666 е кабалистическо число, нали човек бе създаден в 6-я ден? При това 3×6 прави 18 — това

са тримата царе: руският, германският и сега българският; и тримата трябва да отстъпят на Христа, Който иде. Числото 18, както и числото 6, е човешко. Има и друго тълкуване: човекът е трояк, той живее на физическия, астралния и Духовния свят.
(19/стр. 28-29)

Божествената наука твърди, че откакто човек е на Земята, има 18 милиона години. (24/стр. 265)

Числото 18 е число на престъпника. То е образувано от 3×6 . И в Библията се говори за числото 666, което също има отношение към престъпността.
(13/стр. 264)

Числото 666 означава човекът антихрист.
(81/стр. 128)

Числото 666 означава един човек, който не разбира. Като си направил три капитални грешки и не си могъл да вземеш един урок от това, ти си в числото 666. (52/стр. 109)

Лошият човек го означават с число три пъти по 6 — числото 666. Името на лошият човек в света е три пъти по 6, $3 \times 6 = 18$, $1 + 8 = 9$. Но това са относителни неща. Човек трябва да разбира философията на нещата. Ако не разбираш тая философия, можеш да се заблудиш... Представете си, че един човек е построен на числото 6. Най-първо този човек

е крайно честолобив. И ако го погледнеш малко накриво, не намясто, петнадесет-двадесет години той не забравя това. Затова, като идеш при него, ще бъдеш внимателен, ще му кажеш: „Имам всичкото уважение и почитание, познавам баща Ви и майка Ви“. На това число 6 по възможност не му ставай педагог, не го възпитавай. Намажи го с масло отгоре и остави другите да го възпитават. (53/стр. 292)

Числото 6 може да те удуши — ...лошият човек няма да си поплъне на ръцете, той ще те удуши на общо основание. Ще кажете: „Господ да ни пази!“ . Докато употребяваш ума си, Господ ще те пази, но ако не го употребяваш, Той няма да те пази.

(53/стр. 292)

В света съществува една особена философия, която е оплела много хора в мрежата си. Нишките на нейната мрежа са нишки на кармата. Човек трябва да има тънък, остър ум, за да може да избегне от мрежата на тази философия. Тя прави живота неносен, поради което всички дарби и способности в човека се заглушават. (82/стр. 34)

Умът ти е създаден, за да избягваш лошите условия на живота. (53/стр. 292)

Ето едно число, ако искаш да станеш учен човек, магическо число: 756, равно на 18, равно на 9. 18 е равно на 3 по 6. То е неразбрано. Числото 666

— така се дава в Писанието — 666 е число на злото в света. Че едно зло в света може само числото 9 да го изправи. Това ще срещнете всеки ден в живота си. Но трябва и друг един процес! Да кажем, вие искате да бъдете силни и търсите силата вън от себе си. Че ти може да бъдеш силен: силен е клонът, който се държи за дървото; слаб е онзи клон, който се е отделил. Ако ти си слаб, отделил си се отвън от Реалното... Навън от Бога си, от Онзи, Който представя Реалността. Щом усещаш своята слабост, ти си се отделил. Този клон ще го туриш на дървото, ще започне да расте и той ще стане силен. (43/стр. 840)

За да минете в едно красиво състояние, непременно трябва да минете една граница на големи противоречия в живота. След това наставка друга фаза в живота. Един живот трябва да се смени с друг, за да се сменят условията. Или казано на окултен език: ти, ако искаш да смениш своята съдба, ти трябва да се родиш; казва: „Втори път може ли да се родиш?“... Вие ме питате: „Роден ли съм аз втори път?“. Вие сами трябва да го знаете. Някои от вас сте заченати, обаче може да бъдете пометнати; 9 месеца ще седите при неблагоприятните условия в утробата на майката. Христос трябваше 3 дена да седи в утробата на Земята. Най-малко 9 месеца ще бъдете поставени при неблагоприятни условия.

(42/стр. 41-42)

Числото 666 е число на човека на греха — то трябва да се превърне в 999, за да може човек да излезе от греха. (48/стр. 317)

Притча за уловените 153 риби

Ще говоря за числото 153. Среща се само веднъж в Евангелието — случаят с уловените 153 риби... Но какво представлява числото 153? Общият сбор е 9; 153 е завършен резултат, един Божествен цикъл. Числото 153 значи: това, което се е завършило благополучно — от него ти може да се ползваш. (17/стр. 188-189)

Та казвам: В числото 153 това, единицата (1-то), е онзи Велик Принцип, който действа в света. Ако ти имаш глава светла, която да разрешава постоянно и да знае законите на Природата, да разбира тайните на Природата; ако в тази глава имаш едно съкровище — числото 5 е съкровището. Това е съкровището, това е майката, туй е онова, което съхранява нещата. Числото 5 (в 153) не спада към Божествения свят, числото 1 (в 153) спада към Божествения свят. Числото 5 спада към онези Велики Души в света, които са разбрали Божия закон — това е числото 5; нямаме дума в съвременния език, с която да го определим; туй е едно число, което твори, но не съгражда. Числото 3 (в 153) спада към човешкия свят. Защото в света човечеството представлява числото 3. Ние сме деца на числото 1. Числата 5, 3 и 1, като ги съберете, да-

ват 9 — един Божествен резултат, от който всеки един разумен човек може да благува. Ти може да намериш щастието си в числото 9. Единственото щастливо число според мене е числото 9. Ако повторите 9: 99 — туй е най-щастливото число. Ако го повторите три пъти: 999 — то е най-щастливото число и в Божествения свят, и в света на светиите, и на хората. Числото 999 — туй значи да имате един Разумен свят... Та Христос под думата *153 риби* разбира един Разумен Принцип, разбира един Разумен живот, по който трябва човек да живее.

(17/стр. 192, 201)

Онези, които са се занимавали с Тайните науки, под думата *153 риби* те означават една от Великите Тайни. (17/стр. 189)

Вий, за да разбирате Евангелията, трябва да работите с неизвестните числа. Онези важни слова, които Христос е говорил, са пропуснати. От туй, което е написано, по този математически закон трябва да намерите неизвестното — какво е говорил Христос... Всякога, когато се изучава Мистичната страна на Духовния свят, човек трябва да работи все с неизвестни числа. (84/стр. 180)

„И като излязоха на земята, гледат жарава разположена, и риба турена на нея, и хляб. Казва им Исус: Донесете от рибите, които уловихте сега.“ ... Тук жаравата, в този стих, означава Божест-

веният огън, Новият живот, а *рибата* е емблема на астралния свят, свят на желанията. И тъй, трябва да се мине през Божествения огън, за да се изпекат желанията. Божественият живот е Божественият огън, който слиза от горе. Учениците хвърляли мрежата цяла нощ и не уловили нищо. Когато дойде Христос и им каза да хвърлят мрежата, тогава само уловили. Когато човек работи без Бога, в неговата мрежа не влиза нищо... Но когато Бог каже: „Хвърлете мрежата“, тогава ще се уловят риби за хората за храна. И Христос учи Своите ученици да ловят риба: в една работа трябва да бъдат съединени Бог, човек и Духът.

Числото 153 показва завършена работа, в която присъстват Бог, човек и Духът; 153-те риби имат значение. Когато се прибави при 1 отдясно 0, получава се 10; $10+5+9=24$ — 24 е законът на човешкия живот, а 3-те е законът на равновесието. Затова всеки трябва да опече по една риба през целия си живот.

Христос взима рибата за емблема на християнството, защото тя има свойство да се вдига и да слиза: нагоре и надолу. Когато човек иска да се вдига нагоре, той тогава разширява своя мехур и по този начин излиза над водата — имате нула (0); тя представлява Вечността, а още и времето. Числото 3 означава двигателят, който движи ръката; човекът, който е дошъл за работа.

Числото 153 означава колко са спасените. От тях някои ще бъдат на жаравата, а някои във во-

дата. Колко риби са взети от всичките, за да турят на жаравата да се опекаат? Понеже Христос казва: „Донесете от рибите, които уловихте сега“. Рибите, които бяха на жаравата, когато излязоха учениците от водата, са други, а Той поиска от ония, които уловиха сега. Те са взели от тях само 3 риби и са ги поставили на жаравата. Разделили са рибата на 3 купа ($3 \times 51 = 153$) и от всеки куп са взели по една риба. Значи, 3 риби са взели и са ги поставили на жаравата. В този закон гледайте цялокупността на нещата. Например всичкото жито може да се намери в едно житно зърно. Така е и с хората, които избави Господ — в тях се намират спасените.

Трябва да се направи едно пресмятане колко са, които ще се спасят. С умножение ще работите [$153 \rightarrow 10 + 5 + 3 + 3 + 3 = 24$, $24 \times 3000 = 72000$ (трите нули показват трите условия, трите етапа, формирането на трите тела, за да възлезете нагоре); $72000 \times 2 = 144000$ спасени (едните са на жаравата, а другите — във водата)].

Турете едно О — колело, то показва Вечността. Първо единицата (1) като я турите при колелото, имате диаметър. Числото 5 показва ръчката, с която се кара колелото, а числото 3 означава двигателят, който движи ръчката. Числото 1 е долната основа на лодката, числото 5 е лодката, а числото 3 е котвата, надеждата. Сега Христос е хванал 153 риби — то показва спасените, които ще идете на жаравата, 153-те категории. В числото 3 е законът на цялокупността. Мрежите са методите, с които работят човеците. Сега и вие, за да уловите нещо,

трябва да стоите цяла нощ, да сте хвърляли мрежата и да дойде Христос, за да уловите риба. Без Него вие не можете да уловите нищо. (19/стр. 124-125)

Сега ще носите Вярата. Имайте Вярата, че щом ви намери Христос при езерото да ловите риба, ще ви повика. Седемте ученика, които са били в лодката, са 7-те Принципа на Божественото. Человеците се познават само когато се обичат. Казва им Христос: „Елате и обядвайте“, но никой от тях не се помръдна. И взима Исус хляба, разломи го и им даде да ядат. Сега, толкова време те бяха с Него и имаха съмнение. Съмнението е лош навик. Щом ви каже Христос: „Хвърлете мрежите“, хвърлете ги. Ама хвърляли сте ги много пъти. Хвърли, кога ти каже Господ — да се съедини човешкото с Божественото. (19/стр. 125)

Знаете ли онова, което разбраха 12-те рибари, които озадачиха тогавашната цивилизация? Те бяха наистина прости хора повидимому, но който се уловеше в тяхната мрежа, не можеше вече да се избави. (21/стр. 395)

Избраните 144 000 са вече 288 000

Откровение 14:1 (*Тогави погледнах и видях пред себе си Агнето, застанало на планината Сион. С Него бяха 144 000 души, на чиито чела беше написано Името Му и Името на Неговия Баща.*)

Изследвал съм света, имам своя статистика... На 100 милиона вярващи мъже и жени по един се намира, който да обича Бога. От осем хиляди години колко милиарда хора са живели, а Писанието казва в Откровението, че има едва 144 000, които любят Бога. Те са онези, които ходят с Агнето. Агнето в дадения случай е Изявяването на Бога. Бог като се изявява, това е светът на Агнето. 144 000 човека — защо са толкова малко, сега няма да се спирам да обяснявам. На 100 милиона души, след като се завърти това колело, ще се намери едва един, който да обича Бога с цялото си сърце.

(52/стр. 597)

От немай-къде пише поетът; от немай-къде свири цигуларят; от немай-къде пее певицата; от немай-къде говори проповедникът. Всички служат насила, от Любов никой не служи. Ще ме извините за тия думи и да не разбирате, че само аз служа от Любов. Не, има и мнозина други, които служат на Бога от Любов. Поне в Евангелието се казва, че има 144 000 души, които служат на Бога. От толкова хиляди години 144 000 души изявяват Божията Любов и направляват своите мисли към Бога с едно сърце, с един ум, с една душа, с един дух. Това са 144 000 души, на които ние знаем Имената!

(95/стр. 63-64)

Христос не може да Го посрещнем с „нашата си къща“ — тялото, а трябва да излезем вън от нея.

Душите, за да видят Христос, трябва да се смалят и съберат на едно малко местенце, а след това пак ще се уголемят — хората от телата се молят да излязат. И тогава ще се даде свободно излизане от тялото, за да Го срещнем. И когато се върнем, ще намерим телата си пречистени, пременени. Нашите тела ще ги вардят римски войници. От пазачи няма да има нужда. Ще бъде такава суматоха, че лошите духове ще бягат и не ще ни пакостят. Тая процедура ще трае три дни. Това е Първото възкресение. Оставеното тяло ще бъде преустроено от Божествения Дух. Така бе с Христос — трябваше да остави тялото Си, за да се извърши работата по възкресението. Колкото са определени, избраните — те ще бъдат, ще имат дял в Първото възкресение; това е свитата на Христос от 144 000 души, девствениците. (19/стр. 51)

Определеното число за възкресение между българите — това е числото 1400. Това е то, българският народ, те са силата. Възкресение — то значи човек да се сее наново. Значи, 1400 души българи има да се сеят наново. Те са тези, в които Духът се е вселил и очакват своето пълно раждане. Тези 1400 души са, които от червей ще преминат в пеперуда, а другите ще останат още дълго време като буби да ги храните още.

Първо възкресение и Второ възкресение — в Първото възкресение са тия, които ще знаят да

дохождат, да оставят своето тяло и доброволно да се връщат; Второто възкресение е завършването на човешката еволюция, когато Земята ще запустее, та няма да има условия за развитие. (21/стр. 163-164)

Искайте сила, имайте вяра... Ние работим сега и ако не работим, лошо ще стане. Може да сме грешни, но най-безгрешните сме от другите. От България се искат 1440 души избрани, а други — и от другите славяни. Аз познавам Господа по-добре, отколкото вас познавам. С Него по-тясно съм свързан, отколкото съм с вас. Нали това искате да знаете — казвам ви го. (19/стр. 53)

Някои не прилагат и даже понякога съжалявам, че почнах в България Духовна работа. Трябват безкористни хора, които са готови да служат безкористно на Бога, а в Братството такива са само отделни лица. Определените братя и сестри са 1444. От тях има вече една част в Братството и с други още ще се допълни. И те ще дойдат непременно. Но не всички, които са сега в Братството, са от тези 1444 души. (24/стр. 316-317)

За Новото човечество има загатвания тук-там в Новия завет, в Откровението. Йоан Богослов е видял още преди две хиляди години жената, бремна с тази Велика идея, Новото човечество, и е определил числото на тези избраници, носителите на тази идея — 144 000 души. Като съберете чис-

лата $1+4+4$, ще получите числото 9. Числото 9 е резултат на една еволюция на хората, които притежават всички положителни, благородни качества. Някои ще кажат, че тези 144 000 души са горе, на Небето. Не, тези хора са тук, на Земята; те вече са дошли на Земята и са се въплътили между образованите хора. Едни от тях са писатели, други — поети, учени и всички подтикват човечеството в пътя към Новата идея, към Божественото. Те са врагове на онзи мрак, на ония окови, които сковават човечеството. И това брожение, този Велик преврат, който иде сега, се дължи на тях. Те ще обърнат този свят с главата надолу. (27/стр. 165-166)

Българите ще се поправят, когато дойдат между тях тези 144 000 души, за които се говори в Писанието. Те не са само евреи. Между тях има и китайци, индуси, тибетци, египтяни, англичани, французи, германци, както и българи. (96/стр. 376)

Не е въпрос какво е говорил Бог в миналото, важно е какво говори днес. За мен Господ е жив и Христос не е Този, Когото познавахте в миналото. И това може да се докаже. Едно време разпнаха Христа на кръста и учениците Му се разбягаха. Сега Христос е великан, мощна сила — има 500 милиона последователи; а горе, на Небето, около Него има 144 000 души, завършили своята земна еволюция. Ако с тези 144 000 души Христос при-

ложи силата Си в каквато и да е посока, Той е в състояние да стопи всичко. (6/стр. 518)

Сега не ви говоря за спасение, за спасение нека говорят други. Но онези, които са спасени, избавени ли са от неблагоприятните условия на Земята? Не... Спасени има много, те са хиляди и милиони, но ученици — малцина. И до онова време, когато Йоан е писал своето Евангелие, е имало 144 000 ученици — това са всичките ученици, които се записали. А от тогава насам колко са се записали? Запитайте свещениците и евангелски проповедници, те ще ви кажат: „144 000“. А аз казвам: Те са 288 000, т.е. два пъти повече. (5/стр. 302, 308)

В Откровението е казано, че около престола на Бога седят 24 Старци. Всеки Старец е представител на една завършена епоха... В Бъдещото Откровение, което Новите хора ще пишат, броят на Старците ще се увеличи с още един — ще бъдат 25 Старци. Какво ще кажете на това? Който се придържа в буквата на нещата, той не може да допусне това нещо; но който се заема да пише Новото Откровение, щом види, че Старците са 25 на брой, той казва Истината. Това показва, че е станало растене, разширение на човешките души. Изобщо в цялото човечество е станало известно разширение. (98/стр. 47)

III. ПРИЛОЖНАТА МАТЕМАТИКА

Четири аритметични действия

В Божествения свят има само събиране и умножение

Съвременната математика, която има външно отношение към числата, познава четири действия: събиране, изваждане, умножение и деление. Обаче в математиката на Божествения свят съществуват само две действия: събиране и умножение. Изваждане и деление в Божествения свят не съществуват. Следователно изваждането и делението не са нищо друго освен отражение на Реалността. В тях няма нищо положително. Когато нещата се делят, те не се увеличават, но и когато се изваждат, те не се намаляват. (14/стр. 3)

Вътрешното разбиране на Истината има отношение към Божествения свят... Който се занимава

само с изваждане и деление, той принадлежи към физическия свят. Тези действия представят външната, а не вътрешната страна на живота. (14/стр. 3, 4)

Дето е злото, там пространството е празно. Следователно Доброто може да се прояви в злото, понеже там ще срещне най-малко съпротивление. От физиката знаете, че енергията от положителния полюс минава в отрицателния. (44/стр. 383)

Минусът представлява празно пространство, а плюсът — пространство, пълно с материя. Минусът е физическият свят. А плюсът — Небитието, Реалното, Непроявеното. (3/стр. 230)

„Дето са двама или трима, събрани в Мое Име.“ В този стих знакът за събиране — плюсът — ще бъде заместен с думите *в Мое Име* или *в Името Божие*. Знакът за събирането е плюс, за изваждането — минус, за умножението — полегат кръст, а за делението — две точки; без тези знаци не може да се определи какво действие трябва да се извърши между числата. Христос казва: „Дето са двама или трима, събрани — следва знакът *в Мое Име* — там съм и Аз сред тях“. (3/стр. 271)

При всички стари Учители и кабалисти думата *Име* е Сила и значи, че да се съберем в Името Божие, то ще рече: да се съберем във и със Неговата Сила. Името Божие е Сила, а не само понятие и

който призовава Името Божие като активна Сила, той всякога ще има отговор... Вие често усещате, че сте изолирани от света. Защо? Защото искате да живеете така, че и човеците, и духовете да мислят само за вас, т.е. да работят за вас, а вие да не работите за никого. В такъв един принцип Господ не работи, защото такъв един принцип е нито активен, нито пасивен. Искате да създадете от нищо нещо, а от нищо нещо само Господ може да създава. (21/стр. 59-60)

И тъй, който иска да успява в живота си, той трябва да започне с процесите на Божествения свят — със събиране и с умножение. Тези процеси трябва да съставят Идеал на човека, към който да се стреми. (14/стр. 5)

Най-красивото нещо в живота е процесът на събирането. Обратният процес на събирането е изваждането, което в живота се нарича още разпиляване. Когато в изваждането няма разумност, тогава имаме разпиляване. Събирането пък има смисъл, когато човек събира Доброто в себе си. (31/стр. 64)

Доброто оперира със събиране и умножение, а злото — с изваждане и деление. Вълкът например знае да изважда и да дели: първо той се приближава до кошарата, изважда една, втора, трета овца от стадото, занася ги някъде в гората, дето започва да ги дели; той знае делението по всички правила, а

не само на теория. Доброто пък създава нещата. Следователно всички процеси у нас, които делят, трябва да се ограничат. Това е философия, това е наука. С това именно се занимава окултната наука. Тя дава методи на човека за развиване на Божественото в него, което твори. (44/стр. 37)

Например някой казва: „Аз искам да обичам“. Как искате да обичате: по закона на събирането, на изваждането, на умножението или на делението? Обаче в математиката има друг закон, по който можете да решавате въпросите. Кога ще можете да се ползвате от този закон? Само след като имате резултати от законите на четирите елементарни действия. Щом получите резултати от тях, вие ще ги повдигнете в пета степен и ще се ползвате от закона на Висшата математика. Вие повдигали ли сте резултата на някое действие в пета степен? Ако някой от вас е повдигал резултата на някое свое действие в пета степен, нека разкаже как е направил това. (44/стр. 167)

Знание е само това, което можете веднага да приложите в живота. Това изисква Живата Природа, за което дава на ученика ред методи, закони и правила... Събирането, изваждането, умножението и делението са четири начина, по които можете да решавате и най-трудните си задачи. (44/стр. 165-166)

Тези четири действия (+, -, $\times$, $\div$) са вътрешни процеси на съзнанието... Първо ще повикаш Бо-

жия Дух при себе си, ще се събереш с Него (+) и ще се помолиш: „Господи, каквото пожелаеш да извадя от себе си (-), ще го направя. След това ще умножа всичко (×), каквото ми дадеш. И най-после всичко, каквото спечеля, ще го разделя (÷), според както Ти ми заповядаш“. Дойде ли Духът в човека, всичко това става моментално. А сега хората започват със себе си и свършват със себе си... Паданията и ставанията, които виждаме в живота, се дължат именно на това, че съвременните хора не разбират правилно законите на Невидимия свят.

(44/стр. 173, 175)

„Плодете се и се множете“, казва Писанието. Само разумният може да се размножава, а неразумният се дроби. Да дробиш попара, това не е разумен живот. Да чупиш камъни, това не е разумен живот. (95/стр. 229)

Докато живее в нисшето си съзнание, човек спада към ония величини, които се изваждат и делят: той минава през процеса на смаляването, както целите числа се делят на малки дробни единици. В Божественото съзнание обаче нещата се увеличават и разширяват. Като дойдем до Висшата математика, там единицата се дели и увеличава до безконечност. Този закон се прилага в живота на хората. Например, за да изправи една своя грешка, човек трябва да я дели до безконечност, докато най-после тя сама се откаже от него. (49/стр. 151)

В Абсолютната Жива математика числата нито се събират, нито се изваждат, нито се умножават, нито се делят. Те не се събират, но в тях има събиране; не се изваждат, но в тях има изваждане; не се умножават, но в тях има умножение; не се делят, но в тях има деление. Това са Разумни събирания, изваждания, умножения и деления. И според този Велик закон, когато извадиш едно число по Божествен начин, ти усещаш радост в себе си. Когато един праведник бръкне в джоба си и извади нещо, той изпитва такава радост, каквато изпитал онзи светия, който пожертвал за живота на един човек своя скъпоценен камък, даден му от неговия Учител да го пази. (94/стр. 187)

Неразумното се събира, разумното се умножава

Когато видите, че един човек греша, не трябва да вадите крайни заключения, че този човек е лош. Когато кажем, че $2+4=6$, какво подразбираме? Числото 6 е резултат. Числото 2 е земята, богатата почва (условието). Числото 4 са семенцата, посети в тази почва (причината). Резултатът пък, т.е. числото 6, може да бъде жито, царевица, плодове, зеленчуци и т.н. Следователно, като вадите крайни резултати, че този човек е лош, вие все едно че правите събиране – казвате: „ $2+4=6$ “; не правите преждевременно своите заключения... Добрите положения и лошите положения са само условия в

живота, които разумният човек разбира, а глупавият не разбира и казва: „Това е добро, онова е лошо“. Вие, без да мислите много, казвате: „ $2+4=6$ “. Какво означава това? 2 гроша и 4 гроша правят 6 гроша. Това и кокошката знае. И кокошките събират по този начин: 2 зрънца и 4 зрънца правят 6 зрънца. Чудни сте вие, като мислите, че само хората знаят да събират. И котките знаят да събират. Всички животни знаят да събират, при това те събират отлично. При събирането обаче вие трябва да дойдете до положението да разбирате резултатите на това действие. (41/стр. 528-529)

Колко правят 2 камъка по още 2? „4 камъка.“ Да смятате по този начин, това не е знание; това е обикновена математика. Вие трябва да минете от обикновената към Живата математика, т.е. към математиката на Живите числа. (44/стр. 349)

Каква е разликата между събирането и умножаването? Какъв процес представлява поставянето на яйца под някоя кокошка? Това е процес на събиране. Какъв процес се извършва при излюпване на пиленцата? Умножаване. Значи, при умножаването влиза един елемент, по-висок от този, който влиза при събирането. Събирането е закон на приготвяне. (45/стр. 689)

Събирането е колективен процес. На физическия свят събирането е механичен, несъзнателен

процес: събират се само такива неща, на които съзнанието не е пробудено. Умножението обаче е Духовен процес — то е процес, в който взимат участие Същества с пробудено съзнание. Следователно неразумните неща се събират, а разумните се умножават. Изваждането е също така физически процес. А когато изучаваме биологически развитието на клетките, виждаме, че те се размножават чрез деление — това деление е разумен, съзнателен процес. (45/стр. 568)

Както виждате, ще започнете да боравите с математиката... За да можете да изправите една своя погрешка с механическа точност, непременно трябва да я умножите. Не разделяйте, защото дроби не учим. За пример имате слуга, комуто сте обещали да плащате по 10 лв. на ден, но му давате само 5 лв. Ако искате да поправите погрешката си, трябва да я умножите с 2, а именно $2 \times 5 = 10$. Двойката показва, че трябва да му платите два пъти повече от онова, което сте му задържали, т.е. 10 лв. Петте лева, които сте му дали, ще отидат за лихва. Господ казва: „Четворно ще му въздам“ — ще рече: и с лихвите. Вие не можете да поправите една своя погрешка, докато не я умножите. Имате ли да давате някому 3, ще умножите с 2 и всичко ще се свърши. Чрез умножението вие поставяте вашия ум в действие и в работа с Божествения ум.

(27/стр. 115-116)

Един апаш открадва златото от една каса, отива в странство, възпитава се, става знаменит човек и се връща. Онзи търговец, който имал богатствата, вижда, че ги няма; онзи апаш идва от странство. През всичките години, когато апашът завършвал своето образование, той е бил много радостен и весел, а ограбеният търговец въздишал — тъй като поглеждал касата, въздишал. Но онзи апаш, след като постигнал своята цел, той се връща. Написва той един чек и казва: „Преди десет години аз отворих Вашата каса и задигнах 500 000 лв., и понеже моето положение сега се подобри, ще ме извините. Условията бяха такива, направих една погрешка, но човештина е това. И няма да ми се сърдите. Връщам Ви сега взетото и отгоре Ви давам още 500 000 лв.; 1 милион лева Ви давам. Ще ме извините. Аз благодаря, че Вие бяхте доста търпелив. Търпелив бяхте, понеже не го знаехте. И сега не го знаете. Но искам да Ви кажа, че съм честен човек. Благодаря Ви, че имахте търпение да не пуснете детективи да ме намерят и казахте: „Каквото Господ даде“. Търговецът бил добър и казал: „Такава била Волята Божия“. Апашът пише: „И понеже Вие оставихте тази работа на Бога, то ме намериха Ангелите на Бога и ми казаха: „На този човек ще му върнеш пари назад. И двойно ще ги върнеш, с лихвите ще платиш“. И аз съобразно с Божия закон, понеже ме намериха, изпращам Ви тази сума. Въпросът е ликвидиран. Ще знаете, че има и честни крадци в света“.

Бъдете честни крадци. Откраднеш — поправи. Като направиш една погрешка, не седи да плачеш върху направената погрешка, поправи тази погрешка. То е благородство. (54/стр. 86-87)

Два часа ви говорих. Казвате: „Много дълго беше“. Лошо е 2 часа, понеже 2 е фатално число. Един час е намясто, а 2 часа — това е женско число, една жена е влязла; тя ще ви пердаши, нищо повече... Но $2 \times 2 = 4$ — едно нещастно число като го умножиш само на себе си, ти ще се избавиш от едно зло. Затова и Писанието казва: „Направи добро на онзи, който ти е направил зло“. Той от тебе откраднал 2000 лв., ти му дай още 2000 лв. Тогаз този човек ще го спечелиш. Като му дадеш още 2000 лв., той ще ти каже: „Много ти благодаря. Аз ще те слушам и ще ти се изплатя“. Числото 4 показва, че той ще върне 2000 лв. в бъдеще. Ще ти върне, което ти е откраднал, и твоите 2000 лв. ще ти върне, които си му дал. Ти си спечелил един приятел. Изправил си една погрешка в себе си: да не мислиш зло. Ти си турил нещо в Правия път. Съберете Доброто и злото на едно място, за да се оправят работите във вашия живот. (54/стр. 104-105)

Когато Мойсей създаде закона, той казваше: „6 дни ще работите, на 7-я ще почивате“. Законът на Мойсей вече е отживял времето си. Ако аз създам един закон, ще дам 3 дни почивка, а 4 дни работа. Ще дойде време, когато 6 дни ще почива-

ме, а 1 ден ще работим. Та във времето на Мойсей хората на физическия свят трябваше да работят 6 дни, а само 1 ден да почиват, за да асимилират физическата енергия в себе си. Положителни трябва да бъдат хората. Ще дойде ден, когато хората ще бъдат толкова положителни, че ще трябва 6 дни да почиват, а 1 ден да работят. (43/стр. 192)

Вътрешните процеси на плюс и минус

Човекът е символ, който подразбира движение, а движението е мисъл. Ние означаваме човешкия принцип с плюс, което означава движение. Какво означава отрицателният принцип? Какво означава минусът? Минусът показва, че в света има една величина, която никога не се движи. Коя е тази величина? Тя е точката. Точката няма никакво измерение, но ако се подвижи, тогава тя образува права линия. (96/стр. 256)

Мислете право, за да се домогнете до Реалността на нещата. Какво е Реалност? Всяко нещо, което се отрича, е Реалност. Всяко нещо, което се твърди, е Реалност. Нещата, които се отричат, са минуси в живота; тези, които се твърдят, са плюсове — тая е разликата между едните и другите. Като отричаш и твърдиш нещо, това е процес на унищожаване; с други думи: плюс и минус взаимно се унищожават. Закон е: Ако два пъти твърдиш нещо, а един път го отричаш, имаш плюс; Ако два

пъти отричаш нещо, пак имаш плюс — така е в алгебрата — като умножаваш две отрицателни числа, получаваш плюс; Ако един път отричаш и един път потвърждаваш нещо, имаш минус — значи, плюс на минус или минус на плюс при умножаването дават минус. (50/стр. 389)

Всяко понятие има отношение към вътрешните процеси в човека. Например казваме, че $+5$ и -5 взаимно се унищожават (при събирането). Кое всъщност се унищожават: знаците или числата? Нито знаците, нито числата, но в нашия ум нещо се премахва или изчезва... Сега, целта на моята беседа е да ви науча да мислите по Нов начин. Начинът, по който досега сте мислили, води към смъртта.

(50/стр. 360, 390)

Всеки трябва да се вгледа в себе си и да си даде отчет права ли е неговата мисъл, или крива. Няма зло или добро в света, което може да се скрие; и най-малката мисъл дава резултат. Като изучавате резултата на своите мисли, може да им сложите различни знаци: плюс, минус; минус, плюс; плюс, плюс; минус, минус. Кой резултат е правилен и кой е неправилен? Знаем, че еднаквите знаци се отблъскват, а различните се привличат. Затова, когато се срещнат двама светии, те не могат да останат на едно място... И двама грешници, щом откраднат няколко овце, те ги разделят помежду си и всеки си отива там, откъдето е дошъл — и те се отблъск-

ват. Казвам: Положителните знаци се отблъскват, но създават Доброто и отрицателните знаци се отблъскват, но създават злото. (50/стр. 393-394)

Минусът има свойството да привлича чуждите овце и да обира парите от чуждите каси. Плюсът има точно обратни свойства: където мине, всичко бяга от него — овцете се прибират в кошарите, касите се затварят. Затова се казва, че добрият човек е вътрешно богат — той е натоварен с Възвишени идеи и където мине, дава нещо от себе си. Значи, минусът всякога взима, а плюсът всякога дава. Минусът е семето, което взима от почвата; плюсът е почвата, която дава. Плюсът и минусът, събрани заедно, представляват сбор от сили, които създават плода. (50/стр. 394)

Когато две еднакви величини имат различни знаци, те взаимно се унищожават. В химията наричат това *обмяна на веществата*: плюсът е киселина, а минусът — основа; киселина и основа се съединяват и образуват сол. (3/стр. 230)

Защо трябва да се изучава Живата математика — за да развие ума, да го направи еластичен... Например аз разглеждам отношенията между момъка и момата като математически величини, които трябва да се разрешат: числото 1, т.е. единицата, е момъкът, а двойката — момата. Когато две единици се съберат на едно място, те се отблъскват;

когато две двойки се съберат на едно място, и те се отблъскват. Но две двойки, събрани на едно място, дават числото 4, положително число – значи, резултатът е положителен; две единици, събрани заедно, дават числото 2 (отрицателен резултат). Значи, енергията на две слаби жени ($2+2=4$) е по-голяма от енергията на двама силни мъже ($1+1=2$). Две слаби жени могат да направят това, което двама силни мъже не могат да направят. (50/стр. 490, 564)

Например двама физически силни мъже могат да накарат един банкер да даде известна сума: първо ще го убеждават, но ако не се съгласи да даде доброволно пари, ще го набият. Ала две красиви моми, физически слаби, могат да предразположат банкера да им даде по-голяма сума от тая на мъжете... Значи, две разумни жени, макар и физически слаби, произвеждат нещо разумно. Само слабият може да създаде нещо разумно; докато разчиташ на физическата си сила, нищо разумно не можеш да създадеш. Радвайте се, че е така, понеже и вие не сте от силните. В бъдеще, когато условията на живота се изменят, двама силни и грешни хора ще свършат по-добра работа от двама силни и праведни. Това ще стане по един от законите на Земята, а не по закона на Абсолютната Справедливост. Като се ръководите от законите на Земята, вие си служите с особена мярка и по тая мярка се мислите за добри. Всъщност Бог е Истинската мярка на Доброто. (50/стр. 564-565)

Човек трябва да се стреми към плюса на живота, към положителното, което при всички условия остава в него — то е втората линия, т.е. перпендикулярът; като се сложи тая линия на минуса, получава се плюс, тя е лъчът на живота. Минусът е почвата, а плюсет е лъчът, който иде от Божествения свят. Плюсет е светлина, която прониква във всичко и се изявява като вътрешна сила. Тогава плюсет и минусът стават едно и също. (50/стр. 426)

Делението е женски принцип

Трябва да има нещо във вас, което не се дели. Има неща неделими, които не се делят. В тебе трябва да има една основа, която не се дели. Защото, ако тази основа се раздели, ти няма да имаш едно Истинско понятие за нещата — тя е мярката. (51/стр. 109)

Неделимото в света — туй, което не се дели — аз го наричам Реалното. Туй, което се дели, е преходно. Реалното е животът. (23/стр. 275)

Какво е точката? Същество, съзнание, неделимо в себе си. Всяка първична единица, която излиза от Бога и Любовта, е също неделима. (6/стр. 255)

Числата от 1 до 10 на колко се делят? Преди всичко, те се делят на 1 и на себе си, а после някои от тях се делят още и на други числа: тъй 4 се дели на 2; 6 се дели на 2 и на 3; 8 се дели на 4 и на 2; 9

се дели на 3. Това е от 1 до 10, а разглеждали ли сте делимост на числата от 10 до 100 и от 100 до 1000? Ще кажете: „Какво има от това, ако се дели едно число?“. Там, където едно число се дели — то е слабата страна. (5/стр. 474-475)

Слабата страна на 4 е 2. Четири — това е един мъж, нали? Той е устойчив, богат, скъперник, нищо не дава, пет пари не дава, слугите бие; но като дойде една жена, и го дели — всичкото богатство излиза от кесията му — той е делим на две. Мъжът и жената са символи, не взимайте това сравнение в буквален смисъл, мъжът и жената са символи на ония закони и сили, които работят в живота. Следователно всеки трябва да намери на какво се дели той. Ония хора, които много се делят, наричат ги в химията *неустойчиви съединения*, там има постоянно съединение и разлагане — *неустойчиви съединения*; ти не можеш да разчитааш на едно такова съединение. (5/стр. 475)

Рекох: В религиозните общества опасността иде от една вътрешна близост. Когато хората се сближават, пък не са достигнали до тази висока степен на развитие, може да си напакостят... Сега вземете: в съвременната аритметика имате едно число 3, на колко се дели? Дели се само на себе си. Дели ли се на друго число? Не, но ако на това число придадете още 3, на колко ще се дели? То ще се дели на 2 и на 3. Рекох: В туй число последните три единици,

които придавате, те са от съвсем друго естество. Ако съберете 3 кг вода и 3 кг сол, какво ще излезе? Ще излезе солена вода; водата ще изгуби онази своя преснота, която има в себе си. (34/стр. 303-304)

На колко се дели числото 5? На себе си. Числото 6 се дели на 2, на 3 и на себе си. Числото 6 е синът, а числото 5 е майката. Питам: Как може майката, която се дели сама на себе си, да роди син, който се дели на 2 и на 3? Как мислите, отде се родиха тия качества у сина? Значи, шестицата, т.е. синът, в своята еволюция е роден от двама бащи. Това са философски въпроси. Практическият метод, който може да се приложи при числото 5, не може да се приложи към числото 6. Това са две разумни числа, затова всеки разумен човек изучава себе си, изучава и Природата. (41/стр. 474-475)

Като кажеш, че разделяш нещо, какво се подразбира? Как делиш нещата, накъде ги делиш? Като вземете хляба, понеже дясната страна е по-силна, делите винаги по посока на силната страна. В Природата обаче не е така, там процесът е точно обратен — деленето винаги става към лявата страна, а даването отива отляво към дясно. Докато при човека деленето става отляво към дясно, а даването става отдясно към ляво. Това ще го преведете. Ще преведете изразите *отдясно* и *отляво*. Лявата страна има връзка с чувствата на човека, а дясна-

та — с неговата мисъл. Тези две ръце са свързани с човешките мисли и с човешките чувства.

(53/стр. 118-119)

Ти казваш: „Да делим“, но нямаш идея какво нещо е делението. Ти, ако не си жена, не можеш да делиш. И само мъжът знае да умножава. (53/стр. 36)

В училище сте учили събиране, изваждане, умножение и деление. Питам сега: В какво седи събирането? Събирането е мъжки принцип. Изваждането е женски принцип. И жената събира, но тя винаги събира онова, което мъжът ѝ дава, после тегли, тегли — изважда. Умножението е мъжки принцип, а делението е женски принцип... Значи, с ума си ще събираш и ще умножаваш, а със сърцето си ще изваждаш и ще делиш. Тоест изваждането и делението са процеси за сърцето, а събирането и умножението са процеси за ума. (53/стр. 36, 37)

Всички нещастия в света идват от това, че ние прилагаме един процес там, където не трябва. Разместваме процесите: туряме изваждането и делението в ума, а събирането и умножението в сърцето. Това е едно неразбиране, така се объркват нещата. (53/стр. 37)

Научете се на правата мисъл. Мъчно е човек да мисли право. Вие искате да ви се поверят някои тайни, нали? Аз ще ви поверя една: разделете 3

на 2, но не с дробни части, разделете ги на цяло. Числото 2 може да го разделите и ще се падне по единица. А като имате 3, разделено на 2, по колко ще се падне? Но не искам половини. Какво ще правите? Ще измените процеса. С деление тая работа не става, става с изваждане... Да разделите, значи: да разрешите въпроса. Като от числото 3, бащата, извадите числото 2, майката, ще остане или син, или дъщеря. (53/стр. 146)

Числата 1, 2, 3, 4 и аритметичните закони

Вземете числата 1, 2, 3 и 4; като съберем тия числа, ще получим числото 10. Съгласно питагоровата теория за числата, числата 1, 2, 3 и 4 са най-важните числа, а числото 10 е свещено число. Какво показва това число? То показва, че всички точки, които образуват даден кръг, са дошли в съприкосновение с външния свят. Кръгът пък показва, че всяка точка от него също тъй е дошла в съприкосновение с външния свят. Числото 4 показва едно пълно завъртване на живота. В числото 1 има деление; в 2 — умножение; в 3 — изваждане, а в 4 — събиране. Тия числа представляват закони в живота. Ако искате да делите, т.е. да разрешите един въпрос в живота чрез деление, вие ще употребите числото 1. Ако искате да умножавате, ще работите със закона на числото 2. Ако искате да изваждате, ще употребите третия закон, закона на тройката, или ще работите с числото 3. И най-последно, кога-

то искате да събирате, ще употребите закона на числото 4. Като разделяте човека, де ще поставите числото 1? Числото 1 ще поставите в ума на човека; там е истинското деление, чрез което ще можете да разрешавате мъчните въпроси. Вие не можете да умножавате единицата, нито да я изваждате, нито да я събирате; тя не е производителна, но като се раздели сама на себе си, става производителна.

(81/стр. 135)

Човек първоначално е бил единица. Това е основният закон. Първоначалният, Космическият човек, който се наричал Адам Кадмон, преди грехопадението е бил единица, която впоследствие се е разделила, и от това деление са се образували умът и сърцето в човека. Така е произлязло и числото 2. С туй диференциране започва слизането на Духа. Следователно слизането на Духа подразбира отдалечаване от Бога. Първобитният човек доброволно е трябвало да слезе, за да научи един основен закон, който дотогава не е знаел. Значи, от четирите закона той трябва да научи, че човек трябва да се разделя, да се умножава, да се изважда и да се събира, докато най-после се върне при Бога. По този начин човек ще направи един цял кръг. Това е еволюция. (81/стр. 135)

Първите два процеса, деление и умножение, са процеси на слизание, а другите два процеса, изваждане и събиране, са процеси на възлизане. Деление-

то е процес на смалвяване, а умножението показва, че даден човек, след като се е смалвявал, след като се е раздробявал, неговите частици най-после са се умножили. Умножението всякога подразбира предварителен процес на раздробяване. Да се умножиш, значи да се раздобиш, нищо повече. Вие мислите, че човек, който се умножава, се увеличава. Не, той не се увеличава, но се раздробява.

(81/стр. 136)

Питам ви: Как ще приведете нещата към закона на единицата? Ще дойдете до първото положение и ще кажете: „Аз съм единица, която нито се умножава, нито се изважда, нито се събира“. Числото 1 се подчинява само на един процес — на делението. После ще дойдете до второто положение и ще кажете: „Аз съм двойка, която се дели и умножава“. Числото 2 има свойството да се дели и умножава. След това ще кажете: „Аз съм тройка, която се дели, умножава и изважда“. И най-после ще кажете: „Аз съм и четворка, която се дели, умножава, изважда и събира“. Следователно с четворката ще разрешите общия въпрос. То значи, че ти си на дъното на физическия свят. Най-мъчните въпроси се разрешават с числото 4. Небесните, Идейните работи пък се разрешават с единицата. И като дойдете до единицата, трябва да разсъждавате идейно. Затуй под понятието *единица* ще турим в ума си Бога. Бог е Единицата в нас. Той е Първоначалният Извор, от Който ние пием. Двойката представлява

Божият Дух, който умножава нещата. Тройката е Неговото Разумно Слово, което изважда човека от погрешките му. Четворката представлява материалният свят, в който човек събира опитности. Следователно материалният свят е подложен на всички процеси, на които са подложени и единицата, и двойката, и тройката — те всички влияят на четворката. (81/стр. 137-138)

И тъй, какво разбрахте сега?... „Че единицата не може нито да се умножава, нито да се изважда, нито да се събира, а само се дели.“ При това в процеса на това деление тя се смалява, раздробява се. Двойката може да се умножава; може да се направи следното сравнение: струната е една и ако тя се раздели на две и се дръпне, трептенията ѝ ще се умножат два пъти, затова двойката представлява умножение. Тогава на какво ще уподобите тройката? „На самия тон, който се изважда от трептенията.“ Числото 1 може да се уподоби на Духа, числото 2 — на душата, числото 3 — на ума, а числото 4, което събира всичко в себе си — на сърцето. (81/стр. 138)

Сега вие можете да направите проверка в себе си със законите на тия числа. Вие можете да премахнете известни мъчнотии в себе си чрез закона на делението; други мъчнотии можете да премахнете чрез закона на умножението; трети мъчнотии — чрез закона на изваждането и четвърти — чрез за-

кона на събирането. Това са четирите закона, чрез които може да направите опити, за да премахнете известни ваши мъчнотии. И обратното е вярно: вие може да усилите известни ваши добродетели чрез закона на делението; други добродетели може да развиете в себе си чрез закона на умножението; трети — чрез закона на изваждането и четвърти — чрез закона на събирането... За да схванете приложението на тия четири закона, изисква се съзнание. За един обикновен човек, за едно обикновено съзнание тия закони са неприложими.

(81/стр. 138, 139)

Например кога ще изваждаш? Когато имаш едно отрицателно чувство в сърцето си. Отрицателното чувство не излиза с любов: ще го хванеш с щипци и ще го извадиш; колкото повече любов даваш на лошия човек, толкова по-лош става той... Следователно дойдеш ли до злото, не му давай условия да се развива, не го подхранвай. Ако подхранваш злото и му даваш условия да се развива, то ще погълне доброто и неговата сила. (88/стр. 211)

Когато искаш да си създадеш приятели, ще прилагаш действието събиране; ако искаш да подобриш условията, ще работиш с изваждането; когато искаш да нагостиш приятелите си, ще приложиш умножението; ако искаш да бъдеш справедлив, ще приложиш делението — ще дадеш на всеки, каквото му се пада. Значи, справедливостта

е в делението, радостта — в умножението, добрите условия — в изваждането, приятелството — в събирането. (88/стр. 211)

В какво се заключава Учението? В каквато наука и да попаднете, ще се намерите в една система от сплитания. Математиката, например алгебрата, която се занимава с числата, представлява ред сплитания, както в дантелата. Добре е да знаеш как да правиш сплитанията, но по-добре е да знаеш как да ги разплиташ. Едно сплитане е една задача, която трябва да решиш. Казваш: „Сложна е тази задача“. Сложна е, оплетена е от ред формули, които трябва да разплетеш. (88/стр. 185)

Предсказване по числата

Математиците се занимават с неизвестните величини, т.е. те разкриват тайните. Дай на математика и най-загадъчните въпроси, но като работи върху тях четири-пет месеца, все ще изкара нещо — каквито числа да му дадеш, все ще ги съчетае по някакъв начин. (5/стр. 151)

Всеки човек, който разбира предмета си много добре, знае да пее. Я виж един математик, сухите тия работи като започне да пише, тия ученици всички се вдават да слушат. Като една музика. Но те имат развит център на математиката. Слушат музиката на математиката. Онзи, който не е математик, нищо не разбира. (22/стр. 244)

Всеки, който разбира формулите и може да решава задачи с тях, чува музика — отдалечена, отвлечена, но дълбока. Формулите оживяват в неговия ум и той вижда отношението, което съществува между тях. (49/стр. 77-78)

Не е математик онзи, който знае само да работи с числата, без да разбира смисъла им. Числата трябва да оживеят в него. (33/стр. 324)

Ако обръщаме внимание само на формата, имаме тъй наречените изчисления и закони на

мъртвата материя. Когато дойдем до съдържанието, имаме вече Живот. (13/стр. 246)

Онези, които се занимават с Висшата математика, боравят с елементите на Живота, а не само с обикновените числа и букви — те могат точно да изчислят какво ще се случи на човека и кога ще му се случи това. (46/стр. 197)

Ако един баща има три дъщери и един син, чрез точни математически изчисления може да се предскаже какви изпитания го чакат. Това не е гадание, това е наука. (34/стр. 232)

Човек може да изчисли какво го очаква след една година. Това е най-малкото, което той може да предскаже. Духът работи в хората и те трябва да използват условията, които им дава. (8/стр. 335)

В човешкия живот има благоприятни и неблагоприятни дни. В благоприятните дни ще работиш, в неблагоприятните няма да работиш. Това е закон, а не суеверие, както някои мислят. Ако не си разположен и работата ти не върви, остави я временно или я промени. (3/стр. 395)

Числата не са произволни величини, те крият в себе си известно количество сила и напрежение. Следователно всяко число в Природата, както и в живота, има строго определен вътрешен смисъл.

Тъй щото, когато хората се спират върху благоприятното и неблагоприятното влияние на известни дни и числа в техния живот, това не е суеверие. За мнозина вторник и петък не са добри дни. За някои хора числата 13, 17 и други са неблагоприятни — в тези дни и числа те не започват никаква работа. (47/стр. 218)

Вие наблюдавали ли сте при кои числа и в кои дни ви се случват добри неща? Има цяла наука за числата... Например какво впечатление ви правят числата 16, 17, 18? „Не харесваме тия числа.“ Ами като чуете числото 19, как ви се отразява? „То е хубаво число.“ Защо? Не знаете. Както виждате, вие не можете да си дадете отчет защо едни числа са хубави за вас, а други не са хубави, но чувствате, че това е така. (81/стр. 129, 317)

Кое число ще си избере всеки от вас? Изборът е свободен, но едно нещо трябва да знаете: че всеки не избира това число, което сам пожелава, но макар и несъзнателно, при избора той се подчинява на известни закони. (81/стр. 176)

Изисква се мисъл... Представете си, че вие сте една положителна личност — значи, плюс сте, но избирате числото 1. Този избор свободен ли е? Не. Защо? Понеже и числото 1 е положителна величина, каквато сте и вие. А това ще произведе у вас едно неприятно състояние; аз говоря за живите

сили в Природата. „Тогава ще изберем числото 13.“ Това е още по-лошо. Числата 1, 4, 10, 13 са все положителни; числото 2 е отрицателно. Следователно, когато вие сте положителни, можете да изберете числото 2... Енергията на единицата трябва да се прокара в числото 2. (81/стр. 176)

Нещата в Природата не са произволни. Някои хора се раждат при числа, които са отрицателни. Някои хора се раждат при числа, които са положителни... Онези хора, които са отрицателни (2, 5, 8), винаги имат желание да се срещат с натури, които са положителни (1, 4, 7) — всякога между тях има топлина, светлина и сила. (91/стр. 93)

Сега кои са причините, поради които Природата е поставила някои неща да бъдат трудни? Вземете например числата, които наричат *особени числа*. Например числото 142857 — това е едно цяло число, но е произлязло от числото 1, разделено на 7. ($1/7=0,142857142857...$) Това число има такива свойства, че като го умножите по 2, дава пак същите цифри, но има една малка пермутация: $142857 \times 2 = 285714$. Ако го умножите по 3, ще даде пак същите цифри; ако го умножите по 4, 5, 6, ще даде пак същите цифри. Ако го умножите по 7, ще даде само деветки. Това е едно мистично число; математиците го определят като ключ, тъй като има особени свойства, но защо? Ако числата се разглеждат като ключ, това е едно, но ако се

разглеждат като живи, разумни числа, това е друго. Числата 2, 5, 8 са отрицателни числа, а 1, 4, 7 са положителни; имате три положителни и три отрицателни числа. (89/стр. 183-184)

Когато се говори за положителни и за отрицателни числа, питам ви: знаете ли кои дни през годината са положителни, кои са отрицателни и кои — неутрални? Онези от вас, които се занимават с астрология, трябва да прегледат колко дни през годината са положителни, колко са отрицателни и колко са неутрални. Това ще бъде и една малка забава, едно упражнение за ума. (81/стр. 177-178)

Има известни дни през годината, които мязат на мъжа; има известни дни през годината, които мязат на жената; и има известни дни през годината, които мязат на детето. И тогава онези от древността, които са изучавали тази философия, те са врачували с числата, като са ги наричали числа на мъжа, числа на жената и числа на децата. И ако разделите 365 дни на годината на 3, ще познаете кои числа съответстват на мъжа, кои на жената и кои на детето и по колко числа от годината; и тогава съобразно тези числа ще трябва да постъпвате всеки ден. Тогава онези, които не разбират този закон, ще попаднат в две крайности, могат да дойдат до едно крайно суеверие — да започнат да вярват на късмета... Не е лошо, че вярват, но питам: каква възможност, каква вероятност има в тази вяра?

Този закон съответства на онези хора, които имат видения и могат да пророчестват. И там има един закон. Какво е видял този човек — мъжки, женски и детски числа. И в това отношение има пророци на мъжете — мъжки пророци, на жените — женски пророци и пророци на децата — детски пророци. И тогава, ако са само мъжки пророци, те образуват киселини; ако са само женски пророци, те образуват основи; и ако са само детски пророци, те образуват соли. (15/стр. 604-605)

Френският писател Емил Зола, който беше голям фаталист, когато идеше да пише някой свой роман или разказ, бръкваше в една кутия, в която имаше билети, и гледаше какво число ще му се падне. И по това число гадаел как ще се посрещне работата му, какъв резултат ще има. И от това той или се вдъхновявал, или се отказвал да пише.

(15/стр. 219)

Четният сбор е рационален, е положително число. Нечетният сбор е ирационален, е отрицателно число — тогава не ще извършиш намислената работа. (20/стр. 189)

Изобщо на физическия свят рационалните числа показват един завършен кръг на движение... Ирационалните числа пък означават незавършени духовни движения. (45/стр. 611)

Които умеят да гадаят вярно, те си служат повече с ирационални числа. (98/стр. 28-29)

Кое е по-хубаво: да имаш едно четно число или да имаш едно нечетно число? Когато се жениш, трябва да имаш четно число, а когато раждаш деца, трябва да имаш едно нечетно число. Нищо повече. Щастieto на човека седи в четните числа, а развитието на човешкия ум седи в нечетните числа.

(51/стр. 112-113)

Четните числа се делят на две, в нечетните се оставя една единица сама (например числото 3, равно на $2+1$)... Т.е. имате три точки: двете се стремят към третата; третото число е идеал — нечетното число е идеал на двете. (63/стр. 120)

Често певците пеят с четни числа, а някои — с нечетни... В нечетните числа тонът излиза неясен; трудно е с едно нечетно число да направиш един тон свършен. В числата нечетни не се е намерило едно свършено число, а има 12 числа свършени. Нямаме нито едно нечетно число свършено.

(63/стр. 120)

Сега, като се говори за науката на четните и нечетните числа, трябва да знаете, че тия числа имат отношение към сърцето и към ума на човека. В тия числа има известни изключения, и в тия числа има изключения... Например числото 13 е фатално:

Христос имаше 12 ученици и с Него ставаха 13, но беше разпнат. Навсякъде, дето има едно съчетание от 13 души на физическото поле, тази работа няма да успее. Ако имате 12 добри мисли и вие станете с тях 13, непременно ще ви сполети съдбата на Христа. (51/стр. 141)

По числата могат да се определят развиващите се събития в света. Ученикът трябва да работи с числата: да прави измервания, наблюдения, изучавания да види какви сили се крият в тях. (82/стр. 81)

Арабските числа са взети от Кабалата. От числата зависи дали ученикът ще пропадне на изпита, или ще го издържи. Европейците се страхуват много от числото 13; на 13-о число малцина отиват на работа. В материалния свят на това число не му върви — то има особен характер, огнен тип; то изгаря всичко. (88/стр. 54)

Самото число 13 не е лошо, но резултатите на това число са лоши. (81/стр. 318)

Но математически има някои неща, които може да се отлагат. Не мислете, че нещата, които стават в Природата, са абсолютни, че непременно ще станат. Господ каза на грешника, че непременно ще умре — ако той се разкае, няма да умре; ако на праведника каже, че няма да умре, а той съгреша, ще умре. Следователно има нещо, което не можеш да видоизмениш. (77/стр. 355)

Сега гледам този параход, този французки параход, който е изгорял; данните не знаем. Казвам: Този параход е бил пуснат на числото 13. Казват, че той е построен в тридесетата година — 1930 г. ($1+9+3+0=13$), и той е изгорял. Ще кажете, че е суеверие. Какво нещо е суеверието? Суеверията са явления, които стават, без да може да ги обясните, но суеверните неща са истински. Само че тълкуванието, което даваме, не е истинско. (77/стр. 410)

Някои числа от гледище на Кабалата представляват установени, хармонични процеси; други пък представляват неустановени, дисхармонични процеси. Първите числа са подобни на организираната материя, а вторите — на неорганизираната, затова ги наричат *фатални*. На български под *фаталност* се разбира съдбата на човека. Всъщност прави се разлика между фаталност и съдба. Като говорим за фаталност на нещата, разбираме известни случаи или явления в живота, които стават без причина. Като говорим за съдбата, имаме предвид случки, явления в живота, които са резултат на участието на някакви причини. Кои хора вярват във фатализма? Повече простите, неуките. Предполага се, че учените не допускат никакъв фатализъм в живота. Обаче много случаи от живота на учени хора говорят обратното. Например Виктор Юго, виден френски романист, бил голям фаталист. Преди да издаде някой роман, той нареждал няколко числа

в известен ред и вадил едно от тях — по това число той познавал ще бъде ли приет добре романът му.
(37/стр. 187-188)

Живата Природа всякога помага на Разумните Същества чрез числата... Всичко в Природата е точно определено. Дните, в които трябва да работим, са определени — някои дни са приятно съчетани. Така е и в училището; мнозина от вас не могат да свършат правилно, понеже не са отишли точно навреме: някой път са тръгнали по-рано, а някой път — по-късно, вследствие на това се раждат известни мъчности. Всички трябва да бъдете разумни да преодолеете мъчнотиите. (80/стр. 311-312)

Казват ви, че към 33-тата ви година ще ви тръгне; сега вие сте едва на 20 години... Може да пресметнете колко път има да извървите — 13 години. Това е движение. Ако вървите по 20 км на ден, за 13 години колко път ще изминете?... След като извървите един път от 94 хиляди км, вие ще дойдете до вашия Рай, ще дойдете до Обетованата земя.
(90/стр. 555-556)

Ще направя една малка забележка: в материалния свят вие можете да съчетаете числата 9 и 4, но в Духовния свят не можете да ги съчетаете, там такова съчетание не може да съществува — законът е такъв. Защо? Ще ви кажа: Синът може ли да бъде по-голям от бащата? Не може. Числото 9 е

синът, числото 4 е бащата. Тогава числото 94 е за физическия свят, а числото 49 — за Духовния свят. В Духовния свят има едно движение от 4 към 9. От сумата и на двете числа, 49 и 94, имате 13. Разбира се, ако имате 94 лв. и 49 лв., едно и също ли е? Не. Но аз ви казвам, че числото 49 е по-голямо от 94. Ще кажете: „Как е възможно това?“. Че то е много проста работа — числото 94 е в книжни пари, а 49 е в златни пари. Във всяко число има една вътрешна възможност. Външността на числото 94 показва, че то е по-голямо от 49; действително неговият обем е по-голям, но съдържанието на 49 е по-хубаво, отколкото това на 94. Някой от вас може да каже: „Но и 94 да бъде злато“. Не може, в този случай не може да бъде злато, понеже 9 е един краен резултат; то показва, че в Природата не може вече да съществува никаква деятелност, това е един процес само за ликвидиране. (80/стр. 313)

Да ви прочета няколко реда от беседите „Крадец и пастир“. От вас ще искам да посочите една страница, която да бъде одобрена от всички. Коя страница искате? „14.“ Числото 14 е число на жертва. „Тогава 67.“ Числото 67 показва, че ще ви бият за сухите клечки, които си позволявате да събирате в събота. Това е значението на числото 67, но според Мойсеевия закон. „12.“ Ще станете роб на един мъж. „15.“ Каквото имате, ще го загубите. „90.“ Цял живот ще слугувате, без да ви плащат. Като каз-

вам, че ще станете роб на един мъж, имам предвид отрицателното значение на това число — ще станете роб на един изопачен ум, който не може да управлява добре; добрият ум подига човека. „95.“ На 95-та страница е заглавието на беседата „Духът Господен“. Желая ви Духът Господен да дойде върху вас, за да благовествате на сиромасите. Да благовествате на сиромасите, това значи да благовествате на вашите мисли, чувства и постъпки.
(35/стр. 50-51)

Лотарийните игри

Съвременните хора не вярват в Бога, а вярват в невъзможни неща — в късмет, в лотария и др. Някой от тях вземе лотариен билет и чака да спечели първа премия от 500 хиляди лева. Тегли веднъж, нищо не печели; тегли втори път — пак нищо; тегли трети път — празен номер, но все пак вярва. Как се обяснява тази вяра?... Този човек иска да се домогне до лесния път на живота. (81/стр. 195, 196)

Гледам онези, които вземат билети от лотарията, идват да ми разправят. Взел билет и казва: „Ще спечеля ли?“. Още като го видя, и знаей, че не печели билетът. Който печели, числата са наредени по особен начин. Не може да разправам на вас. Ако вземете да изучите за 10 години печелившите билети, след 10 години може да имате вече една печалба. Три-четири пъти да спечелите милиона. Трябва да имате всичките числа, които печелят през десетте години по един милион, и да видите през кои месеци. Казвате: „Аз ще се занимавам с тия работи“. Хубаво, който иска, да се занимава... Има закон.

(23/стр. 167-168)

Вземете един билет от лотарията и мислите, че ще спечелите един милион. Вземете веднъж, милионът не иде; вземете втори път, милионът не иде;

десет пъти вземате билети и три-четири години все вземате билети, изпохарчите четири-пет хиляди лева... Рекох: Има един метод, по който всякога се спечелва. „Как?“ Ще вземеш всичките билети и ще имаш повече от един милион. Съществува един закон: Наполовина е вярно. Съществува един закон: Не вървят нещата произволно — има числа, които печелят; има числа, които не печелят. Нищо повече. (16/стр. 653)

В Англия един астролог е сполучил да изчисли, правил опити, има тайна, която му е поверена — ако му се дадат 4 билета, които са печелили голяма печалба, той може да изчисли, да ви покаже кое число трябва да вземете, за да спечелите. Колкото пъти е правил опита, е сполучвал. „Една случайност“, може да кажете. На какво той базира, то е негова работа — в числата се крие една мощна сила; тази наука в древността са я учили. (17/стр. 188)

Взимате един билет, спечелвате 500 хиляди лева, но трябва да имате връзка. Има известни числа, които имат значение. Всеки може да знае ще спечели ли, или не. Когато взимате един билет, ако имате само една светла линия в ума си, ще спечелите. Вие имате три тъмни линии — билетът ви нищо няма да спечели. Това показва, че трябва да стане една положителна промяна във вас. Тези тъмни линии трябва да се махнат от ума ви и да остане само светлата линия. Ако остане само светлата линия,

ще спечелите; и последния билет даже да вземете, ако имате една светла линия в ума, ще спечелите.

(52/стр. 387)

В една от лекциите си говорих за щастливите числа. Един си взел билет за лотария и гледа дали ще спечели, дали неговото число на билета е от щастливите. Той не слуша лекцията, но мисли за щастливите числа. Обаче в лекцията се казва: понеже си взел това число преди моята, т.е. преди тая лекция, това число не е от щастливите — ако беше го взел след това, въпросът щеше да бъде друг — понеже и вие сте едно число преди беседата... Но трябва да знаете, че щастието не се придобива с лотариен билет. (16/стр. 451, 452)

Някой път щастието ти искаш да дойде в теб без никакъв труд. Човек трябва да знае, да мисли, да разбира. Числата имат отношение към физическия свят. Ако вие не разбирате простата аритметика, ако вие не разбирате алгебрата и математиката, тогава вашият живот не може да бъде уреден.

(43/стр. 758)

Виждате, че някой човек не може да раздели сено на две магарета, а се сили философ да стане. Като не може да се справи с такива леки задачи, той казва, че може да живее и без сметки в живота. Не, без сметки не може да се живее. Който се е опитвал да живее без сметки, той се е натъквал на големи страдания. (47/стр. 566)

Друг не се моли под предлог, че не иска да занимава Бога със себе си. Той не иска да занимава Бога със себе си, а като се намери в затруднение, купува си един лотариен билет и очаква да спечели. В деня на тегленето на лотарията започва да се моли, дано спечели нещо, за да подобри положението си. За да спечели, човек трябва да има разбиране, да знае кой билет е пълен. Вземем ли например билет №1565 или №1676, той нищо няма да спечели — и двата билета са безплодни. Числото 5 е мома. В №1565 има две моми, които се карат за един момък; дом, в който има спор, никога не успява. Двете моми се бият за момъка. Като съберете цифрите на числото 1565, ще получите числото 17, от което нищо не излиза. Числото 1 е бащата, а 7 — синът, които постоянно се карат. Като съберете 1 и 7, ще получите 8 — последната майка. Ако можете да разложите числото 8 на съставните му части, вие ще знаете кой билет печели. (48/стр. 57)

Кабалата представлява сбор от закони, които работят в материалния свят... От гледището на тия закони числата биват щастливи, или благоприятни, и нещастни, или неблагоприятни. Като попадне на някое щастливо число, човек започва да печели. Впусне ли се с това число в някоя хазартна игра, печалбата му е осигурена; щом спечели в първата игра, човек може да се впусне и втори, и трети път — печалбата е осигурена. Ако първия път още изгуби, повече не трябва да играе: надеждата, че

втори път може да спечели, е празна работа. Ако съдбата ошастливи човека в началото на живота му, тя ще го ошастливи и накрая; ако в началото не го ошастливи, и накрая няма да го ошастливи.

(47/стр. 388-389)

Всеки човек представлява математична формула, съставена от щастливи и нещастни числа. Нека някой от вас да взема десет години наред лотарийни билети да опита щастието си. Предварително ви казвам, че няма да спечели. Ще питате откъде зная това. То е моя работа. Аз зная плана на Разумния свят — той е решил да не дава възможност на учениците да печелят на лотария. (50/стр. 441)

Сега ще ви дам следните прости действия: $2+2=4$, $2-2=0$, $2\times 2=4$, $2\div 2=1$ (излизат цифрите: 4041). Като съберете числата, получени като резултат на действията, получавате числото 9; цялото число е 4041 — това число е щастливо, в него има две четворки. Числото 4 носи щастие за онзи, който го разбира; за онзи, който не го разбира, това число носи противоречие. Числото 1 е проблематично число, числото 9 е щастливо число за онзи, който може да смята добре. (88/стр. 210-211)

Числото 9 го вземат за щастливо число. Туй число като вземеш, веднага печелиш 100 хиляди лева, 200 хиляди, 300 хиляди. Значи, числото 9 в дадения случай е по-силно в своето съчетание, т.е. неговите

вътрешни съчетания са по-силни, отколкото окръжаващата среда. Тогава в какво седи щастието на щастливите хора? Когато някой човек е щастлив, неговото съзнание е тъй силно, че то се проектира и навън. (87/стр. 142)

Ако ти можеш да проектираш съзнанието си в каквато и да е лотария, ти можеш да извадиш този билет с най-голямата печалба — но да знаеш как да се проектираш, че като бръкнеш, да извадиш този билет. И следователно онези, които изчисляват кои билети печелят, то е въпрос на съзнанието. Всякога в една лотария ще спечели онзи, на когото съзнанието е по-силно от окръжаващата среда.

(87/стр. 142)

Някой казва: „Аз не съм късметлия“. Аз често съм правил опити. Този, който казва, че не е късметлия, аз му туря желанието да си вземе един билет. Той вземе билет и каже: „Спечелих. Чудна работа!“. Аз печеля в него. (91/стр. 180)

Ако ти вземеш един билет и не се заражда желанието да имаш един милион, и после не се заражда съмнение дали ще го спечелиш, печалбата не те интересува — този билет ще спечели. Щом имаш желание да спечелиш един милион, няма да спечелиш; те се неутрализират двете сили.

(91/стр. 180)

Сега аз искам да ви обясня защо онези, които ви обичат, защо не ви дават да спечелите един милион. Вие ще се оцапате — като вземете един билет и като спечелите, вие сте пиян човек, който се търкаля по пътя и се връща окалян. (91/стр. 181)

В дадения случай вие играете ролята на натовареното животно — вие печелите, но желанията вземат. Вие сте спечелили един милион, но те го вземат. Та когато искате да печелите, не трябва да имате господар, трябва да бъдете свободни.

(91/стр. 180)

На вас казвам: Не съжалявайте, че не печелите. Невидимият свят е дал на всеки толкова, колкото му трябва... Задачата на всеки човек е да се свърже с Бога, да протече Божията Любов през него: постигне ли това, парите сами ще дойдат при него; но не го ли постигне, колкото пари има, ще ги изгуби.

(50/стр. 441, 450)

Числата ни помагат и упътват

Числата представляват богата почва, но разумният човек трябва да обработи тази почва, за да не даде бодили и тръни. Числата играят важна роля при изграждане на човешкия характер. Хора, които работят съзнателно с числата 2, 5 и 8, са богати. Числата 3, 6 и 9 създават големи неприятности на човека. Всички хора се страхуват от числото 13 — дойдат ли до това число, те бягат далеч от него. Ако от 13 извадите 3, остава числото 10, което не е опасно — значи, числото 3 е правило числото 13 опасно. (48/стр. 307-308)

При моите научни френологически изследвания, когато поставях 10 ст. вход за сказки, пълнеше се салонът. Когато поставях 20 ст. вход, малко идваха. Числото 10 е щастливо, а числото 20 е нещастно. Ако поставиш 40 лв. вход, то е щастливо число; ако поставиш 30 лв. вход, няма да ти върви — 30 е нещастно число. Значи, числата са щастливи и нещастни. Някой път и безплатен вход да оставиш, а пак салонът може да бъде празен. (25/стр. 125)

За пътника числото 1 е добро число. За земеделеца числото 1 е лошо число — числото 2 е добро число за него. За семейния числото 3 е добро; онези, които се женят, ако нямат числото 3, целият

им живот ще бъде нещастен. Религиозният човек трябва да има числото 4, за да бъде щастлив. За светския човек числото 5 е щастливо число. А пък за онези, които гледат Месечината — числото 6. За онези буквоядци в света — числото 7. Човек, който иска да бъде аристократ, да вземе числото 7.

(16/стр. 653)

Всяко число има свое специфично значение. За мнозина числото 13 е фатално; за лошия човек числото 15 подразбира уволняване от служба, числото 16 — обръщане на работите му наопаки. В българската история числата 17 и 18 са играли фатална роля. Числото 14 е закон на жертви: в 1914 година започна Всеобщата война (Първата световна война). Добре е всеки от вас да си припомни ония години, месеци и дни от своя живот, които са свързани с нещо велико, красиво и приятно за него. Спомнете си и годините на неприятностите и страданията, които сте преживели, като си направите една таблица. Така ще видите, че между числата съществува правилно съотношение; ще видите, че радостите и скърбите в живота на всеки човек вървят по определен закон на числата — в този закон се забелязва едно правилно редуване на радости и скърби... Тази е причината, поради която разумните хора не се поддават на влиянието на големи радости и скърби. Например случвало се е някой човек да получи наследство от няколко

милиона лева — и докато не се е нарадвал още, синът му умира: на голямата радост отговоря голяма скръб. (47/стр. 149-150, 151)

Щастливият човек е кандидат за нещастieto — това е закон на Природата... Човек казва: „Щастлив съм, но нещо лошо ме дебне“; бъди буден, за да не попаднеш на това, което те дебне. Лошото се дължи на нещастните числа в живота. Кои числа са щастливи? На които крайният резултат е добър. Например числата 10, 19, 28, 73, 64 (сумата им е все 10) — това са възходящи течения. Като върви по тия течения, човек дохожда до планински извори. Ако си жаден, върви по пътя на щастливите числа; те непременно ще те доведат до някой извор.

(88/стр. 97, 99-100)

И тъй, изучавайте науката за числата — кабалистиката, за да дойдете до положение да гледате на тях не само като на количествени величини, но и като на сбор от живи, разумни сили, разумни единици. Например числото 12 представлява общество от 12 души, числото 13 — общество от 13 души и т.н. Ако влезете в общество от 12 души добри музиканти, вие ще научите нещо от тях. Но ако влезете в общество от 13 души борци или атлети, какво ще придобиете? В края на краищата вие ще излезете от това общество с пукната глава.

(47/стр. 150)

Правете опити с числата. Напишете последователно числата от 1 до 10 на един лист и наблюдавайте какво ще изпитате при всяко едно от тях; после пишете ги разбъркано и пак наблюдавайте какво влияние ще окаже всяко число върху вас; след това комбинирайте по две, по три от тия числа заедно, като двуцифрени или трицифрени, и правете наблюдения върху себе си. Когато сте неразположени, напишете едно число, второ, трето, докато неразположението ви изчезне, и вижте при кое от написаните числа е станала тази смяна. (47/стр. 149)

Вие не можете да напишете известно число, без да предаде известна енергия и на вас... Пишете числата и когато пишете едно число, го пишете по-красиво. Дръжте едно правило: мислете върху съдържанието на това число. Напишете 1 — какво означава, пишете 2 — какво означава; после — 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10. И ако някои от вас искате тъй да си въздействате, пишете и си чертайте. (87/стр. 64, 69)

Има числа, които помагат на човека; има числа, които му препятстват... Като пишете тия числа — 1, 2, 3, 4, 5 и т.н., спирайте се за известно време пред всяко едно от тях и следете какво чувствате. Числото, което ви харесва, което внася радост и спокойствие във вас, е числото, което ви помага.

(47/стр. 458)

Всеки човек има по едно любимо число, по един любим ден в седмицата. Това не са суеверия, но изпитани неща. Кой не е изпитал доброто въздействие на някои числа или дни върху себе си? Някой ден човек е разположен, а друг — неразположен. Като пишете числата, вибрациите на някои от тях се отразяват благоприятно върху вашия ум и върху вашето сърце, а вибрациите на други някои се отразяват неблагоприятно. (47/стр. 329)

Който разбира законите на числата, той може да измени съдбата си, т.е. да я подобри. Забележете ли, че дадено число, ден или месец не ви благоприятстват, изменете ги и наблюдавайте какви резултати имате при новите числа. Ако строите къща, спазвайте числата; каквото правите в живота си, правете го с оглед на науката за числата. Някой казва: „За мене е важно да си направя една къщичка да се прибера, а колко голяма ще бъде, с какви размери, не е важно“. Не, от размерите на къщата, на стаите, зависи вашето благосъстояние. Добре е размерите на стаята да бъдат 5:6, а не 3:3 или 2:2. Като учи и работи съзнателно, човек се домогва до положителните числа в живота и се ползва разумно от тях. (47/стр. 459)

Ако днес хората страдат и не успяват в работите си, това се дължи на факта, че те често си служат с числа, на които качествените енергии са отрица-

телни... Има случаи, когато банкер дава известна сума назаем, обаче съчетанието на силите, които действат в дадената сума, се отразява фатално върху него и той умира. Затова казваме, че има благословени пари, но има и нещастни пари: благословието и нещастиято им се дължи на съчетание на силите, които се крият в тия числа. Например никога не давайте 5 ст. на просяк. Число, в което 5 е в началото, като 5, 50, 500, 5 000, 50 000 и т.н., не е благословено. Ако някой ви даде 50 000 лв., откажете се от тази сума. За предпочитане е да вземете само 21 лв. за един обяд, отколкото да вземете цялата сума — с 21 лв. вие ще се свържете с Разумни Същества, които ще ви помагат. (47/стр. 440, 455-456)

Всяко число е символ на нещо. Който може да поставя числата във взаимно отношение едно към друго, той може да произведе различни резултати. Резултатът от числата не е нищо друго освен съчетание на сили. Ако не знаеш да съчетаваши силите както трябва, резултатът ще бъде дисхармоничен. (88/стр. 237)

Например в числата 12, 15 и 18 имате 1, свързано с числата 2, 5 и 8. Последните числа — 2, 5 и 8, са отрицателни; те обещават много, но малко изпълняват. Като се натъквате на отрицателни числа, вие трябва да ги преобразувате, да ги впрягате на работа. Например знаете ли как можете да превър-

нете числата 12, 15 и 18 в 21, 51 и 81? Не е лесна работа да впряга човек числата на работа.

(48/стр. 308)

От числата 12, 15 и 18 най-добро е числото 12. То играе важна роля в живота: имате 12 месеца, т.е. един зодиак, 12 израилски племена, 12 врати, за които се говори в Откровението. Единицата представя мъжа, т.е. брата, а двойката — жената, т.е. сестрата; те представляват една двойка, чиста и благородна в проявите си. Числото 18 пък е съставено от три шестици. Числото 666 е число на човека на греха. (48/стр. 317)

Като ученици, вие трябва да знаете, че всички числа не съдържат благоприятни сили в себе си. Следователно вие не можете всякога да се ползвате от числата, както не можете на всяко време да правите добро... Правите ли непрекъснато добро, това значи да се изтощите, както се изтощава майка, която едновременно кърми няколко деца... Това показва, че има неща, които и Природата в даден момент не може да направи. Та когато казваме, че някои дни, седмици, месеци или години са неблагоприятни за човека, разбираме, че енергията на Природата през това време е ограничена — тази енергия се използва на друго място. (47/стр. 456)

Като ученици на Окултна Школа, вие трябва да знаете каква е програмата ви за всеки ден, да зна-

ете смисъла на числата и да познавате кога какво число сте. За всеки даден момент човек представлява известно число, което съдържа в себе си определен брой енергии, както и определени качества. (47/стр. 360-361)

Има дни, часове и минути в живота на човека, когато той се натъква на отрицателни числа в себе си. Попадне ли на едно от тях числа, каквото и да започне човек, непременно ще го сполети някакво зло. Коя е причината за това? Причината за нещастията в живота се дължи на пътищата, по които човек се движи. Някъде пътищата са гладки, равни, а някъде имат големи трапове. (49/стр. 143)

Някой тръгва на път със своята слаба кола... Той тръгва, но още в началото среща съпротивление: колата се спъва от неравния път и пада в един трап. Какво трябва да прави сега? Ще чака известно време в трапа, докато мине някой по същия път и му помогне... Какво трябва да прави коларят, чиято кола е слаба? Той трябва да чака, докато пътят се оправи. Докато се оправи този път, могат да минат дни, седмици, месеци и години. За предпочитане е човек да чака десет години, докато се оправи пътят, отколкото да тръгне със своята слаба кола по неравния път. Щом пътят се оправи, той ще стигне по-скоро, отколкото ако би тръгнал със слабата си кола по неравния път. (49/стр. 143-144)

Като ученици, вие трябва да мислите правилно... Ако не мисли, ученикът изучава числата само като количествени величини и казва, че нулата нищо не означава. Отделно взета, нулата е нищо, но ... от гледището на Живата математика нулата представлява условията. Следователно, ако човек знае как да постъпва с условията и ги поставя след разумните сили, той непременно ще има придобивки (10); ако условията се поставят пред разумните сили, те се превръщат в спънки (01). Например, ако човек постоянно държи в ума си една и съща мисъл за някаква мъчнотия или за някой свой недостатък, непременно ще се спъне. (49/стр. 441-442)

От гледището на официалната наука числата биват четни и нечетни; някои от нечетните наричаме *първи помежду си*, или *взаимно прости* — тези числа се делят на единица и сами на себе си. Такива числа са 1, 3, 5, 7, 11, 13 и т.н. Обаче ако съберем тези числа, ще получим четни числа, които са делими освен на единица и сами на себе си, и на други числа... Това се отнася до числата в официалната математика. Обаче ако в математиката на живота съберем двама души с различни характери и интереси като съдружници в едно предприятие, нищо няма да излезе от тях. Ако единият събира и пести, а другият разпилява, те не могат да дадат сумата 2 — те не се събират; тук не можем да кажем, че 1 и 1 дава 2. Оттук вадим заключението, че действия-

та със статичните числа се различават коренно от действията с динамичните числа. (49/стр. 442)

Всяко приближаване или отдалечаване на един човек от друг може да се уподоби или на събиране, или на изваждане на числа... Като събирате числата от 1 до 10, вие трябва по някакъв начин да ги оживите. Например $1+9=10$ можете да го оживите, като си представите, че 1 е бащата, а 9 — деветте му синове; всички заедно правят 10, всички заедно харчат 10 000 лева. Действието $2+8=10$ можем да го представим по следния начин: 2 е женената дъщеря, а 8 — старата майка, която живее при зетя си, и те харчат 10 000 лева. Като съберем $3+7$, пак получаваме 10: числото 3 е внукът, а числото 7 е дядото, който живее при внука си, и те харчат по 10 000 лева. Като съберете $4+6$, пак получавате числото 10: числото 4 е мъжко число, а 6 представлява търговец. Както се нареждат числата в гами, така се нареждат мислите, чувствата и желанията на хората. Числото 9 е резултат — само по себе си то не действа. Изобщо числата 9, 6 и 3 не вземат никакво участие в живота. Когато се намира в пълна индиферентност, в пълно безучастие, човек е в положението на 9, 6 и 3. Каквито болести и страдания да му дойдат, той размишлява, философства, не губи мира си: той е свършено тих и спокоен. Когато става активен, когато иска да се прояви,

човек се намира в положението на числата 2, 5 и 8: той е бременен, иска час по-скоро да роди, да се освободи от мъчнотията си. Момче ли ще роди, или момиче, не е важно, обаче той непременно трябва да роди нещо — това е съдба. (47/стр. 155, 391-392)

Сега ще напиша следните отношения: 1:2:3, 3:4:5, 5:6:7, 7:8:9. Какво означават тия отношения? За да разберете смисъла им, вие трябва да ги пренесете в живота. Числото 1 например е първото отношение — то представлява артист, който има отношение към двете си ръце (2) и към публиката (3); колкото по-добре пее или свири, толкова повече хора ще дойдат да го слушат и повече пари ще събере. Това отношение е положително. Дойде ли до отношението 3:4:5, имате един инженер (3), който се наема да строи къща, без да разполага с големи знания. Не се минава много време, къщата се събаря (4); като резултат той не получава никакво възнаграждение (5). Това отношение е отрицателно: усилията на този инженер са отишли напразно. Това е обяснение на двете отношения, но още много обяснения могат да се дадат. Като изучава живота си, човек вижда, че понякога работите му вървят добре, като на артиста, а понякога — зле, като на инженера. Това показва, че енергиите в човека постоянно се сменят: той е ту пасивен, ту активен; понякога е отрицателен, а понякога — положителен. (47/стр. 514-515)

При обикновеното смятане процесите събиране и изваждане се извършват лесно, но в Живата математика тия процеси са мъчни... Лесно се казва, че $2+2=4$, но нещата в живота не стават така лесно. Докато дойдете до числото 4, трябва много да работите. Числото 1 е творческо число, 2 — число на работа, 3 — число на равновесие, 4 — число на движение. Значи, докато дойде до положение да каже, че $2+2=4$, човек трябва да се е научил да твори, да работи, да уравновесява силите си и да се движи правилно — това значи да е постигнал съвършенство. Съвършеният човек не е нито мъж, нито жена. Докато човек се раздвоява в чувствата и в мислите си и се проявява ту като мъж, ту като жена, той не е съвършен. (47/стр. 154, 491)

Законите на развитие и периодичност

Числото 2 е закон на развитие... Оня, който се развива, работи с двойката. (4/стр. 171, 174)

На вас ви трябва 20 години, за да разберете елементарните работи. (43/стр. 44)

Това, което ви говорих, едвам за 20 години ще го реализирате. Защото сега имате обикновените работи. (54/стр. 104)

Светията, като работи 20 години с мисълта си, постига своите желания. Който не разбира закона, казва, че работите се нареждат по някакъв чуден начин; който разбира закона, казва, че действа някаква сила. (88/стр. 345)

Често човек има едно желание, непостижимо — цели 20 години се стреми към него. Казвам: Обърни погледа си към Бога, на 21-та година твоето желание ще се постигне. Не губи надежда, моли се постоянно и желанието ти ще се реализира. (23/стр. 269)

Изискват се най-малко 21 години едно ваше желание да се постигне. А вие искате още след три-четири години резултати и казвате: „Много

съм чакал“. Вследствие на това неразбиране идат много големи нещастия, които вие преживявате. И казваш: „Защо ми е това?“. Защото твоята мисъл и твоето чувство не са в състояние да пренесат това, което им се дава. Това е едно научно обяснение.

(90/стр. 42)

Всяка възвишена и благородна мисъл или всяко възвишено и благородно чувство, което се зароди в нас, трябва да го оставим да се развие напълно, да направи един кръг. Тази наша мисъл ще мине през цялото Небе, ще слезе на Земята, ще мине през центъра и пак ще се върне при нас, като ни донесе всички благословения, които ни са необходими. За връщането на една мисъл някой път е потребен един час, някой път — един ден, понякога — една седмица или месец, понякога са потребни и 10 години, а най-често са потребни 22 години... Някои казват: „Кой знае кога ще се върне нашата мисъл или нашето чувство. Кой ще ги чака! Забавиха се някъде“. Те нямат търпение да ги дочакат и умират. Други пък отиват да ги търсят. По някой път хората се лутат по 40, 50, 250 години и после пак се връщат на същото място, откъдето са излезли.

(29/стр. 259)

Например да вземем един стар дядо, който е умрял на 120 години, влязъл е в Духовния свят и да кажем, че след 100 години пак се преражда наново. Допуснете, че този старец е бил философ, писал е

ред съчинения. Името му е сложено в някоя енциклопедия. Там е написан и целият му живот... Този философ, като се роди отново като едно дете, ще почне да плаче; той е забравил всички философии... Но туй дете, като порасне — като стане на 21 или на 33 години, пак почва да проявява своите таланти. (39/стр. 291)

Като станеш на 21 години пълновъзрастен, ти си в състояние да измениш живота си, както искаш. Но се изисква воля, воля. Няма да дойде, без да мислиш. (38/стр. 208)

Когато е създавал света, Бог е предвидил и изчислил всичко математически до най-малките подробности. Той има формула за всеки човек от създаването му до края на неговия живот. Бог е определил строго математически какво ще стане с всеки човек, Той познава всичките добродетели и всички слабости на човека, Той знае неговите мисли, чувства и постъпки от началото до край. Как е предвидено това, то е друг въпрос; важно е, че всичко е предвидено и математически изчислено. (49/стр. 44-45)

Пътят на живота на всекиго едного е начертан и строго математически е определен. На всекиго е определено какво ще стане от него, как ще живее и как ще се развие животът му... Боледува ли човек, има ли известни нещастия — определено е математически колко време ще продължават. (27/стр. 16, 24)

Статистически е доказано, че болестите се явяват и изчезват периодично. Определено е колко болни ще оздравеят и колко няма. Изчислено е всяка година колко парахода ще потънат, колко къщи ще изгорят, колко деца ще се родят, колко хора ще умрат. Тези числа в продължение на период от 20 години постепенно се увеличават, след което започват да намаляват. Има един закон, според който събитията стават периодично. (8/стр. 321)

Бог е и в тъмнина, и в светлина; и в страдания, и в радости; и в любов, и в омраза — еднакво е Той във всички проявления. Някой мрази — това показва, че Бог е в него. Но той не може да мрази повече от 20 години. След това настъпва любов. Омразата се обръща на любов. (13/стр. 34-35)

Двама души, които се мразят, като дойдат до известен предел, по-нататък не могат да отидат. Пределът на любовта е центърът, а пределът на омразата са крайните граници, двата крайни полюса — по-далеч от тях не може да се отиде и човек трябва да се върне. (90/стр. 71)

Работата на човека е до условията — да използва условията и да ги подобрява, а работата на Бога се отнася до вътрешното естество на нещата... Някои учени хора казват, че може да се измени естеството на едно живо същество. Да, може да се измени естеството на коня и на магарето, от тях да се ро-

ди катър, но този катър още в първото поколение изчезва. И нашата философия е такава: всичките наши мисли, чувства и всичките ни действия живеят само по 20 години. Вие може да ми възразите, но това е факт! Защо? Защото вие живеете в света на промените. (40/стр. 573)

Но Бог ти е начертал път. Каквото и да ти дойде, ти не се съмнявай, върви в Божествения път. Вярвай, че Божественият план в твоето развитие ще се завърши с всички тънкости. (13/стр. 33)

Числата 2, 20, 200 означават принципът на живота — работа. Ето защо, за да излезете от дълбочината на земята, в която сте заровени, от вас се иска работа. (46/стр. 599)

Като ви срещна след 2000 години, ще позная какво сте придобили. (4/стр. 171)

Жалко е, когато хората не се ползват от Словото на Учителя. След 2000 години този Учител пак ще дойде и ще ги пита: „Защо не слушахте Учителя, който ви говори преди 2000 години? Ако бяхте го слушали, днес нямаше да страдате“. (33/стр. 150)

Това, което ви говорих, е чертеж с цяла философия. Там е това, което ви говорих. Това може и днешния ден да го реализирате. Това, което ви говорих, са формули. (54/стр. 104)

Сега често ние казваме: „Да си уредим материалните работи, че на стари години ще мислим за Духовен живот“. Мислите ли така, лъжете се. Старите години най-малко способстват за уреждане на Духовния живот... От 28 до 65 години е периодът, когато човек може да работи идеално, да бъде идеалист. В човешкия живот на всеки 22 години нещата се повтарят. (40/стр. 561)

Трябва човек да има търпение, за да постигне своите добри желания. За да се постигнат добрите желания, има един закон, който върви периодически. Според този закон нещата се повтарят на всеки 22 години. Ако преди 22 години е станало нещо, след 22 години пак ще се повтори, но в друга форма. Значи, през всеки 22 години ще имаш един прилив и един отлив. Ако на 22-годишната си възраст изгубиш първия прилив, като станеш на 44 години, ще имаш втория прилив. На 66 години имаш третия прилив, на 88 години ще имаш четвъртия прилив и така ще се продължава до 120 години, до което време ще имаш няколко прилива. Важно е да използваш този прилив и този отлив разумно. (16/стр. 369)

Правило е: всяко желание може да се реализира най-късно в продължение на 22 години. В това време ще минеш през три възможности: ще реализираш една малка част от желанието си, ще реализираш половината от желанието си или при

най-благоприятен случай ще реализираш желанието си напълно... Този закон наричаме *закон за щастие*то. Той действа навсякъде в живота: в женитбата, в професията на човека. Някой иска да се ожени и постоянно мисли върху това да намери добра мома; шансът е трояк: или ще бъде напълно щастлив, или наполовина, или едва ще се справи с условията. Писател си, пишеш, работиш и едва след 22 години усилената работа се намираш пред една от трите възможности: успяваш напълно, наполовина или едва покриваш разходите си.

(88/стр. 345, 346)

Човечеството сега минава през подготвителни периоди. На всеки 25 години пред човечеството се откриват три шанса: единият шанс е да получи голяма печалба, вторият шанс — да получи средна печалба, а третият — едва да покрие разноските си. „Кога ще се оправи светът?“ Ако ви кажа кога точно ще стане това, какво ще спечелите?

(88/стр. 349-350)

Има един период от 400 години: 100 години за златния век, 100 за сребърния, 100 за медния и 100 за железния. Има и една периодичност от 22 години. В 22 години нещата се повтарят. После взимат 24-те часа на денонощието; в 24-те часа на денонощието някои часове съответстват на твоя златен век, някои — на сребърния, някои — на медния и някои — на железния. При златния век ти имаш

вече връзка с Ангелите на Слънцето... Любовта е свързана с Висшето, с енергиите на Слънцето.

(73/стр. 66-67)

Вие искате да се оправи светът във ваше време — да се успокоите. Аз казвам: Когато и да е, светът ще се оправи. Това е важно, а не времето.

(88/стр. 350)

Геометрията е езикът на математиката

Фигурите са преводи на Първични Идеи

В какво се заключава Истинското знание? В познаването и разбирането на Първичните образи, с които Природата си служи. Геометрията, с която Природата си служи, наричаме *Първична, Идейна*. Геометрията и математиката, с които съвременните учени си служат, са преводи от образите на Природата, нагодени според условията на сегашния живот, според състоянието му. (82/стр. 230)

Тъй щото числата, като и фигурите, с които геометрията си служи, са непълни мерки. Квадратът, правоъгълникът, петоъгълникът, шестоъгълникът, кръгът представляват ограничени светове. Те са мерки, с които можем да си служим само при известни условия. Колкото и ограничени да са тези мерки, все пак човек трябва да има знания, да си служи с тях. (82/стр. 229-230)

Ония от вас, които сте изучавали геометрия, говорите за равностранный триъгълник, каква идея е скрита изобщо в понятието триъгълник? Знае се, че сборът на вътрешните ъгли в един триъгълник е равен на два прави. Ние казваме, че думите *чо-*

век и *триъгълник* са синоними. Долната страна на триъгълника, основата му, е основа и на човешкия живот — върху тая основа той гради, тя е материалната страна на неговия живот; дясната страна на триъгълника е умът на човека — неговите мисли, а лявата страна на триъгълника — човешкото сърце и чувства. Значи, между човека и триъгълника има известно отношение. Ако си представим един равностраничен триъгълник, имаме предвид човек, в когото материалните, умствените и сърдечните сили са в пълна хармония. Ако триъгълникът е равнобедрен, тогава материалните енергии в човека са по-слабо или по-силно застъпени. Както и да се проявяват силите в триъгълника, общият им сбор е равен на 180° . Триъгълникът, като идея, представя семейството: майката е лявата страна на триъгълника, бащата — дясната страна, а детето — основата. Ако основата в равнобедрения триъгълник е по-малка от бедрата му, това показва, че детето ще бъде телесно слабо — то може да бъде по-интелигентно, чувствително, но физически слабо. Ако един от ъглите в триъгълника е по-голям от другите, то и силите, които действат срещу тоя ъгъл, ще бъдат по-големи. Дето и да видите триъгълника — в Природата или в живота, ще знаете, че той има отношение към живите същества. (4/стр. 155-156)

Ние наричаме *съзнателно, разумно същество* само това, което може да начертае един триъгълник. (40/стр. 199)

Триъгълникът включва в себе си три добродетели: Любов, Мъдрост и Истина — върху тия добродетели именно почива домът. Вън от себе си и вътре в себе си човек има дом. (47/стр. 330)

Съвършения човек винаги го представят като триъгълник. (53/стр. 160)

Сегашните ученици изучават триъгълниците, четириъгълниците, петоъгълниците, но не знаят какво означават тия фигури. „Кога ще научим това?“ Когато дойдат Ангели да ви учат — тогава ще станете учени хора. Петоъгълникът например показва посоката, в която трябва да се проявява вашият умствен живот; той показва, че къщите ви трябва да бъдат построени според законите на ума и да бъдат хигиенични; той показва още, че трябва да ядете здравословна храна, да пиете чиста вода, да дишате чист въздух и да четете книгите на великите и възвишени автори. За какво говори шестоъгълникът? За отношенията на човека във физическия и Духовния свят. Който се занимава с шестоъгълника, трябва да научи двата полюса в света, т.е. поляризиране на силите, които действат в Природата. В шестоъгълника действат шест сили: трите се проектират от долу нагоре и трите — от горе надолу. (4/стр. 168-169)

Равностранният триъгълник (с върха нагоре) ви показва стремеж към Бога нагоре, сиреч един завършен симетричен живот. Триъгълник, обърнат

с основата нагоре, показва живот, който е изгубил равновесие. Когато видите два триъгълника, единия нагоре, а другия с основата надолу, че се преплитат, вие ще се запитате: „Дали моите стремежи са като в един от тези триъгълници — надолу или нагоре?“. (27/стр. 48)

Триъгълникът с върха надолу показва една неорганизирана материя... Наричат го *сянка, неорганизирана сянка*. Този триъгълник, който слиза с върха надолу, там са всичките противоречия. Ти не можеш да живееш с такъв човек. Между такива хора ти не можеш да живееш добре. Не че те са лоши, но те не са организирани. (67/стр. 28)

Силите, енергиите на триъгълника се проявяват в основата му, а върхът показва посоката, от която иде енергията... Когато престане силата на върха, ще престане силата и на основата. С други думи казано: докато Бог действа, и човек ще действа; престане ли Бог да действа, и човек престава да действа. Бог е върхът, т.е. целта, посоката, към която човек се движи. Всичко, което човек придобива, иде от горе. Ако обърнем сега този триъгълник с върха надолу, ще се намерим в обратния процес. Тогава човек се поставя на мястото на Бога.

(30/стр. 319-320)

Светът има двойка израз: съзнателен и несъзнателен. Когато дойдем до хаотичното състояние на

света, на материята, на силите и на законите, които се проявяват в него, казваме, че сме в несъзнателния свят. Той е свят без закони или ако има такива, те са механични, неразумни... Царството Божие — разбираме оформения свят, съзнателния свят на законност, на ред и порядък. Следователно само онзи може да влезе в съзнателния свят, който изпълнява Божията Воля. Тя е свързана с разумността в човека, само разумният може да изпълнява Волята на Бога. Във физическия свят тази Воля се изразява чрез закона на необходимостта (кармата), т.е. чрез механичните закони. (2/стр. 393)

Само онзи може да изпълнява Божията Воля, у когото е пробудено Висшето съзнание; само онзи може да изпълнява Божията Воля, който има чувства и способности, за да разбира Същността на нещата. Когато изучава математиката, ученикът трябва да разбира математическите отношения между числата и действията, които се изразяват чрез тях. Всяка формула, с която си служи математиката, е жива величина, а не мъртва, както прилично изглежда. (2/стр. 394)

Какво приложение има питагоровата теорема в живота? Сборът от квадратите на ума и сърцето дава човешката воля на квадрат: $a^2 + b^2 = c^2$, т.е. сборът от квадратите на двата катета дава квадрата на хипотенузата. Следователно умът и сърцето трябва да вървят заедно. Волята всичко може да направи;

нейната функция може да се определи накратко така: волята може да контролира ума и сърцето.

(4/стр. 708)

Значи, Волята подразбира Принцип, който свързва две противоположни сили — силите на ума и на сърцето, като ги заставя да действат в едра разумна посока. Чрез силата на Волята, подкрепена от ума и сърцето, човек проявява способността си да превръща низшето в себе си във висше, неблагородното — в благородно. Културата на човечеството се дължи именно на индивидуалната и колективната човешка Воля. (2/стр. 395)

Съвременните хора не успяват във всички добри предприятия, защото не работят с математиката и геометрията. Да смяташ, да работиш с математиката, това значи да мислиш; да чертаеш, т.е. да работиш с геометрията, това значи да чувстваш. Като мисли и чувства, човек разрешава правилно две трети от задачите си; щом мисли и чувства, той може вече и да работи. Работете с ума, със сърцето и с волята си, за да имате добри резултати.

(49/стр. 446-447)

Мнозина питат: „Какво нещо е Новото Учение?“. Новото Учение представлява хармонично съчетание между един триъгълник и един квадрат. Това е научното обяснение на Новото Учение, с което хиляди години са се занимавали и продъл-

жават да се занимават учениците на Окултната Школа. Квадратът, триъгълникът представляват качества, сили, които съществуват в Природата: в минералите, в растенията, в животните и в човека — в неговите мисли и чувства. Ако не разбирате техните закони, вие ще се намерите в един лабиринт. (30/стр. 185)

Що е триъгълникът? Закон на примирение. Тук имате три допирни точки, а това е Божествено съчетание. За да има хармонично съчетание между двама души, най-първо между тях трябва да има поне три допирни точки. (30/стр. 183)

Ако между двама души има само една допирна точка, ще се яви противоречие; ако има две допирни точки, ще се яви разногласие; ако има три допирни точки между тях, ще се явят разумни, хармонични отношения. Следователно Разумният живот се основава върху три допирни точки.

(96/стр. 380)

А какво представлява четириъгълникът? Четириъгълникът е основа на Битието. Слънчевата система, целият наш Космос е създаден по законите на четириъгълника... Всеки един прав ъгъл в четириъгълника е място на война. Там, дето има прав ъгъл, това е най-ужасното място, в което вие можете да попаднете. Значи, четириъгълникът е място на творчество. (40/стр. 556)

Ъглите на квадрата имат отношение към човека, защото всеки ъгъл е център на известни сили, които действат по направление на диагоналите. Как ще примирите тия сили? Те се примиряват в центъра на квадрата, т.е. в точката, дето се пресичат двата диагонала. Центърът представлява Цялото... Всички сили на квадрата имат направление към този център. Ние наричаме това нещо *стремеж към Бога*. Щом всички сили се стремят към Бога, противоречия не съществуват в света. Те съществуват само като творчески акт. (30/стр. 182-183)

И тъй, квадратът е мярка за определяне на всички сили, които се срещат във вас. Вие трябва да създадете в себе си Божествен дом. Той представлява Новото тяло на човека, което му е нужно за Новия живот. Има тяло естествено, има и тяло Духовно. Някой казва: „Тия неща са дълбоки работи, не са за мен“. Дали ги признавате, или не; дали ги искате, или не — те сами ще ви намерят. (30/стр. 184)

В математическо отношение човек представлява една от най-сложните формули. Който може да преведе тази формула в геометрически образ, той има вече ясна представа за човека. (36/стр. 354)

Едни изучават математиката по време и пространство, а други изучават математиката на Битието... Като живо същество, самият човек е цяла математика и геометрия. (46/стр. 126)

Знаете ли например каква числена стойност представлява всяка ваша мисъл, всяко ваше чувство и желание? Знаете ли каква форма имат те? Някои мисли имат праволинейна форма, други — елипсовидна, трети — квадратна и т.н.; от формата им съдите за техния вътрешен смисъл. (30/стр. 417)

В материалистичната математика всяко нещо е точно измерено: дето няма живот, там всички неща са точно измерени, прецизни... Когато някой химик изучава отровните, избухливите газове, той трябва да бъде много точен, много прецизен — но когато изучава човека и проявите на неговото сърце, на неговия ум и на неговата воля, той не може да приложи същите правила и методи; тук вече взима участие законът на свободата. И тъй, за да може човек да се ползва от законите и правилата на Живата математика, най-напред той трябва да е минал през материалистичната математика, после през Духовната и най-после през Божествената. Значи, има три вида математики в света, законите и методите на които коренно се различават.

(96/стр. 493-494)

Най-лесна е математиката на физическия свят. С тази математика се занимават и децата на Небето — още като се родят, те са математици. Като пораснат, те влизат направо в университета, дето изучават Духовната и умствената, или Божестве-

ната, математика, която има приложение в процесите на мисленето и чувстването. Изкуство е да събираш мислите, чувствата и желанията на едно място. (88/стр. 200)

Изобщо целият живот се състои все от математически закони и задачи. Ако вие всеки ден се съсредоточавате, ще намерите една по-велика задача в живота си. (81/стр. 154)

Изчисляване квадратурата на кръга

Питам: Тия числа — 1, 2, 3 и т.н., тъй както ги пишете, съществуват ли в Природата? Не, тя си има съвсем други числа, съвсем друга азбука, не признава нашите числа. Символите, с които ние си служим, никъде в Природата ги няма и азбуката, с която ние си служим, я няма в Природата... Математиката има своя външна страна — това е геометрията. Всички геометрични фигури съществуват в Природата, следователно геометрията е езикът на математиката. (9/стр. 229)

На Земята вие изучавате външните отношения на живота. Ако не можете да разберете геометрическите отношения, които сега съществуват във вашия живот, как ще разберете математиката? Някой казва: „Много добре знам да смятам“. Но математиката вън от геометрията е неразбрана.

(53/стр. 89)

Чрез физическия свят и отношенията си в него ти изучаваш Живата геометрия. Например изучаваш отношенията си към къщата, към нивата: ти напращаш ума си, правиш изчисления и измервания, развиваш се. Като изучаваш отношенията си на вземане и даване, ти пак развиваш ума си, изучаваш геометрията на живота. (88/стр. 131)

Без геометрия няма постижения: тя разполага с различни методи, с различни форми, чрез които желанията се реализират. Ще вървиш по прави линии, по плоскости, ще слизаш и ще се качваш, докато намериш Правия път. Без геометрия лесно ще се объркаш. (88/стр. 385)

Ти трябва да можеш едно отношение да превърнеш в математическа геометрия — ти трябва да бъдеш пророк да предвиждаш математическото отношение, да знаеш след хиляди години какво ще стане. (91/стр. 245)

Математикът трябва да предвижда нещата, преди да са станали — той е математик. Геометрият трябва да ги знае, като станат. (91/стр. 241)

Триъгълникът, квадратът, кръгът са символи, за създаването на които съществува цяла история. Първата фигура, която Бог е начертал, е кръгът. Той е взел пергел и е начертал окръжност, която е затворила в себе си кръга; значи, кръгът е проекция

на *Вселената* — тя е наречена с това име, защото в нея се е *вселил* Божият Дух. По този начин Той е одухотворил Вселената, направил я е жива. Веднага след кръга Бог е начертал триъгълника — трите Велики Добродетели — Любов, Мъдрост и Истина. Първият Дух, първата Добродетел, която е послужила за създаване на триъгълника, е Любовта; от Любовта се е родил животът, който носи радост и блага за всичко живо. Втората Добродетел е била Мъдростта, която носи светлина и знание. Третата Добродетел е Истината, която дава свобода и простор; тя дава направление на живота. (47/стр. 324)

Простор, широчина и дълбочина е нужна на човека, за да разбере света... Йоан си представя човека във формата на куб. Изобщо всички неща, реализирани на физическия свят, имат форма на куб; всички неща, реализирани в Ангелския или в Духовния свят, имат форма на пирамида; всички неща, реализирани в Божествения свят, имат форма на кръг. По геометричните форми човек познава към кой свят принадлежи един или друг предмет. И човек, като същество на физическия свят, се представя във вид на куб. Мрежата на куба е кръстът, т.е. разпнатият човек. Когато трябва да пречистят човека, отварят куба и образуват кръст. Следователно кръстът, т.е. страданието, не е нищо друго освен процес на пречистване. Щом се пречисти, събират кръста, сглобяват го и отново образуват куб. Защо трябва да страда човек? За да

пречистят къщата му, т.е. неговото тяло. Щом се пречисти добре, поставят вратите и прозорците на местата им и пак получават куб. (3/стр. 230, 233-234)

А какво означава триъгълник с точка? Че силата на човека трябва да бъде в самия него... Гледан отгоре, триъгълникът с точка представлява пирамида, а тя означава човекът в своето проявено естество. (81/стр. 108, 115)

Съвременните философи считат засега за най-съвършена форма движението в кръг... Що е кръг, как би го определил един геометрик? Геометриктъ казва: „Пространство, заградено с една крива линия, на която всичките точки на периферията стоят на еднакво разстояние от един център, е кръг“. Но какво ни интересува нас, че всичките точки са на еднакво разстояние от центъра? Ние определяме кръга по следния начин: кръгът представлява всички възможности на човешкия живот, включени в кръга на неговото развитие и поставени на еднакво разстояние от центъра на човешкия дух. Следователно, каквато работа и да започнеш, ще имаш еднакви условия за постигане на резултати. Ако човек би разбрал кръга, каквото пожелаеше, щеше да го постигне. (29/стр. 308)

Бог е оставил един специфичен кръг на дейтелност изключително за вас, в който Той никога не се намесва — когато вие работите в този кръг, Бог

поглежда отдалеч какво правите и веднага след това се оттегля... Щом човек излезе от този кръг и влезе в друг някой, той се усеща вече ограничен. Дойде ли до кръга на Великия Живот, там Бог поставя граница и казва на човека: „Оттук нататък не можеш да мръднеш“. (45/стр. 649)

Когато човек наруши Великия закон на правата линия (закона на отношенията между Бога и човешката душа), Господ го постави в един кръг, където той непрекъснато да се върти — той е затворен в този кръг... Защо е затворен човек? Защото няма послушание. (45/стр. 266)

В кръга външното и вътрешното налягане не са еднакви. Външното налягане е по-слабо от вътрешното... Значи, кръгът е фигура, създадена при действието на две различно големи сили: голямо вътрешно налягане и слабо външно противодействие. Ако искате да създадете в себе си нещо устойчиво, трябва да се поставите на такова място, дето външните и вътрешните условия са еднакви; тогава характерът ви няма да се огъва. (43/стр. 309, 310-311)

Всички математици решават задачата за определяне квадратурата на кръга... Квадратът, вписан в кръга, изглежда по-малък от него; всъщност не е така, но перспективно изглежда по-малък — трябва да се докаже, че квадратът е равен на кръга. Квадратът показва, че външните и вътрешните условия са

еднакви, или че външните условия и вътрешните постижения са еднакви. Значи, външното налягане е равно на вътрешното. (43/стр. 309)

Който иска да се усъвършенства, първо трябва да възстанови в ума си посоката на четирите прави ъгли. Само тогава той може да се движи правилно... Единият ъгъл представя човешкия ум, вторият ъгъл — човешкото сърце, третият ъгъл — посоката на духа и четвъртият — посоката на душата. Това са четири възможности и постижения за човека. Под *възможност* разбирам: всичко, което иде отвън, което е дадено на човека... Под *постигания* разбирам: онова, което иде отвътре; имаш стремеж, импулс, който трябва да използваш. (43/стр. 314-315)

Много от вас искат да влязат в Школата, да бъдат записани за редовни ученици. Като ви наблюдавам, виждам, че не можете да влезете в Школата. Защо? Не можете да учите. За да влезете в Школата, трябва да решите задачите на квадрата и кръга. Ще кажете, че сте в Школата. Извинете, още не сте ученици. Привидно минавате за ученици, но сте далеч от Школата... „Тогава да не си губим времето напразно.“ Казвам: Ако не си използвал времето за развитието на ума, сърцето, душата и духа си, то е изгубено. Времето използвано за развитието на човешкия ум, сърце, душа и дух е спечелено. Това е мярката за времето. (43/стр. 321)

Следователно, като си дошъл на Земята, ти ще се движиш по квадрата и кръга като мерки на живота. Учените, които създадоха навремето геометрията, получиха Откровение от Бога и изнесоха Истината в прости геометрически форми.

(43/стр. 322)

Когато единият край на радиуса се движи, а другият остава неподвижен, образува се кръгът; а когато се движат двата края на радиуса, образува се квадратът... Квадратът е рационално число, а кръгът е ирационално число. Кръгът е част от едно спирално сечение, което пък е сечение от друга една фигура. Кръгът, квадратът, кубът са части от тесеракта. (82/стр. 13)

Сега искат да изчислят квадратурата на кръга. Теоретически много мъчно се разрешава този въпрос, той е неразрешим, но практически се разрешава. Ако искате, някога мога да ви покажа как се разрешава практически този въпрос. При това знание, което имате, аз не говоря на прости хора... Вие сте от високо произхождение, вие имате дълга и много интересна история на Земята. Тъй щото всинца сте от една знатна фамилия. Че някои от вас сте закъсали, то е друг въпрос, то е нещо временно. (77/стр. 517-518)

Като иска да каже на някого да не обърква, да не оплита работите, българинът му казва: „Не си

криви душата“. Това значи: не образувай крива линия. Кривата линия е част от окръжността. Българинът знае, че да се движи човек по крива линия, това значи да усложни живота си... Кривите линии създават големи противоречия в живота, кривите линии създават сложни отношения. Който не разбира законите на кривата линия, на кръга, той трябва да ги избягва. Не само хората, но и Ангелите, и Боговете не са изучили още законите на кръга. Човек може само да говори за кръга, но не и да го прилага в живота си. Хиляди и милиони години трябва човек да работи съзнателно върху себе си, за да научи законите на кривата линия и да живее съобразно тях. (47/стр. 325)

Как определяте понятието крива линия? Движение около един Разумен център — не можеш да се движиш около Разумен център и да не образуваш крива линия... Красотата в Природата се дължи на кривите линии. (88/стр. 27, 29)

Кривата линия е крайният резултат на известна работа. Правата линия има свойството да се удължава, но това не е безкрайно: все ще дойде момент да се изкриви. Когато енергиите на правата линия се изменят и вземат друга посока на движение, тя става крива. Значи, крайният резултат на правата линия е кривата. Това виждаме и в Природата: правите линии на цветовете постепенно се огъват, завързват плод и плодът се закръглява, облича се

в криви линии. Значи, началото на всяка работа е правата линия, край на всяка работа е кривата линия. Когато работата започва с прави линии, добре е започнала; когато свършва с криви линии, добре е свършена. (88/стр. 30)

Възможностите на правата линия са в творчеството. Като се свърши с творчеството, започва се вътрешната обработка на материята и на енергията. Тъй се създава кръгът. (82/стр. 12)

Всяка точка в пространството е център, от който излизат най-малко четири точки, които започват да се движат в четири различни посоки — при движението си те образуват прави линии; като се съединят крайните точки на правите, образува се кръг. След тези точки излизат още четири, след тях — други четири, които образуват още по-голям кръг. Докога ще расте кръгът? Докато стигне своя краен предел, т.е. докато дойде до своето крайно развитие. Всеки кръг представлява зародиш на яйце. Значи, в миналото яйцата са били точки, които са се развивали до своя краен предел на птичето царство. (88/стр. 372-373)

Както архитектът при строежа на къщите си служи с материалната геометрия, с правите и кривите линии, така и Природата при създаването на формите си е служила с Живата геометрия и математика. Всичко е построено на изчисления.

(88/стр. 30)

Правата линия представлява кристалите, а криватата линия — организмите на растенията и животните. Правата линия носи безсмъртието: кристалът се отличава по това, че се топи, без да изгаря. При силни атмосферни влияния — крайно висока температура, той се топи и кристализира, и след милиони години се превръща в скъпоценен камък. Затова се казва, че правата линия издържа на високо налягане и голяма температура. Обаче смъртта е резултат на изгаряне. Следователно, ако махнете правите линии в живота на човека, вие го излагате на смърт. (88/стр. 182)

Затова именно учените търсят онези линии, които правят кръга, т.е. органическия живот, издръжлив — това са правите линии, те определят Истинския морал. Да бъдеш морален, това значи да издържаш на голямото налягане, на големия огън — на 35 хиляди градуса, без да изгориш. Да се стопиш може, но не и да изгориш. (88/стр. 183-184)

Във всяко ваше желание трябва да има поне една права линия — само така то може да издържи на високо налягане и голяма температура. Големата мъчнотия е голямо налягане, като атмосферното; терзанието, което човек изпитва, е висока температура, огън. (88/стр. 182)

И досега учените правят изследвания и изчисления на природните явления, но въпреки това не

могат да разрешат мъчнотиите си. За тях мъчнотиите са като задачата за изчисляване на квадратурата на кръга. Учените казват, че тази задача е неразрешима, обаче Природата я е разрешила.

(88/стр. 149)

Защо трябва да се изчислява квадратурата на кръга? За да се намерят елементите на Безсмъртието. Тази идея е скрита в органическия живот. Дали знаят това учените, или не знаят, не е важно; важно е, че и досега още не са я открили, а трябва да я открият и разрешат. Може да кажете, че кръгът е затворена фигура — това е друг въпрос. Кръгът е фигура, която постоянно се развива; в кръга човек лесно губи силите си. Казват за някого: „Попаднал е на крив път“. Това и простите хора го знаят. Ако кръгът не се определи от квадрата, няма да имаме никакъв резултат. С други думи казано: в квадрата ще имаш едно определено верую, на което всякога ще разчиташ. (88/стр. 184)

Квадратът е условие за разрешаване на противоречията в живота. Сегашният строй ще се подобри, когато хората разберат силата на квадрата. Къщите на хората са построени върху законите на квадрата: те са квадратни, правоъгълни — изобщо четириъгълни; няма кръгли къщи в живота. Значи, разрешаването на живота е основано върху законите на квадрата. (88/стр. 373-374)

Задачата за квадратурата на кръга подразбира познаване на условията, при които квадратът е построен, познаване на оня Принцип, при който квадратът никога не губи силата си. Магията е в квадрата — с него си служат всички маги. Магът, който знае силата на квадрата, си служи с неговите линии. (88/стр. 183)

Хиперболичният път

Какво е приложението на Живата геометрия в живота? Ако някой от вас е малко нетърпелив, нервен, сприхав, добре е да се занимава с геометрия, да размишлява поне по един час на ден върху някои геометрични истини — да решава задачи, да прави чертежи и изчисления. Вземете две-три правила от математиката, работете върху тях и ще видите, че в кратко време ще придобиете малко търпение. Математиката изобщо представлява добър метод за придобиване на спокойствие на духа. (41/стр. 241-242)

Добрите математици много мъчно стават меланхолици, у тях няма меланхолия. (90/стр. 351)

Когато математикът дойде до една мъчна задача, не се отчайва; той решава други, развива способностите си, за да се приготви за решаването на мъчната. При решаването на всяка задача придобива нещо. Повечето математици са слаби, сухи хора. Ако някой от вас затлъстее много, ще го посъвет-

вам да се занимава с Висша математика — коремът му ще спадне. „Имам голямо смущение, не мога да се успокоя.“ Започни да се занимаваш с геометрия — така ще мине смущението. (50/стр. 430)

Щом започнем да мислим за плоскостите, които съществуват в геометрията — езика на Ангелския свят, все ще мине някой Ангел покрай нас и ще ни даде известно изяснение, ще добием вътрешна стабилност, ще ни даде вътрешна утеха. Важните въпроси, които имате да разрешавате, по този начин ще се решат по-лесно, отколкото ако не се занимавате с геометрия. (41/стр. 242-243)

Геометрията упражнява отлично влияние върху човека. Затова, когато човек е неразположен духом, нека се занимава с геометрия или да решава задачи по математика. Математиката обаче е потвлечена — по-лесно е да започнете с геометрията. (80/стр. 252)

Страданията идват, защото ти се проектираш там, дето другите са се проектирали по-напред; светът е толкова голям, има място за всички... Приложението на геометрията е това — да правиш проекции там, дето никой не е правил. (41/стр. 229)

Изучаването на геометрията ще ви помогне да развиете въображението си; без въображение вие нищо не можете да постигнете. (82/стр. 221)

В Царството Божие не можеш да влезеш, ако не разбираш геометрията. В Царството Божие не можеш да влезеш, ако не разбираш математиката.
(95/стр. 208)

Кои ученици могат да бъдат добри математици? Които могат да се концентрират. Между всички силови линии на ума има тясна връзка, затова от един математик не се изисква само едно механическо решение на задачата, но и разсъждение, което се добива чрез концентриране на вниманието. И слабият ученик може да бъде силен, като концентрира вниманието си — с това той ще развие математическите си способности.

(80/стр. 172)

Архимед, когато намерил закона за относителното тегло, изскочил гол от банята. Значи, толкова е бил съсредоточен в себе си, че най-важно за него било откритието — по-важно, отколкото да се покаже гол пред света. (90/стр. 351)

Не е лесно да станеш математик — ще влезеш в един свят, от който мъчно се излиза. Когато влезе в тоя свят, математикът започва да трепери от страх, животът му виси на косъм; за да не се плаши, той трябва да обича математиката, да се откаже от всякакво користолюбие, което убива човека.

(50/стр. 430)

Тъй както се развива математиката и геометрията, това не е наше. Това е наука на Ангелите.

(87/стр. 680)

„Математиката — казвате — е чиста наука.“ Но не е Абсолютна наука. (91/стр. 167)

Помни: Има два вида Реалност в живота — относителна и Абсолютна. Относителна Реалност е тази, в която всички задачи могат да се решат. Абсолютна Реалност е тази, в която има неразрешени задачи — в Абсолютната Реалност всички задачи са разрешими, но няма същество на Земята, което да е разрешило всичките си задачи; все ще останат някои неразрешени. (88/стр. 189)

От памтивека всичко, което човек е създал, съградил, все се разрушава. Защо? Защото в човешките творения няма вътрешна архитектура, няма вътрешен устой... Не са хората, които ще създадат света и формите в него. Правилните форми са вече създадени и на хората не остава друго, освен да копират създадените вече форми; те трябва да отидат в Духовния свят, там да изучават строежа на тия форми, оттам да възприемат Новата култура.

(45/стр. 266-267)

Ако вземете едно статическо и едно динамическо число, вие не можете да им дадете еднаква цена. Статическото число показва резултата само

на един момент, а динамическото число е непре-
ривен процес. (16/стр. 43)

В статическите числа силата зависи от обема. В
динамическите числа силата зависи от движението.
(91/стр. 103)

Животът е разумно движение на Словото.
(94/стр. 220)

Като говорим за Любовта, за Мъдростта и за
Истината, ние ги разбираме в техните динамичес-
ки, а не статически прояви... Духовният свят се на-
мира в динамическо, а не в статическо положение.
(57/стр. 16, 21)

За мене само непостижимите неща са пости-
жими, а постижимите са непостижими. (91/стр. 131)

Защо страдат хората? Защото се натъкват на
незавършени процеси... Вярата, Надеждата, Зна-
нието са незавършени процеси — всички Велики
работи в живота се крият в незавършените про-
цеси. Това е параболата в живота, това е Новото,
това е Идеализмът, това е Божественото Начало у
човека. Елипсата пък представлява материализмът.
(46/стр. 613)

Човек е едно елипсовидно същество... Триъгъл-
никът е мярка, с която можем да мерим двата по-

люса на елипсовидното човешко същество. Когато полюсите са надалеч или наблизко, имаме различни положения. (43/стр. 559, 560)

Когато съзнанието на някой човек е будно, около него се забелязва мека, приятна светлина с елипсовидна форма. В горната част на тази елипса, гдето е мястото на главата, на мозъка, светлината там е по-ярка, по-силна. При по-напредналите хора светлината на тази елипса е по-ярка не само на мястото, където е мозъкът, но и в центъра на елипсата. При най-напредналите Същества светлината на елипсата е навсякъде еднакво силна; такива Същества са устойчиви, положителни в себе си.

(82/стр. 42)

Като изучавате съвременните науки, естествените науки — математика, геометрия, навсякъде виждате завършени процеси. В завършените процеси действа механиката и щом е така, те не могат да бъдат идеални: път ли се строи, къща ли се гради, все ще има някакъв недостатък; завършените процеси, като механически, винаги се отличават с някакъв недостатък. Сега, като знаете това, благодарете, че половината от процесите на вашия живот са незавършени. (46/стр. 612)

Незавършените процеси за хората са завършени за Същества от по-висока еволюция... Дайте възможност на душата си да се свърже с Божия Дух, за

да се осмислят незавършените процеси; само тази връзка е в състояние да покаже на човека знанието на елипсата като завършен процес и на параболата — като незавършен (трите вида конични сечения са елипса, парабола и хипербола). (46/стр. 609, 610)

Движенията, които стават в хиперболата, се съединяват на Небето, а не на Земята. Значи, ще вървиш по пътя на хиперболата, на отворения кръг, и така ще влезеш в Небето. Божественият път е отворен кръг, а не затворен. (50/стр. 426)

Еволюцията започва с хиперболата, с Божествения свят. Задачите не се решават с кръгове, нито с точки. Защо? Защото кръгът, като затворена форма, представлява човешкият егоизъм. Какво ще научиш от колелото, ако го въртиш хиляди пъти? Кръгът е движение около себе си — около своя център; същевременно той се движи и около друг център. Значи, затворените кръгове се движат първо около себе си и после около други кръгове. Всички кръгове се движат в една посока, която учените не знаят. Цялата Вселена от сто милиона слънца се движи целокупно, поради което след време ще бъде на друго място; друга Вселена ще бъде на мястото на сегашната. (88/стр. 267-268)

Според някои учени Небесните тела са валчести, организмите са елиптични, а Духовните — хиперболични. Ако видиш едно Духовно Същество,

ще зърнеш само гърба му — неговия път. От това гледище хиперболата не е нищо друго освен път на едно съзнание; елипсата е път на друго съзнание, а кръгът — път на трето съзнание. Като изучаваме пътя на тези съзнания, ние различаваме тяхното поле, както и силите, които действат в тия полета. В бъдеще пътят на тези съзнания ще претърпи известна промяна.

Като ученици на Окултна Школа, вие трябва да разбирате и трите свята. Ако се движите в кръг, трябва да разбирате физическия свят с неговите закони; ако се движите по елипса, трябва да разбирате нейните закони — те се различават от законите на кръга; ако се движите по хипербола, трябва да разбирате нейните закони. (88/стр. 276-277)

Пътят на хиперболата е пътят, който води от материалното към Духовното, от временното разбиране към Вечното. Пътят на хиперболата разрешава донякъде живота. Той е отворен път, а не какъвто е в кръга, дето растеш, развиваш се, придобиваш знания, и като остарееш, казваш: „Ще се мре, но не зная къде отивам“. Това не е разрешение на въпроса. (88/стр. 283-284)

Да вярваш, че след смъртта си пак ще живееш, това е хипербола; да вярваш, че от невежа можеш да станеш учен, това е хипербола; да вярваш, че от грешник можеш да станеш светия, това е хипербола. Ученият с ред формули ще докаже, че хипер-

болата някъде във Вечността ще претърпи известна промяна. Невъзможното в едно отношение е възможно в друго; това значи: нещо е невъзможно при едни условия, а възможно при други. (88/стр. 277)

Когато се блъснеш в едно препятствие, тръгни нагоре и направи ъгъла с няколко градуса по-голям. Когато ъгълът стане 90°, ти ще намериш хиперболичния път — закона на възможностите. Това е законът на Разумността и на Любовта, в който се разрешават всички задачи. Христос е изразил този закон чрез стиха: „Невъзможното за човека е възможно за Бога“. (88/стр. 285)

Ако търсиш свобода, влез в хиперболата, която се движи във Вечността. Под *Вечност*, *Безграничност* разбираме Великото, Разумното Начало в света. То разрешава всички въпроси. (88/стр. 289)

Предопределението на числата

Кармичната система от уравнения

Каквито задачи решавате с числата в обикновената математика, такива задачи можете да решавате и в психическия живот. Следователно както има уравнения в алгебрата, така съществуват уравнения в сърдечния, в умствения и в Божествения свят... В Природата съществува закон, според който могат да се решават и най-мъчните уравнения. Ще превода този закон на обикновен език: Докато имаш да плащаш, никакви удоволствия не ти се позволяват — плати първо дълга си, а после прави каквото искаш. (46/стр. 422, 423)

Кармичните въпроси може да се разрешат само чрез Божията Мъдрост. Любовта при сегашните условия не може да разреши въпроса. Чрез Любовта галените деца стават развалени деца. Ако вие при сегашния живот дадете на един човек Любов, няма да го ползвате, вие ще го развалите. Вие първо ще засегнете неговата душа с Божията Мъдрост, а после чрез Божията Истина. Любовта — тя ще действа, но по пътя на Божията Мъдрост и на Божията Истина. (39/стр. 309)

Това, което ние смятаме за противоречия, то е от неразбиране на онези основни математически

принципи, върху които животът е поставен. Когато не разбираме Живата математика и геометрия в живота, главата ни ще побелее от страдания и противоречия. Нищо повече. Ако някой ме пита защо са страданията в живота, ще му отговоря: Страданията идват от неразбирането на Божествената математика и Божествената геометрия. (41/стр. 229)

Да обичаш мъжа си, то е елементарна задача. Ако тази задача е мъчна и не може да я разрешиш, как ще разрешиш по-мъчна задача, в алгебрата като влезеш; или ако влезеш във Висшата математика, как ще разрешаваш сложните задачи? Ако не може да отгледаш две деца, които са ти дотегнали, ако ти даде Господ на разположение цял народ да го възпитаеш, как ще го възпитаеш? Казвам: Бъдете герои. (23/стр. 240)

Кармата е закон, създаден от самия човек, вследствие отклонението на човешкия дух от орбитата на неговия път. За да се разбере как става това отклонение, изисква се Дълбока мисъл. (96/стр. 330)

Например, както вървя по улиците, виждам, че носят мъртвец... Аз веднага се интересувам кой е този човек, от каква народност е, кои са причините на неговата смърт, какъв живот е прекарал на Земята и т.н. Веднага съставям едно уравнение и го решавам. Намирам, че този човек е живял преди две хиляди години на Земята като някой голям фа-

раон; намирам причините на неговата смърт и т.н. Това са задачи... Всички съществувания на човека представляват части на едно уравнение, което пък е част от система уравнения. Когато човек свърже всички части на уравненията в едно цяло, той ще разбере Дълбокия смисъл. (96/стр. 296)

Но с житейските уравнения, които аз засягам, могат да се занимават само велики умове.
(96/стр. 283)

А ти казваш: „Коремът ме боли“. Коремът те боли, причината е външна. „Какъв е църът?“ Ще идеш да се примириш с жена си, ще се обхождаш благо, любезно, ще говориш с мек тон, музикално... Ако утре Господ те направи жена на нейното място и тя бъде мъж, ти как би желал тя да постъпва? Казва: „Как може да бъде?“. Рекох: Може да бъде, как не. В Природата мъж и жена — тия неща са числа... Не мислете, че сегашното положение на човека е неизменно. Има нещо неизменно в човека, то е Божественото. Всички човешки форми са поставени на вечно изменение. (22/стр. 320-321)

Сега вие може да попитате: „Аз мога ли да бъда кон?“. Щом си впрегнат, кон си. Всичко това има една философска страна. Всички неща в света са създадени по един определен ред — това са числа.
(53/стр. 120)

Като дойдем до момите и момците, и те представяват числа, а не кукли и кончета, с които си играят децата... Момата и момъкът са числа — живи числа, които растат, развиват се, размножават се и т.н. (36/стр. 323)

Според Живата математика всеки човек е известно число, което вие трябва да знаете. Като знаете числото на човека, ще знаете какви сили работят в него. Някои хора представляват щастливи числа, а други — нещастни. Добре е, когато започвате някаква работа, да срещате хора от щастливите числа. (36/стр. 479)

Засега тези щастливи числа са по-редки: те наброяват около 19, а нещастните са 70 — 80. Та в живота гледайте да срещнете някой щастлив човек (щастливо число)... Един добър човек в едно общество е щастливо число. Той не знае това. (52/стр. 265)

Мома, жена, дете, мъж — това са все числа, пособия. Това не сте вие. (52/стр. 429)

Ще дойде ден, когато хората ще разберат, че целият свят е построен на числа, които не могат да се изменят. Като не разбират това, хората мислят, че могат да изменят сегашния свят и да построят нов, който да отговаря на техните разбирания — това е невъзможно... Единственото нещо, което е

предоставено на хората, е да градят върху света, създаден от Бога, но не и да го изменят.

(49/стр. 178-179)

Казвате си: „Нашият Учител не знае ли, че тук има толкова лоши хора, неспособни ученици, защо не ги изключи?“. Аааа, не разбирате вие философията на живота, не я разбирате. Вашият Учител не е глупав като вас. Вашият Учител върви съобразно Великите закони на Природата. Той не иска да измени в нищо на онова, което Бог е направил. Ние не искаме да оправим света. Аз не искам да изкореня злото. Злото трябва само да се ограничава. На 100 души добри хора са потребни 10 лоши.

(39/стр. 26)

Сега трябва да пазите пропорцията. Има три степени: на 100 души — 10, 50 и 75. На 100 души добри хора може да се допуснат най-много 75 лоши хора между тях, а най-малко може да се намалят до 10 души. Намалят ли ги повече от 10, добрите хора унищожават корените на своя живот. И обратното, като увеличиш злото от 75% нагоре, ще причиниш смърт. Ако слизаш в обратното движение на хората — в обществото на лошите хора, и там на 100 лоши трябва да има 10 добри. Следователно, когато минаваш от една школа в друга, т.е. от един вид вибрации в друг, ако не можеш да спазиш тази пропорция, непременно ще влезеш в областта на смъртта, защото не си спазил този закон. (39/стр. 30)

В никой случай числото на добрите хора не може да се намали по-малко от 10 на 100. Няма да дойде време, когато добрите хора в света да изчезнат — 1 или 10 са равносилни числа. Единицата представлява силата на добрите хора. (79/стр. 10-11)

Какво представлява животът? На този въпрос не може да се отговори лесно. Само онзи може да разбере живота, който познава Висшата Духовна математика. Същото се отнася и за света. Той е създаден от съвкупността на множество числа, наредени в хармонични съчетания. Ще запитате от какви числа е създаден светът — от четни или нечетни? Да се отговори на този въпрос, това значи да се врачува. (37/стр. 337)

Защо човек живее, защо се радва и скърби, защо се ражда и умира и т.н.? Колкото и да се запитвате за едно или за друго, ще знаете, че може да се отговаря само на такива въпроси, които имат математическо разрешение. Щом даден въпрос не може да се разреши математически, той не може да има никакъв отговор. (47/стр. 504)

Разяснение на геометричните проекции

Аз считам самия човек за една неразрешена формула... Аз считам човека като най-сложна формула в Живата математика и геометрия. И на Земята няма по-сложно същество от човека — орга-

нически той е най-сложното същество и геометрически той е най-сложната формула. (80/стр. 164, 500)

Човек, както е построен или както е работил, той е определил своята съдба. Този човек сам си определя съдбата. Като е висок 165 см, влияние върху него има Слънцето (числото 1), влияние върху него има Венера (числото 6), влияние върху него има Меркурий (числото 5) — 1 иска да живее, 6 иска да се удоволства, 5 иска парици, търговия; 165 казва: „Аз искам да живея, аз искам да не страдам. Добре да ми е в живота, да се удоволствам, пари да имам“. Сега откъде иде туй? Зависи, отнякъде. (55/стр. 98)

Човек е едно число в света, с което някои Разумни Същества боравят. На това основание тези, които се занимават с астрология, понякога изчисляват кога се е явило известно число, т.е. кога се е родил един човек. На кои числа — година, месец, седмица, ден, час, минута и секунда, искате да се родите?... Това са числа, с които трябва да боравите, понеже те всички упражняват известно влияние върху човека — и една секунда, и една минута, и часът, и денят, и седмицата, и месецът, и годината; а годината съставлява част от нещо друго, което също упражнява влияние. Сложен е този въпрос. (53/стр. 117)

Сега питам: Кой ден бихте избрали (да се родите)? Вие казвате: „Който Господ определи“. Сега

имате ден, който Господ е определил, тогава трябва да бъдете доволни от този ден. Доволни ли сте? И защо да не сте доволни? Ако не сте доволни, не можете да използвате благото на този ден. Някои не са доволни от годината или от деня, или часа, в който са родени. Например Йов беше недоволен от деня, в който се беше родил. (53/стр. 117)

Като ученици, вие трябва да мислите правилно, да разсъждавате, да не правите бързи заключения за нещата... Съвременните астролози и физиогномисти, като видят някой човек, започват да измерват носа, ушите, лицето му и т.н. Като измерят някой нос, казват, че бил дълъг 5 см. Обаче какво е значението на числото 5, откъде е взето, те нищо не казват. Всяко число е взето от земния меридиан, който е дълъг 40 милиона метра. Следователно астрологът трябва да знае какво е отношението между числото 5 и 40 милиона, какво е значението на 5-те в органическия свят. При това трябва да се знае защо дължината на носа на даден човек е 5 см, а не 6 см. Числото 40 милиона е образувано от единицата, която е минала през различни фази, през голямо развитие. Истинският астролог познава тия фази: той разглежда това число от единицата до последното ѝ развитие — 40 милиона. Така гледа той и на 5-те см. на човешкия нос: той знае рода на това число — мъжко ли е, или женско. Числото 5 е женско число, т.е. пасивно; като женско число то съдържа качествата на жената: мекота, отзивчи-

вост, силно въображение. Същевременно жената е същество, което никога не може да се задоволи. Много естествено, жената е родена от мъжа, който сам по себе си е недоволен. Значи, недоволният е родил недоволната. (49/стр. 169, 176-177)

Като говоря за числото 5, вие ще започнете да мерите носа си и ако излезе 5 см, ще се уплашите. Когато мери носа си, човек трябва да знае как да мери — в тези числа играят голяма роля и дробните части. Не е все едно дали вашият нос е дълъг 5 см, или 5 см и $1/2$ или повече милиметра. Природата работи с цели и дробни числа. Целите числа са разумни. Физическият свят е съграден от разумни числа. Който не разбира смисъла на целите числа, той не може да работи с тях. Дробните числа пък водят човека към по-широк свят. Ако не разбирате дробите, вие се натъквате на големи усложнения в живота. Ако видите човек, на когото челото е 6 см, носът — 5 см, а брадата — 4 см, този човек ще мисли много, но малко ще реализира. Защо? Защото 6 е число на илюзия, той живее в илюзорен свят. Понеже носът му е 5 см дълъг, той има женски ум; числото 4 пък е мъжко число, но всякога е недоволен. Като съберете $6+5+4$, ще получите 15 — число на катастрофи. Човек, на когото челото е 6 см, носът — 5 см, а брадата — 4 см, в края на живота си ще фалира; ако е бил богат, всичко ще изгуби, ще остане последен сиромас. Когато числото 15 играе роля в

живота на отделния човек или на цялото общество, или народ — то разклаща основите на всичко криво и старо; то разклаща старите и криви разбирания, вярвания и убеждения на човека; то разклаща основите на всички стари къщи и ги събаря. Къщите, разбиранията, вярванията се разклащат и падат, но Земята и Божественото в света си остават непоколебими; човешкото се изменя и колебае, но не и Божественото. Ако към числата 4, 5 и 6 има малък придатък в милиметри, сборът им не е 15, но 15 и някакъв малък придатък, който изменя вече значението на числото 15. Ето защо, когато гадае, човек трябва да си служи с абсолютни мерки: най-малката грешка в числата води към погрешни тълкувания. (49/стр. 177-178)

Като правите различни изчисления, ще видите колко сложни формули се получават... Очите, ушите, устата, брадата, веждите на човека представляват математически и геометрически формули — в тези формули има знакове, скоби, отношения... Сложно нещо са тия математически задачи. За да се реши една такава задача, нужен е изтънчен ум. За това се изискват ред измервания, ред изчисления. (79/стр. 193)

Математиката, геометрията представляват Божествен език, на който не може всеки да говори. Да преведеш една математическа формула в гео-

метрическа или геометрическа в органическа — това представлява сложен мисловен процес. За това се изисква Дълбоко познаване на Великите закони.

(33/стр. 159)

Представете си, че имате числото 1567. Това число е предметно, т.е. означава някакъв предмет, взет в специално количество. Например ние можем да имаме 1567 кг вода, жито, пясък, пращинки или друго нещо. Превърнете ли това число в някаква жива величина, психологически то представлява число с особено значение — като дадена формула. Всяка формула има приложение в живота. За какво и къде се прилага формулата: 5 гр сакъз, 6 гр дървено масло, 7 гр катран и 1 гр вода? Значи, имате формулата, или числото 1567, което се употребява за лекуване на циреи. В тази формула водата е взета в най-малко количество, понеже тя крие в себе си най-голямата динамическа сила. Всяко число съдържа известна сила, известна интензивност. В това отношение числата приличат на семена. Обаче по интензивност те се различават така, както и семената. Като изучавате числата и семената, ще видите, че всяко едно от тях съдържа различно количество жизнена сила... Докато човек не разбира силата, която Природата е вложила в числата, той няма да разбере вътрешния им смисъл и отношението, което те имат към него.

(47/стр. 450-451)

Например добрата или лошата съдба на човека се определя от съотношението на числата на неговите пръсти. Ако отношението между числата, които получавате при измерване на пръстите на някой човек, е хармонично, съдбата на този човек е добра: ако е беден, в скоро време той ще обърне внимание на някои добри, богати и разумни хора и те веднага ще му се притекат на помощ. Не е ли хармонично отношението между тия числа, и богат да е, той всичко ще изгуби — това значи да има човек лоша съдба.

За добрата или лошата съдба на човека има значение не само отношението на числата, които отговарят на дължината на неговите пръсти, но и отношението между числата, получени при измерване на лицето, на ръцете, на краката, на цялото тяло. Даже и простите хора разбират от красивото и хармоничното в човека: като имат един красив образ в ума си, когото видят, все с него го сравняват... Това показва, че в Природата съществуват постоянни величини, към които човек се стреми — те са мярка, която ръководи човека. Като знаят, че има постоянни величини в Природата, учениците превръщат тия числа в геометрически форми, геометрическите — в органически, а органическите — в психически, които проникват в човешкото съзнание. Това преминаване на формите от една в друга подразбира вътрешна хармония в живота.

Ако измерим един човек, един добър човек, ще видим: математическите отношения са поставени на пръстите — отношението на палеца към първия пръст се отнася тъй, както се отнася към средния пръст, както средният пръст се отнася към безименния, както безименният се отнася към малкия пръст. Това са отношения математически, след туй имаме вече геометрическа проекция. Проекцията на когото и да е е определена. Целият живот е определен. Главните черти са определени: ще се ожениш ли, деца ще имаш ли — колко от тях ще бъдат живи и колко ще умрат, жена ти ще те напусне или няма да те напусне; колко слуги ще имаш, колко пъти ще боледуваш, колко кризи ще имаш. Всичко е написано. Някои казват: „Как?“. Наука е това. Ако се измери, аз съм се занимавал с измерването на тая наука, дванадесет години съм правил измервания — математически отношения съм правил и ред геометрически проекции. Добрият човек има особени размери. И по-долните имат особени размери. Вземете човешката глава: ако на човешката глава широчината ѝ хоризонтално става по-голяма, в такъв тип се явяват анормалности — става много активен, много издръжлив, но може да завърши с престъпност. Престъпността се определя. Онези хора, които престъпват, имат особени размери. Аз ги наричам „анормални типове“. (23/стр. 248-249)

И онзи, който не може да устои в любовта си, и той си носи своите признаци. Числата там не

са поставени както трябва. Той не е направен по подобие на хармоничните числа; числата не са направени така, както трябва. (17/стр. 190)

В моите изследвания аз съм намерил само 4-ма българи, които, ако ги слеят на едно място, образуват един държавник. Да ви ги кажа кои са, като образци. Като дипломат, това е Начевич; за външна обхода, това е Стоилов; за смелост, това е Стамболов; а за честност, това е Каравелов. Ако ги съедините 4-мата в едно, ще образувате един български държавник. Но това са 4 числа!... Сега вие ги викайте от онзи свят да дойдат да се съберат в едно. (17/стр. 191)

Аз съм направил свои изследвания, свои изчисления, свои ъгли и познавам хората, зная степенята на тяхното развитие. Аз няма да ви поверя тия свои изследвания. Аз съм решил: Няма да поверя тази наука никому. Има ъгли, има известни форми и числа, които показват кой човек към коя степен на развитие спада. (39/стр. 362)

Например трябва да видите каква е била главата на Наполеон — да видите, че не всеки може да има такава глава; не всеки може да бъде Наполеон. Като съм правил френологически измервания на главата му, намерих, че тази област около ушите е много широка. Подобна глава в това отношение не съм намерил. Той е бил отличен естественик

и математик. Това, което той е пресмятал, е било точно. Във всичките си планове той е предвиждал как трябва да станат нещата. (16/стр. 119)

Днес (1940 г.) светът се намира пред ликвидация. Тази ликвидация наричат наказание. Наистина днес светът се наказва: бомби падат, убиват и рушат. В 1918 г. Разумният свят възложи на една от великите сили да въведе Нов ред и порядък в света, но тя въведе този ред само за себе си; тя оправи само своите работи. Значи, тази велика сила не изпълни Волята Божия. Днес е възложена същата задача на друга велика сила. Ако Наполеон на своето време разруши феодализма, на тази велика сила е дадена задача да разруши егоизма. Ако и тя не изпълни Волята Божия както трябва и мисли само за себе си, и за нея ще дойде нещо страшно. Всички хора, всички народи трябва да знаят, че днес Бог действа в света. (36/стр. 591)

Всяка година отваря една епоха

Вие искате да знаете каква ще бъде тази 1940 година. Каква ще бъде тази година, не трябва да знаете. Важно е, че всяка година отваря една епоха. Гласа на тази година ще чуете после... Казвам: Гласът на тази година ще се чуе чак след 1999 година. Тази 1940 година е Слънчева. Най-първо имате числото 19, което е щастливо число. Числото 19 — това е онзи Небесен Господар, Който е направил

всичко в света. Числото 40 представя влиянието на Слънцето. Нулата накрая представя Вечността, която е донесла хубавите работи и ги е турила под квачката да се мътят. (16/стр. 258)

Казвам сега: А тази година (1942 г.) аз я считам безплодна, понеже е живяла разпуснат живот в миналото. Една година била страшно разпусната жена, която яла и пила, мислила само за себе си. Сега станала наша година и нищо няма в нея, закъсала. Другата година, която иде след нея, е по-добра. Хубавото в тази година е, че се разкайва: „Много зле живях в миналото. Да ми помогне Господ да оправим погрешките“. Има всичкото желание да служи на Господа тази година. Ето аз какво разбирам: ония хора, в които съзнанието е пробудено за Доброто, те са добрите години; ония, в които не е пробудено съзнанието, те са лошите години — те са живели в миналото така и те носят така и тази година със себе си. Ако изучавате християнството в първите 10 години, в първите 20 — 30 — 40 години, 50 години, ще видите светци, ще видите колко е разнообразна светлината, колко е разнообразна християнската епоха. Всичките числа са кармически. Те са резултат на извършената дейтелност на човешката мисъл, на човешките чувства или на човешката воля. Те са живите числа. Отбелязано е вътре в цялата Природа какво човек е вършил.

(22/стр. 256)

Едно погрешно число, едно живо число само за да го изправиш — 10 години ти трябват. Та първото качество, което трябва да имате, то е следното: нужно ви е много голямо търпение — не на бездеятелност, но на работа. (39/стр. 274)

Човек сам по себе си е едно число, но това число расте... Нас ни интересуват тия числа, които растат, тия линии, които постоянно се променят: чело, вежди, око, нос и прочее — всички тези черти постоянно се менят. (53/стр. 277)

Аз в своите изследвания имам факти, които показват, че човек за няколко години може да измени своя живот, може да измени своята съдба. Аз имам факти и данни. (39/стр. 275)

Годините 1943, 1944, 1945 и 1946 носят благоприятни условия за съзнателна работа, за служене на Бога. Нека всеки в себе си пожелае да Му служи с Любов, и то в най-малките работи. Не се стремете към Велики работи — те са достояние на Бога. Не мислете, че вие ще оправите света — и това е работа на Бога. Помогнете на едно цвete, на една малка рекичка или поточе, на едно изворче. Малките работи са за човека. (63/стр. 142)

Днес всеки се интересува какво носи новата 1944 година. Тя носи новата мисъл, че който прави добро, всякога печели — това се крие в едната чет-

ворка; другата четворка подразбира: който не прави зло, всякога печели... Това е Абсолютен закон, който всеки трябва да запише в ума, в сърцето и в душата си. За да изпълнят този закон, някои искат да премахнат злото от света. Това е невъзможно. Махне ли се злото, половината свят престава да съществува. Злото е толкова необходимо, колкото и Доброто. Следователно не се стремете да унищожите злото, но бъдете будни да не правите зло. Това се постига с прилагане на Доброто: ще правите добро и ще работите за Доброто. (56/стр. 394-395)

Представете си, че имате 5345 кг вино, 20-годишно, тогава аз давам по 1 кг на 5345 души — размътва им се главата... 1 кг струва, да кажем, 100 лв. Сега аз превръщам 5345 в звонкови, ще имаш 500 000 лв. Но с тия 500 000 лв. какво ще направиш? С тия пари, ако искаш да се избавиш от тях, трябва да направиш или църква, или училище. Съградиш ли си дом, купиш волове, рало и т.н., нещастieto винаги ще върви подир тебе. Всичките нещастия, които кармически се натрупват, те са все от такива числа... Защото, когато човек търси своето лично благо, той винаги намира своето лично нещастие. Благото на човека е предвидено. Онзи, Който те обича, Той е предвидил твоето благо. (42/стр. 14, 24)

Според вътрешната наука за числата в края на краищата всеки човек ще свърши живота си доб-

ре — той може да мине през много перипетии, но най-после ще свърши добре. (45/стр. 180)

Искате да бъдете богати. Някой иска да има хиляди или милиони лева на разположение. На какво са равни 500 хиляди лв. за пример или 1 милион? Ако Господ ти дава 500 хиляди лв., с това иска да се пазиш да не извъртиш сърцето си. Ако ти дава 1 милион, това значи да бъдеш справедлив, да се отнасяш справедливо към всички хора. Ако ти даде 6 милиона, ще ти каже да не се заблуждаваш от външността на нещата... Никой човек не може да бъде богат от външното си богатство само.

(16/стр. 522)

Парите развърщават; само по себе си златото е устойчиво и неизменно, но и то внася съблазън в човека... Кое съблазнява човека? Коя е причината да не устоява пред парите? Неговото криво възпитание и разбиране. Човек мисли, че ако се домогне до числото 555 хиляди, пред него ще се разкрият всички възможности в живота. Зад числото 555 хиляди се крият много човешки мисли и желания ($5+5+5=15=6$): човек започва да си мисли как ще се облече, какъв вид ще има, как ще се представи пред обществото... Не всички хора се съблазняват от парите, но мнозина не се познават, не знаят до колко са устойчиви. (50/стр. 604-605)

Сега за новата 1933 година ($1+9+3+3=16$) — през тази година човек трябва да има много, за да дава много. За онзи, който има малко и малко дава, годината ще му донесе страдания; за онзи, който много има и много дава, годината ще бъде много добра. (77/стр. 386)

Вие казвате: „Кажете нещо за новата 1936 година“. В новата година крайната цифра 6 е нещастно число. Числото 3 е щастливо число, 9 е щастливо число и 1 е щастливо число. Следователно 1, 9, 3 са щастливи числа, а накрая е нещастното число. Ще започнете работата си добре и ако не знаете как, ще я свършите зле. Числото 6 ще го направите тунел. Цялата година ще правите тунел, за да преобразите мъчнотиите в благоприятни условия. Имате три щастливи числа и едно нещастно — едно лошо дете между три добри. Гледайте да не правите следната погрешка: като имате един приятел, за пет пари да не развалите цялото приятелство — това е числото 6. (53/стр. 291-292)

Какъв е общият сбор на цифрите на 1936 година? $1+9+3+6=19$. Числото 1 е Бог, а числото 9 е големият син, последният син на Бога. По-стар син от 9 няма. И 8 е Негов син. И 6 е Негов син, само че много кръшка. Двама синове има, които вършат Божията Воля, а 6 е син, който обича да лавира. Казвам: Не бъдете като този, несретния син.

Числото 9 е най-големият син, последният, най-умният — бъдете като него тая година. (53/стр. 300)

Понеже минавате за учени хора, нека всеки за себе си определи каква буква и какво число представлява; засега това е Тайна, която в бъдеще може да ви се открие. Който може още в този живот да намери своето число, той ще разреши една от великите социални и културни задачи на живота. Да определите вашето число, това значи неочаквано да получите наследство от 10 милиона лева... Да имате 10 милиона лева на разположение, това значи да имате къщи, имоти, приятели. Какви по-големи богатства от тези? Всички хора се подчиняват на 10 милиона. Защо? Живо число е то. Следователно, ако в едно число се крие такава сила, колко мощно нещо представлява човешкият характер! Когато човек проникне в силата на числата, професорите на Светлината ще му разтворят вратите на своя университет. Отвори ли се за човека поне една от вратите на този университет, той ще влезе в него с колесница, както пророк Илия възлезе на Небето. (46/стр. 532)

Задачата на всеки човек е да знае своето Име, своето място в Цялото, както евреите, които бяха 12 племена, знаеха кой каква част носи от скиинията. Когато спираха на почивка, те събираха частите на цялата скииния, съединяваха ги в едно цяло и там се покланяха, и благодаряха на Бога. Днес

всеки човек казва: „Аз нося Божественото в себе си“. Ти носиш част от Божественото. Един ден, когато всички хора се съберат на едно място и всеки донесе своята част, ще образуват Новата скиния, в която всички ще се покланят на Бога в Дух и Истина. Законът на Любовта ще бъде закон на разбирателството. Този закон трябва да се приложи още тази година — 1939 година. Не се ли приложи тази година, ще чакате 1999 година и ще започнете отново. (36/стр. 170-171)

Последните три години, които минаха, а именно 1940, 1941 и 1942, се отличават от предишните. Те донесоха големи нещастия за човечеството, затова могат да се нарекат „нещастни години“. Новата 1943 година, която иде, заедно със следващите 1944, 1945 и 1946 години носят голямо благо за човечеството. Те са началото на Нова Епоха. Като се разглеждат цифрите, от които е съставена 1943 година, ...числата 9 и 4 означават човешкият порядък, а 1 и 3 — Божественият порядък, който поставя човека в Правия път и не му позволява да ходи, дето иска. Числото 2 в 1942 година позволяваше на човека да излиза вън от границите на Божествения порядък, но числото 3 — Божественото Начало, не му позволява. Значи, числото 3 представя Божественото, Разумното Начало в човека, което е свързано с великите, мощни сили в Природата. Срещу това число, числото 3, никой не може да рита — цялата Земя се е подчинила на Божестве-

ното Начало, колко повече хората трябва да Му се подчинят! В съзнанието на сегашното човечество се забелязва вече малък проблясък, малка светлина; като се съберат числата на 1943 година, получава се числото 17, което означава също Божественият Принцип... Числото 1, в началото на 1943 година показва, че Бог е застанал на първо място и гледа какво правят хората. Числото 3 на края на годината представя Божественото Начало, което има отношение към хората. Тези две числа — 1 и 3, ще преобразят света. Как ще го преобразят? Незабелязано. (63/стр. 132-133, 139-140)

Абсолютните Величини и преобразяването на човека

Науката за числата е стара, наречена е Кабала. Много учени в Европа пишат върху Кабалата, но повече върху външната страна на числата — те ги разглеждат в буквален смисъл; малцина познават техния вътрешен, дълбок смисъл. (88/стр. 240)

Когато се говори за Кабалата, трябва да се знае, че това е отвличена област и там трябва много голям ум. Кабалата изучава вътрешния свят, а сегашната наука изучава външния свят. (24/стр. 281)

Ако работите с тази механична (външна) математика, какво ще разрешите, ако знаете колко кости има в моето тяло? Какво от това, ако знаете колко мускули, колко клетки има в тялото ми? Това не е наука. Но ако дойдете до онази Абсолютна Наука, тогава тия числа ще имат значение за вас. Защо? Защото Аз съм в тия числа. Тези числа и Аз сме едно и също нещо. (94/стр. 187)

Трябва да разсъждавате правилно, Нова философия е нужна за всички... Числата, с които сте работили и продължавате да работите, нямат тези качества, които Новото време изисква. (88/стр. 371)

Сега Кабалата не е вече такава, каквато беше едно време. Сега светът е прогресивен... В древността Кабалата се е изучавала по инволюционен път, като са слизали съществата надолу, а сега по закона на еволюцията започва обратния път на възлизане и Кабалата трябва да се изучава по Нов начин.

(24/стр. 281)

Източната философия има съвсем малко хляб, който ѝ стига едвам за нея, и затова тя го крие — не го дава, държи го в дълбока тайна... За да се добере човек да вътрешната страна в Индия, за да му поверят нещо, той трябва да прекара там най-малко 20 години и през това време да мине през много изпити. Питагор стоя като прост ученик 20 години в Египетските Школи, за да му разкрият само една тайна. Много нещо знаеше, но египтяните не му дадоха целия ключ, а само част. (24/стр. 192, 193)

Днес ви казах една толкова Възвишена мисъл, за която хората на миналото са посветили десетки години да я научат. За тази Истина Питагор е посветил цели 30 години, за да я научи. За нея той е ходил в Палестина, в Египет, във Вавилон и могъл да разбере само три думи. Той се радвал и на тези три думи от Великата Истина. Трите думи, които той научил, се заключават в това, че светът е направен от числа. Какво ще разберете от тази питагорова теория? Тази теория е египетска, защото египтяните минавали на времето си за добри

математици. Питагоровата теория може да се изрази още и със следните думи: светът е направен от Разумни Същества, които мислят правилно. При това Разумното е строго определено, изразено е в числа. Искате ли да познаете, да разберете тази Разумност, трябва да дойдете в известно отношение с нея. Иначе числата не могат да се разберат. Достатъчно е човек да разбере вътрешното значение и смисъл на числата от 1 до 10 — останалите числа са съставени от първите десет. (32/стр. 43)

Какво съдържа всяко едно от числата от 1 до 10? Всяко число може да представи малък размер от енергия, от сили, които могат да бъдат едва забележими. И онези хора от древността, които са изучавали Божествената Мъдрост, са полагали големи усилия. Божествената Мъдрост не е лесна работа. Когато човек дойде до Божествената Мъдрост, той трябва да се радва, че е дошъл до нещо съществено, което може да проучи. (54/стр. 399)

Цялата сегашна философия се заключава в това да проникнем в Божественото знание, което принася полза на човека... Когато човек добие Истинското знание, той ще се освободи, целият му живот ще просветне. И тогава няма да му бъде мъчно как живеят хората. (54/стр. 401, 407)

Съвременните хора се занимават с физическия, с материалния свят. Това обаче е стара наука, през

която са минали и минералите, и растенията, и животните. Растенията знаят химия, математика по-добре от много учени; стомахът ви разбира математиката по-добре от вас. Единственото Ново нещо е това, което се говори в Откровението: „Господ твори Ново Небе и Нова Земя“ — подразбирам Новите възгледи в живота, с които ще се вдигне Нова завеса и ще се открие Нов Свят. (45/стр. 441)

Бъдещите учени ще изучават строежа на растенията и животните в математическо и геометрическо отношение: в плоскости и линии, от една страна, и в числа — от друга. Те ще се интересуват да намерят при какви плоскости и линии, при какви числа какви енергии действат и няма да се интересуват само от материята на телата, но и от енергията, която действа в тях. (48/стр. 310)

Съзнанието на съвременния човек може да се измени, но за това се изисква положителна наука, положителни знания. За да дойде до тия знания, човек трябва да превръща величините, с които работи — от мъртви да ги прави живи. Например истинският математик трябва да превръща мъртвите величини и числа в математиката в живи. Знаете ли какво благо би било за човечеството, ако имаше 10 математици, 10 философи, 10 музиканти, 10 поети, които могат да превръщат мъртвите величини от тяхната област в живи? (47/стр. 609)

Живите числа са магнетични и действат върху самия човек... Ако посадите в земята едно пясъчно зрънце, то няма да се измени; пясъчното зрънце няма да покълне. Ако посадите житно зрънце в земята, то непременно ще израсте. Житното зрънце представлява положителна мисъл, т.е. живо число; то може да расте и да се развива. Пясъчното зрънце представлява отрицателна мисъл, т.е. мъртво число. Всяка единица, която може да се раздробява и да претърпява вътрешна промяна, е жива, положителна единица. (88/стр. 260, 261-262)

Представи си, че си беден студент, следваш в университета, но нямаш достатъчно средства. Пишеш на един свой приятел, че не ти достигат 1500 лв., и го молиш да ти даде тази сума назаем. Колко е сумата 1500 лева? Като събереш цифрите $1+5$, получаваши 6. Числото 6 означава, че нещата могат да станат, могат и да не станат или че нещата могат да станат така, както никога не си мислил; в края на краищата все ще излезе нещо...

И тъй, приятелят ви, от когото искате 1500 лв. назаем, ви праща само 15 лв. и казва: „Тия пари ще ги умножиш на 10, после ще извадиш 2 и полученото ще умножиш на 20“. Значи — $(15 \times 10 - 2) \times 20$. Друга задача: $13 \times 20 + 4 = X$. Като изпраща парите, приятелят ви казва: „Ще потопите числото 15 в чаша с вода 10 пъти, след това ще извадите от него числото 2 и ще го умножите на 20. Втората задача — ще вземете числото 13, ще го умножите на 20,

т.е. ще го потопите 20 пъти във вода, взета от 4 извора“. Като решите и тази задача, ще получите една неизвестна сума, с която ще прекарате цяла година. Тази задача може да се реши в Кабалата, но след дълго време. Тя не може да се реши набързо. Важното е, че е разрешима. Ако работите върху тази задача 5 години, ще я решите и тогава ще имате средства не за една година, но за цели 15 години. (88/стр. 230-231)

Човек трябва да работи, да учи, за да се домогне до законите на Кабалата, до законите на Висшата математика; много хляб още трябва да ядете, за да дойдете до тези закони, а при това ще ядете хляб не като сегашния — ще престанете да ядете сегашния хляб. Висшата математика изключва употребата на лука, чесъна, праза, на различните пържени масла и т.н. Който иска да се занимава с Висшата математика и да стане математик в пълния смисъл на думата, той трябва да се храни с плодове, току-що откъснати от дървото; който яде развалени, гнили плодове, всякакъв математик може да стане, но не и такъв на Живата математика, която преобразява човека. (45/стр. 424)

Окултната наука, с която се занимавате, е положителна, но същевременно опасна наука. Веднъж влезли в тази Школа, вие имате привилегията да ви се предаде тази наука в най-лека, в най-възприемлива за вас форма. Ако бяхте в друго време, по

никой начин нямаше да ви приемат в Школата. В древността не са приемали ученици по-млади от 33 години. Затова трябва да бъдете внимателни да не си играете с Природните закони. Природните закони са живи, съзнателни, те не могат да се престъпват... Ученикът трябва да има благовейно чувство към Великото, към Божественото в света.

(79/стр. 127)

Във всеки човек има един Служител на Великото — това е Духът. Хората имат смътна представа за Духа. За да го разберат, те трябва да изучават своя ум. Чрез ума могат да си съставят понятие и за Духа. (43/стр. 260)

Науката е съвкупност от методи, които освобождават човешкия Дух от ненужен товар. Велико благо за човека е да се освободи от ненужния прах, който от векове се е наслоил върху мозъка му — аз го наричам *научен прах*. Следователно, ако не разбирате нещо, това се дължи на научния прах... Питате: „Коя е причината за обезсърчаването?“. Научният прах. (88/стр. 322, 328)

Не се безпокой как ще разбереш известен въпрос. Ако се безпокоиш дали ще разбереш математиката, нищо няма да научиш — ти започни да учиш и не мисли как ще я разбереш. Първоначално нищо няма да разбереш, после ще се почувстваш като в мъгла; след това ще ти светне малко, ще

прогледнеш; най-после ще започнеш да разбираш и ще решаваш доста трудни задачи. (88/стр. 197)

Човек трябва да тури в действие своя ум да разреши всички трудни задачи в живота си. Обаче умът може само да разреши задачите, но не и да ги изпълни. Духът е, който изпълнява и прилага нещата. Духът е Великият Изпълнител в човека. (57/стр. 17)

Човешкият Дух е главният фактор в живота — вземе ли някакво решение, всичко ще се измени... Когато човешкият Дух върви паралелно с Божия Дух, той е господар на всичко в своя живот. (79/стр. 64-65)

Духовните числа са въображаемите числа в математиката. Всички неща, които са несъизмерими с мерките на Земята, наричаме Духовни. (81/стр. 225)

Астрономите днес определят разстоянието между Слънцето и Земята приблизително. Ще дойде ден, когато това разстояние ще бъде точно определено. За да се дойде до Абсолютните Величини в науката, за това се изискват не само външни, но и вътрешни методи. (82/стр. 80-81)

Великите Учители знаят колко е разстоянието от Земята до Слънцето, но не казват никому. Разбира се, най-първо се изучават Малките Мистерии:

например изучава се вътрешното устройство на Земята. След това се изучава вътрешната страна на математиката и геометрията и най-после се пристъпва към Великите Мистерии на Слънцето. Да знаеш какво е разстоянието от Земята до Слънцето — това е един лозунг, една парола. Това значи, че знаеш една Истина. (81/стр. 194)

Днес ред окулисти са изчислили по опитен начин колко е разстоянието от Земята до Слънцето. Тези адепти, като излизат от тялото си, ходят до Слънцето, затова имат своя вярна мярка и точно знаят колко време им е нужно да отидат до Слънцето. (81/стр. 193-194)

Например за колко минути слънчевата светлина идва на Земята? „За 8 мин и 13 сек.“ Право е — за 8 мин и 13 сек, но някой път Земята е по-близо до Слънцето, а някой път е по-далеч; някой път светлината идва по-рано от 8 мин, някой път — по-късно. Следователно числата са приблизителни... А аз не искам да е само приблизително. Има един начин на изчисление, при който нещата са точни. (90/стр. 51)

Аз имам един начин за изчисление: поставям гърба си на слънце и наблюдавам как падат слънчевите лъчи върху него; като ме удари един слънчев лъч, имам една таблица — една стрелка, отклонението на която показва колко далеч е Земята

от Слънцето... Сега във вас ще се зароди мисълта: „Кога ще изчислим това?“. Аз не изчислявам, нали има Ефемериди, в тригонометрията нали имате Логаритмични таблици? Трябва да получиш едно число, погледнеш в таблицата — там е изчислено, няма какво ти да го изчисляваш. В Природата има такава една таблица, нещата са изчислени.

(90/стр. 51-52)

Сега вие се учудвате, понеже не вярвате в това Учение, не можете още да го разберете. Вие казвате: „Как мога да повярвам, докато не опитам нещата?“. Не, първо вие трябва да приемете нещата, а след това ще почнете да работите върху тях. Това е нещо, подобно на аксиомата в математиката. Най-първо ще допуснеш нещата, а после ще работиш върху тях. Не мислете, че като се съмнява човек, това е наука. Не, първо нещата трябва да се допуснат, а после да се докажат. Като се върви по този начин, пътят на ученика е безопасен. (81/стр. 190-191)

Човек трябва да носи в себе си положително знание. Положителното знание е това, което изключва всякакво съмнение. За науката съмнението е особен род болезнено състояние, по-страшно от проказа. (47/стр. 384)

Най-първо имаше една система, по която се създаде светът. По тази система беше определено на какво разстояние ще бъде поставена Земята.

Сега нашите учени, които нямат тези данни, изчисляват колко далеч е Земята от Слънцето... Отдалечава ли се Земята, или се приближава? В началото на XIX век Земята е дошла до крайния предел на своето отдалечаване — това е материализмът. И по-неже настъпва друга епоха, Земята се приближава малко към Слънцето; не се приближава много, но има един обрат. Сега да ви изясня идеята. (90/стр. 52)

За пример едни учени казват, че разстоянието от Земята до Слънцето е равно на 92 милиона мили, а други казват, че е 93 милиона мили — обаче и двете изчисления са верни. Тези изчисления са верни по закона на вероятностите. Едното изчисление е правено на физическия свят, а другото — в Духовния свят. Всеки учен, който работи на Земята, непрекъснато се коригира, защото едновременно с него работи и друг учен от Небето. Тъй щото с всеки математик от Земята работи и друг от Духовния свят. А с този, който работи на Земята, едновременно работи и още един, пак на Земята. Значи, всеки въпрос се решава едновременно от трима души: единият работи с рационалните числа, другият — с ирационалните, а третият поправя погрешките и на първия, и на втория. (98/стр. 18-19)

Човек трябва да се прояви в две форми: една рационална и една ирационална, т.е. в едно измеримо и в едно неизмеримо число. Това няма защо

да се доказва. Математиците лесно ще разберат тази работа. (98/стр. 18)

Ние можем да наречем рационални числа ония, които могат да се разберат, а ирационални ония, които не могат да се разберат — следователно те не се отнасят към физическия свят. Рационалните числа се измерват с определена величина, която ни е известна; от тях може да се извлече точен корен. Какъв е коренът на човека? Човекът представлява числото 5, това число няма точен корен — значи, човек е ирационално число и на физическия свят той няма корен. (83/стр. 106)

Това знание, което съществува днес, е само въведение в Истинското знание. Дълбоки знания има, които не могат още да се дават на хората... Тези знания могат да възгордеят или да обезсърчат човека, ако той не е готов за тях. Ето защо съвременните хора знаят само отчасти нещата. (98/стр. 28)

Човек не може да знае всичко: красотата на живота седи в това да знаете само някои неща, някои неща да не знаете, а други пък съвсем да забравите... Има положения в живота на човека, които непременно трябва да се забравят. Злото трябва да се забрави, а доброто трябва да се помни. В това отношение злото е рационално число, а доброто — ирационално. И ако всички числа, с които ра-

ботите днес, са рационални, вие непременно ще направите ред погрешки в живота си. (98/стр. 28)

Човек е повече ирационално число, отколкото рационално. Общият път на Кавказката раса (Бялата раса) е завършен и доста правилен... Най-красивият тип е на Бялата раса — но и в него има известни дефекти, т.е. има възможности, които за в бъдеще ще се развият. (84/стр. 111)

Братът попита: „Учителят смята ли се за условие за ученика или Той е възможност?“. Учителят не е условие, а възможност за човека. (24/стр. 252)

Какво представлява Реалността? Съчетание между една възможност и една невъзможност. (88/стр. 282)

Реалността всякога има отношение към Мене и Аз имам отношение към Реалността. (15/стр. 404)

Реалност наричам това, в което Аз взимам участие. (15/стр. 404)

Формули за числата

*О, Господи, научи ме да прониквам в Древния
смисъл на числата.*

*О, Господи, научи ме да разбирам Живия свят
на числата.*

О, Господи, дай ми Тайнознание за числата.

Елеазар Хараиш

БИБЛИОГРАФИЯ

1. Сила и Живот. Т. 1. — начала на Новото Учение, изд. 2006 г. — София
2. Сила и Живот. Т. 2. — начала на Новото Учение, изд. 2006 г. — София
3. Сила и Живот. Т. 3. — начала на Новото Учение, изд. 2008 г. — София
4. Сила и Живот. Т. 4. — начала на Новото Учение, изд. 2010 г. — София
5. Сила и Живот. Т. 5. — начала на Новото Учение, изд. 2011 г. — София
6. Сила и Живот. Т. 6. — начала на Новото Учение, изд. 2012 г. — София
7. Сила и Живот. Т. 7. — начала на Новото Учение, изд. 2013 г. — София
8. Сила и Живот. Т. 8. — начала на Новото Учение, изд. 2014 г. — София
9. Сила и Живот. Т. 9. — начала на Новото Учение, изд. 2015 г. — София
10. В начало бе — НБ, изд. 2003 г. — София
11. Дали може — НБ, изд. 2009 г. — София
12. Все що е писано — НБ, изд. 2004 г. — София

13. Да възлюбиш Господа — НБ, изд. 2009 г. —
София
14. Мнозина казваха — НБ, изд. 1998 г. — Варна
15. Крадецът и пастирът — НБ, изд. 2006 г. —
София
16. Път на зазоряване — НБ, изд. 1999 г. —
София
17. Приготовленията на сърцето — НБ,
изд. 1999 г. — София
18. За съдба дойдох — НБ, изд. 2011 г. — София
19. Искайте сила. Имайте вяра — ИБ,
изд. 1994 г. — София
20. Аз ви избрах — ИБ, изд. 1995 г. — София
21. Веригата на Божествената Любов —
годишни срещи, изд. 2007 г. — София
22. Благословен. Т. 1. — НБ, изд. 1998 г. —
Кърджали
23. Благословен. Т. 2. — НБ, изд. 1998 г. —
Кърджали
24. Акордиране на човешката душа. Т. 1. — архив
на Боян Боев, изд. 1999 г. — София
25. Акордиране на човешката душа. Т. 2. — архив
на Боян Боев, изд. 2008 г. — София
26. Акордиране на човешката душа. Т. 3. — архив
на Боян Боев, изд. 2001 г. — София
27. Мировата Любов — СС, изд. 2008 г. — София
28. Новият Живот — СС, изд. 2009 г. — София

29. Свещеният огън — СС, изд. 2009 г. — София
30. Пътят на ученика — СС, изд. 2010 г. — София
31. Любов към Бога — СС, изд. 2007 г. — София
32. Книгата на Великия Живот — СС,
изд. 2008 г. — София
33. Царският път на душата. Да им дам живот —
СС, изд. 2009 г. — София
34. Лъчи на живота — СС, изд. 2004 г. — София
35. Двигатели в живота — СС, изд. 2011 г. —
Варна
36. Езикът на Любовта — СС, изд. 2011 г. —
София
37. Възможности за щастие — СС, изд. 2011 г. —
София
38. Трите живота — ООК, изд. 1999 г. —
Кърджали
39. Положителни и отрицателни сили — ООК,
изд. 2008 г. — София
40. Високият Идеал — ООК, изд. 2009 г. — София
41. Абсолютната справедливост — ООК, изд.
2010 г. — София
42. Доброто оръжие — ООК, изд. 2008 г. —
София
43. Новата мисъл — ООК, изд. 2008 г. — София
44. Козативни сили — ООК, изд. 2010 г. — София
45. Простите Истини — ООК, изд. 2011 г. —
София

46. Великото и красивото – ООК, изд. 2012 г. –
София
47. Ключът на живота – ООК, изд. 2012 г. –
София
48. Естествен ред на нещата – ООК,
изд. 2013 г. – София
49. Божественият глас – ООК, изд. 2013 г. –
София
50. Събуждане – ООК, изд. 2013 г. – София
51. Вечният порядък – ООК, изд. 2014 г. –
София
52. Ако говоря – ООК, изд. 2015 г. – София
53. Божественото огледало – ООК, изд. 2015 г. –
София
54. Петте врати – ООК, изд. 2002 г. – София
55. Прав път – ООК, изд. 1998 г. – София
56. Вечното благо – СС, изд. 1997 г. – София
57. Големият брат – ИБ, изд. 1999 г.
58. Съзвучия от бъдещето – спомените на
Цветана-Лиляна Табакова, изд. 2017 г.
59. Условия за растене – НБ, изд. 2012 г. –
София
60. Вас ви нарекох приятели – НБ, изд. 1998 г. –
Кърджали
61. Пътят към щастието. Т. 2. – МОК,
изд. 1998 г. – София
62. Двете Божествени посещения – МОК, изд.
1999 г. – София

63. Минало, настояще, бъдеще – МОК,
изд. 1998 г. – София
64. Плодовете на Любовта. Т. 2. – УС,
изд. 1997 г. – София
65. Трите родословия – УС, изд. 2000 г. – София
66. Изпитът на Любовта. Т. 2. – УС, изд. 1998 г.
– София
67. Аз го създадох – УС, изд. 2003 г. – Стара
Загора
68. Добрият език. Т. 1. – УС, изд. 1998 г. –
София
69. Новото разбиране на връзката в живота –
УС, изд. 2000 г. – София
70. Славата Божия, Царството Божие и Волята
Божия. Т. 1. – ООК, изд. 1998 г. – София
71. Факти, Закони, Принципи. Т. 2. – ООК,
изд. 2002 г. – София
72. Наука за живота. Т. 2. – ООК, изд. 1999 г. –
София
73. Силата на мисълта. Т. 2. – ООК, изд. 1998 г. –
София
74. Запалена свещ – ООК, изд. 2016 г. – София
75. Вечно подмладяване – ООК, изд. 2017 г. –
София
76. Любовта дава живот – НБ, изд. 1999 г. –
София
77. Възкресение. Т. 1. – НБ, изд. 1999 г. – София
78. Двата пътя – МОК, изд. 2011 г. – София

-
79. Допирните точки в Природата — МОК,
изд. 2008 г. — София
 80. Разумният живот — МОК, изд. 2009 г. —
София
 81. Новите схващания на ученика — МОК,
изд. 2009 г. — София
 82. Време и сила — МОК, изд. 2010 г. — София
 83. Посока на растене — МОК, изд. 2011 г. —
София
 84. Посока и растене — МОК, изд. 2002 г. —
София
 85. Божествената мисъл — МОК, изд. 2011 г. —
София
 86. Възможни неща — МОК, изд. 2012 г. —
София
 87. Служене, почит и обич — МОК, изд. 2004 г. —
София
 88. Живот и отношения — МОК, изд. 2013 г. —
София
 89. Перпендикулярно отношение — МОК,
изд. 2014 г. — София
 90. Философия на трептенията — МОК,
изд. 2016 г. — София
 91. Живот, светлина и сила. Т. 2. — МОК,
изд. 1998 г. — София
 92. Възможности в живота — МОК, изд. 1998 г.
— София
 93. Най-лесното. Т. 1. — МОК, изд. 1998 г. —
София

94. Сила и Живот. Т. 10. — начала на Новото Учение, изд. 2015 г. — София
95. Сила и Живот. Т. 11. — начала на Новото Учение, изд. 2016 г. — София
96. Сила и Живот. Т. 12. — начала на Новото Учение, изд. 2016 г. — София
97. Сила и Живот. Т. 13. — начала на Новото Учение, изд. 2017 г. — София
98. Ни мъж, ни жена. Т. 2. — НБ, изд. 2011 г. — София
99. Синове на Възкресението. Т. 3. — НБ, изд. 2011 г. — София
100. Изново. Т. 1. — НБ, изд. 2012 г. — София

Из Словото на
Учителя Петър Дънов

КНИГА ЗА ЧИСЛАТА

ВТОРИ ТОМ

Българска, първо издание

Формат 70x100/32

Печатни коли 11,5

ISBN 978-619-7449-13-6

Издател: •Светът на книгите• ООД, Варна

Числата са образи на Вожията
Сила. Те са осветени от Неговото
Щедчество.

Числата са пътеки към Него, но
само Свещеното ухо ги чува и ги ос-
мисля.

Числото 171 дава Нови очи, Нов пог-
лед, Нова гледна точка. То се нарича
Скритият Възглед.

Числото 666 е слизание в дълбока
пропаст. Но ако ти събудиш себе си,
тази пропаст се превръща в Слън-
чева сила. Това е Въпрос на Харива
Атор – Специалния Устрой.

Елеазар Хараш

Цена: 14 лв.

www.svetanaknigite.com

ISBN 978-619-7449-13-6



9 786197 449136 >